

Ferii-vă de Ereticii Farisei

Într-o zi de vară, un om cu fața galbenă și uscată, umbla prin sat, la subțioară cu câteva cărți.

Fii gata oameni buni, spune el, -lele vama în vîntea Mîntuitorului sunt numărone.

„De aceea pregătiți-vă, ciuștiți Sămbăta, fiindcă această-i ziua cea de sărbătoare.”

„Dați jos Icoanele și să nu ascultați pe cei ce vă spun.”

„Nu mai mergeți la biserică și nu mai ascultați ce vă spun preoții.”

Și cu vorbe la fel, el îi tot adămerea înaintea cu țura, până când căpedata isbuteste să înlocască mintea omului slab în credință.

Dar, noi care am crescut în cântecule și credințele bunicii, nu vom asculta de acești farisei plătii cari cutreeră țara.

Tot Duminica e ziua noastră de sărbătoare. Icoanele le vom ține în bisericile noastre și la loc de cinste în casele noastre, fiindcă nu sunt după cum zice fariseii eretici, ci noi ne amintim celor ce sînt reprezentați prin pictura pe icoane; vom asculta de preoții noștri cari ne-au botezat și ne-au îngropat părinții.

Toți acești eretici farisei sînt dușmanii noștri.

Sectele religioase ~~impun~~ ^{impun} sufletul
neamului ~~românesc~~.

N'ar trebui să existe picior de sec-
tant religios în România Mare;

Libertatea constituției nu poate fi
aplicată rătăcirilor sectare, fiindcă sunt
vătămătoare societății românești.

Cu cât propaganda sectară crește cu
atât scade puterea de apărare a țării.

Cercul pastoral Telega.

Ruga Mântuitorului

Marin, slugă a lui Isus Cristos, nu dela oameni, nici prin om, ci prin Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl, care L'a înviat pre El din morți. Galateni cap. 1. Vers. 1. Ereticule, tot mă lupt cu mintea dacă să-ți scriu sau nu în privința credinței mele cea întru Isus Cristos și a ta adventistă, dar o putere nevăzută mă împinge a-ți scri și a-ți spune, că calea pe care mergi tu e greșită, e rătăcită, duce acolo unde este pregătit diavolului și îngerilor lui. Matei cap. 25. 41. Știu că alții te-au convertit și te-au făcut să fugi dela porunca Domnului Isus, ca să se îplinească Scriptura ce zice: Și mulți prooroci mincinoși se vor scula și pre mulți vor înșela. Matei 24. 11. Acum și tu cauși să îndupleci pe alții să creadă ca tine, spunându-le că așa este bine de crezut, fără să-ți dai seama că ai căzut din Har. Galateni 5. 4. Dar nu numai atât, dar v'ați făcut

și hulitori de Duhul Sfânt, păcat care bine știi, că ertare nu mai ia dela Dumnezeu cel ce hulește Duhul Sfânt, duprecum este scris în Sf. Evanghelie dela Matei cap. 12. 31. 32. Marcu 3. 29. Luca 12. 10. Tu susții duprecum te-au învățat adventiștii, iar eu îți voi arăta precum mi-a arătat Domnul nostru Isus Cristos și precum îți voi arăta din Dumnezeiasca Scriptură. Deci, de zici că într'adevăr cauți mântuirea, și cum că vrei să ascuți pre Dumnezeu cel viu și că ce zice El vrei să faci, eu îți voi arăta că nu-L ascuți, ci ascuți pe oamenii cei rățaciți.

Dintre voi adventiștii, bapțiștii, etc. este greu să se mai întoarcă cineva la adevăr, pentru că sunteți urgisiți de Dumnezeu, adică lepădați din cauza hulei împotriva Duhului Sfânt. Dar eu tot nădăjduesc în mila Domnului Isus că te va erta, măcar că este greu, de te vei căi din inimă, arătându-l în rugăciuni că alții te-au amăgit, și nu însuși ți-ai croit această credință. Deci să fac început la cele ce voi să-ți dovedesc că ești rățacit. Dar să nu cugeți că dacă te voi convinge te voi duce să trăești ca lumea, departe de mine acest lucru, că și eu însumi sunt urât de lume, pentru că îi înfrunt pentru idolatria în care zace; căci cu noi se îplinește Scriptura ce zice: Având chipul buneii credințe iar puterea ei tăgăduind-o: II Timotei 3. 5. Citește cu atenție că adevăr îți grăesc — chem martor pe Dumnezeu cel ce a făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt întrânsele — că nu mint... Dumnezeu a vorbit prin Moisi zicând: Prooroc din frajii tăi ca pe mine va sculă ție Domnul Dumnezeuul tău, de el să ascuțați. Și iarăși: Și a zis Domnul

către mine: Prooroc voi scula lor din frajii lor, ca pe tine și voi pune cuvintele mele în gura lui și va grăi lor duprecum voi porunci lui. Și omul care nu va asculta cuvântul lui, ori câte va grăi proorocul acela în numele meu, Eu voi izbândi pentru el. A doua lege cap. 18. vers 15—19. Va să zică, înșliința Dumnezeu pe poporul Israil, când va veni acel prooroc toată legea dată de Dumnezeu prin Moisi, va înceta sau va continua, cum va zice acel prooroc, și cine nu-l va asculta se va condamna. Intreb: a venit acel prooroc? Răspund: A venit, fiind mărturisit de Tatăl ceresc când s'a botezat Domnul Iisus în râul Iordanului dela Ioan zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru care am binevoit. Matei 3. 22. Și iarăși a zis, când s'a schimbat Domnul Isus la față în muntele Tavorului în fața lui Petru, Iacov și Ioan: Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru care am binevoit, pe acesta să-L ascuțați. Matei 17. 5. Deci, acum văzându-L că a venit, să alergăm toți la El cu un cuget, să-L ascuțăm duprecum ne-a poruncit Tatăl cel din ceruri. O ce minte întunecată, ce din rău a intrat în lume! Tatăl ne trimete la Fiul său cel iubit, și lumea aleargă înapoi la Moisi. Moisi ne gonește înapoi la acel pe care el l-a proorocit, și lumea nu vrea să asculte; ca să se îplinească Scriptura ce zice: Că în vremile cele de apoi se vor depărta uni dela credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile cele drăcești. I Timotei 4. 1. Dar să vedem ce a poruncit Dumnezeu prin Moisi și ce a poruncit prin Fiul său cel iubit întru carele a binevoit. Prin Moisi s'a rân-

+
 duit preoția lui Aron și leviții ajutor lui Aron, care preoție a încetat cu venirea Fiului lui Dumnezeu, rânduindu-ne nouă care credem în El, o nouă preoție (prezbiteri) prin Apostolii săi, duprecum voi vorbi mai jos. Prin Moisi s'a rânduit tăerea împrejur, măcar că lui Avraam i-a poruncit mai întâi, care a încetat cu venirea Fiului lui Dumnezeu, rânduindu-ne nouă care credem în El, botezul, unul, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Matei 22. 19. Prin Moisi s'a rânduit să se fie ziua Sâmbetei de poporul Evreu, Eșirea cap. 20. vers 8—10, iar nouă care credem în Fiul lui Dumnezeu, ne-a rânduit ziua învierii Sale din mormânt, ziua întâia a săptămânei, ziua Duminicii, ce nu vrea să audă adventiștii; zi, care încă prin Moisi a anunțat Dumnezeu zicând: Astăzi se va arăta Domnul întru voi în ziua a opta, care este ziua învierii, Levitic cap. 9. 1—4; Zi, pe care Sf. Apostoli o țineau. Fapte-Apost. 20. 7; Și ne-au poruncit să o ținem precum este scris: Iar pentru milostenia cea pentru Sfinți precum am rânduit bisericilor Galatiei, așa și voi să faceți: În ziua întâia a săptămânei, — care este ziua învierii, adică Duminica, — fiecare din voi să pue deoparte, ce se va îndurà, ca nu dacă voi veni, atunci să facă strânsoarea. I Corinteni 16.—12. Despre ziua învierii a vorbit Dumnezeu prin proorocul David zicând: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru dânsa. Psalm 117. 23. Și iarăși zice: Că de le-ar fi dat repaus Isus, n-ar fi vorbit de o altă zi după atâta timp. Evrei 4. 8.

Care este aceia o altă zi, că vedem că pe

Sâmbătă o înlocuește? Este ziua învierii Domnului, ziua întâia a săptămânii, ziua Duminicii. Dar Domnul nostru Isus Cristos a ținut Sâmbăta? — că a zis: Nu am venit să stric legea, ci să o desăvârșesc. Matei 5. 17. N'a ținut-o de când a început să predice, căci scris este: Acest om nu e dela Dumnezeu că nu ține Sâmbăta. Ioan 9. 16. Și iarăși zice: Deci pentru asta mai vartos căutau Iudeii să-l omoare, că nu numai deslega Sâmbăta, ci și pre Dumnezeu zice că-i este Tată. Ioan 5. 18. Deci tu care zici că, cum poruncește Dumnezeu așa ții, și că din porunca Lui nu ești, spune-mi tu care ții Sâmbăta zicând, că așa este scris așa țiu; spune-mi tu care vezi alătea mărturii despre ziua întâia a săptămânei în care s'a sculat Mântuitorul lumii, și auzi cum ne poruncește Duhul Sfânt prin Apostoli și Prooroci să ținem ziua întâia a săptămânei, ziua învierii, și tu zici, nu este adevărat; spune-mi tu adventist rătăcit, după legea lui Moisi ne vom judeca de Dumnezeu, sau după Evanghelie? Domnul Isus zice: Cea ce se leapădă de Mine și nu primește cuvintele Mele, are pe cea ce îl judecă pe el: cuvântul care Eu am grăit, acela îl va judeca pe el în ziua cea de apoi. Ioan 12, 48. Și iarăși zice: În ziua când va judeca Dumnezeu cele ascuise ale oamenilor după Evanghelia mea. Romani 2. 16. Vezi tu omule al lui Dumnezeu, că după Sfânta Evanghelie vom fi judecați, nu după legea lui Moisi. Știu că ziua Sâmbetei în multe locuri din Vechiul Testament este scris să se fie cu sfințenie, dar ne spune iarăși Dumnezeu că va înceta odată cu venirea Fiului lui Dumnezeu în

lume prin femei. Au nu ai citit niciodată ce zice Dumnezeu prin Ieremia proorocul? Că zice: Iată vin zilele, zice Domnul, și voi pune casei lui Israel și casei lui Iuda legătură nouă de pace. Nu după făgăduința care am făcut-o cu părinții lor în ziua în care i-am luat pe ei de mână și i-am scos din pământul Egiptului. Ieremia cap. 31. vers. 31—34. Cuvintele acestea ni le spune iarăși Dumnezeu prin Sf. Ap. Pavel în cartea către Evrei 8. 8.

Vasăzică, venind Fiul lui Dumnezeu ne-a rânduit un nou așezământ de lege, mult mai glorios ca cel dintâi precum este scris: Că de ar fi fost cel dintâi, fără prihană, nu s'ar fi căutat loc celui de al doilea. Evrei 8. 7. *Deci numai suntem obligați a ține legea veche, după cum îți voi mai arăta....* Domnul nostru Ișus Cristos după ce a predicat a pățimit și a murit cu trupul și a înviat, s'a arătat ucenicilor Săi și a suflat Duh Sfânt asupra lor și a zis: *Luafți Duh Sfânt: căroră veți erta păcatele, se vor erta lor, și căroră le veți ținea, vor fi ținute.* Ioan 20. 22—23. Și a zis lor: *Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la toată zidirea. Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi.* Marcu 16. 15—16. Deci Domnul Ișus și-a lăsat oameni în locul Său pe pământ, în lume, ca ori ce vor lega să fie legat și ce vor deslega să fie deslegat. Matei 16. 19. Dar să vedem ce a rânduit Duhul Sfânt Domnul prin Apostoli, și auzind să credem și să facem ca să ne mântuim sufletele, și să ne osândim. Că amar de rău trebuie să fie întunerecul cel mai din afară, unde este plânsul

și scrâșnirea dinților. Matei 8. 12. Că amar de rău trebuie să fie cuptorul cel de foc, unde este plânsul și scrâșnirea dinților. Matei 13. 42. Că amar de rău trebuie să fie iazerul cel de foc și de piatră pucioasă, unde se arde fiara și proorocul cel mincinos. Apocalips. 20. 10; și unde se va arunca să se arză și iadul și moartea, dimpreună cu cei ce nu se află scriși în cartea vieții. Apocalips 20. 14—15....

O ticălosul de mine, cum mă voi arunca în iazerul de foc, de nu voi asculta acum pe Domnul Ișus Cristos și pe Apostolii săi. Spuneți-mi Sfinților Apostoli ce ați rânduit pe pământ nouă oamenilor, ce-ați legat și ce-ați deslegat; spuneți-mi că mă tem de focul acel nestins, și de întunerecul cel mai din afară, să nu fiu aruncat și eu; spuneți-mi, că vă ascult chiar acum, măcar de m'ar urî lumea, măcar de m'ar batjocori, și de m'ar omorî chiar. Spuneți-mi că văd că acum numai sunt sub legea lui Moisi, ci acum suntem trimiși de Fiul lui Dumnezeu să vă ascult pe voi ca pe El însuși, că așa zice Domnul Ișus: Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine mă ascultă. Matei 10. 40. Luca 10. 16. Ioan 13. 20. Ascultați cei ce voiți să țineți legea lui Moisi și Sâmbăta: Și oarecare pogorându-se din Iudeia învățau pe frați, că: de nu vă veți tăia împrejur după obiceiul lui Moisi, nu veți putea să vă mântuiți. Deci făcându-se pricire și întrebare nu puțină de către Pavel și Varnava împotriva aceloră, au rânduit să se sue Pavel și Varnava și alți oarecari dintre ei la Apostoli și la bătrânii din Ierusalim pentru întrebarea aceasta. Deci ei trimiși fiind de bise-

rică (creștini), au trecut prin Finichia și Samaria, povestind de întoarcerea neamurilor și făceau bucurie mare tuturor fraților. Și dacă a venit în Ierusalim, au fost primiți de biserică și de Apostoli și de bătrâni și le-au vestit câte a făcut Dumnezeu cu dânșii. Dar s'a sculat oare-cari din cei din *eresul fariseilor* cari crezuseră, zicând: Că trebuie a-i tăia împrejur pe ei și a le porunci să păzească legea lui Moisi. Și s'au adunat Apostolii și bătrânii să vadă cuvântul acesta. Și multă întrebare făcându-se, sculându-se Petru a zis către ei: bărbați, frați, voi știți că din zilele cele de mai'nainte Dumnezeu între noi a ales, ca prin gura mea neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă. Și cunoscătorul de inimi Dumnezeu, le-a mărturisit lor, dând lor Duhul Sfânt, ca și nouă: Și nimic n'a deosebit între noi și ei, cu credință curățind inimele lor. Acum dar ce ispițiți pe Dumnezeu, a pune jug peste cerbicia ucenicilor, care nici părinții noștri, nici noi n'am putut să-l purtăm? Ci prin darul Domnului nostru Iisus Cristos, credem că ne vom mântui ca și aceia. Și a făcut toată mulțimea și asculta pe *Varnava* și pe *Pavel*, cari povesteau câte au făcut Dumnezeu semne și minuni întru neamuri prin trânși. Iar dacă au făcut ei, a răspuns *Iacov*, zicând: Bărbați frați, ascultați-mă pe mine. *Simon* a spus cum întâi Dumnezeu a socotit să ia din neamuri norod întru numele lui. Și cu aceasta se împlinește cuvintele proorocilor, după cum este scris: După aceasta mă voi întoarce și voi zidi cortul lui David cel căzut, și cele săpate ale lui le voi zidi și voi îndrepta pe el: ca să caute

ceilalți din oameni pe Domnul, și toate neamurile peste care s'a chemat numele meu peste ei, zice Domnul, cel ce face toate acestea. Cunoscut din veac sunt la Dumnezeu toate lucrurile lui. Pentru aceasta eu judec, a nu supăra pe cei ce din neamuri se întorc la Dumnezeu. Ci a le trimete lor, ca să se ferească de pângărăciunile idolilor și de curvie și de su-grumat și de sânge. Pentru că Moisi din neamurile cele de demult are în toate cetățile pe cei ce îl propovăduesc pe el, cetindu-se în Sinagoguri în toată sâmbăta. Atunci s'a părut Apostolilor și bătrânilor împreună cu toată adunarea, ca, alegând bărbați dintre ei să-i trimeată la Antiohia împreună cu *Pavel* și cu *Varnava*, pe Iuda ce se chiamă *Varsava* și pe *Sila*, bărbat povățuitor între frați, scriind prin mâinele lor acestea: Apostolii și bătrânii și frații celor din Antiohia și Siria și Chilichia frații, celor ce sunt din neamuri, să se bucure. De vreme ce am auzit că oarecari dintre voi ieșind v'au turburat pe voi cu cuvinte, slăbind sufletele voastre, zicând: să vă tăiați împrejur, și să păziți legea, care noi n-am poruncit. Părutu-s'a nouă, care ne-am adunat cu un suflet, ca, alegând bărbați, să-i trimetem către voi împreună cu cei iubiți ai noștri *Varnava* și *Pavel*, oameni care și-au dat viața pentru numele Domnului nostru Iisus Cristos. Drept aceia am trimes pe *Iuda* și pe *Sila*, care și ei cu cuvântul vă vor vesti acestea. Pentru că s'a părut Sfântului Duh și nouă ca mai mult nici o sarcină să nu se pue peste voi, afară de cele de nevoie, adică acestea: A vă feri de cele jertfite idoli-

lor, și de sânge, și de sugrumat, și de curvie, de care de vă veți păzi pe voi, bine veți face. Fiți sănătoși. Faptele Apostolilor Capitolul 15 Versul 1—29.

Spuneți voi adventiștilor care țineți *Sâmbăta și carnea de porc ziceți că e spurcată, deci să nu se mănânce de Creștini* că așa zice legea lui Moisi? Spuneți voi care ziceți că, cum poruncește Dumnezeu așa țineți? Sfântul Ap. Pavel și Varnava s'a opus celor ce ziceau că trebuie să se fie legea lui Moisi, iar voi ca și aceia stați împotriva Duhului Sfânt. Sf. Ap. Petre zice că, cu credință se curăță inimile neamurilor, fără să fie legea lui Moisi. Duhul Sfânt și Sfinții Apostoli hotărâsc, să nu se pue nici o sarcină de a legii lui Moisi peste neamuri, că nici părinții lor, nici ei, n'au putut să ducă legea, și voi adventiștii ca și cum ați fi mai pre sus de Duhul Sfânt și de Apostoli, așa vă împotriviți. Să vă fie știut că sentința este dată de Dumnezeu împotriva celor care se împotrivesc Duhului Sfânt și Sfinților Apostoli, după cum este scris: Mă mir că așa de curând vă mutați dela cel ce v'a chemat pe voi prin darul lui Cristos la altă Evanghelie; Care nu este alta, ci sunt unii care vă turbură pe voi, și vrea să strămute Evanghelia lui Cristos. Inșă măcar și noi, sau înger din Cer de vă va binevesti vouă alta afară de ce am binevestit vouă, anatema să fie. Precum am zis mai înainte și acum iarăși zic: Ori cine de vă va bine vesti alta afară de ceia ce ați luat, anatema să fie. Galateni cap. 1. Vers. 6—9. De n'ați avea ochi cari să vadă și a-ți fi orbi, n'ați avea păcat: Iar acum ziceți: că ve-

dem, pentru aceasta păcatul vostru rămâne. Ioan 9. 41.

Către cine veți scăpa o adventiștilor și toți cei ce cugetă ca voi? Domnul Iisus zice: Tot păcatul și hula se va erta oamenilor, iar hula care este împotriva Duhului Sfânt, nu se va erta. Matei 12. 31. Voi mai mari decât Dumnezeu sunteți? Sau știți vreun alt Dumnezeu mai mare și puternic ca Dumnezeu cel în trei ipostasuri (adică Tatăl Fiul și Sf. Duhu)?

Știu că voi adventiștilor și toți care au eșit din regula Apostolilor și a urmașilor lor, Episcopi și Preoți, aveți Dumnezeul vostru căruia îi slujiți cu toată puterea; e diavolul dumnezeul vostru, după cum vă voi arăta mai jos.

Depărtați-vă de eretici câți vreți să vă mântuiți sufletele, și temeți-vă de Dumnezeu și dați-i laudă că ora judecâței a venit și vă închinați celui ce a făcut Cerul și pământul și marea și izvoarele apelor. Apocalips 14. 7. Depărtați-vă și de cei ce nu vor să se teamă de Dumnezeu și petrec întru desfătări. Depărtați-vă și de ereticii adventiști, baptiști, și de toți care au eșit din regula creștină drept credincioasă (ortodoxă) că munca veșnică le este împreună, după cum vă voi arăta din Sfânta Scriptură. Duceți-vă de ascultați glasul lui Dumnezeu, în ziua în care ne-au arătat Dumnezeu, care este ziua învierii Domnului nostru Iisus Cristos (Duminica), când și pe Duhul Sfânt l'a trimes peste Sfinții Apostoli, și ne spunea cu limbă de foc: pocăiți-vă de lucrurile cele rele și credeți în Iisus Cristos, pe care Tatăl l'a înviat din morți. Fap. Apostolilor Cap. 2.

Iată arătai până aici cum că numai suntem sub lege, și cum că nu avem nici o sarcină de a legei vechi, și că nu ni se cade să ținem Sâmbăta, ci ziua învierii Domnului, Dumineca, și trebuie să ascultăm de Sfinții Apostoli și de cei pe cari ei i-au rânduit prin Duhul Sfânt, să ne păstorească, în locul Păstorului celui mare care șeade de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatăl, Marcu 19. 19. până va pune pe inamicii Lui așternut picioarelor lui. Evrei. 1. 13.

O voi dușmanii adevărului, supuneși-vă Fiului lui Dumnezeu celui viu. care a fost mort și a înviat și trăește în vecii vecilor. Apocalips 1. 18. Plângeți înaintea Lui și rugați-L ca să vă lumineze mintea și să puteți cunoaște minunile din legea lui (Evanghelia). Psalm 18. Vers. 18.

Preoția Noului Așezământ, față de Preoția Vechiului Așezământ

Când Domnul Dumnezeu a hotărât scoaterea poporului Israil de sub stăpânirea lui Faraon, a rânduit pe Moisi prooroc și pe Aron, fratele lui, preot dându-i în ajutor Leviși. Preoția aceasta a lui Aron, pe care o avea dela Dumnezeu, nimeni nu avea voie să o săvârșească, decât numai Aron și fii lui, și fiii fiilor lui, și așa mai departe până avea să vină Mesia cel făgăduit, care a și venit. Și grația Domnul către poporul Israil prin gura lui Moisi zicând: Și acum de veți asculta cuvântul Meu și veți păzi legea mea, veți fi mie popor ales din toate neamurile, că al meu este tot pământul. Și voi

veți fi mie preoție împărătească și neam sfânt. Eșirea Cap. 19. Vers. 5 - 6. Va să zică pe toți îi nimea preoție, de va păzi legea, ba încă și împărătească; dar nu toți puteau a preoți lui Dumnezeu, decât numai Aron cu fii lui după cum voi arăta. Unii cari nu erau preoți ca Aron, bizuindu-se pe cuvântul Domnului ce zicea, că de vor asculta legea vor fi neam ales, preoție împărătească, neam sfânt, Eșirea 19. 5 - 6. au cugetat că și ei pot săvârși slujba lui Aron și că nu mai este nevoie de Aron, că și ei pot a tămâia lui Dumnezeu ca și Aron preotul. Dar să aduc cuvinte din Sf. Scriptură, cum i-a pedepsit Dumnezeu pe cei ce au cugetat că și ei pot preoți lui Dumnezeu ca Aron. Și zice: „Grăit-a Core feciorul lui Isaar, fiul lui Coat, fiul lui Levi, cu Daton și Aviron feciorii lui Eliav, și cu Avniu feciorul lui Falet, fii lui Ruvim. Și s-au sculat împotriva lui Moisi cu două sute cinci zeci de oameni din fii lui Israil, căpeteniile adunării, aleșii sfatului și bărbați vestiți. S-au adunat asupra lui Moisi și a lui Aron, zicând către ei: Destul este vouă, că întreaga adunare cu toții sunt sfinți și Domnul este întru ei, pentru ce vă ridicați peste adunarea Domnului? Și auzind Moisi a căzut pe fața sa și a grăit către Core și către toată ceata lui, zicând: Socotit-a și a cunoscut Dumnezeu pe cei ce sunt ai lui și pe cei sfinți i-au apropiat la sine. Aceasta să faceți; luați-vă voi înșivă cădelnițe, Core și toată ceata. Și puneți în ele foc și aruncați în ele tămâie înaintea Domnului mâine, și bărbatul pe care îl va alege Domnul, acesta va fi sfânt, ajungându-vă vouă fii lui Levi. Și a

zis Moisi către Core: Ascultați-mă pe mine, fii lui Levi. Au puțin este vouă, că v'au despărțit pre voi de Dumnezeu! lui Israel și v'a apropiat către sine și să slujiți slujbele cortului Domnului, și să stați înaintea cortului să slujiți lui, și te-a apropiat pe tine și pe toți frații tăi, fii lui Levi cu tine, și încă mai vreți și a preoși? Așa tu cu toată ceata ta adunată împotriva lui Dumnezeu, și ce este Aron de cârtiți împotriva lui? Și a trimis Moisi să cheme pe Daton și pe Aviron, feciorii lui Eliav; iar ei au zis, nu ne vom duce. Au puțin este aceasta, că ne-ai supt în pământ care curge lapte și miere, ca să ne omori în pustie, vrei încă să stăpânești și peste noi? Ne-ai dus tu în pământul care curge lapte și miere și ne-ai dat moșie de holde și de vii? Vrei să scoți ochii oamenilor acestora? Nu ne vom sui. Și s'a mâniat Moisi foarte, și a zis către Domnul: nu căuta spre jertfa lor; nimic din ale lor n-am poftit, și pe nimeni dintre ei n-am asuprit. Și a zis Moisi către Core: sfințește-ți ceata ta și fii gata mâine înaintea Domnului, tu cu ai tăi și Aron. Și luați fiecare cădelnița sa și puneți întrânsele tămâe și aduceți înaintea Domnului fiecare cădelnița sa, două sute cinci zeci de cădelnițe, tu și Aron, fiecare cu cădelnița sa. Și a luat fiecare cădelnița sa și a pus întrânsele foc și peste el tămâe și au stătut la ușa cortului mărturie Moisi și Aron: iar Core a strâns asupra lor toată ceata sa la ușa cortului mărturie, și s'a arătat slava Domnului la toată adunarea. Și a grăit Domnul către Moisi și către Aron zicând: Deosebiți-vă fiecare de adu-

narea aceasta, că-i voi topi pe ei odată. Și au căzut pe fețele sale și au zis: Dumnezeuule, Dumnezeuul duhurilor și a tot trupul, de a păcătuit un om, au peste toată adunarea va fi mânia Domnului? Și a grăit Domnul către Moisi zicând: Vorbește adunării și îi spuse: Dați-vă în lături de prin prejurul cetei lui Core și Daton și Aviron. Și s'a sculat Moisi și a mers la Daton și la Aviron și împreună cu el a mers toți bătrâni lui Israel. Și a grăit către adunare zicând: Depărtați-vă dela corturile acestor oameni neînțelegători; de nimic ce este al lor să nu vă atingeți, ca să nu pieriți împreună cu ei în păcatul lor. Și s-au depărtat de prin prejurul cortului lui Core și Daton și Aviron, iar Daton și Aviron au eșit și au stătut la ușile corturilor sale, cu femeile, pruncii și lucrurile lor. Și a zis Moisi: Într-acestea veți cunoaște că Domnul m-au trimis pe mine ca să fac toate lucrurile acestea, că nu dela mine le fac. De vor muri aceștia cum mor toți oamenii și de va fi certarea lor ca certarea tuturor oamenilor, nu m-au trimis pe mine Domnul. Ci întru prăpastie va arăta Domnul și deschizând pământul gura sa, îi va înghiți pe ei cu casele lor, corturile lor, și toate câte sunt ale lor, de vii se vor pogori în iad; și veți cunoaște că oamenii aceștia au mâniat pe Domnul. Iar după ce a încetat a grăi toate cuvintele acestea, s'a crăpat pământul supt picioarele lor și s'a deschis pământul și i-a înghițit pe ei cu casele lor, și pe toți oamenii care erau cu Core și cu vitele lor. Și s-au pogorât ei și toate ale lor de vii în iad și i-a acoperit pe ei pământul și au pierit

Si iarăși ne arată în alt loc, că un împărat al Iudeilor anume Ozic, după ce și-a întărit împărăția sa sub el, s'a înălțat cu mintea cugetând că și el poate să tămâieze pe altarul Domnului. Dar ce i zice lui, Azaria preotul și ceilalți opt zeci de preoși? *Nu se cuvine fie, Ozic, a tămâia Domnului, ci numai preoșilor, fiilor lui Aron. Și l-a bătut Dumnezeu pe Ozic cu boala leprei, de care nu s'a mai vindecat toată viața lui.* Vezi a II Paralipomeni Cap. 26 Vers. 17--18. Vasăzică era lucru stabilit de Dumnezeu în Vechiul Testament, că nimenca nu putea preoși lui Dumnezeu, decât sămânța lui Aron preotul.

Dar în Noul Testament? Frașilor, să luăm bine aminte de noi înșine, nucumva să fim și noi ca Core, Datan și Aviron, împreună cu ceata lor. Să nu fim și noi ca Saul și ca Ozie, care n-au rămas nepedepsiți de Dumnezeu, pentru că au nesocotit preoșia lui Aron. Că dacă Dumnezeu nu i-a iertat pe aceia, cu cât mai mult nu ne va ierta pe noi care trăim sub porunca Noului Testament, în care se spune: că acelea au fost pilde pentru noi. I Corinteni cap. 10. Vers 6—11.

Am arătat mai la început că *Domnul nostru Iisus Cristos și-a lăsat oameni în locul Său pe pământ, cari să continue predicarea împărăției Cerurilor, credința în Dumnezeu Tatăl prin Iisus Cristos fiul Său cel iubit, botezul întru numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh și împărtășirea cu Sfintele Taine (trupul și sângele Domnului).* Pe acești oameni îi numi Domnul Iisus mai întâi ucenici și pe urmă Apostoli ai Săi. Pe acești Apostoli îi înputernici Domnul Iisus cu Duhul

Sfânt, suflând peste ei după înviere și zicând: *Luați Duh Sfânt; cărora le veți ierta păcatele, se vor ierta lor, și cărora le veți ținea, vor fi ținute.* Ioan 20. 22-23. *Și ori ce vor lega pe pământ va fi legat și în ceruri, și orice vor deslega pe pământ va fi deslegat și în ceruri.* Matei 16. 19.

Am arătat mai la început din Faptele Apostolilor cum că, noi care credem în Domnul Iisus nu suntem obligați cu nimic a ține legea lui Moisi, ci numai atât: să ne ferim de cele jertfite idolilor, de sânge (de animale), și de sugrumat și de curvie. Dar nu suni numai acestea poruncile Noului Testament și voi vorbi mai jos de ele, acum să termin cu Preoșia Noului Așezământ.

Precum în Vechiul Testament au fost preoși care făceau slujba Dumnezeiască și nimeni nu avea voe să preoșească, fără numai fii lui Aron, așa și acum suni Presbiteri (preoși) care singuri ei au darul de a frânge pâine și nimeni nu poate face frângerea pâinii decât cei rânduiși.

Să vedem cine suni cei rânduiși de sf. Apostoli și să-i ascultăm ca să ne mântuim sufletele.

În Vechiul Testament numai fii lui Aron preotul aveau dreptul a preoși lui Dumnezeu, dar în Noul Așezământ nu fii cei trupești ai sfinților Apostoli au dreptul a preoși lui Dumnezeu, ci cei bine credincioși în Domnul Iisus Cristos, cari țin cu sfințenie învățăturile sf. Apostoli, așa cum a poruncit lor Duhul Sfânt să rânduiască. Mă întreb: Dar cum a rânduit lor Dumnezeu să rânduiască pe preoșii Noului Așezământ? Își răspund: Prin punerea mâinilor Sf. Apostoli sau a Episcopului se poate face ori cine din Creștini Diacon și Preot, alt fel nu se poate, măcar de

ar fi toți buni creștini și dacă n-ar fi măcar un Episcop care să-i hirotonisească prin punerea mâinilor, nu se poate face Diacon sau Preot. Acum să vedem ce fel a rânduit Sf. Apostoli, pe Diaconi, Preoți, și Episcopi.

Când s-a pogorât Duhul Sfânt în chip de limbi de foc peste Sfinții Apostoli în a cinci zecea zi dela învierea Domnului Iisus Cristos (ziua întâia a săptămânii era când s-a pogorât Duhul Sfânt, adică Duminica), fiind pela ora trei (adică după cum este acum, ceasul nouă dimineața) adunați toți Sf. Apostoli, au început a propovădui tuturor pocăința și botezul în numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh, și mulțime multă a crezut și s-a botezat și s-au adăugat în ziua aceea ca la trei mii de suflete. Faptele Apostolilor Cap. 2.

Și iarăși zice: Și înmulțindu-se în zilele acelea ucenicii, au făcut cârtire Elinii împotriva Evreilor căci vădulele lor se treceau cu vederea întru slujba cea de toate zilele. Și chemând cei doisprezece Apostoli pe mulțimea ucenicilor, au zis: Nu ne este cu plăcere noă ca lăsând cuvântul lui Dumnezeu, să slujim meselor. Socotiți drept aceia fraților dintre voi șapte bărbați mărturisii, plini de Duh Sfânt și de înțelepciune, pe care să-i rânduiim la treaba aceasta. Iar noi întru rugăciune și întru slujba cuvântului ne vom zăbovi. Și a plăcut cuvântul acesta înaintea la toată mulțimea și a ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt și pe Filip și pe Prohor și pe Nicanor și pe Timon și pe Parmena și pe Nicolae, nemernicul din Antiohia, pe care i-au pus înaintea Apostolilor și rugându-se și-au

pus peste dâșii mâinile. Faptele Apost. Cap. 6. Vers. 1—6.

Trebue bine luat aminte, că n'au zis Sf. Apostoli către creștinii: Rânduiți-vă voi Diaconi și Preoți, ci să-i pue înaintea Apostolilor și prin punerea mâinilor Apostolilor să le dea *Dar deosebit* dela Duhul Sfânt, ca să poată face slujba în locul Apostolilor Domnului. Mă întrebi, care slujbă? Iți răspund: A boteza în numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh. Matei 28. 19. Marcu 16. 16. A unge cu unt de lemn sfințit (Mir) I Ioan 2. 27. A împărtași pe creștini cu sfințele taine (trupul și sângele Domnului). Matei Cap. 26. Vers 26—28. I Corinteni 11. 23—29. A face rugăciuni pentru cei adormiți (parastas). I Corinteni 15 29. A face rugăciuni pentru cei bolnavi (Maslu) Iacov 5. 14. Și alie diferite rugăciuni la diferite ocaziuni de întristare și de bucurie. Vezi că Sf. Apostoli căutau să-i satisfacă pe toți care îi chemau la astfel de slujbe, dar fiindcă creștinii se înmulțeau, nu mai aveau timp să și predice, să se ducă și pela casele lor a face slujbă. Pentru aceasta au rânduit Diaconi, Preoți, și Episcopi; iar ei să poată continua cu mărturisirea Cuvântului lui Dumnezeu. Și ca să vezi mai lămurit că nu putem noi Creștinii mireni (sau laici) a ne hirotoni nouă Diaconi, Preoți, după placul fiecăruia își voi mai arăta.

Când unul din cei șapte Arhidiaconi anume Filip s-a pogorât în cetatea Samariei să propovăduiască, au crezut mulți și i-a botezat, dar nici el însuși nu putea rândui Diaconi și Preoți Creștinilor de acolo, ci a fost nevoie să vie din cei doisprezece Apostoli ca să le hirotonisească

Diaconi și Preoți, după cum este scris: Iar Filip pogorându-se în cetatea Samariei, propovăduia lor pe Cristos. Iar norodul lua aminte cu un cuget la cele ce se grăia de Filip, auzind și văzând semnele care le făcea. Pentrucă din mulți care aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare, eșeau: și mulți slăbănogi și șchiopi s'au vindecat. Și s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea. Iar un bărbat oare-care, anume Simon, era mai nainte în cetate vrăjind și amăgind neamul Samariei, zicând cum că ar fi el oare care mare și la el luau aminte toți, dela mic până la mare, zicând: acesta este puterea lui Dumnezeu cea mare. Și lua aminte la el pentrucă de multă vreme cu vrăjile i-a fost amăgit pe ei. Iar dacă au crezut lui Filip, care propovăduia de împărăția lui Dumnezeu și de minunile lui Iisus Cristos, s'au botezat bărbați și femei. Atunci și Simon acela a crezut și botezându-se petrecea cu Filip și văzând puterile cele mari și semnele ce se făceau, spăimântându-se se mira. Iar auzind Apostolii cei din Ierusalim cum că a primit Samaria cuvântul lui Dumnezeu, au trimis către dânșii pe Petru și pe Ioan, cari pogorându-se, s'au rugat pentru ei ca să ia Duh Sfânt. Pentrucă nici peste unul dintre ei nu se pogorâse, ci numai botezați erau întru numele Domnului Iisus. Atunci puneau mâinile peste ei și luau Duh Sfânt. Faptele Apostolilor Cap. 8 Versul 5—17.

Vezi lucru lămurit omule, că Filip deși hirononisit Arhidiacon prin punerea mâinilor Apostolilor; deși Dumnezeu prin el făcea minuni, scotea draci, tămăduia boale, boteza, totuși, nu putea

el rânduind dintre Creștini Diaconi și Preoți. Cu cât mai mult nu putem noi Creștinii laici, cari nu suntem măcar Diaconi, făcuți de Episcop prin punerea mâinilor, măcar că nici așa nu se poate. Poate cineva dintre Creștini să îndrănească să zică că și el poate să fie Diacon și Preot fără punerea mâinilor Episcopului, însă cade în păcat neertat de Dumnezeu după exemplul lui Core, Datan și Aviron, că scris este: *Și acestea pilde s-au făcut pentru noi, ca să nu fim și noi poștitori de rele, precum și aceia au poștit.* I Corinteni 10. 6—11.

Sfinții Apostoli multă grijă aveau ca să rânduiască Creștinilor, Diaconi, Preoți și Episcopi: că știa că nu poate nimeni dintre Creștini să facă frângerea pâinei și celelalte slujbe, decât numai cei rânduși de ei prin punerea mâinilor lor, sau a Episcopului cel rânduind de ei și nici odată n-au fost Creștinii lipsiți de Episcop dela Domnul Iisus încoace. Sfinții Apostoli știau bine că nu vor trăi cu trupul în această lume până la sfârșitul veacului. Pentru aceasta a rânduind Dumnezeu Apostolii, ca ei să rânduiască prin cetăți Episcopi, Preoți, și Diaconi fără de care lumea nu se poate mântui, după cum este scris: *Pentru aceasta te-am lăsat pe tine (Episcopule Tit) în Creta, ca cele ce lipsesc să le îndreptezi și să așezi prin cetăți Preoți, precum eu ți-am poruncit.* Tit Cap. 1. Vers 5.

Vezi că întâi Tit a fost Creștin, pe urmă Diacon, pe urmă Preot, pe urmă ridicat la treapta de Episcop, și numai după ce a fost făcut Episcop, numai atunci putu să rânduiască și el Diaconi și Preoți prin punerea mâinilor lui.

Acești Episcopi și Preoți sunt Apostolii Domnului Iisus și păstori ai adevăraților Creștini, păstorind turma cea cuvântătoare a lui Iisus Cristos, mai marele păstorilor ; I Petru 5. 2—5, de ei trebuie să ascultăm cu sfințenie, după cum este scris : Ascultați pe învățătorii voștri și vă supuneți lor, că ei priveghiază pentru sufletele voastre—ca cei ce vor să dea seama—ca să facă cu bucurie aceasta dar nu suspinând, că nu vă esie vouă de folos aceasta. Evrei. 13.17.

Vezi, că poruncă Dumnezeiască avem să ascultăm pe Învățătorii cei întru Cristos, cari sunt Diaconi, Preoți și Episcopi. Și cine nu-i ascultă cade în păcat neertat ca și Core, Daton și Aviron precum v'am arătat. Dar vei zice : Un Preot avem pe Iisus Cristos ; Un Învățător avem pe Iisus Cristos, nu recunosc mai mulți, pe Iisus îl ascult.

Eu îți spun că nu! ascuți de nu vei asculta pe cei rânduiți de Duhul Sfânt, adică ; Episcopi, Preoți și Diaconi. E adevărat că Domnul nostru Iisus Cristos a zis . *Și Tată să nu vă chemați pe pământ că unul este Tatăl vostru, cel din ceruri. Nici să vă numiți învățători, că unul este învățătorul vostru Cristos. Matei 23. 8—10. Prin asta ne spune să nu avem alt Dumnezeu afară de Tatăl ceresc, și mântuitor altul afară de Iisus Cristos, căruia I se cuvine slava în veci amin.*

Dar Sf. Ap. Pavel ne spune cu Duhul Sfânt ; Ascultați de Învățătorii voștri cei întru Cristos. Evrei 13. 17. Și iarăși zice : Și vă rugăm pe voi fraților, să cunoașteți pe cei ce se ostenesc întru voi și pe mai mari voștri intu Domnul

I Tesaloniceni 5. 12. Va să zică îi numește însuși Duhul Sfânt prin Sf. Ap. Pavel învățători, însă întru Domnul.

Deci cine ascultă pe acești învățători întru Cristos, pe Dumnezeu ascultă, după cum este scris : Noi dela Dumnezeu suntem, cel ce cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă pe noi. Dintru aceasta cunoaștem Duhul adevărului, și duhul înșelăciunei. I Epistolă Ioan 4. 6. Vezi lucru lămurit ? Cine nu ascultă pe Sfinții Apostoli nu este dela Dumnezeu ci s-a răsculat ca Core, Datan și Aviron, și ascultă duhul cel rău, și cu el le va fi și partea în lacul de foc.

Domnul Iisus zice : Toate câte vă vor zice să păziți, păziți și faceți. Matei 23. 3 ; Iar cei hotărâți spre peire zic : nu înțelegeți voi Creștinii (ortodocși) scripturile. Sf. Ap. Pavel zice cu Duhul Sfânt că : Domnul Iisus înviind din morți a rânduit pe unii Apostoli, iar pe alții Evangheliști, iar pe alții Păstori și Dascăli. Efeseni 4. 11. Iar ereticii zic : un Învățător avem pe Cristos. Nici eu nu zic altfel, însă pe mai marii noștrii cei întru Cristos, adică Episcopi, Preoți și Diaconi îi numim după cum e porunca : *Învățători întru Cristos. Evrei 13. 17. Dumnezeu ne spune lămurit și nu minte, că acești Învățători vor da răspuns de sufletele noastre înaintea judecăței lui Dumnezeu și dacă ne-ar învăța ei greșit chiar, noi tot ne vom mântui sufletele, pentru că am ascultat pe Dumnezeu, ascultând de Învățătorii noștri.*

Dar ereticii nu vor, adică : Protestanții, Adventiștii, Bapțiștii, Mileniștii (studenți în biblie) etc, zicând că, numai citind sf. Evanghelie și crezând

în Domnul Iisus se mântuiesc. Trebuie să se împlinească scriptura ce zice: Iar Duhul lămurit grăește, că în vremile cele de apoi se vor despărta unii dela credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile cele drăcești I Timotei 4. 1.

Este devărat că unii din Păstorii noștrii cei întru Cristos s-au dat leneviei, numai îngrijesc de turma încredințată lor de Duhul Sfânt prin punerea mâinilor Episcopului, ci se îngrijesc să agonisească averi multe, ba unii sunt chiar bețivi, pătimiși în tot felul, dar nu toți. Dar ce vom face noi cari avem porunca Domnului, să-i ascultăm în cazul acesta?

Ne spune Domnul Iisus Cristos: Cel ce va răbda până la sfârșit acela se va mântui. Matei 24. 13. Nu ne spune să ne facem reguli noi de credință; ci să răbdăm până la sfârșit. Au nu ne spune Sf. Ap. Pavel zicând: Că de bine vestesc, nu-mi este mie laudă, că nevoe îmi zace asupra, iar vai mie de nu voi bine vesti (predica). Că de fac aceasta de voie, am plată iar dacă de silă, totuși dregătoria îmi este încredințată I. Corinteni 9. 16—17.

Vasăzică, ne spune că de nu ne predică Păstorii noștri, amar de suflelele lor, iar dacă nu predică totuși le este încredințată această dregătorie de a ne păstori pe noi. Ce zice Sf. Pavel cu Duhul Sfânt Prezbiterilor pe cari îi rânduiase în Efes? Că zice: Și din Milet trimițând în Efes a chemat pe Presbiterii Bisericii. Și dacă au venit la el, a zis lor: Voi știți din ziua cea dintâi întru care am intrat în Asia, cum am fost cu voi în toată vremea, Slujind Domnului

cu toată smerenia și cu multe lacrimi și ispите care mi s'au întâmplat mie întru vicieșugurile Iudeilor. Pentru aceia mărturisesc vouă în ziua de astăzi că, curat sunt eu de sângele tuturor. Pentru că nu m-am ferit ca să nu vă vestesc vouă tot sfatul lui Dumnezeu. Drept aceia, luați aminte de voi și de toată turma întru care Duhul Sfânt v'a pus pe voi Episcopi ca să păstoriți biserica lui Dumnezeu, care o a câștigat cu sângele său. Că eu știu aceasta că, după lucrarea mea vor intra lupi grei întru voi, care nu vor erta turma. Și dintre voi înși-vă se vor afla bărbați vorbind îndărătnicii, ca să tragă pe ucenici după dânșii. Faptele Apost. Cap. 20 versul 17—30.

Doamne luminează-mi mintea și voi cunoașteți minunile din legea ta. Psalm 118. 18. Cine citind cuvintele de mai sus ale Sf. Ap. Pavel să nu înțeleagă că Duhul Sfânt a rânduit Presbiteri și Episcopi să păstorească turma lui Iisus Cristos?

Să luăm aminte fraților, că în unele locuri vouă mirenilor ne poruncește Dumnezeu să ascultăm pe acești Episcopi și Preoți, dar în alte locuri lor le aduce aminte și de ei și de turma întru care Duhul Sfânt i-a rânduit Episcopi să păstorească biserica lui Dumnezeu, cari suntem noi Creștinii. Și în alt loc iarăși zice Sf. Pavel I Timotei Episcopul: Nu fii nebăgător de seamă de darul ce este întru tine care ți s'a dat prin înțocorie, cu punerea mâinilor Preoției. I Timotei 4. 14. Și iarăși zice: Pentru care pricină îți aduc aminte ție, ca să aprinzi Darul lui Dumnezeu, care este întru tine prin punerea mâinilor

mele. II Timotei 1. 6. Și iarăși zice: Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca cele ce lipsesc să le îndreptezi și să așezi Preoți prin cetăți, precum eu ți-am poruncit. Tit 1. 5. Și iarăși zice: Măinile degrab să nu-ți pui pe nimeni, nici te face părtaș în păcate streine; pe tine curate te păzește. I Timotei 5. 22. Cine vrea cu adevărat să se mântuiască de focul cel veșnic, nu sunt deajuns mărturiile aduse până acum.

Cu toate adevărurile Dumnezești spuse și poruncite de El, totuși sunt unii cari nu vor să priceapă adevărul și s'au răscolat împotriva rânduelei Dumnezești, ca să se împlinescă scriptura ce zice: Că eu știu aceasta, că după ducerea mea vor intra lupi grei între voi, care nu vor erta turma. Și dintre voi înși-vă se vor scula bărbați, grăind îndărătnicii, ca să tragă pe ucenici după dânșii. Faptele Ap. 20. 29—30. Cine sunt acei lupi greoi? Cine sunt acei bărbați care vorbesc îndărătnicii? Sânt prooroci mincinoși. Cine sunt prooroci cei mincinoși? Sunt toți acei ce s'au răscolat împotriva Episcopilor și a Preoților, pe cari Dumnezeu ne-a poruncit să-i ascultăm, că ei vor da răspuns înaintea lui Dumnezeu de sufletele noastre. Evrei 13. 17. Cine nu ascultă de învățătorii cei întinși în Cristos? Sânt Luteranii, Adventiștii, Bapțiștii Mileniștii, și alte multe eresuri care s'au ivit sub diferite numiri și au venit printre Români din multe părți ale pământului.

Aceștia sânt cari dau luptă mare să tragă pe Creștini după ei. Faptele Apost. 20. 29—30. Aceștia sunt cari s'au răscolat ca Core, Data și Aviron. Numeri Cap. 16. Pentru aceștia strig

cu limbă de foc Sf. Apostol Iuda, zicând: Vai lor! că s'au răscolat ca Core. Iuda 1. 11. Ereticii zic: Noi suntem adevărații trimiși ai lui Dumnezeu, ascultați-ne pe noi, noi trăim după Evanghelie; voi Creștinii nu vă mântuiți de nu ne veți asculta pe noi.

Acești prooroci mincinoși se adună, cântă, citesc Evanghelia, se roagă și zic că toți sunt preoți ai lui Dumnezeu. De aceștia ne spune Domnul Iisus Cristos zicând: *Păziți-vă de proorocii cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar înlăuntru sânt lupi răpitori.* Matei 7. 15. Despre acești prooroci mincinoși se vorbește în Apocalips, zicând: Iată, dau din sinagoga satanei acelor ce se zic pe sine a fi ludei (Creștinii), și nu sunt, ci mint. Apocalips 3. 9. Acești prooroci mincinoși se adună zicând că numai cu ei este Domnul Iisus, iar Domnul Iisus ne spune că, în mijlocul lor este satana. Păziți-vă de proorocii cei mincinoși zice Domnul Dumnezeu nu este vinovat de pieirea celor ce nu-l ascultă. *Dumnezeu a spus odată pentru tot-deauna „ascultați de învățătorii voștri“* Evrei 13. 17. Către cine altul vei scăpa o omule dacă pe Dumnezeu nu-l ascuți? Au n'ai citit cum un Sutaș (Căpitan) anume Corneliu, se ruga lui Dumnezeu și făcea multă milostenie săracilor și postează ca să-i spue Dumnezeu ce să facă să se mântuiască? Și Dumnezeu l-a trimis la Sf. Ap. Petru, și ce-i va spune el aceia să facă și se va mântui. Faptele Apost. Cap. 10. Așa că Dumnezeu ne trimete să ascultăm pe Apostolii Săi, care sunt Episcopi și Preoți, și altă regulă nu se poate face, și dacă se face nu poate

duce la mântuire, ci la pierere, la osândă eternă, precum este scris: Că măcar noi Apostolii, sau înger din cer de vă va bine vesti vouă afară de ceia ce v'am bine vestit vouă, să fie anafema. Galateni 1. 8—9. Socotește tu care vrei să te mântuești, pe cine se cade să ascuți, pe Dumnezeu sau pe oameni? judecați. Faptele Apost. 4. 19. și 5. 29. Intreb: Cum îi numește Dumnezeu cu Duhul pe Episcopi și pe Preoții Bisericii? Răspund: Ingeri ai Bisericii. Imi vei zice, dovedește-mi. Îți răspund: Pe Sf. Ioan Botezătorul, Inger îl numește Duhul Sfânt, zicând prin proorocii Maleahi și Isaia: Iată, eu trimet pe Ingerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta. Maleahi 3. 1. Isaia 40. 3. Matei 3. 3. și 11. 10. Marcu 1. 2. Luca 3. 4. Pe Sf. Ștefan Arhidiaconul, unul din cei șapte rânduiți de Sf. Apostoli, când îl judecau Arhierii Iudeilor, au văzut fața lui ca de Inger și se mirau zicând: Oare aceasta așa este? Faptele Apost. 7. 1. Când Domnul Iisus Cristos se arată în insula Patmos Sfântului Ioan Teologul și-i descoperi toate cele ce vor fi până la sfârșitul lumii, cum numește pe Episcopii bisericilor? Au nu-i numi Ingerul bisericii? zicând: Ingerului bisericii scrie-i. Apocalips 2. 1. Episcopii și Preoții și Diaconii se mai numesc și cetatea marelui Împărat Iisus Cristos. Matei 5. 35. Fără de Preoți nu te poți mântui o omule, ori cine ai fi (însă Preoți făcuți prin punerea mâinilor Episcopului) că, de se preface pâinea de grâu în trupul Domnului Iisus, nu fără de Preot se face. Și de se preface vinul de strugure în sângele Domnului Iisus nu fără de Preot se face. Că trei sunt cari mărturisesc

în cer: Tatăl, Cuvântul și Sfântul Duh. și acești trei una sunt. Și trei sunt cari mărturisesc pe pământ, Duhul și apa și sângele, și aceștia trei una sunt. Ioan 5. 7—8. Și trei sunt prin cari ne mântuim sufletele: Pâinea de grâu, vinul de strugure. și Preotul care cu darul ce îl are dela Dumnezeu, preface pâinea și vinul în trupul și sângele Domnului Iisus, care zice: Luați mâncați, acesta este Trupul meu. Și: Beți dintru acesta toți, că acesta este sângele meu. Matei 26. 26—28. Că de nu veți mânca trupul Fiului omului și de nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață întru voi. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică. Ioan 6. 53—56. Și cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, judecată lui — și mănâncă și bea, nesocotind trupul Domnului. I Corinteni 11. 29.

Cu cine îi mai aseamănă Dumnezeu pe Preoți?

Îi mai aseamănă cu femeie care naște copil parte bărbătească, după cum este scris: Și semn mare s'a văzut în Cer: femeie îmbrăcată cu soarele și luna supt picioarele ei și pe capul ei cunună de două spre zece stele. Și având în pânțele striga chinându-se și muncindu-se să nască. Și a născut fiu, parte bărbătească, care va să pască toate neamurile cu toiag de fier, și s'a răpit fiul ei la Dumnezeu și la scaunul lui. Apocalips 12. 1—2 și versul 5. Luminează-mi Doamne ochii minții și voi cunoaște minunile

din legea Ta. Psalm 18. 18. Cine este soarele cu care este îmbrăcată femeia? Este *Iisus Cristos Domnul nostru*, care și-a rânduit Episcopi și Preoți a săvârși lucrul Lui, mântuirea celor ce cred întrânsul. Cine este luna care este sub picioarele ei? Este *lumea Creștină* care trebuie să asculte de femei, adică de Episcopi și Preoți, învățătorii noștri cei întru Cristos. Iar că este închipuită lumea cu luna, ne arată Dumnezeu, că precum luna este luminoasă, iar pe urmă întunecoasă, așa este cu lumea Creștină, uneori este mai luminată cu credința și cu faptele bune, iar alteori este întunecată de necredință și de păcate. Cine sunt cele douăsprezece stele cu care este încununată femeia? Sunt cei doisprezece Apostoli pe cari femeia îi are de bază în rugăciunile ei, ca cu rugăciunile lor cele către Mielușelul lui Dumnezeu, să ne erte și pe noi care trăim după regulile și îndreptările lor, Apocalips 19. 8. ceiace nu vor să creadă ereticii. Și zice: Și având în pânțele striga, chinându-se și muncindu-se să nască. Aici ne arată Dumnezeu lupta pe care a dat-o și o dă Preoția (femeia) cu diavolul care îi stă împotriva să-i mănânce fiul cel născut parte bărbătească; însă femeia cu strigări și cu rugi (I Timotei 2. 1.) către cel ce poate a mântui, cu chinuri din partea necredincioșilor, cu prigoane și necazuri, totuși, a biruit și a născut fiu parte bărbătească, care va să pască toate neamurile cu toiag de fier. *Prin parte bărbătească, ne arată Dumnezeu că toți câți ascultă pe femei (Episcopi și Preoți) își mântuesc sufletele lor și împărătesc cu Iisus Cristos.* II Timotei 2. 12.

Cu cine mai dă luptă diavolul afară de femei?

Cu cei ce ascultă învățăturile ei, precum este scris: Și s'a mâniat balaurul pe femei, și s'a dus să facă război cu ceilalți din seminția ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Iisus Cristos. Apocalips 12. 17. O vicleanul drac; o necuratul duh; văzând că nu poate birui Preoția a o sfârâma, a o nimici, a plecat să dea luptă cu cei din seminția ei, cari cred în Dumnezeu Tatăl și au mărturia lui Iisus Cristos. Și intra devăr, pe unii dintrânsi i-a biruit, că i-a făcut a zice că nici nu este Dumnezeu. Aceștia se numesc *atei*. Pe unii i-a făcut a numai crede în Dumnezeu după rânduiala femeii din apocalips, ci și-au făcut ei reguli noi de credință în Dumnezeu, nemai ascultând porunca Domnului ce zice: *Ascultați pe învățătorii voștri.* Evrei 13. 17. *Și toate câte vă zice ei să păziți, păziți și faceți.* Matei 23. 3. *Și cel ce va crede se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi.* Marcu 16. 16. Pe acești neascultători de Dumnezeu, cu reguli noi în credință, îi numește Domnul Iisus: *Prooroci mincinoși, lupi îmbrăcați în piei de oi.* Matei 6. 15. Iar prin Sf. Ap. Pavel îi numește *eretici*. Tit. 5. 10. Iar pe alți i-a înșelat balaurul să zică că este Dumnezeu, și să se ducă la Biserică — unde săvârșeste Preotul frângerea pâinei și înalță rugăciuni către Cel Prea Înalt — dar că vor învia

morții și că va sta la înfricoșata judecată a Fiului lui Dumnezeu și că este o altă viață, veșnică, pe care trebuie să o așteptăm, nu vor să creadă. Pe aceștia îi numește Dumnezeu, astfel: *Având chipul bunei credințe, iar puterea ei tăgăduind-o.* II Timotei 3. 5. Aceștia sunt creștinii noștri de stăzi, nu toți, însă cea mai mare parte din ei, că zice Sf. Ap. Pavel către Episcopul Timotei: Și aceasta să știi, că în zilele cele de apoi vor veni vremi cumplite. Că vor fi oamenii iubitori de sine, iubitori de argint (ca Iuda vânzătorul Domnului) măreți, trufași, hulitori și de părinți neascultători, nemulțumitori, necurați. Fără de dragoste, neprimitori de pace, clevetitori, neînfrânați, ne iubitori de bine. Vanzători, obraznici, îngâmfăți, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu, având chipul bunei credințe iar puterea ei tăgăduind-o, și de aceștia te ferește. II Timotei 3. 1—5. Acesta este războiul diavolului cu Creștinii cari țin învățătura femeii, și pe mulți i-a amăgit înșelându-i, ca să se îplinească ce este scris. Și coada balaurului trage a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe ele pe pământ. Apocalips 12. 4. Însă cu toată lupta balaurului, cu toate ispitele lui, adevărul Evangheliei stă neclintit și va sta până la sfârșitul veacului, că puternic și nemuritor este cel ce a zis: *Datu-mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, drept aceia mergând, învățați toate neamurile, botezându-le pe ele în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Invățându-le pe dânsele să păzească toate câte am poruncit vouă și iată Eu cu voi*

sunt în toate zilele până la sfârșitul veacului, amin. Matei 28. 18—20.

Ce poți face omule eretic împotriva rânduelei Dumnezești? Au mai tare decât El ești? Au n'a știut Dumnezeu ce face? Când Dumnezeu s'a făgăduit că va fi cu Episcopii și Preoții până la sfârșitul veacului, crezi tu ca un rătăcit ce ești, că nu va fi? Au nu Sfinților Apostoli li s'a încredințat a ști tainele lui Dumnezeu? Matei 13. 11, iar Sfinții Apostoli le încredință Diaconilor, Preoților, și Episcopilor prin punerea mâinilor. Faptele Apost. 20 27—28. *Neschimbată rămâne porunca Domnului prin Evanghelia Fiului Său Iisus Cristos, care este încredințată Episcopilor și Preoților până la sfârșitul veacului.*

Dacă este neschimbată nici noi să nu ne schimbăm credința, așa cum ne învață Episcopii și Preoții, căci ei sunt Economii lui Dumnezeu. Tit. 1. 7. și I Corinteni 4. 1. Lor li s'a făcut cunoscută toată starea lumii până la sfârșit. *Episcopilor* le spuse Duhul Sfânt că în vremurile de apoi se vor depărta unii dela credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile cele drăcești, ale celor ce întru fățarie vorbesc minciuni, fiind arși la a lor știință. Oprind a se însura și a se feri de bucatele pe care le-a făcut spre împărtășire cu mulțumită celor credincioși și cari cunosc adevărul. I Timotei 4. 1—5. Că, toate sunt curate celor curați, iar celor necurați și necredincioși nimic nu le este curat, ci li s'a spurcat lor și mintea și știința. Tit. 1. 15. *Episcopilor* le spuse Sf. Ap. Pavel zicând: Propovăduiește cuvântul, stăruie cu vreme și fără de vreme, muștră, ceartă,

îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și cu învățătura. Că va fi vreme când învățătura cea sănătoasă nu o vor primi, ci după poftele lor își vor alege loru-și învățători, gâdilându-i la urechi. II Timotei 4. 2—3. *Către ei ne trimete Sf. Ap. Iacov zicând: Este bolnav cineva între voi? Să cheme Preoții bisericei și să se roage pentru dânsul, ungându-l pe dânsul cu undelemn întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și îl va ridica pe dânsul Domnul; și de va fi făcut păcate se vor erta lui. Iacov 5. 14—15. Fraților să ne temem de Dumnezeu și să ascultăm poruncile Evangheliei lui Iisus Cristos Domnul nostru, că după Evanghelie ne va judeca Dumnezeu. Ioan 12. 48. Romani 2. 16. Să ținem mărturisirea nădejdei nesmintită: (pentru că credincios este cel ce a făgăduit). Că lepădând cineva legea lui Moisi fără de milă prin doi sau trei martori moare; Cât de mai amară muncă, socotiți, va lua cel ce a călcat pe Fiul lui Dumnezeu și a socotit a fi de obște sângele legii, cu care s'a sfințit și a ocărat Duhul darului? Evrei 10. Versul 25 și 28—29. Și înfricoșat lucru este a cădea în mâinele Dumnezeului celui viu. Evrei 10. 31. Că Dumnezeu nostru este foc mistuitor. Evrei 12. 29.*

De va lua cineva bine aminte la cele spuse în această scrisoare, fericit va fi înaintea lui Dumnezeu de va și face, că știu pe cel ce m'a mângâiat și m'a întărit a spune acestea, măcar că caută să mă omoare unii ce zic că sunt creștini, că ei nu știu pe Dumnezeu care m'a înțelepțit ca să le spun mântuirea; ba chiar din cei ce mă ascultau și credeau, s'au făcut po-

văjuitori ucigașilor ca Iuda vânzătorul, ca să se împlinescă Scriptura ce zice: Și toți cari voesc cu bună credință a viețui întru Cristos Iisus, goniți vor fi. II Timotei 2. 12. Ci nici de una nu bag seamă, nici am sufletul meu cinstit mie, fără numai ca să săvârșesc alergarea mea cu bucurie. Faptele Apostolilor 20. 24. Că nu avem aici cetate stătătoare, ci pe aceia ce va să fie o căutăm. Evrei 13. 14. Deci, să rămânem statornici fraților întru porunca lui Dumnezeu prin Evanghelia Fiului său Iisus Cristos care a zis: *Ascultați de Invățătorii voștri, că ei vor da seama înaintea lui Dumnezeu de sufletele voastre. Evrei 13. 17.*

Despre Sfânta Cruce

Vre-un nepriceput ar zice: Ei bine, să ascult de preoți, că Dumnezeu a poruncit așa, dar de ce mă pune să mă închin la chip cioplit? Eu întreb; la care chip cioplit? Vei zice; ne pune Preoții să ne facem semnul crucei, să o sărutăm, să ne închinăm la icoane,

Mântuitorul pe Golgota între tâlhari

acestea nu sunt chipuri cioplite? Și Dumnezeu a zis: să nu-ți faci chip cioplit?

Eu te întreb: în care lege scrie să nu-ți faci chip cioplit, nici să te închini lui? Imi zici: în legea veche, și nu numai într'un loc ci în mai

multe. Eu îți răspund: adevărat este, dar te întreb și să mărturisești adevărul. Noi cari trăim după Noul Testament — care este Sfânta Evanghelie — cum trebuie să înțelegem legea veche dată de Dumnezeu prin Moisi: omeneste sau duhovnicește (spiritualmente)? Imi vei zice: Dar cum una să citești și altfel să înțelegi? Îți răspund: Omule, toată Scriptura este de Dumnezeu însuflată, II Timotei 3. 16. II Petru 1. 19—21. Însă ne arată Dumnezeu cum se înțelege legea veche, zicând: *Știm că legea duhovnicească este Romani 7. 14.* Omeneste au înțeles Evrei Sf. Scriptură și au răstignit pe Fiul lui Dumnezeu, de oare ce ei socoteau că dacă va veni Mesia le va da împărăția lumească, pământească, pe care au pierdut-o din cauza păcatelor lor, și au rămas lipsiți și de împărăția Cerurilor, neascultând de Fiul lui Dumnezeu care zicea: *Impărăția Mea nu este din lumea aceasta. Ioan 18, 36. Evrei 13. 14.* Adevărat, legea veche e greu de înțeles de cei nepricepuți, pentru că o înțeleg lumește, trupește, nu Duhovnicește cum ne-o arată Duhul Sfânt. zicând: *Că legea Duhovnicească este. Romani 7. 14.* Ca să-ți arăt omule ce însemnează a înțelege duhovnicește legea veche, îți aduc spre mărturie ceva cuvinte dintrânsa. In legea lui Moisi zice: *Să nu legi gura bouului ce treeră. A II-a lege sau cartea cincea a lui Moisi Cap. 25. Vers. 4.* Și predicatorul neamurilor păgâne (care am fost noi), marele Apostol Pavel, luminat de Duhul Sfânt ne spune: *Au doară, de boi se îngrijește Dumnezeu? Au doară pentru noi cu adevărat zice? Că pentru noi s'a scris: ca întru nădejde cel ce ară dator este să*

are, și cel ce treeră întru nădejde, de nădejdea sa trebuie să aibă parte. I Corinteni 9. 10. I Timotei 5. 17—18. *Deci este lucru lămurit, să nu înțelegem Vechiul Testament lumește.* măcar că și în Sf. Evanghelie sânt unele locuri greu de înțeles, însă greu pentru cei peritori, adică *eretici*, cari înțeleg ca și Evreii lumește, precum este scris: *Iar de este și acoperită Evanghelia noastră, întru cei peritori este acoperită; Intru care Dumnezeu a orbit mințile necredincioșilor veacului acestuia, ca să nu le lumineze lor lumina Evangheliei slavei lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu.* II Corinteni 4. 3—4, și II Petru 3-16. Și iarăși zice: *Vă rătăciți, neștiind Scripturile nici puterea lui Dumnezeu.* Matei 22. 29.

Vedeți voi, cari v'ați abătut dela dreapta credință (ortodoxă), că pentru aceasta v'ați abătut că nu înțelegeți scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Eu zic; cum s'ar fi putut ca să se numească Crucea Sfântă și Icoanele, de nu ar fi vorbit Dumnezeu mai înainte prin Vechiul Testament și Noul Testament? Era cu neputință de nu le făcea Dumnezeu vederate întru poporul Creștin prin semne și minuni, nu mincinoase ci adevărate. Deci, pentru Cruce că este bine cuvântată și sfințită de Dumnezeu, voi arăta din Vechiul Testament... Din rodul lemnului au mâncat strămoșii noștri Adam și Eva femeia lui și s'au pedepsit de Dumnezeu. Facerea Cap. 3.

Prin lemnul pomului ne veni și izbăvirea de vrășmașul neamului omenesc, adică diavolul. Adevărat că Iisus Cristos este mântuitorul lumii, însă prin Cruce veni dreptatea. Până la venirea Domnului Iisus Cristos în lume prin femeie, Crucea era

groaza și rușinea lumii iar dacă veni Fiul lui Dumnezeu în lume cu trup omenesc, o binecuvântă și o sfinți, lăsându-o Creștinilor ca un dar împotriva diavolului,

Dacă Dumnezeu a binecuvântat Crucea, cine poate să-i ridice binecuvântarea? Că așa zice Dumnezeu prin proorocul Solomon: *Că binecuvântat este lemnul prin care se face dreptate* Cartea înțelepciunii lui Solomon. Cap. 14. Ver. 7. Care este lemnul prin care veni dreptatea? Lemnul Crucii.

Vezi omule care zici că este chip cioplit Crucea pe care a binecuvântat-o Dumnezeu!... Ne arată destul de lămurit Dumnezeu în Noul Testament care sânt idoli cărora nu trebuie să le slujim și să nu ne închinăm lor, despre care voi vorbi mai jos, însă Crucea nu este, după cum arătai mai sus și voi mai arăta. Sfântul Apostol Pavel ne vorbește și mai mult despre Cruce, cum Domnul nostru Iisus Cristos a făcut împăcarea noastră cu Dumnezeu Tatăl prin Cruce, zicând: Pentru aceia, aduceți-vă aminte, că voi oare când neamurile în trup, care să chemați nețăere împrejur de către ceia ce se cheamau țăere împrejur în trup făcută de mână. Că erați întru acea vreme fără de Cristos, înstrăinați de petrecerea lui Israel și străini de așezământurile făgăduinței, nădejde neavând, și fără de Dumnezeu în lume. Iar acum întru Cristos Iisus voi, care oare când erați departe, v'ați făcut aproape prin sângele lui Cristos. Pentru că El este pacea noastră, care a făcut amândouă una (Israelitenii și neamurile), și peretele cel din mijloc al zidului l-a sfărâmat, vrajba în trupul Său, legea

poruncilor cu dogmele stricând (auziți ereticilor) ca pe amândoi să-i zidească întru Sine într'un om nou, făcând pace. Și pe amândoi să-i împace într'un trup cu Dumnezeu prin Cruce, omorând vrajba întru dânsa. Efeseni 2. 11—16. Și iarăși zice: Că întru El a binevoit să locuiască toată plinirea. Și printrânsul să împace toate spre Sine, făcând pace prin sângele Crucii Lui, prin trânsul, ori celor de pre pământ, ori celor din Ceruri. Coloseni 1. 19—20. Și iarăși zice: Și cu închipuire aflându-se, ca omul s'a smerit pe Sine, ascultător făcându-se până la moarte, iar moarte de Cruce. Filipeni 2. 8. Și iarăși zice: Căutând la Iisus, începătorul și împlinitorul credinței care în locul lucrării ce îi era pusă înaintea Lui, a răbdat Crucea de ocară, nebăgând în seamă și deadreapta scaunului lui Dumnezeu a șezut. Evrei. 12. 2.

Luminează-te omule și înțelege că Domnul nostru Iisus ar fi fost mincinos dacă numai porunceea cu cuvântul și nu făcea cu lucrul, că El așa zicea: Cel ce voește să vină după Mine să se lepede de sine și să-și ia Crucea sa și să-mi urmeze Mie. Matei 16. 24. Marcu 8. 34. Luca 9. 23. Ereticii susțin că numai suferințele pentru numele Domnului se înțelegea prin Cruce, nu și însăși Crucea. Dar Domnul nostru Iisus Cristos afară de suferințe n-a purtat și însăși Crucea? Adevărat că și Crucea a purtat-o și pe Cruce s'a răstignit și scumpul Lui sânge pe Cruce a curs. Și dacă numai de hainele Lui se atîngea cineva bolnav și se tămăduia — Vezi Matei 9. 20. Marcu 5. 25. Luca 8. 43 — cu cât mai mult este sfântă Crucea

decât hainele, căci hainele erau numai atinse de trupul Lui, dar Crucea nu numai atinsă de trupul Domnului ci și unită cu trupul prin sângele Lui, ce a curs din belșug pe Cruce.

Nu vă amăgiți fraților că scris este: Voești dar să înțelegi, o omule deșert, că credința fără de fapte moartă este? Iacov 2. 17.—20. Așa se înțelege lucrul adevărat, că precum credința fără fapte bune, și faptele bune fără credință nu valorează nimic, și suferințele fără Cruce nu valorează nimic și Crucea fără suferințe nu valorează nimic.

Unii iubesc numai Crucea, însă; fură, mint, se îmbată, injură, se mânie, n'au dragostie de aproapele lor și nici de Dumnezeu, se dedau la tot felul de ticăloșii, chefulness, cântă cântece lumești (drăcești), joacă după lăutari, după muzici și după tot felul de organe; ucide, curvește, prea curvește, și altele multe face, mâniind pe Dumnezeu. Ce folos au aceștia că iubesc și sărută sfânta Cruce? Nimic.

Alții cred în Dumnezeu, îl mărturisesc cu gura, se ajută cu aproapele, se feresc de multe rele, dar să nu vază Sfânta Cruce. Și aceștia de asemenea nu folosesc nimic din credința lor. Nu vă amăgiți fraților căci a iubi Crucea și a face fapte rele îți este în zadar credința; iar a avea credință în Dumnezeu și fapte bune chiar nimic nu-ți folosește de nu iubești și cinstești Crucea. Nu este cuvântul meu, cele ce spun, ci mărturiile ale lui Dumnezeu; și dacă Lui nu-i crezi, cum ai să mă crezi pe mine? Eu nimic sunt, nici nu mă socotesc a fi ceva, dar dacă Dumnezeu zice: Că *binecuvântat este lemnul*

prin care se face dreptate, adică Crucea pe care se răstigni Iisus Cristos Domnul Slavei, omorând vrajba înrânsa. Efeseni 2. 11. Și dacă Domnul Iisus făcu pace prin sângele Crucii Lui — Coloseni 1. 20. — ce sunt de vină Preoții când îți spun să o porți și să o săruți, că este binecuvântată de Dumnezeu? Au n'ai citit nici odată cum ne spune Sf. Apostol Pavel, zicând: Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda fără numai în Crucea Domnului Iisus Cristos. Galateni 6. 14. Dacă ar fi să fie vorba numai de suferințe precum zic ereticii, pentru ce nu se laudă numai în suferințe, ci zicea. În Crucea Domnului Iisus Cristos? *Pentru că suferințele fără Cruce, și Crucea fără suferințe, nimic nu valorează.* Au n'ai citit niciodată cum zice iarăși într-alt loc despre Cruce Sf. Ap. Pavel către Corinteni, zicând: Darul Domnului nostru Iisus Cristos și dragostea lui Dumnezeu și Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh, cu voi cu toți, Amin. II Corinteni 13. 14. I Corinteni 16. 25. Romani 16. 24. Înțelege omule că Sf. Cruce ne este dată ca un dar dela Dumnezeu, nu ca și cum ar fi Dumnezeu Crucea, ci e binecuvântată și sfințită de Dumnezeu, semnul prin care ne-a izbăvit de vrăjmașul adevărului, diavolul. Și ca să vezi cât de statornică a rânduit-o Dumnezeu pe Cruce a fi în lume, îți voi arăta că chiar când soarele se va întuneca (după domnia lui antihrist), și luna nu-și va da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, Crucea încă va continua a fi, după cuvântul omului ce zice: Și atunci se va arăta semnul Fiului omului pe cer, și atunci vor plânge toate semințele pământului. Matei 24. 29—30.

Vai ce plânsete atunci vor plânge cei ce acum urâsc Sfânta Cruce și zic că este chip cioplit; vai ce plânsete vor plânge și cei ce înjură și dă dracului sfânta Cruce, pe urmă o sărută și apoi iar înjură Sfânta Cruce. Ce plângere va fi atunci când întunerecul domnește peste tot pământul, nemai fiind soare și lună, nici stele pe cer că acestea vor trece deodată. Atunci în întunerecul acela se va arăta semnul Crucii (semnul răstignirii, semnul Fiului omului) strălucind sus în văzduh; și după ea vine și Împăratul slavei Iisus Cristos venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă. Matei 24. 30. Să ne temem de Dumnezeu fraților, și să urmăm viața cea pământească a lui Iisus Cristos Domnul nostru, care a predicat împărăția cerurilor și a purtat Crucea; Să propovăduim și noi ca și El împărăția Cerurilor: adică judecata dreaptă, mila și credința. Matei 23. 23: Și să purtăm și noi ca și El Crucea. Și măcar de nu o purtăm, să ne însemnăm măcar cu semnul Crucii pe fețele noastre, să ne închinăm lui Dumnezeu. I. Corinteni. 14. 25.

Iată adusei dovezi din Dumnezeiasca Scriptură despre Cruce. Dar de câte ori a arătat Dumnezeu semnul Crucii celor bine credincioși și câte tămăduiri a făcut prin ea celor bolnavi, prin cei ce propovăduiau împărăția lui Dumnezeu. Nu vorbesc, că nu-mi ajunge timpul, însă nu sunt nici eu străin de a cunoaște creștini cărora li s'a arătat Sf. Cruce strălucind, și unii trăesc până acum. *Deci Crucea înseamnă suferința și suferința Crucea, amândouă una este și una fără alta nu valorează nimic.*

Despre Icoane

Despre icoane, cum că nu sânt chip cioplit după cum susțin ereticii, voi arăta iarăși din Sfânta Scriptură. Mai întâi țiu să întreb; care din adventiști, baptiști, anabaptiști, calvini sau protestanți, s'a dus la Episcopii și Preoții Creștini (ortodocși) să-i întrebe: Ce reprezintă Icoana Domnului Iisus Cristos și a Maicei Sale cea după trup, a Sfinților lui Dumnezeu în biserică unde se adună creștinii? În legea veche zice: Să nu-ți faci chip cioplit, nici asemănare vreunui lucru din câte sunt în cer sus, și din câte sunt pe pământ jos, și din câte sunt în ape sub pământ. Eșirea, sau II carte a lui Moisi 20. 4.

Ereticii nu s'au dus nici odată ca să întrebe, ce rost au sfintele Icoane în biserici și prin casele creștinilor, căci li s'ar fi spus că Icoanele nu sunt socotite ca Dumnezei. Eu așa am văzut cu ochii și așa am auzit cu urechile, că așa crede și așa învață dela cea mai naltă treaptă duhovnicească până la cea mai mică, și anume că *Icoanele nu sunt Dumnezeu, ci altul este rostul Icoanelor.* Cine nu știe că Icoanele sunt făcute din aur, argint, pietre, lemne, vopsele, etc. prin mână de om? Pentru aceasta nici Episcopii și Preoții nu învață pe Creștini că Icoanele sunt Dumnezei. Dar care este rostul lor, mă întreb? Îți răspund: De nu-ți va fi ochiul întunecat, ușor ai să vezi și să pricepi

din cele ce îți voi spune. În legea veche a poruncit Dumnezeu prin Moisi zicând: Să nu-ți faci chip cioplit. Adică le spunea să nu se închine la soare, la lună, la stele, la nori, acestea sunt corpuri care se află după cum vedem pe bolta cerului, acestora a poruncit Dumnezeu să nu ne închinăm; iar câte sunt pe pământ și în ape, sub pământ cărora nu trebuie să ne închinăm sunt; animalele domestice, fiarele sălbatice, pasărilor, târătoarele și peștii mărilor, cu toate ființele care sunt întrânsele, cum și lemnele și toate buruienile. Așa a poruncit Dumnezeu în cartea II a lui Moisi, cap. 20. Iar după aceasta, porunci tot același Dumnezeu, (că unul este), prin Moisi, să strângă dela popor; aur, argint, aramă, alamă, păr de capră, piei de berbeci, lemne neputrezitoare, pietre de sardin, și să-i facă un locaș sfânt, și acolo se va arăta Domnul. Să-i așeze acolo în acel locaș sicriul mărturiei, vasele sfinte, tablele legii, și să-i facă doi Heruvimi turnați de aur să-i așeze în acel locaș și sfeșnice și candelere, toate să le facă după cum i-a arătat Dumnezeu în munte. Eșirea cap. 25. Vezi o omule, că Dumnezeu cel ce poruncește să nu-și facă omul chip cioplit nici asemănare din câte sunt în cer, pe pământ și în ape, sub pământ, tot același Dumnezeu le poruncește să facă chipuri, care după învățătura ereticilor sunt chipuri cioplite: Au Heruvimii erau Dumnezeu? Nici de cum. Au cortul, cu toate cele din lăuntru lui, care era sfânt, nu erau făcute din lucruri de pe pământ? Ba da, și nu era chip cioplit.

O nepricepuților și zăbavnici a crede toate cele scrise prin Prooroci. Luca 24. 25. O voi

ereticilor, de ați fi ascultat de Dumnezeu după cum vă lăudați, ați fi ascultat glasul Lui, ce zice: Ascultați pe învățătorii voștri că ei vor da seama de sufletele voastre: Evrei 13. 17. Dar v'ați răsculat ca și Core. Voi ați uitat că legea veche trebuie să o înțelegeți Duhovnicește, după cum este scris: Știm că legea duhovnicească este. Romani 7. 14. Nu ați citit iarăși cum după Moisi a făcut Solomon locaș numelui Dumnului în Ierusalim, și avea multe lucruri făcute de mână de om și puse înăuntru Bisericii; ba afară de cele ce fuseseră rânduite de Dumnezeu prin Moisi, mai făcu — afară de multe lucruri — și doisprezece boi care purtau pe deasupra lor o placă de aramă, care se numea mare (adică ape), și nu erau chipuri cioplite. II Paralipomena Cap. 4. Mărturișiți adevărul ereticilor, nu Dumnezeu poruncise să nu-ți faci chip cioplit? Cum dar pe urmă poruncește tot Dumnezeu să facă din pietre, lemne, fer, aramă, alamă, argint, aur, chipuri de Heruvimi care sunt îngeri în cer, și boi de aramă, și să le pue în Biserică unde se aduna poporul lui Dumnezeu? Heruvimii și viteii nu erau nici ei înșiși în adevăr măcar, ci chipuri de ale lor făcute de meșter priceput, și nu era chip cioplit după cum zicea în versetul patru din Decalog. Dar la Creștini (ortodocși) în locașurile cele făcute întru numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, nu vedem în Biserici nici Heruvimi, nici Boi, nici Sicriul legii, nici tablele legii vechi, nici toiagul lui Aron Preotul, ce înfrunzise uscat fiind, nici scăldători ca la Solomon, pentru că altceva reprezentau; pentru acesta a și încetat odată cu venirea Domnului nostru Iisus Cristos în lume prin femeie.

Zic a încetat, ca să-și ia locul acele pentru care erau pregătite: *Că cele ce erau în Cortul mărturiei lui Moisi și în Biserica lui Solomon, erau umbra a celor ce aveau să fie, și care acum sunt în cer—Evrei 9. 23., și pre pământ—Matei 6. 10., despre care mult avem a vorbi și greu de explicat, fiindcă sunteți târzii la auz. Evrei 5. 11. Înțelegeți cei ce voiți a ști, cine sunt pentru care se făcuse mai'nainte închipuire. Siciul legii vechi însemna pe Maica Domnului nostru Iisus Cristos cea după trup, care s'a dovedit vrednică a se întrupa din'trânsa Fiul lui Dumnezeu și Tatăl, nedespărțit de Tatăl fiind, în trup omenesc locuind. Iar cei doisprezece boi de aramă însemnează cei doisprezece Apostoli: Iar marea cea de aramă făcută și pusă să fie purtată de aspra bolilor, însemna lumea Creștină care ascultă învățăturile Sf. Apostoli, că prin ei a rânduit Dumnezeu mântuirea lumii. Iar cei doi heruvimi însemna pe cei doi Voivozi Ingeresți Mihail și Gavriil, (măcar că sunt șapte. Tovit 12. 16.), care împreună cu cetele lor Ingeresti, după cum ne arată Duhul Sfânt, ei ne sunt dați spre ajutor nouă Credincioșilor în lupta cea contra diavolului și îngerilor lui (dracii). Iar întregul corp al Bisericii lui Solomon ca și Cortul mărturiei, însemna întreaga omenire Creștină, iar fiecare dintre Creștini trebuie să avem în minte și în inimă — afară de Dumnezeu — și Siciul noului așezământ, care este Maica Domnului, sfințita fecioară Mariam; acesta este siciul cel adevărat al legii cei adevărate. Iar legea cea adevărată este Iisus Cristos Domnul nostru, căruia i se cuvine slava și închinăciunea în veci, amin.*

O voi ereticilor și cei ce voiți a vă mântui sufletele de focul cel nestins, înțelegeți-mă despre cele ce vă vorbesc că nu mint, nici nu caut a vă pune cursă, eu nici nu sunt hirotonisit Diacon sau Preot, nici nu mă lupt după aceste dregătorii duhovnicești, ci fiind miluit dela Dumnezeu, dau și eu din această milă Dumnezeiască celor ce caută milă; dar cine a crezut auzului nostru? Ioan 12. 38. Romani 10. 16. Isaia 53. 1.

Despre Sfânta Fecioară

Înțelegeți ereticilor cât de mari sunt păcatele voastre înaintea lui Dumnezeu, voi cari căutați să sfărâmați Siciul cel adevărat al lui Dumnezeu, care este Maica Domnului. Aduceți-vă aminte, când împăratul și prooroc David s'a dus să ia scriul legii celei vechi din casa lui Aminadav și mergând carul cu boi cu siciul în car, când cârmiră boii carul, s'a clătinat siciul, iar un om anume Oza a pus mâna pe siciu să-l ție să nu cadă din car, și l'a bătut Dumnezeu acolo pe loc cu moartea năpraznică, numai pentru că s'a atins de siciul legii, și nu cu gând rău, ci ca să nu cadă siciul din car. Vezi cartea II a Impăraților cap. 6. Socotiți cu adevărat, nu cum v'aș speria eu, socoliți cu cât mai mari pedepse vor lua dela Dumnezeu cei ce caută să sfărâme astăzi siciul cel adevărat, care este Sf. Fecioară Maria născătoare de Dumnezeu, căci ereticii toți la olaltă strigă ca niște fiare sălbatice zicând: De ce cinștiți pe Maica Domnului, că este o femeie ca

toate femeile? Dece o lăudați pe Maica Domnului, că este o femeie ca toate femeile? Și mai zic eretici — ca: cum noi n'am ști — și nu știți că singur Iisus Cristos este mântuitor și poate mântui? ce vă rugați Mariei, că este o femeie ca toate femeile. Voi creștinii sunteți închinători de zei streini, că vă rugați și la Maica Domnului și la Sfinți să vă mântuiască, ceiace nu se poate, zic ereticii, că scris este: Să n'ai alți dumnezei afară de mine zice Domnul. Eșirea 20. 3.

Așa grăesc ereticii; ei neînțelegând nici cele ce grăesc, nici pentru cele ce întăresc. I Timotei 1. 7. Eu nici seminar, n'am învățat, nici teologie n'am urmat, dar dator sunt a mărturisi adevărul, fără de care nu se poate mântui. Deci dacă așa pedeapsă neertată a luat Oza dela Dumnezeu pentru că s'a atins de sicriul legii, și ce era sicriul legii? Niște scânduri îmbrăcate cu aur, și înăuntru sicriului cele două lezepezi de piatră pe care scrisese Dumnezeu cele zece porunci ale legii vechi, Și atât de sfinte erau că nu îngăduia Dumnezeu nimănui să se atingă de sicriu decât Preoșilor și Levișilor, ajutori ai Preoșilor.

O Doamne! minunat mai ești. Tu și aurul l-ai sfințit împreună cu argintul, arama, alama fierul, lemnele și toate cele ce sunt spre slava numelui Tău le curățești și le sfințești; cu cât mai mult pe Sfânta Fecioară Maria o ai sfințit, întru care cu adevărat te-ai întrupat din preacurat trupul ei, fără sămânță bărbătească? *David Proorocul Tău sărea și juca cântând psalmi împrejurul Sicriului legii Tale cei trecătoare* — *Il-a Impărașilor cap. 6. — cu cât mai mult se cu-*

vine acum să ne bucurăm și să săltăm cu duhul împrejurul celui adevărat Sicriu al Tău, unde bine ai voit a locui și a te întrupa!

Sicriu care este prea curata și pururea fecioara Maria

Când Impăratul prooroc al Tău, Solomon s'a apucat să-ți facă Biserica în Ierusalim după porunca Ta, se mira zicând: Iată Cerul și Cerul Cerului nu cuprinde slava Ta, și cine sunt eu ca să zidesc casă lui Dumnezeu? Fără numai să tămâieze înaintea Lui. *II Paralipomene cap. 2. Vers. 6. Și iată că Sfânta Fecioară Maria te-a încăput. Și dacă Biserica cea de pietre, lemne, aur, argint, arama, alamă, fier care ți-a făcut-o Solomon o ai sfințit și ai zis că, oricine se va ruga în acea Biserică, sau măcar cu inima de va fi la ea, Tu îi vei asculta rugăciunea, cu cât mai mult ai sfințit pe Sf. Fecioară Maria prin întruparea Ta din'trânsa? Și dacă ne vom ruga ție Doamne Iisuse Cristoase prin'trânsa, au nu ne vei asculta? Cu adevărat, Tu mai nainte ai vorbit prin prooroci că ne vei asculta prin ea, dar s'au sculat unii cari zic că te necinstim pe Tine rugându-ne Sfintei Maicei Tale Maria. Acești prooroci mincinoși, Doamne, nu numai atât zic, ci și pe Tine Doamne Iisuse Cristoase, unii din'trânși te despart de Tatăl ceresc zicând, că Tu când te-ai răstignit pe Cruce de bună voința Ta, pentru păcatele noastre, ai murit nu numai cu trupul ci și cu Duhul, ceiace*

nu este adevărat, că David Proorocul zice cu Duhul Sfânt: Văzut-am pe Domnul înaintea mea pururea. că deadreapta mea este. ca să nu mă clătesc. Pentru aceasta s'a veselit inima mea și s'a bucurat limba mea, încă și trupul meu se va sălășlui spre nădejde: Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pe cel cuvios altău să vadă stricăciune. Psalmul 15 Versul 8—11 și Faptele Apostolilor cap. 2. Vers. 2. 5—27. Și iarăși zice: *Tatăl este întru Mine. și Eu întru El.* Ioan 10. 38. Și iarăși zice: *Nu crezi că eu întru Tatăl și Tatăl întru Mine este?* Ioan 14. 10. Dar, cu dreptate este să vie peste noi acești prooroci mincinoși Doamne Iisuse Cristoase, de care Tu mai înainte ai zis, *despre noi Creștinii de astăzi, că cea mai mare parte dintre noi, numai cu numele ne numim Creștini. iar cu faptele te necinstim.* Astăzi Bisericile sunt goale iar localurile de petreceri sunt pline, dar vai că și unii din cei ce mai vin la Biserică, să asculte Sfânta Evanghelie socotesc ei că pot să slujească la doi Domni, adică și ție Doamne Iisuse Cristoase și lui mamona (diavolul) ceiace nu se poate. Matei 6. 24. Pentru aceasta s'a înmulțit fără de legea și s'a răcit dragostea multora. Matei 24. 12.; căci noi Creștinii nu șinem sfintele Tale porunci cele bune și ușor de purtat, adică *să ne iubim unul pe altul precum Tu ne-ai iubit pe noi.* Ioan 15. 12.. *să priveghem și să ne rugăm, să nu cădem în ispită.* Matei 26. 41.

N'am vrut și nu vrem să te ascultăm și iată că s'au ridicat mulți prooroci mincinoși peste noi și pe mulți a amăgît. Matei 24. 11. Dar

ți-ai păstrat și-ți păstrezi încă oameni din Creștinii care nu se vor amăgi de dulcelele cele trecătoare și de mulțimea proorocilor mincinoși, cari umblă ca un leu răcnind, umblând și căutând pe cine să înghiță. I Petru 5. 8. *Deci veniți ereticilor cari sunteți prooroci mincinoși, de auziți rânduiala lui Dumnezeu, cum că, se cade a cinsti, a lăuda, și a ne ruga Maicei Domnului Iisus Cristos și sfinților Lui, pe cari El i-a adevărit cu semne și minuni întru numele Domnului Iisus Cristos Fiul lui Dumnezeu și Tatăl, și cum că icoanele nu sunt chipuri cioplite, după cum zic ereticii.*

Sufletul omului

Până să vorbesc cum că se cade să ne rugăm și să cinstim pe Maica Domnului și pe Sfinții Lui Dumnezeu, să dovedesc mai întâi că sufletul omului e nemuritor, iar nu muritor cum zic cei mai mulți dintre eretici, și nu numai ereticii zic că sufletul omului după moarte numai este nimic, ci chiar dintre ai noștri Creștini zic că, cum este alcătuit animalul așa este și omul: ai murit, numai ești nimic; Și zic necredincioșii: spun Preoții că sufletul nu moare ce să te duci să le dai bani să se roage pentru cei morți; astea sunt minciuni, pentru că sufletul omului numai este nimic după moarte, ai murit ești mort, ce deosebire este între animale și oameni?

Bine a zis Duhul Sfânt în cartea psalmilor zicând: *Omul în cinste fiind n'a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte. și*

s'a asemănat lor. Psalmul 48. Versul 12 și 21. Vedeți cei ce voiți a vă izbăvi de focul cel veșnic, să nu vă amăgiți de cei ce zic că sufletul omului numai este nimic, după ce moare omul, că Domnul Dumnezeu, zice: *Și a zis Dumnezeu. să scoată pământul suflet viu după fel, de cele cu patru picioare și de cele ce se târăsc și fiare pe pământ după fel. și s'a făcut așa. Și au făcut Dumnezeu fiarele pământului după felul lor și dobitoacele după felul lor și toate cele ce trăesc pe pământ după felul lor, și au văzut Dumnezeu că sunt bune. Facerea Capitolul 1. Versul 24--25. Va să zică, toate animalele, fiarele și târâtoarele sunt făcute din pământ cu suflet viu din pământ, deci și corpurile lor și sufletele sunt pământești, și odată cu moartea corpurilor lor, nicisufletele numai există fiind pământești. Iar despre om așa zice: *Și a zis Dumnezeu, să facem om după chipul nostru și după asemănare, și să stăpânească peștii mării și pasările cerului și dobitoacele și tot pământul și toate vietățile cele ce se târăsc pe pământ. Și au făcut Dumnezeu pe om, după chipul lui Dumnezeu l'au făcut pe dânsul, bărbat și femei i-au făcut pe ei. Facerea 1. 26-27. Și iarăși zice: *Și au făcut Dumnezeu pe om, țărână luând din pământ și au suflat în fața lui suflare de viață și s'a făcut omul cu suflet viu. Facerea Cap. 2. Vers. 7.***

la bine seama omule, ori cine vei fi, că deși nu vei crede, totuși Dumnezeu credincios rămâne. II Timotei 2. 13. Înțelege ce zice Dumnezeu, că omul nu este făcut ca animalele și pasările, ci numai trupul este trecător la om iar

nu și sufletul, că, ce zice Dumnezeu? Să facem om după chipul nostru și după asemănare. Facerea 1. 26. Dar întreb: Au doară Dumnezeu trupesc este? sau muritor este? Dar ce înseamnă; să facem om după chipul nostru și după asemănare? Dumnezeu prin aceasta ne arată că El este nemuritor și înțelept foarte. Și făcu pe om asemenea Lui și nemuritor cu sufletul, că zice: *Și a suflat în fața lui suflare de viață și s'a făcut omul cu suflet viu. Facerea 2. 7. Vezi că omul îndoit este, trup din pământ cu acelaș sfârșit ca și pământul, și suflet nemuritor ca și Dumnezeu, că pentru aceasta zice; după chipul nostru și după asemănare. Dar omul în cinste fiind n'a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte și s'a asemănat lor. Psalm 48. 12. și 21.*

Dar până la venirea Fiului lui Dumnezeu în lume prin Sfânta Fecioara Maria, prea puțini pricepeau de Impărăția Cerurilor, cum că acolo este patria noastră cea adevărată, Evrei 13. 14, și aceasta numai Proorocii o cunoșteau, iar popoarele prea puțin, aproape de loc. Dar venind Domnul nostru Iisus Cristos în lume prin femei, ne spuse: Pocăiți-vă că s'a apropiat împărăția Cerurilor. Matei 4. 17.; vindeți averile voastre și dați milostenie, faceți-vă vouă pungi care nu se învechesc, comoară neînpușinată în Ceruri, unde furul nu se apropie, nici molia o sircă. Luca 12. 33. Matei 6. 19. Deci, dacă sufletul omului numai este nimic după moartea trupului după cum zic unii eretici și cei necredincioși, pentru ce Dumnezeu ne spune să ne pocăim, adică să credem în Iisus Hristos și în Evanghelie?

Marcu 1. 15., și să vindem avuțiile să dăm săracilor și vom avea comori în Cer? Luca 12. 33. Ce să mai facem noi cu acele comori dacă nu mai suntem nimic după moarte? Domnul și Dumnezeu nostru Iisus Cristos ne spune că sufletul omului nu moare, și tu omule necredincios zici că moare. Pe cine să ascult, pe tine om necredincios, sau pe Dumnezeu cel viu care are stăpânire peste viață și peste moarte? Fap. Apost. Cap. 4. 19. și 5. 29.

Domnul nostru Iisus zice: Era un om bogat ce se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se întoate zilele luminat. Și era un sărac oare care anume Lazăr, care zăcea înaintea ușii lui plin de bube și poștea să se sature din fărâmiturile care cădeau din masa bogatului; ci și câinii venind lingeau bubele lui. Și a fost că a murit săracul și s'a dus de îngeri în sânul lui Avraam. Și a murit și bogatul și s'a îngropat. Și în iad ridicându-și ochii săi, fiind în muncă, vede pe Avraam de departe și pe Lazăr în sânurile lui. Și el strigând a zis; părinle Avraame miluește-mă și trimite pe Lazăr să-și atingă vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, că mă chinuesc în văpaia aceasta. Luca 16. 19.—24.

Ori cine văzând cum stă lucrurile, crede în Dumnezeu, crede că și sufletul omului nu moare nici odată, măcar în foc de ar fi, sau în reaptătoare, dupăcum ne învață Domnul Iisus Cristos. Pe Lazăr îl vedem trăind după moarte și încă veselindu-se veșnic; cine era în sânul lui Avraam dacă nu sufletul lui Lazăr, că trupul lui murise? Și bogatul a murit, dar cine era chinându-se

în văpaia de foc dacă nu sufletul lui?, cu adevărat sufletul. Prea lămurit vorbește bunul Dumnezeu, dar inamicul lui Dumnezeu și al oamenilor, diavolul; a aruncat zăzani în țarina de grâu curat al Domnului, adică a amăgit pe unii să nu mai înțeleagă după adevăr și încep a spune alte înțelesuri — nici ei singuri neînțelegând ce spun — precum este scris: Neînțelegând nici cele ce vorbesc, nici pentru cele ce întăresc. I Timotei 1. 7. Domnul nostru Iisus Cristos ne spune că sufletul nu moare când moare trupul, zicând: Să nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă, ci să vă temeți mai vârtos de acela ce poate să piardă și trupul și sufletul în gheenă. Matei 10. 28. Luca 12. 4.

Deci este lucru lămurit dela Dumnezeu că sufletul omului nu poate să moară pentru că Dumnezeu este nemuritor, iar după moartea omului cea cu trupul merge sufletul fiecăruia, dus de îngeri, acolo unde singur și-a ales: ori la viață veșnică dobândită prin credință bună și fapte bune, ori la osândă veșnică dobândită prin credință rea și fapte rele. Domnul nostru Iisus Cristos zice: Eu sunt învierea și viața, cei ce crede întru Mine, de va și muri viu va fi. Ioan 11. 25.

Vezi omule că nu moare sufletul când moare omul ci numai trupul, iar sufletul merge la viață veșnică, dacă vei crede și vei face binele, iar de nu, la osândă veșnică. Domnul nostru Iisus Cristos zice: Tot acela ce este viu și crede întru Mine nu va muri în veci. Crezi aceasta? Ioan 11. 26. Domnul nostru Iisus Cristos zice: Eu de mă voi înălța de pre pământ, pe toți

voi trage la Mine. Vezi omule, lămurit cuvintele Dumnezești cum că sufletul nu moare și pe baza acestor cuvinte Sfinții Apostoli și Mucenicii nu-și iubeau viața aceasta de aici, ci propovăduiau Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea, și se bucurau când erau persecutați și omorâți pentru numele Domnului Iisus Cristos, știind că trec prin moarte la adevărata viață, să împărătească cu Iisus Domnul nostru în Cer. II Timotei 2. 12. Dar iată că, nu sunt numai vii înaintea lui Dumnezeu sufletele oamenilor, dar cei ce se nevoesc bine în veacul acesta de acum, împărătesc chiar cu Iisus Cristos în Cer.

Ce înseamnă a domni (a împărăți)

A împărăți cu Cristos Iisus în Cer este rânduiala lui Dumnezeu: El a rânduit în așa fel ca cei ce bine au crezut după regula Evangheliei Fiului său cel iubit Iisus Cristos, să aibă parte a împărăți cu El, până va pune pe vrășmașii săi așternul picioarelor sale. Psalm 109. Vers 2. Matei 22. 45. Erei 1. 13; Că precum în această lume prea curvară și păcătoasă, Marcu 8. 38., nevoitorii pentru împărăția Cerurilor au crezut cu inima, au mărturisit cu limba Romani 10. 9. după acest drept au dat milostenie celor lipsiți, au postit, ș-au înfrânat trupul slujind sufletului, într'un cuvânt *ei au împărățit peste toate patimile cele pătimașe*, au biruit toate ispitele vicleanului diavol, care umblă ca un leu răcnind, umblând caută pe cine să înghiță. I Petru 5. 8. Iar ei nu numai că nu s'au temut

de ispitele celui viclean, ci se bucurau după cum este scris: Pentru că vă faceți părtași patimilor lui Cristos, bucurați-vă ca și întru arătarea slavei Lui să vă bucurați, veselindu-vă. I Petru 4. 14. Că deși veți pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi, iar de îngrozirea lor să nu vă temeți, nici să vă turburați. I Petru 5. 14. Și; De slujește cineva Mie, Mie să-mi urmeze, și unde voi fi Eu, acolo și sluga Mea va fi, și de va sluji cineva Mie, îl va cinsti pe el Tatăl Meu. Ioan 12. 26; Că unde sunt Eu și voi să fiți. Ioan 14. 3.

Iată omule rătăcit care zici că, de moare corpul omului nici sufletul numai este nimic; Vai de tine care așa cugeți, mai bine nu te nașteai. Matei 26. 24. Domnul Iisus Cristos zice: Eu sunt Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacov. Nu este Dumnezeu, Dumnezeu al morților, ci al viilor. Matei 22. 32. Eșirea 3. 6.

Destul aceste mărturii celui ce crede în Dumnezeu întru adevăr. Însă Dumnezeu fiind bogat în milă, încă ne mai arată prin Duhul Sfânt că sufletul omului nu moare nici odată — ori în ce fel de osândă ar fi — adică cei păcătoși, ar cei ce bine au crezut și s'au nevoit în acest veac viclean și prea curvar, Matei 16. 4. Luca 14. 29., șed pe scaune în Ceruri împărățind cu Iisus Cristos Domnul nostru, după cum este scris: *Celui ce biruește, voi da lui să șadă cu Mine pe scaunul Meu, precum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui.* Apocalips 3: 21. Și iarăși zice: *Și celui ce biruește și celui ce păzește până la sfârșit faptele Mele, voi da lui stăpânire peste neamuri. Și le va păs-*

tori pe ele cu totag de fier, Apocalips 2, 26—27 însuși Dumnezeu i-a adevărit și după ce s'au Ereticule, prooroc mincinos, Tit. 3. 10, Mămătat ei dintru această lume, după cum voi arăta 7. 15 și 24. 11., dacă ai fi aleu nu atât m'adin Dumnezeiasca Scriptură. Să se fie socoteală lupta cu tine, dar fiindcă zici că răsfoești Slică cei ce acum se nevoesc și se învrednicesc tele Scripturi în toate zilele și tăgăduiești zicânda împărăți cu Domnul Iisus Cristos în Cer, nu că sufletul omului după moarte nu este nimimai până la sfârșitul veacului le este dat a Dumnezeu ni-l arată că este viu și după moare împărăți și a avea stăpânire peste neamuri, căci Ioan 11. 25—26. și nu numai atât, ci și după sfârșitul veacului urmează imediat învierea pe scaune împărățind cu Domnul nostru Iisus Cristos, având dată de la Dumnezeu stăpânirea aceia schimbarea într-o clipă a tuturor celor care peste neamuri. Ioan 12. 26—27 și 14. 3. II n'au gustat moartea cu trupul, după aceea vine motei 2. 12. Apocalips 3. 21. 2, 26—27 și 20. judecata tuturor. Vezi I Tesaloniceni. 4. 15—17.

Ce înseamnă a împărăți cu Iisus Cristos în Cer și a avea stăpânire peste neamuri?

Omule, noi Creștinii ortodocși un Dumnezeu și puterea. I Corinteni 15. 24: Iar dacă se vor avem pe Tatăl, dintru carele sunt toate, și supune lui toate; atunci și însuși Fiul se va su-Domn Iisus Cristos, prin carele sunt toate pune celuia ce a supus lui toate, ca să fie Dum-Corinteni 8. 6. Eu aici vorbesc numai de Dumnezeu toate într-o toate. I Corinteni 15. 28. Iar tinii ortodocși cari într-o adevăr caută mântuirea după ce toate acestea vor fi, numai urmează o dela Dumnezeu, iar nu de desfrânații lumii mie de ani după cum susțin cei mai mulți din aceștia cari se numesc pe sine și Creștini. Ineretici, ci merg păcătoșii în munca veșnică, iar văzând din Sfintele Scripturi câtă slavă și dreptii în viața veșnică. Matei 25. 46.: Adică în tere s'au dat celor ce bine au crezut și s'au bucurat de aceea veselie despre care nu se poate grăi cu nevoii în acest veac de acum și văzând că e limbă omenească acum, precum este scris: scris în Sfintele Scripturi de Dumnezeu — Cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit toată Scriptura este de Dumnezeu însuflată. — nici la inima omului nu s'a suit, acestea au gătit Timotei 3. 16.) să cinstim; să laudăm și să iubim Dumnezeu celor ce-l iubesc pe Dânsul. I Corin-să ne rugăm Sfinților care au umblat după I Corinteni 2. 9. Și răpindu-se Sfântul Ap. Pavel până gura lui Dumnezeu, însă numai celor pe care la al treilea Cer, a auzit cuvinte nespuse, care

nu este liber omului a le grăi. II Corinteni 12—4. Așa că în Dumnezeiasca Scriptură nu arată că nu se poate spune acea veselie cu limbă omenescă.

* * *

Acum să lămurim ce însemnează a împărăi cu Iisus Cristos în Cer și a avea stăpânire peste neamuri, după cum arătai mai sus. Ioan 12. 26. și 14. 3. II Timotei 2. 12. Apocalip 3. 21. și 2. 26—27 și 20. 4.

Cum că cu nimic nu supărăm pe Dumnezeu pentru că cinstim, lăudăm și ne rugăm Sfinților, și nu numai că nu-l supărăm ci se bucură când noi cei de pe pământ, cu inimă curată cinstim, lăudăm și ne rugăm celor pe care Dumnezeu i-a învrednicit a împărăi cu Fiul lui Dumnezeu pe însuși scaunul Său, după cum arătai mai sus. Zic că se bucură Dumnezeu pentru că El însuși ne-a poruncit prin Duhul Sfânt, vorbindu-ne cum să cinstim pe Sfinții care au trăit după Sfânta Evanghelie, toți proorocii Vechiului Testament au trăit în Duhul Evangheliei: să-i lăudăm, și să ne rugăm lor că însuși Dumnezeu i-a făcut arătați întru popor atâta în această viață cât au viețuit în corp, și după ce au adormit. Căci dacă Dumnezeu nu-i făcea arătați întru popor că vrednici sunt de lăudat și cinstiți, poporul de unde avea să cunoască? Mulți dintre Creștini câți au trăit în această lume, s'au arătat față de oameni cu cernici, smeriți, iubitori de Dumnezeu, iubitori de săraci, însă toate acestea le făceau numai de formă ca să-i vadă lumea, iar cu inima a

fost departe de Dumnezeu, după cum spune în Sfânta Evanghelie. Deci dacă acești fățarnici, oricare ar fi, s'au purtat în așa fel că lumea n'a putut să-i cunoască că sânt fățarnici, Dumnezeu însă i-a cunoscut, cum se putea ca poporul Creștin să-i laude, să-i cinstească, și să li-se roage, dacă nu însuși Dumnezeu îi făcea arătați întru popor cu semne și minuni Dumnezești, adică cu vindecări de boale grele, cu scoaterea de draci din cei îndrăciți, cu înviere din morți pe cei morți și cu alte multe semne și minuni după cum și Domnul nostru Iisus Cristos a făcut, și a zis: Amin, amin grăesc vouă, cela ce crede întru Mine, lucrurile care Eu fac și acela va face și mai mari decât acestea va face, că Eu la Tatăl Meu merg. Ioan 14. 12. Deci, noi Creștinii numai pe aceia prin care Dumnezeu a făcut minuni întru popor, numai pe uni ca aceștia îi cinstim, îi lăudăm cu cântări și ne rugăm lor, ca ei să se roage Domnului Iisus Cristos pentru noi,— căci către Tatăl, singur Fiul său Iisus Cristos este mijlocitor, după cum este scris: Că unul este Dumnezeu, unul și mijlocitor între Dumnezeu și între oameni, Omul Iisus Cristos. I Timotei 2. 5.

Dar vei zice: bine, am văzut că Sfinții sunt vii înaintea lui Dumnezeu și șed pe scaun cu Fiul lui Dumnezeu, dar unde scrie să ne rugăm Sfinților? Îți răspund: Omule crede lui Dumnezeu și crede și cuvintelor Sfintei Scripturi, că: Toată Scriptura dela Dumnezeu este însuflată. II Timotei 3. 16. Și iarăși zice: Aceasta știind mai întâi, că toată proorocia Scripturii cu a sa deslegare nu se face, pentru că nu

prin voia oamenilor s'a făcut când-va proorocie, ci purtându-se de Duhul Sfânt au grăit oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu. II Petru 1. 20-21. Deci, să aduc mărturii din Sf. Scriptură, cum că plăcut este lui Dumnezeu a lăuda, a cinsti, și a ne ruga Sfinților, însă numai dacă credem întâi în Tatăl, în Fiul și în Duhul Sfânt și păzim poruncile Evanghelice ale Domnului Iesus, după cum auzim în această carte, altfel în zadar te rogi și Tatălui și Fiului și Sfinților Lui. Că Sfinții să roagă pentru noi, numai dacă și noi trăim după poruncile Evangheliei, iar de nu, Sfinții cei ce aici au fost urâți de lume, batjocoriți, persecutați și omorâți, astfel se roagă lui Dumnezeu, zicând: Și când a deschis a cincea pecete, am văzut sub jertfelnic suferințele celor junghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturisirea care aveau: Și strigau cu glas mare, zicând: până când Stăpânul cel Sfânt și adevărat, nu judeci și nu izbândești sângele nostru de la cei ce locuiesc pe pământ? Apocalips, 6. 9-19. Vai de voi cari acum ziceți că de moare omul, nici sufletul nu mai este nimic. Vai de voi care acum nu vă supuneți Fiului lui Dumnezeu să-L ascultați pe El când zice: Ascultați de învățătorii voștri. Evrei 15. 17; și toate câte vă spune să păziți, păziți și faceți. Matei 23. 3., care sunt Episcopii și Preoții. Către cine altul veți scăpa în ziua judecăței, că pe Dumnezeu nu l'ați ascultat?

Deci tu cela ce vorești să te mântuești de focul cel veșnic, ia bine seama cele ce zic; nu tuturor cari s'au numit Creștini, sau Diaconi, Preoți sau Episcopi ori Patriarhi și au ador-

mil, trebuie să te rogi, ci numai pe aceia pe cari Dumnezeu i-a făcut arătați întru popor cu semne și minuni, după cum am spus mai sus. Că sunt Creștini cari se mântuesc și sunt Creștini cari nu se mântuesc. Și sunt Monahi, Diaconi, Arhidiaconi, Preoți, Episcopi, Arhiepiscopi, Patriarhii cari se mântuesc, și sunt Monahi, Diaconi, Arhidiaconi, Preoți, Episcopi, Arhiepiscopi, Patriarhi, care nu se mântuesc. Așa că noi chiemăm în ajutor pe acei pe care Dumnezeu i-a adevărit, după cum spusei și după moarte. Căci se poate întâmpla ca cineva să creadă bine în Dumnezeu și să fi făcut minuni cu numele Domnului Iesus Cristos și după aceea să se fi lenevit și dedat postelor și plăcerilor lumești, pe baza că dacă Dumnezeu a făcut prin el o minune, adică vre-o tămăduire de boală, sau întru-alt fel, ei s'au lenevit de a-și mai tânguî păcatele, socotind el că a scăpat de ispită, că dacă Dumnezeu a făcut cu el o așa minune, apoi el nu trebuie a se mai tânguî de păcatele lui, că, ca și cum cu a sa vrednicie l'a vindecat pe cel bolnav și pe baza aceasta s'a lenevit până la sfârșit și nu s'a mântuit, precum este scris: *Mulți îmi vor zice în ziua aceea (a judecăței); Doamne! Doamne! au nu cu numele Tău am proorocit? Și cu numele Tău draci am scos? Și cu numele Tău multe minuni am făcut? Și atunci voi mărturisi lor că, nici odată nu v'am știut pe voi; depărtați-vă dela Mine cei ce lucrați fără de legea!* Matei 7. 22—23.

Așa că este lucru lămurit că numai pe cei pe cari Dumnezeu i-a adevărit, după moarte, să-i cinstim, să-i lăudăm și să-i rugăm. Și a-

ceasta nu ca și cum ar fi Dumnezeu neputincios a ne ajuta nouă în lupta contra divolului, ci însuși Dumnezeu a rânduit lucrul acesta, ca: *Celui ce biruește și celui ce păzește până în sfârșit faptele Mele, voi da lui stăpânire peste neamuri, și le va păstori pe ele cu toiag de fier.* Apocalips 2. 26—27.

* * *

Încă dintru început vedem că sufletul omului este nemuritor, arătându-ne Duhul Sfânt, că a suflat Dumnezeu în fața lui suflare de viață și s'a făcut omul cu suflet viu. Facerea 2. 7. Cain ucise pe Avel fratele său; după moartea sa, Avel încă vorbește cu Dumnezeu, după cum este scris: *Glasul sângelui fratelui tău strigă către mine din pământ.* Facerea 4. 10. Pe Proorocul *Samuil*, după ce muri, îl vedem vorbind cu împăratul *Saul*. I Impăraților 28. 12—20. Deci, dacă *Avel și Samuil* după ce au adormit vorbesc cu cei de pe pământ — când încă nu venise în lume cu trupul Fiul lui Dumnezeu ca să desrobească sufletele dreptilor din iad, iar acum sunt desrobiți și suiți la Cer, Efeseni 4. 9. I Petru 3. 19 și 4. 6. — și dacă *Saul* împăratul mâniind pe Dumnezeu încât nu voia să-i răspundă, *iată că Dumnezeu trimite pe Samuil a vorbi cu Saul.* I Impăraților 28. 12—20.

Dar cu cât mai mult acum putem a vorbi cu sfinții lui Dumnezeu, mai cu seamă când iubești pe Dumnezeu cu tot sufletul tău, cu toată ini-

ma ta și cu toată puterea ta și pe aproapele tău ca pe tine însuși? Matei 22. 37—38. Iată și pe proorocul Moisi că a murit, și s'a îngropat în pământul lui Moav. II Lege 34. 5—6., și când Domnul nostru Iisus Hristos predica împărăția Cerului, a luat pe Petru pe Iacov și pe Ioan fratele lui, și i-a suit pe dânsii într'un munte înalt deosebit. Și s'a schimbat la față înaintea lor și a strălucit fața Lui ca soarele, iar hainele Lui s'au făcut albe ca lumina. Și iată s'a arătat lor Moisi și Ilie, împreună cu Dânsul vorbind. Matei 17. 1—5. Marcu 9. 2. Luca 9. 2. 8. (Adventiștii zic că Moisi n'a murit cu trupul, iar Dumnezeu ni-l arată că a murit). Deci văzând lămurit că sfinții lui Dumnezeu care au adormit vorbesc cu noi, cei de pe pământ, cari ne temem de Dumnezeu, luăm îndrăzneală după porunca lui Dumnezeu a-i cinsti pe sfinții Lui, a-i lauda și a ne ruga lor, ca ei să-l roage pe Domnul nostru Iisus Cristos să ne dea ertare de păcate și biruință împotriva vrășmașilor, nouă celor ce cu inimă curată îi rugăm și-i laudăm.

Vedeți voi ereticilor că noi Creștinii ortodocși, cu nimic nu disprețuim pe Mântuitorul lumii Iisus Cristos, pentru că îl socotim după cum și este: Incepătură celor adormiți. I Corinteni 15. 20. Cel întâi născut din morți, și Stăpânul împăraților pământului. Apocalips 1. 5.; Că este Domnul domnilor și Împăratul împăraților și cei cu El sunt chemați și credincioși. Apocalips 17. 14, și 19. 16. I Timotei 6. 15. Deci, dacă noi Creștinii, îi laudăm și-i cinstim pe acești aleși și credincioși care împărătesc

cu Domnul Iisus Cristos, cum ne bârbiți voi ereticilor? Gândiți că în zadar zice Dumnezeu: Și celui ce biruiește și celui ce păzește până în sfârșitul faptelor Mele, voi da lui stăpânire peste neamuri; Și le va păstori pe ele cu toiag de fier, ca vasele de lut se vor zdrobi. Apocalips. 2. 26-27. și 12. 5. Au nu știți că: Judecata s'a dat sfinților? Daniil 7. 22. Au nu știți că Sfinții vor să judece lumea? I Corinteni 6. 2. Iutoarceți-vă o ereticilor la adevărata credință; dar cum se va milostivi înfricoșatul întru putere Dumnezeu nostru Iisus Cristos și să vă erie păcatele cele contra Duhului Sfânt, care bine știți că nu se mai iartă. Matei 12. 31-32. Marcu 3. 29. Luca 12. 10.

Dar voi tot să vă rugați plângând și să spuneți că alții v'au amăgit și rugați și pe Sfinții lui Dumnezeu ca să se roage ei pentru voi. Faptele Apostolilor 8. 24. Că dacă judecata este dată Sfinților celui prea Înalt, ce gândiți? că înșiși Sfinții vă va pârâ la Dumnezeu să nu vă ierte. A nu ați citit nici odată că Domnul nostru Iisus Cristos zice: *Să nu vi se pară că Eu vă voi pârâ pre voi la Tatăl; este cela ce vă pârâște pre voi. Moisi, spre care voi nădăjduiți.* Ioan 5. 45. *Și dacă Moisi va pârâ pe Evrei la Dumnezeu că de ce nu au crezut în Domnul Iisus, apoi trebuie să știm că pe noi Creștinii ne va pârâ la Dumnezeu, cine? Maica Domnului, Sfinții Apostoli, Mucenicii și Proorocii.* Așa că Sfinții lui Dumnezeu vor pârâ pe toți la Dumnezeu, adică pe eretici și pe toți cari se lenevesc dintre Creștini, că zice Duhul Sfânt: *Lăudase-vor cuviosii întru slavă și se vor bucura în așternuturile*

lor. Înălțările lui Dumnezeu în gătlejul lor și săbii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor. Ca să facă izbândă întru neamuri și muștrări întru noroade. Ca să lege pe împărații lor cu obezi și pe slăviții lor cu cătușe de fer. Ca să facă întru dânșii judecată scrisă, mărirea aceasta este tuturor cuviosilor lui. Psalmul 149. Versul 5-9.

Ce gândiți ereticilor, de vă luptați împotriva Duhului Sfânt și Sfinților lui Dumnezeu? Au doară sunteți mai tari ca Dumnezeu: I Corinteni 10. 22. Dacă Dumnezeu ne-a poruncit să lăudăm, să cinstim și să ne rugăm Sfinților Lui, cari aici pe pământ bine s'au nevoit și acum împărățesc în Cer cu Domnul Iisus Cristos, II Timotei 2. 12., cine poate să strice porunca Dumnezeiască? Că scris este: Că nimic n'am adus în lume, arătat este că nici a scoate ceva nu putem. I Timotei 6. 7.

Incetează deci ereticule, Tit 3. 10., cu rătăcirea ta, și vino să lăudăm pe Sfinții lui Dumnezeu, când se serbează pomenirea lor, după cum este scris: *Bucurați-vă dreptilor întru Domnul; celor drepti li se cuvine lauda.* Psalmul 32. 1. Deci dacă Proorocii, Apostolii, Mucenicii și Cuviosii aici în lume s'au bucurat când erau de lume urâți, vorbiți de rău, persecutați, bătuți omorâți pentru numele Domnului Iisus, acum noi urmașii lor să nu-i lăudăm? după porunca Domnului ce zice: *Celor drepti li se cuvine lauda* Psalm 32. 1. Și iarăși zice: *Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții Lui, lăudați pre El întru tăria puterii Lui.* Psalm 150. 1. Înțelegeți ereticilor, că la noi Creștini (ortodocși), când facem po-

menirea Sfinților, pre Dumnezeu îl lăudăm, pre El îl rugăm, Lui ne închinăm. Iar către Sfinți așa zicem; *Roagă-te lui Cristos Dumnezeu să-mi dea iertare de păcate și ajutor să biruiesc pe vrășmașii diavoli.* Și mai zicem: Bucură-te fericite Apostole, sau Mucenice al lui Cristos, că nu ți-ai iubit viața până la slârșit. Iar mai pe scurt zicem: *Pentru rugăciunile tuturor Sfinților tăi, Doamne Iisuse Cristoase Dumnezeul nostru miluește-ne pre noi, amin.* Acum putești pricepe toți câți citiți această carte, ce înseamnă a împărăși în Cer cu Domnul Iisus Cristos, adică: Pre cei neascultători de Dumnezeu, să-i pârască la Dumnezeu să nu-i ierte, iar pe cei ascultători să-i ajute în necazuri spre biruință. Și de multe ori s'au arătat Sfinții, pe cari îi pomenim cu laude, unor oameni drept credincioși, înbărbătându-i în lupta asta mare contra duhurilor rele, și mi se pare că nici eu nu sunt străin de a cunoaște oameni, creștini cărora li s'au arătat Sfinți de ai lui Dumnezeu vorbind cu ei, și unii dintre ei trăesc și până astăzi...

Despre Maica Domnului

Iar despre Maica Dumnezeului nostru Iisus Cristos, parcă îmi este frică a și vorbi, știindu-mă nevrednic de o astfel de vorbire și chiar mă declar neputincios a spune despre toată mărirea cu care a învrednicit-o Dumnezeu; că nici o ființă din Cer sau de pe pământ nu este mai mare în slavă ca Sfințita Fecioară Mariam și Maica Dumnezeului nostru Iisus Cristos.

Nici o ființă nu este mai mare, căci după Domnul Iisus Cristos, Maica Domnului este nouă Creștinilor, ajutorătoare, izbăvire și solitoare către Fiul Ei și Dumnezeu Iisus Cristos Domnul nostru, Pentru aceasta mai înainte de a scri despre dânsa din Dumnezeiasca scriptură, zic: *Bucură-te, ceiace ești plină de Dar. Domnul este cu tine Mariam, Binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecelui tău. Și fericită ești tu, ceace ai crezut că va fi săvârșirea celor ce fis'a zis dela Domnul. Și iată acum te laudă și te fericesc toate neamurile, după zisa Domnului.* Luca Cap. 1. Versul 28 și 42 și 48.

Numai ereticii te vorbesc de rău Maica Domnului nostru, zicând că tu nu ești așa după cum ne arată Duhul Sfânt în Vechiul și Noul Testament. Ei zic că tu nu poți nimic pentru noi Creștinii și mai zic că ai mai avut feciori afară de Domnul nostru Iisus Cristos Fiul Tatălui Cerească, Cel ce s'a întrupat din tine fără sămânță bărbătească, ci din Duhul Sfânt. Luca 1. 34.—35. Ereticii mai spun că ești o femeie ca toate femeile și chiar îndeamnă lumea să nu se mai roage ție și să te fericească după cuvântul Domnului, ca să se îplinească scriptura ce zice: *Iar Duhul arătat grăește, că în vremile cele de apoi se vor depărta unii dela credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și învățăturile cele drăcești, ale celor ce întru fățarie vorbesc minciuni, fiind arși la a lor știință.* I-a Timotei 4. 1—2.

Deci te rog Maica Domnului Iisus, tu care ești plină de dar, adică ai putere să lucrezi ori câte voești în Cer și pe pământ, dă-mi și mie

din darul tău cel Dumnezeesc, ca să pot a vorbi măcar puțin despre tine fericit-o, din Sf. Scriptură, ca să se rușineze vrăjmașii adevărului cari caută să întunece lumina cu întunecul lor. Eu nu mă bizui științei mele, Dumnezeu mi-este martor că nu mint, că nu sunt cărturar, iar din mila Lui, cu rugăciunile Tale sfințit-o și pururea fecioară și cu ale Sfinților Săi cari bine i-au plăcut, am ajuns aici unde sunt acum. Deci mie celui mai păcătos decât toți oamenii, nimic să nu mi se socotească, ca și cum cu a mea pricepere spun acestea, că scris este: nu nouă Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă Psalm 115. 9.

Deci, înțelegeți ereticilor și cei ce voiți să vă mântuiți sufletele de focul cel nestins, că cei ce disprețuiți pe Maica Domnului Iisus Cristos, nu vă veți mântui, ci focul și întunericul vă așteaptă. Câți vă îndoiți de cele scrise aici vă spun, dați milostenie săracilor cari nu vă pot da înapoi și rugați-vă fierbinte cu lacrimi Domnului Iisus Cristos și întrebați-L de sănătate adevărate cele scrise aici, și vă va răspunde de veți avea inimă curată, că *El nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă la pocăință și să fie viu.* Iezechil 18. 23—28.

Deci, vrând Dumnezeu să arate poporului Israel și tuturor neamurilor adevărul nepătruns de mintea noastră omenească, adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei Lui, Roman. 11. 33., mai înainte ne-a vorbit cu Duhul Sfânt prin proroci, în ce fel va fi venirea în lume a Fiului Său Cel iubit Iisus Cristos Domnul nostru, ca să ne mântuiască din robia diavo-

lului. Căci a zis satana în cugetul său: În cer mă voi sui, deasupra stelelor cerului voi pune scaunul meu, ședea-voi pe muntele cel înalt, pesie munții cei înalți, care sunt spre miază-noapte. Sui-mă-voi deasupra norilor, voi fi asemenea celui Prea Înalt. Dar cât a cugetat iată-l în iad aruncat. Isaia Cap. 14. Vers. 13—15.

Vedeți voi, care voiți să vă mântuiți sufletele, să nu fiți nesupuși lui Dumnezeu ca și dracii, că de nu i-a ertat pe ei, pe noi cum ne va erta de nu-L vom asculta? II Petru 2. 4. Deci vorbindu-ne Domnul Dumnezeu de venirea în lume cu trup omenesc a Fiului Său, încă de când amăgi șarpele (diavolul) pe strămoașa noastră Eva, ne arată Dumnezeu zicând: *Vrăjmășie voi pune între tine (diavole) și între femei și între sămânța ta și între sămânța ei, acela va păzi capul tău și tu vei păzi călcâiul lui.* Facerea 3. 15. Prin această ne arată Dumnezeu planul Lui de mântuire dela înșelătorul diavol, cum că deși a amăgit el pe femei, însă tot prin femei va veni (și a venit) strivirea capului șarpelui, și acea femeie a fost fericita și pururea fecioară Maria, născătoarea de Dumnezeu; că Isaia prorocul zice: *Iată fecioara în pântec va lua și va naște fiu și vei chema numele lui Emanoil,* Isaia 7. 13., *ce se tâlcuește cu noi e Dumnezeu.* Matei 1. 22. Și iarăși zice: *Căci prunc s'a născut nouă, fiul și s'a dat nouă, a cărui stăpânire s'a făcut peste umărul lui și se chiamă numele lui inger de mare sfat, sfernic minunat, Dumnezeu tare biruitor. Domn păcii, părinte veacului ce va să fie, că voi aduce pace peste domni și sănătate lui. Și mare va fi stă-*

pânirea lui, și păcei lui nu va fi hotar, pe scaunul lui David și întru împărăția lui va șede, ca să o îndrepteze și să o apere cu judecată și cu dreptate, de acum și până în veac, râvna Domnului Savaot va face aceasta. Isaia 9. 6—7. Luca 1. 32—33.

De nu puteți prin credință, o întunecaților, a înțelege câtă mărire i-a dat Dumnezeu acestei fecioare, de care vorbește marele prooroc Isaia socoliți măcar cuvintele lui Dumnezeu din Sf. Scriptură ce zice: Iată Fecioara în pântece va lua, fără să cunoască bărbat, ci din Duhul Sfânt și prea curat trupul ei. Isaia 7. 13. Luca 1. 34—35. Socoliți cât de curată a fost Sf. Fecioară Maria și cu trupul și cu sufletul și cu mintea, de s'a învrednicit a fi ea biserică sfântă a marelui Dumnezeu, a cărui slavă nu o cuprinde cerul și nici cerul cerului II Paralipomene 2. 6.; și nu numai atât, ci și trup din trânsa a luat, făcându-se Dumnezeu. Dumnezeu—Om, de nu pot mințile cele spurcate să priceapă. Arhanghelii îi slujesc Născătoarele de Dumnezeu și i se închină zicând: *Bucură-te ceia ce ești plină de Dar Domnul este cu tine Mariam.* Luca 1. 28. iar voi ereticilor o desprețuiți și ziceți, că este o femeie ca ori ce femeie. Se mira mama proorocului Ioan botezătorul când se duse Maica Domnului la Elisabeta zicându-i: Binecuvântată ești tu Mariam între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău. Și de unde mie aceasta ca să vie Maica Domnului meu la mine? Că iată cum fu glasul în chinărei tale întru urechile mele, a săltat pruncu cu bucurie în pântecelul meu. Și fericită este ceia ce a crezut că va fi săvârșirea celor ce s'au zis ei dela Domnul. Luca 1. 42—45.

Vedeți voi, eretici și prooroci mincinoși, se socotea nevrednică Sfânta Elisabeta Mama Sf. Ioan de a veni Maica Domnului la ea, zicând: De unde mie aceasta? Și pruncul i se bucura în pântece pentru că venise acolo Maica Domnului și voi o batjocoriți cum vă vine la gură zicând către cei ce vă ascultă: ce cinstiți, ce laudați, ce vă rugați Mariei?, că nu poate nimic, încă a mai avut și alți feciori, cum poate a mai fi fecioară după naștere?

Domnul nostru Iisus Cristos a îndumnezeit-o cu venirea Lui în trânsa și voi ereticilor o desprețuiți. Domnul nostru Iisus Cristos a luat apărarea unei femei curve care era vinovată morței după legea veche, vezi Ioan cap. 8. Versul 1—11 și voi prooroci mincinoși clevețiți și desprețuiți pe cea mai curată ființă și mai cinstită și slăvită decât toate fecioarele și femeile și decât toți oamenii și Sfinții și decât toți îngerii. Nemați având Maica Domnului alți feciori decât pe Fiul lui Dumnezeu, Iisus Cristos și fiind El răstignit pe Cruce pentru păcatele noastre și nemați având Maica Domnului alți fii sau fiice, a zis Domnul Iisus către Sfântul Ioan Apostolul și Evanghelistul, și către Maica Domnului: *Femeie, iată fiul tău!* După aceea a zis ucenicului *iată muma ta!* Și dintr'acei ceas o a luat pe dânsa ucenicul întru ale sale. Ioan 19. 26—27. *Dacă mai avea feciori, întunecaților eretici, ce, mai trebuia să o încredințeze unuia dintre ucenicii Săi? De ce nu ar fi rămas cu feciorii Ei, dacă îi mai avea după cum ziceți voi, și de ce să se ducă în casă de om străin? Aduceți-vă aminte că Iosif cel ce îngrijea de Maica Dom-*

nului, până când Domnul Iisus o a încredințat Sf. Ioan, a avut zic, Iosif, soție, și cu dânsa feciori, iar de Maica Domnului nu s'a atins. Aduceți-vă aminte, că Iosif mai avea rude și rudele lui aveau feciori și fete și dintre aceștia erau după uzul vorbei evreești, de se numeau frați și surori cu Domnul Iisus. Aduceți-vă aminte cum numia Avraam pe soția sa, care pe lângă că îi era rudă după trup, adică nepoată a lui și soție, îi zicea că îi este soră, deși Sara era fiica lui Aran, iar Aran frate era lui Avraam. Vezi Facerea cap. 11. Versul 29 și cap. 20 Versul 2—12. Tot astfel numea și Isac feciorul lui Avraam pe nepoata sa Reveca, o numea soră care i-a fost și soție. Facerea 26. 7. Vedeti de ce așa era uzul vorbirii la Evrei, adică în loc de a-și zice cum zicem noi Români vărul sau verișoară; la Evrei în loc de vere, își ziceau toți frații și surori. Așa că vedem în Sfânta Evanghelie pronunțându-se cuvintele de frați și surori ai Domnului Iisus, precum este scris. *Iată muma Ta și frații Tăi și surorile Tale afară, te caută pe Tine.* Marcu 3. 31. Matei 12. 47. Luca 20. Așa dar luați bine seama că frații și surorile care căutau pe Domnul Iisus nu erau frați și surori născuți de Muma Domnului Iisus, erau cum zicem noi acum, veri și verișoare nepoată, dar în felul de vorbire evreesc se zice frați și surori. Așa și maica Domnului, avea verișoare care se numeau surori, deși numai dânsa singură era fiica lui Ioachim și Ana. Că zice: *Și sta lângă Crucea lui Iisus muma Lui și sora mumei Lui, Maria a lui Cleopa.* Ioan 19. 25. Așa că frații Domnului din Sf. Evan-

ghelie sunt feciorii Mariei a lui Cleopa. Iar acești feciori sunt. Iacov cel mic și Iosi și Salomi. Marcu 15. 40.

Aduceți-vă aminte că Iosif căruia i se încredințase Sf. Fecioară Maria a o îngriji, nici el nu știa taina întrupării lui Dumnezeu în pântecul Maicei Domnului, ci socotea el că cu altcineva din lume este îngreacă și chiar voia să o lase într'ascuns și să se ducă în lume, că zicea el, că nu m'am alins de ea și iată este însărcinată. Iar îngerul Domnului i-a zis: *Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, femeia ta, că ce s'a zămislit într'ânsa, din Duhul Sfânt este. Și va naște fiu și vei chema numele lui; Iisus, că acesta va mântui pe norodul său de păcatele lor.* Matei 1. 19—21. Deci dacă până a nu se zămisli din Duhul Sfânt într'ânsa, Iosif nu s'a atins de dânsa, dar după ce a aflat că de curată și sfântă este Maria și că Dumnezeu s'a sălășluit într'ânsa, cum era să se atingă? *Dumnezeu însuși îl mărturisește pe Iosif, drept și temător de Dumnezeu,* Matei 1. 19., și voi ereticilor, ziceți că a mai avut Maica Domnului fii și fete cu Iosif, bătrânul drept și cu frică de Dumnezeu. Mai bine v'ați lega câte o piatră de moară de gât și v'ați arunca în fundul unei ape adânci, decât să ziceți cum ziceți voi că a mai avut Maica Domnului feciori și că nu este fecioară și după naștere. De nu pricepeți cum s'a zămislit într'ânsa din Duhul Sfânt, înțelegeți de la mărgăritarele cele de mult preț care se află în scoicile din mări: Căci scoicile când umblă deschise prin apă după hrana lor, dacă se întâmplă ploae cu fulgere și trăsnete pe mare, și

de se întâmplă să lovească în vre-o scoică deschisă, îndată scoica se închide, și așa se face mângăritarul din trăsnet și din scoică. Așa s'a întrupat din Duhul Sfânt Dumnezeu din precurata și Sfânta fecioară Maria. Pentru că e aflat-o pe dânsa cu inima deschisă, desăvârșit arzând după Dumnezeu. Sfânta Fecioară Maria n'a născut bărbat nici înainte de a se zămisli întrânsa din Duhul Sfânt și cu atât mai mult după ce s'a învrednicit a fi Maică a Dumnezeului celui viu. Cugetați măcar ce fel de viață a trăit Sfânta Fecioară până a nu veni Duhul Sfânt întrânsa, că zice: Mărește suflete al meu pe Domnul că s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor feri toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și Sfânt numele lui. Și mila Lui din neam și în neam spre cei ce se tem de El. Luca 1. 47—50.

Voi ereticii cari vă lăudați că vă conformați Scripturii, spuneți: Cu ce cântări, cu ce laude o feriți pe Născătoarea de Dumnezeu după cum ne poruncește Dumnezeu prin însăș gura Sfintei Maria? *Dumnezeu de atunci a zis că o va feri toate neamurile și o va lăuda și i se va ruga, iară voi ca niște eșiți din minte o disprețuiți zicând, că este o femeie ca oricare femeie. Domnul nostru Iisus Cristos zice Sfinților Apostoli că Sfânta Fecioară Maria și Maica Domnului este și Mamă a lor și ei sunt fii ai ei, deși nu-i născuse trupește. Ioan 19. 26—27. Sfinții Apostoli au avut-o întru multă cinste o pe însăși Domnul Iisus, iar voi ereticilor o ne*

cinstiți. Însă să vă fie cunoscut că prin însăși gura Maicei Domnului e dată sentința voastră de la Dumnezeu, zicând: Făcut-au tărie cu brațul său Domnul, risipit-au pe cei mândri în cugetul inimei lor. Luca 1. 51.

Și cunoscând Dumnezeu mai dinainte că vor veni timpuri când nu toți vor mai socoti-o ca pe o Mamă pe Maica Domnului, a zis prin bătrânul Simeon către Maica Domnului, zicând: Și prin însuș sufletul tău va trece sabie, ca să descopere de la multe inimi cugetele. Luca 2. 35. Și iată că se împlinește cuvintele lui Dumnezeu astăzi cu proorocii cei mincinoși cari amăgesc lumea învățând pe cei ce îi ascultă, să nu mai laude, să nu mai cinstească pe Maica Domnului și pe Sfinții lui Dumnezeu. A proorocit de voi ereticilor și Sf. Ap. Petru zicând: Știe Domnul pe cei bine credincioși a-i izbăvi de ispită, iar pe cei nedrepti a-i păzi la ziua judecăței ca să se muncească; iar mai vârtos pe cei ce umblă după trup întru pofta stricăciunii și de Domnii nu bagă în seamă. îndrăzneți Slavele hulind, nu se cutremură. II Petru 2. 9.—10. Și iarăși zice: Asemenea și aceștia vise visând, trupul își spurcă și Domnia leapădă și slavele le hulesc. Iuda 1. 8. Deci, înțelegeți cum sunt rânduite lucrurile de Dumnezeu și întorceți-vă de la nebunia voastră ereticilor. pocăiți-vă și fugiți de la diavoleasca învățătură și duceți-vă la cei ce au puterea a lega și deslega Preoții și Episcopii, că: Cine știe? doar de va părea rău lui Dumnezeu, și se va milostivi și se va întoarce de la întărătarea mâniei sale, și nu veți pieri. Iona 3. 9. Înțelegeți toți și vă căiți

din inimă, și întorceți-vă la adevărata credință Creștină (ortodoxă), ce este pusă de Dumnezeu spre mântuire tot celui ce crede. Au doară nedrept este Dumnezeu de vă va osândi pentru că huliți Domniile și Slavele? adică pe Maica Domnului, Sfinții îngeri și toți Sfinții. Nu vă răsculați ca Core, Datan și Aviron; că precum nu i-a ertat pe aceia, nici pe voi nu vă va erta, că zice Dumnezeu: Că acelea au fost pilde pentru noi. I Corinteni 10. 6—11.

Iar ca să te încredințezi și mai bine cât de mărită este Maica Domnului în Cer și pe pământ de însuși Dumnezeu, îți voi arăta cum Dumnezeu vorbește în cartea Psalmilor prin fiii lui Core, cu aproape două zeci și opt de generații de oameni înainte de a veni cu trupul omenesc în lume Mântuitorul nostru Iisus Cristos. Deci vorbind Dumnezeu prin Duhul Sfânt în cartea Psalmilor de Domnul Iisus Cristos și despre Maica Sa și Sfinții Săi, zice: Scaunul Tău Dumnezeule în veacul veacului. Psalmul 44. 8. Isaia 9. 6—7. Luca 1. 32—33. Și iarăși zice: Toiagul dreptății tale. Ai iubit dreptatea și ai urât fără de legea; pentru aceasta te-au uns pre tine Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untul de lemn al bucuriei mai mult decât pe părtașii tăi. Smirna și stacti și casia din hainele tale, din palaturi de fildes din care te-au veselit. Fetele împăraților întru cinstea ta. Psalm 44. Vers. 8—10.

Ia aminte bine de cele ce-ți vorbesc; când zice: Te-au uns pre tine Dumnezeule, Dumnezeul tău cu untul de lemn al bucuriei mai mult decât pe părtașii tăi. Prin aceasta ne arată Dumnezeu

că Domnul nostru Iisus este mai presus decât toți Sfinții lui, ori Apostoli, ori Prooroci, ori Mucenici, ori îngeri, și decât Maica Sa Sfânta fecioara Maria. Iar când zice: Smirna și stacti și casia din hainele tale; Ne arată dreptatea Domnului Iisus Cristos, blândețea lui și dragostea ce o are pentru noi toți oamenii păcătoși de a ne mântui. Iar când zice: Din palaturi de fildes din care te-au veselit, ne arată că lumea crezând în Domnul Iisus Cristos, va ridica temple (biserici) mărețe și împodobite cu tot ce a produs pământul mai frumos, ca; aur, argint, pietre scumpe mărgăritare, etc, întru lauda și slava numelui Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; și aceste biserici se zideau și împodobeau îndată ce Creștinii nu mai erau persecutați de păgânii care nu voiau să creadă în Domnul Iisus Cristos. Și coruri se formau din Creștini, laudând cu cântări duhovnicești și psalmi pre Tatăl pre Fiul și pre Sf. Duh, cum și până astăzi se cântă în bisericile Creștine Ortodoxe. Iar când zice: Fetele împăraților întru cinstea ta: ne arată că cu venirea în lume a Mântuitorului nostru Iisus Cristos, pe lângă alte porunci și învățături care ni le-au dat nouă să le facem și să le păzim spre a dobândi împărăția Cerurilor, s'a recomandat, (nu poruncit), și fecioria spre o mai bună apropiere de Domnul Iisus Cristos, precum este scris: Cel neînsurat se îngrijește de ale Domnului, cum va plăcea Domnului; Iar cel ce s'a însurat se îngrijește de ale lumii, cum va plăcea femeii. Se deosibește femeia și fecioara. Cea nemăritată se îngrijește de ale Domnului, cum va plăcea Domnului, ca să fie sfântă și cu trupul și cu

sufletul; iar cea măritată se îngrijește de ale lumii, cum va plăcea bărbatului. I Corinteni 7. 32—34. Mare lucru este fecioria fraților; însă fecioria numai atunci e socotită și primită de Dumnezeu, când în inimă și în gură nu are omul vicleșug, precum este scris: Aceștia sunt care cu femei nu s'au întinat, că sunt feciorelnici. Aceștia sunt care merg după Miel ori unde se va duce. Aceștia sunt cumpărați dintre oameni pargă lui Dumnezeu și Mielului. Și în gura lor nu s'a aflat vicleșug. Apocalips 14. 4--5. Pentru cei ce vor să trăiască în curăție (feciorie) încă prin Proorocul Isaia zice Dumnezeu: Acestea zice Domnul famenilor ori câți vor păzi sâmbetele mele (adică ziua învierii, duminica) și vor alege cele ce vreau eu, și vor ținea legea mea (Sf. Evanghelie); Da-voi lor în casa mea și în zidul meu loc numit, mai bun de cât fii și fete (adică în împărăția Cerurilor vor avea multă cinste cei ce au trăit în feciorie). Nume veșnic voi da lor și nu va lipsi. Isaia 56. 4—5. Iar Domnul nostru Iisus Cristos, zice: Sunt fameni (adică hotărâți spre feciorie), care din pântecel maicei lor s'au născut așa; și sunt fameni, care s'au scopit de oameni; și sunt fameni care singuri s'au scopit pre sine pentru împărăția Cerurilor. Cela ce poate cuprinde, să cuprindă. Matei 19. 12. Să se ia bine aminte că aici Mântuitorul nu vorbește zicând, că dacă cineva va vrea să trăiască în feciorie pentru împărăția Cerurilor trebuie să fie sau sluf din naștere ca să nu poată a se alinge de femeie, sau femeia de bărbat, sau că alții să te scopească ca pre animale, sau ca tu însuși să te scopești (castrat) ca să nu mai ai poftă de femeie sau

femeia de bărbat, nu, zic. Este adevărat că înainte de venirea Domnului Iisus Cristos în lume cu trupul și chiar și după venirea Sa, împărații lumii și unii boeri, își țineau oameni scopiți ca servitori soțiilor lor, ca să nu le necinstească.

Călugăria

Împăratului slavei, Iisus Cristos Domnul nostru, ca să-i placi și mai bine și voești a trăi în curăție, nu-ți cere ca să-ți slutești trupul pe care El l-a rânduit spre folos, ci cere ca, cel ce voește să trăiască în feciorie, să fie următor întru toate ca și însuși El. Precum în gura Lui nu s'a aflat vicleșug și răutate, tot așa trebuie a fi și cei ce vor a trăi în curăție, altfel *nimic nu-i folosesc curăția trupului de nu vor avea-o și pe a sufletului.*

Creștinii văzând că așa stau lucrurile, încă de la începutul Creștinismului puseră în aplicare râvna aceasta de a se ațerosi (făgădui) cu sufletul și cu trupul Mirelui Ceresc Iisus Cristos numai și numai Domnului să placă, începând cu marele Apostol Pavel, dela care este și începutul Monahismului (adică Călugării), căci Pavel convinge pe Evreul Achila și soția lui Prischila, de se botează, și nu numai atât, dar făgăduiră și curăția până la sfârșitul vieții și drept mărturie a făgăduinței lor, Pavel îi tunse, Faptele Apostolilor 18. 18., ceia ce se face și până astăzi în Mănăstiri cu cei ce se făgăduiesc.

Și unii dintre Creștini, încă înainte de a li se naște feciorii, fiind chiar în pântecel Maicei

lor erau făgăduiți de părinții lor Domnului Iisus Cristos. după cuvântul ce zice: Sunt fameni care din pântecul maicei lor s'au născut așa Matei 19. 12. Iar unii dintre Creștini propovăduind împărăția Cerurilor și dreptatea lui Dumnezeu au răușit a convinge pe unii a se afierosi Domnului Iisus, iar alții ei singuri s'au afierosit Domnului Iisus Cristos de buna voe a lor, fără a stărui cineva de ei, dupe cuvântul ce zice: Și sunt fameni care s'au făcut fameni de oameni și sunt fameni cari singuri s'au făcut fameni pre sine pentru împărăția Cerurilor Matei 19. 12.

Chiar dintre împărații și boerii Creștini convingându-se că nu este aici adevărata patrie și că tot ce se vede este trecător și cum că fecioria este o treaptă deosebită între Creștini, au făgăduit pe unele din ficele lor lui Dumnezeu, a trăi în feciorie toată viața lor, ca să se împlinească cuvântul ce zice: Fetele împăraților întru cinstea ta. Psalm 44. 10.

Iarăși despre Sfânta Fecioară

Mai pre sus de toate fecioarele și feciorelnicii care au trăit în feciorie toată viața lor și mai pre sus decât toți Sfinții lui Dumnezeu, este Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioara Maria, zic „pururea“ penitrucă și după nașterea Mântuitorului, tot fecioară a rămas, păzindu-i Dumnezeu cheile fecioriei nestrucate. Iar de nu-ți poate mintea a înțelege cum a putut rămâne tot fecioară și după naștere, gândește-te tu care crezi în Dumnezeu și că a înviat Iisus Cristos

gândește-te ce fel a ieșit Mântuitorul din mormântul cel de piatră cu capac mare de piatră și sigilată de Evrei și străjuit de ostași. Că Domnul Iisus Cristos a ieșit (inviat) din mormânt fără ca piatra de pe ușa mormântului să o fi dat cineva la o parte, nici El nu a dat-o la o parte, ci a ieșit prin piatră ca gândul omului care pătrunde prin oră și ce lucru. Iar piatra de pe mormânt a dat-o la o parte îngerul Domnului după înviere, ca să arate femeilor care s'au dus să ungă trupul Domnului cu mireme, precum este scris: Și iată cutremur mare s'a făcut; că îngerul Domnului pogorându-se din Cer și venind, a prăvălit piatra de pe ușă, și se dea deasupra ei. Și era vederea lui ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada. Și de frica lui s'au cutremurat cei ce păzeau, și s'au făcut ca niște morți. Iar îngerul răspunzând a zis femeilor: nu vă temeți voi, căci știu, că pe Iisus Cel răstignit căutați. Nu este aici, că s'a sculat precum a zis. Veniți de vedeți locul unde a zăcut Domnul. Matei 2—8. 2—6. Și astfel vorbesc și Marcu, Luca și Ioan.

Deci precum cu trupul a trecut prin piatră fără să o spargă sau să o dea la o parte, tot așa a ieșit din pântecul cel fecioresc al Sfintei Fecioare Maria, păzind-o pe dânsa nestrucată. Însă un lucru să se știe, că mulți și învățați și neînvățați au înebunit cugetând la lucrul acesta, cum a putut rămâne fecioară și după naștere; și vor mai înebuni mulți, precum și voi ereticilor, cari nu puteți pricepe puterea lui Dumnezeu și minunile Lui. Însă vrând Dumnezeu să ne-o arate pe Maica Domnului cât este de cinstită și mă-

riță, ne-o arată cu Duhul Sfânt în cartea psalmilor, zicând: *Înainte a stătut împărăteasa de-a dreapta ta. în haină aurită îmbrăcată, împodobită.* Ascultă fică și vezi, pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău. Și va poști împăratul frumusețea ta, că acesta este Domnul tău, și te vei închina lui. Și fata Tirului cu daruri, feței tale se vor ruga bogașii norodului. Toată mărirea ficei împăratului din'năuntru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită. Aduce-se-vor împărațului fecioare în urma ei, și cele de aproape ale ei se vor aduce ție. Aducea-se-vor întru veselie și bucurie. Aducea-se-vor în biserica împăratului. În locul părinților tăi s'au născut fii tăi, pune-a-vei pe dânșii boeri peste tot pământul. Pomeni-vei numele tău întru tot neamul și neamul. Pentru aceasta popoarele se vor mărturisi ție în veacul veacului. Psalm 44. 11—21.

Cine aude cuvintele acestea sau citește cu băgare de seamă, vede lămurit starea fericită a Maicei Domnului Iisus Cristos și a fecioarelor care urmează întru feciorie ca și Maica Domnului. Sfânta Fecioară Maria s'a învrednicit a fi mai presus de toți Sfinții, adică a ședea de-a dreapta Împăratului nostru Iisus Cristos în Cer, precum ne arată Duhul Sfânt în cartea Psalmilor.

Iar ca să înțelegem lucrurile și mai bine, voi arăta despre poporul Evreu cum înțelegeau ei cuvintele acestea. Încă de când a scos Dumnezeu pe poporul Israel (Evreu) din Egipt și l-a dus în pământul făgăduit lui Avraam, adică în pământul Canaanului — Palestina de astăzi — a zis Dumnezeu prin Moisi că va ridica din

poporul Evreu un Prooroc mare și pe acela să-l asculte, ori ce va zice. A II lege 18. 15 și 18. 19. Prin Isaia proorocul iarăși Dumnezeu zise, că dintr'o fecioară se va naște acel prooroc mare. Isaia 7. 13.

Poporul evreu nu știa că acest prooroc mare este însuși Fiul lui Dumnezeu, ci un om ca toți oamenii cu femei și cu copii, dar fiind-că Dumnezeu îl va susține și va desrobi pe poporul Evreu de supt jugul popoarelor care îi robise pe ei, adică Haldei, Perșii, Elinii, Romanii; ba ceva mai mult, că nu numai îi va desrobi, ci și toate popoarele după suprafața pământului vor deveni robi ai poporului Evreu. Pentru aceea neîncetat cugeta la venirea acestui mare prooroc și împărat care să-i desrobească dela asupritorii lor. Iar femeile și ele la rândul lor cugetau cine să fie cea fericită fecioară care să nască pe acel mare prooroc și împărat, și fii ei să ajungă boeri peste tot pământul: Și ea însă-și să șadă de-a dreapta împăratului, și îmbrăcată în haine foarte scumpe, aurile, și cu lanțuri de aur înfășurată și împodobită. Și că se vor ruga ei bogașii poporului și-i va aduce daruri.

Părinții Maicei Domnului, Ioachim și Ana neavând feciori se rugau neîncetat lui Dumnezeu să le dăruiască și lor un copil, fie parte bărbătească sau femeiască numai să le dăruiască, și de le va împlini dorința îl vor dărui și ei lui Dumnezeu, ducându-l la Biserica din Ierusalim în grija Preoților după cum a făcut mai'nainte Ana, muma proorocului Samuil. Împlinindu-le Dumnezeu dorința l-ea dărui o fetiță pe care au numit-o Mariam.

Și după trei ani dela naștere au dus-o Domnului la biserică în grija Preoților, după cum se făgăduise. Deci, Preoții luând-o în primire, de mică o învăța a citi sfintele scripturi și în timpul acesta muriră și părinții Maicei Domnului, și ea rămase orfană încă de mică copilă. Dar credință în Dumnezeu având, fiind învățată de Preoți, nu se descurajă, ci mai mult stăruia în rugăciuni și în post, rugând pe Dumnezeu să o ia sub scutul său cel a tot puternic. Și citind Psalmii lui David proorocul și văzând cum zice în Psalmul întâi, adică: *Fericit bărbatul, care n'a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n'a stătut, și pe scaunul pierzătorilor n'a șezut: Ci în legea Domnului e voia lui, și în legea lui va cugeta ziua și noaptea, Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său îl va da la vremea sa, și frunza lui nu va cădea, și toate ori câte va face va spori.* Psalm 1. 1—3. Deci văzând Maica Domnului că Dumnezeu iubește pe cei ce îl iubesc pe El și că sunt fericiți cei ce nu se amestecă cu cei necredincioși și păcătoși, și văzând că poporul său e foarte corupt de fapte rele, beșivi, curvari, ucigași, luau camătă la bani lor, se mușcau ca câini uni pe alți, numai era frica de Dumnezeu întru poporul Evreu. Această o făcea pe Sfânta Fecioară și mai mult a se lipi de Dumnezeu, strigând cu lacrimi să nu o părăsească. Și văzând Maica Domnului că Dumnezeu a făgăduit încă prin Moisi că va ridica un Mântuitor, un prooroc mare, și că iarăși adăuga prin Isaia proorocul, că dintr-o fecioară se va naște ocel Mesia, și atât de fericită va ajunge

acea fecioară încât să șadă de-a dreapta aceluia împărat și prooroc și că bogașii poporului îi va aduce ei daruri și i se va ruga, etc. Aceste cuvinte Dumnezești pe care ea singură le citea din Sf. Scriptură, și mai mult o făcea a stăruii către Dumnezeu cu rugăciune ca, *de se va întâmpla în zilele ei a se ridica acel mare prooroc măcar să fie și ea slujnică acelei fericite împărătese, care va șede de-a dreapta împăratului, și așa să scape de conușia oamenilor celor vicleni și prea curvari.*

Dar făcându-se mare de ani și cu trupul fiind frumoasă, însă pe cât era de frumoasă cu trupul pe atât sufletul Ei era și mai frumos, neîntinat fără vicleșug în inimă și în gură, retrasă dintre semenele Ei, smerită, foarte puțin vorbea cu prietenele Ei, iar cu Dumnezeu vorbea mult.

Implinindu-se timpul cât să șadă în biserică din Ierusalim, Preoții o întrebară de voește să se mărite, căci i s'a împlinit timpul hotărât cât să șadă în biserică, iar Maica Domnului le răspunse că a făcut făgăduință înaintea lui Dumnezeu ca să nu se mărite, precum scrie în Lege, Numeri 30. Atunci Preoții au făcut sfat ce să facă cu dânsa, căci părinții Ei muriseră fraji și surori nu avea. Făcând ei rugăciune către Dumnezeu ce să facă cu această smerită fecioară, Dumnezeu le răspunse ca să o încredințeze bătrânului Iosif, bărbat drept și temător de Dumnezeu, Matei 1. 19. Așa au încredințat-o lui Iosif, după porunca lui Dumnezeu, să o îngrijească și dacă fecioara Mariam va voi să se mărite să o lase să ia pe cine va crede ea, iar de nu va voi, să nu o supere. Și n'au trecut zile multe

de la ducerea Ei la Iosif și a trimis Dumnezeu pe Arhanghelul Gavriil către preacurata fecioară Mariam să-i zică: *Bucură-te, ceia ce ești plină de dar. Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei.* Iar ea văzând s'a spăimântat de cuvântul lui și cugeta în ce chip va fi închinarea aceasta. Și a zis îngerul: *Nu te teme Mariam, că ai aflat Dar la Dumnezeu. Și iată vei zămislî în pântece, și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare și Fiul celui de sus se va chema; și-i va da Lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David, tatăl lui. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și împărăției Lui nu va fi sfârșit.* Și a zis Mariam către înger; cum va fi aceasta, de vreme ce de bărbat nu știu? Și răspunzând îngerul a zis ei: *Duhul Sfânt se va pogorâ peste tine și puterea Celui de sus te va umbri, pentru aceasta și Sfântul ce se va naște din tine, se va chema Fiul lui Dumnezeu.* Luca 1. 28--36. Deci aceia care cugeta să fie măcar slujnică acelei împărătese, ea însăși a ajuns împărăteasă să șadă de-a dreapta Împăratului. Dar acest Împărat Iisus Fiul al lui Dumnezeu cel prea înalt, nu este Împărat pământesc ca împărății lumii, ci după cum este scris: *Împărăția Mea nu e din lumea aceasta.* Ioan 18. 37. Și iarăși zice: *De acum veți vedea pe Fiul omului șezând de-a dreapta puterii și venind pe norii Cerului.* Matei 26. 64. Deci Domnul, după ce a înviat, a grăit cu dânșii și s'a înălțat la Cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Marcu 16. 19. Iar Arhidiaconul Ștefan când era judecat de Evrei ca să-l omoare pentru numele Domnului Iisus a văzut precum stă

scris: Iar Ștefan fiind plin de Duh Sfânt, căutând la cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Iisus stând de-a dreapta lui Dumnezeu. Și a zis: *iată văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu.* Faptele Apostolilor 7. 55-56. Deci, văzând că Domnul nostru Iisus Cristos șade de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl, și că Sfinții lui Dumnezeu, care bine s'au nevoit, împărătesc cu Domnul Iisus Cristos în Cer și li s'a dat stăpânire peste neamuri, Ioan 12. 26. și 13. 3. II Timotei 2. 12. Apocalips 3. 21. și 2. 26-27. și 20. 4:

Iată pe Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria stând de-a dreapta Fiului lui Dumnezeu în Cer, după cum ne arată Duhul Sfânt în cartea Psalmilor, zicând: *Inainte a stătut împărăteasa de-a dreapta ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.* Ps. 44. 11. Și ca să vezi mai lămurit că Maica Domnului e aceeași împărăteasă care șade de-a dreapta Fiului lui Dumnezeu în Cer, îți voi arăta din Sf. Evanghelie. Când fiii lui Zevedei, Iacov și Ioan, cerură Domnului Iisus Cristos să le dea lor să șadă unul de-a dreapta și altul de-a stânga întru slava Sa, iar Domnul Iisus le răspunse: *A ședea de-a dreapta Mea și de-a stânga Mea, nu este al Meu a da, ci celor pentru care s'a gătit,* Marcu 10. 40. Matei 20. 23, e lucrul lămurit că chiar era dat locul din dreapta și din stânga Domnului Iisus în cer, întru slava Sa. Era gătit de Tatăl, Maicei Domnului, în dreapta mai înainte de întemeierea lumii, precum ne arată Duhul Sfânt în cartea Psalmilor.

Vedem deci că Maica Domnului este cea îm-

părăteasă care șade de-a dreapta Domnului Iisus Cristos în Cer. Psalm 44. 11., și că ne-a poruncit Dumnezeu să o binecuvântăm, să o lăudăm și să o fericim. toate neamurile că i-a făcut Ei mărire Cel puternic. Luca 1. 28. 42. 45. 48—49.

* * *

Să explic puțin din Psalmul 44. care vorbește despre prea curata Fecioara Maria:

Luați seama că ereticii, Protestanți, Bapțiști, Adventiști, Mileniști și toată puzderia de prooroci mincinoși, fiind amăgiți de diavol au eșit din porunca Domnului Dumnezeu Iisus Cristos, nemai ascultând de cei rânduiți de El, cari au puterea de a deslega și a lega păcatele celor ce vor sau nu vor să se mântuiască, neînțelegând scripturile, nici puterea lui Dumnezeu, Matei 22. 29., au început a disprețui Domniile și a huli Slavele II Petru 2. 10. Iuda 1. 8., adică necinstesc pe Sfinții lui Dumnezeu și pe Maica Domnului. Și după cum arătai în această carte poate ori cine înțelege rânduiala lui Dumnezeu, cum trebuie să viețuim acum în această viață trecătoare, ca să apucăm pe cea nesfârșită.

Acești prooroci mincinoși fiind rânduiți spre osândă, nu vor înceta a da cu sabia (limba) în Sfinții. cari acum împărătesc cu Domnul Iisus Cristos și în Maica Domnului. care șade de-a dreapta Lui în Cer. Și așa ei, ereticii, văzând Psalmul 44 care vorbește lămurit de Maica Domnului și de Sfinții lui Dumnezeu, au căutat să-i dea altă explicație ca să nu iasă rușinați în fața celor ce-i ascultă. Pentru aceasta zice Duhul

Sfânt : Iar de este și acoperită Evanghelia noastră. întru cei peritori este acoperită. Întru care Dumnezeu a orbit mințile necredincioșilor veacului acestuia, ca să nu le lumineze lor lumina Evangheliei slavei lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu. II Corinteni 4. 3—4. Deci, câți voiți să vă mântuiți. încetați cu hula împotriva Sfinților lui Dumnezeu și a Maicei Domnului și ascultați. Când zise Duhul Sfânt în Psalmul 44 Versul 11. : Înainte a stătut împărăteasa de-a dreapta ta, în haină aurie îmbrăcată, împodobită, ne arată Duhul Sfânt, că de-a dreapta împăratului nostru Iisus Cristos șade Sfânta Fecioară Maria, Născătoarea de Dumnezeu, și acest loc i-a fost pregătit mai înainte de a fi lumea. Iar în versetul 12 și 13 zice: *Ascultă fică și vezi, și pleacă urechea ta. și uită pe poporul tău și casa părintelui tău. Și va pofti împăratul frumusețea ta. că acesta este Domnul tău, și te vei închina lui.* Aici ne arată Duhul Sfânt. că însuși Dumnezeu și-a pregătit un vas ales de cinste întru care să locuiască și să se intrupeză spre a noastră mântuire, căci încă înainte de a se zămisli în pântecul mamei sale Ana, a fost făgăduită Domnului, și de mică copilă iubi pe Dumnezeu cu toată inima sa și a fost atât de retrasă, atât de umilită și smerită, încât ne-o arată Duhul Sfânt în noul Testament zicând: *A căutat Domnul spre smerenia roabei Sale.* Luca 1. 48.

* * *

Deci cine dintre oameni poate să spue câte suspinuri, câtă tânguire, câte lacrimi a vărsat

Sfânta Fecioară Maria către Dumnezeu și fiind nevinovată. că ne-o arată Dumnezeu zicând: a căutat spre smerenia roabei Sale. Și atât a dorit pe Dumnezeu, încât numai dorea nici pe poporul său. nici pe părinții săi chiar, pentru aceasta a postit-o Dumnezeu. că i s'a închinat Lui cu duhul și cu adevărul. Iar în versul 14 zice: *Și fata Tirului cu daruri feței tale se vor ruga bogății norodului.* Aici ne arată Duhul Sfânt câtă trecere are Maica Domnului către Iisus Cristos Fiul lui Dumnezeu și al Ei pentru neamul Creștinesc, încât nu numai săracii se roagă Maicei Domnului, ci și cei bogați, făcând milostenie celor lipsiți să se roage feței Maicei Domnului *ca ea să-l roage pe Fiul lui Dumnezeu și al Ei, să le dea ertare de păcate.* Iată însuși Dumnezeu ne-o arată că se vor ruga Născătoarei de Dumnezeu bogății poporului Creștinesc și nu e păcat după cum susțin ereticii. ci din contră, *este plăcut Domnului a cinsti-o pe Maica Sa.* a o lăuda și a o ruga, pentru ca rugăciunile Ei, cu trecerea ce o are, să îmblânzească pe Domnul nostru Iisus Cristos, pe care noi cu nedreptate îl mâniem și-l întărităm.

Iar în versul 15 zice: *Toată mărirea ficei împăratului din năuntru, cu lanțuri de aur înfășurată împodobită.* Aici ne arată Duhul Sfânt, marea cinste ce a luat Maica Domnului dela Dumnezeu și multa trecere ce o are către Domnul nostru Iisus Cristos din cauza curățirii inimii Ei și a dragostei ce a avut pentru Dumnezeu, că acele podoabe despre care ne vorbește Duhul Sfânt, reprezintă dreptatea și îndreptările Maicei Domnului. Apocalips 19. 8.

Iar în versetul 16. 17. 18. zice: *Aducea-se-vor împăratului fecioare în urma Ei, și cele de aproape ale Ei se vor aduce ție. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie. Aducea-se-vor în biserica împăratului.* Aici ne arată Duhul Sfânt, că dela începutul predicării Evangheliei Domnului Iisus Cristos până la sfârșitul veacului se vor găsi dintre Creștini și Fecioare Creștine, care văzând starea fericită a Sfintei Fecioare Maria, la ce treaptă măreață a ajuns înaintea lui Dumnezeu prin feciorie și smerenie și văzând că Dumnezeu zice, că nu numai pe Sfânta Fecioară Maria a cinstit-o și o a mărit, ci pe toți cari se vor nevoi, îi va cinsti și-i va mări, după cum este scris: *Că mila lui Dumnezeu este din neam și în neam spre cei ce se tem de El.* Luca 1. 50. Și mulți tineri și tinere Creștine au trăit toată viața întru feciorie fiind făgăduiți Mirelui Ceresc Iisus Cristos Domnul nostru. (Eu nu vorbesc aici de acei falși Călugări și Călugărițe care trăesc întru desfrânări, Dumnezeu tare îi va cerceta pe unii ca aceștia, mai bine nu se făgăduiau),

Iar în versetul 19. zice: *In locul părinților tăi s'au născut fii tăi, pune-vei pe dânșii boeri (ministri) peste tot pământul.* Aici ne arată Duhul Sfânt, că Maica Domnului fiind lipsită de Părinții Săi încă din frageta copilărie și nemai gândindu-se ea la părinții Săi, ci numai la Dumnezeu, cum să-i placă Lui mai bine, i-a dăruit Dumnezeu în schimb ca fii Ei, să fie puși ca guvernatori peste tot pământul. Dar cari fii? căci cu bărbat n'a trăit, deci nici fii nu a avut. Atunci care sunt fii Ei? Sfinții Apostoli și Mucenicii împreună cu toți care bine se nevoesc,

după cum am arătat în această carte, cele zise de Domnul Iisus către Maica Sa. *Femeie, iată fiul tău! După aceea a zis ucenicului: iată mama ta!* Ioan 19. 26—27.

Deci, dela Sfinții Apostoli până la sfârșitul veacului, toți câți vor crede în Domnul Iisus Cristos și vor păzi poruncile Evangheliei și vor cinsti pe Maica Domnului și o vor ferici cu laude și cu cântări, aceștia o au pe Născătoarea de Dumnezeu ca pe o mamă bună, iar ei vor fi ca niște fii ai Ei, după cuvântul Domnului Iisus ce zice: *Și celui ce biruște (păcatul) și celui ce păzește până în sfârșit faptele Mele, voi da lui stăpânire peste neamuri. Și le va păstori pe ele cu toiag de fer, ca vasele de lut se vor zdrobi, precum și Eu am luat dela Tatăl Meu.* Apocalips 2. 26—27. Deci, e lucrul lămurit dela Dumnezeu, că fii Maicei Domnului care sunt Sfinții Apostoli și nevoitorii cari au mers pe calea cea străină, și cari s'au săvârșit din lumea aceasta, împărălesc cu Domnul nostru Iisus Cristos în Cer. Apocalips 3. 21., și guvernează peste noi cei de pe pământ, până la sfârșitul veacului, ei fiind puși de Dumnezeu boeri (adică guvernatori). Acești guvernatori au putere și trecere către Dumnezeu a ne părți la Dumnezeu când ne abatem dela rânduiala pe care El a făcut-o prin Duhul Sfânt și au trecere către Domnul nostru Iisus Cristos a-i cere milă pentru noi cari le urmăm învățăturile.

Deci, de vorești să te mântuești ascultă pe Preoții și Episcopii Creștini, căci ei sunt în măsură să-ți spună tainele împărăției lui Dumnezeu. Matei 13. 11: *Și au darul a te deslega de*

păcatele tale: De te vor ei, ertat ești de Dumnezeu, iar de nu te vor erta ei, nici Dumnezeu nu te va erta. Ioan 20. 23. Deci, ascultă pe Dumnezeu că ale Lui sunt cuvintele acestea. Iar în versetul 20 și 21 din Psalmul 44, zice pentru Maica Domnului: *Pomeni-voi numele tău întru tot neamul. Pentru aceasta popoarele se vor mărturisi fie în veacul veacului.* Aici ne arată Duhul Sfânt că însuși Dumnezeu a rânduit ca Sfânta, prea curată și pură fecioara Maria, cât va fi lumea, să fie pomenită cu laude și cu cântări de adevărații Creștini și se vor mărturisi toate popoarele Maicei Domnului rugându-o ca Ea să roage pe Fiul și Cuvântul cel ce s'a născut din trînsa, ca să le dea ertare de păcate și să-i mântuiască din toate nevoile, ceia-ce se și face în toate locașurile Creștine, Ortodoxe și Catolice care sunt una), după cum ne arată Duhul Sfânt și în Sf. Evanghelie dela Luca Cap. 1. Versul 48.

Deci încetează ereticule a mai trece sabia ta cea veninoasă (limba) prin sufletul Maicei Domnului și a Sfinților. Luca 2. 35. Dumnezeu atîi ne iubeste încât de umblăm după rânduiala Evangheliei Lui, ne dă să fim fii ai lui Dumnezeu. Ioan 1. 12., și să împărășim peste neamuri. Ioan 12. 26. și 14. 3. II Timotei 2. 12. Apocalips 3. 21. și 2. 26—27. și 20 4., și *tu hulești Domniile și Slavele pe care Dumnezeu le-a cinstit?* Bine și lămurit a zis Duhul Sfânt către Maica Domnului: *Și prin însuși sufletul tău va trece sabia, ca să se descopere dela multe inimi cugetele.* Luca 2. 35. Și într'adevăr că se descopere după cum vedem cu ochii și

auzim cu urechile cuvintele de hulă împotriva Domniilor și a Slavelor din partea ereticilor. II Petru 2. 10. Iuda 1. 8.

* * *

Tu care zici, că crezi în Dumnezeu și cuvintelor Lui și văzând cele arătate în această carte din Dumnezeiasca Scriptură, acum poți face deosebire și comparație între credința Creștină Ortodoxă—care sigur duce la mântuire de veștinea-o — după cum arăt în cartea aceasta, și cea atât de rătăcită cum este credința ereticilor, care duce în osândă veșnică.

Acum te poți convinge, ori-cine ai fi, că bine este a te ruga feței Maicei Domnului, Psalm 44. 14., și a o lăuda și a o feriți toate neamurile, Luca 1. 48., după cum și îngerul lui Dumnezeu a zis: *Bucură-te ceiace ești plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei.* Luca 1. 28. Și încă a-i mai zice precum este scris: *Bucură-te Muntele lui Dumnezeu, munte gras, munte închiegat, munte gras, pentru ce gândiți (necredincioșilor) de munții cei închiegați?* Psalm 67. 16. *Bucură-te Muntele care bine a voit Dumnezeu a locui întrânsul.* Psalm 67. 17. *Bucură-te Munte din care s'au tăiat piatra (Cristos) fără de mână.* Daniil 2. 34. *Bucură-te Scară întărită pe pământ.* Facerea 28. 12—13. *Bucură-te Totagul lui Aron care a odrăslit și a făcut rod.* Numerii 17. 8. *Bucură-te Cădelniță de aur.* *Bucură-te Sieriul legei.* *Bucură-te Năstrapa de aur.* *Bucură-te Sfeșnic de aur curat.* Eșirea Cap. 25. *Bucură-te Clește purtător de răpae de foc.* Isaia 6. 6. *Bucură-te Biserica Dum-*

nezeiască, întru care Domnul a bine voit a locui și a se întrupa din prea curat trupul tău, care ni s'a dat nouă spre mâncare și băutură, spre a dobândi viața cea veșnică. Ioan 6. 55. 50—58 *Bucură-te ceiace ai încăput în pântece pe Cel neîncăput II Paralipomeni 2. 6. Bucură-te ceiace ai purtat pe Cel ce toate le poartă. Bucură-te Ceiace ai hrănit cu lapte pe Cela ce toate le hrănește, Bucură-te Mariam, fecioară și Maică: Maică și fecioară. Bucură-te Impărăteasa care sezi de-a dreapta Impăratului nostru Iisus Cristos, pe care roagă-l să mă scape și pe mine din focul cel veșnic. Bucură-te Mariam care ai născut cu trup omenesc pe Iisus Cristos Dumnezeuul nostru, căruia i se cuvine, Mărirea, cinstea și închinăciunea, împreună cu cel fără de început al Lui Părinte și al nostru și prea Sfântului și bunului și de viață făcătorul Duhul Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. amin.*

Iarăși despre sfintele Icoane

Acum văzând că Dumnezeu șade pe scaun în Cer, Apocalips 4. 2. Matei 5. 34., și Sfinții lui Dumnezeu, Apostolii și alți nevoitorii șed pe scaune împrejurul scaunului Dumnezeesc, Apocalips 4. 4. și 20. 4, și că ne arată Duhul Sfânt să vedem prin credință Sieriul Legei lui Dumnezeu în Biserica Lui din Cer, care este Născătoarea de Dumnezeu,

Apocalips 11. 19. și văzând porunca Domnului nostru Iisus Cristos care ne învață să ne rugăm Tatălui Ceresc așa: Tatăl nostru carele ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău; vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în Cer și pe pământ. Matei 6. 9—10 Luca 11. 2. *Dar cum este în ceruri. ca să fie și pe pământ?* Și a înțeles Dumnezeu prin Apostolii Săi și urmașii lor pe pământ precum este în Ceruri? Și cum este în ceruri ca să fie și pe pământ? În ceruri după cum ne arată Dumnezeu, și nu minte, vedem prin credință pe Dumnezeu șezând pe scaunul Său, și pe Maica Domnului stând dea dreapta Domnului nostru Iisus Cristos, și pe Sfinții Apostoli, Mucenici, Prooroci și alți nevoitori stând împrejurul scaunului Dumnezeesc, precum arătai mai sus, în ceruri vedem prin credință cum Sfinții Ingeri slujesc lui Dumnezeu, unii laudându-l într'una zicând. Sfânt. Sfânt. Sfânt, Domnul Dumnezeu a tot șitorul, Cel ce era și Cel ce este și Cel ce vine. Apocalips 4. 8. Isaia 6. 3. Iar unii Ingeri sunt rânduiți pentru alte slujbe, unii aducând bine vestiri nouă celor de pe pământ, drept credincioși, iar unii vărsând în lume pedepse (plăci) peste cei ce locuiesc pământul, din cauza nedreptății, a minciunii, a curviei, a silniciei, a bețiilor, a uciderilor, și a tot felul de nelegiuri care înfărăță pe Dumnezeu, și El cu dreptate ne pedepsește pentru păcatele noastre, și ne bate cu milă, cu scopul numai ca noi să ne pocăim, dar lumea nu se mai pocăește. Apocalips 9. 20. și 16. 11.

Dar să vedem ce înseamnă, „precum în cer și pe pământ”.

În vechiul Testament a poruncit Dumnezeu

prin Moisi zicând: Să nu-ți faci chip cioplit, nici asemănare vreunui lucru din câte sunt în cer sus și câte sunt pe pământ jos, și din câte sunt în ape sub pământ. Să nu te închini acelor și să nu slujești lor. Eșirea 20. 4—5. După această poruncă, Domnul Dumnezeu a poruncit tot lui Moisi, să-i facă lui Dumnezeu un cort din piei de vițel, un sicriu pentru tablele lezei; din scânduri de lemn neputrezitor. Să-i facă candelniți, sfeșnice, candelambre, doi heruvimi din aur curat, și alte multe lucruri după cum ne arată în Eșirea sau II cartea a lui Moisi Cap. 26. După aceasta și Solomon a zidit biserică Numelui lui Dumnezeu făcând o mulțime de lucruri din pietre, lemne, fier, aramă, alamă, aur, argint, pământ. II Paralipomene Cap. 2, 3, și 4., și nu erau chipuri cioplite după cum zice în versul 4 din decalog; ci din contră chiar Dumnezeu le poruncise să le facă, ba încă îi trăgea atenție Dumnezeu lui Moisi, zicând: Vezi să faci toate după chipul, care s'au arătat ție în munte. Eșirea 25. 40. și 26. 30. Și după cum ne spune Sf. Apostol Pavel, toate acestea au umbră celor cerești. Evrei 8. 5. Iar la noi Creștinii drept credincioși, se așază în locașurile cele ridicate întru Slava Numelui Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se așază zic, icoana Sfintei Treimi așa după cum s'a arătat Creștinilor, ca și lui Moisi.

Nu te îndoi erezicule. că nu te mint. Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată. Ci unul născut Fiul, carele este în sânul Tatălui, Acela a spus. Ioan 1. 18. Eșirea 33. 20. Ioan 4. 12. I Timotei 6. 16. Atunci, cum s'a arătat Creștinilor dacă pre Dumnezeu nu l-a văzut nimeni? Trebuie

bine de luat aminte, că deși toți au ochi, dar nu toți văd, deși toți au urechi, dar nu toți aud. Este adevărat ca pe Dumnezeu nimeni nici odată nu l-a văzut, însă nu l-a văzut întru toată Măreția Sa, căci nici nu se poate, de vreme ce pre El nu-l încap Cerurile, li Paralipomeni 2. 6.; Și Slavei Lui nu-i este sfârșit. Psalm 144. 3. Acesta este înțelesul cuvântului ce zice; Că pre Dumnezeu nu l-a văzut nimeni nici odată. Însă tot Dumnezeu zice: Și cu adevărat mare este taina Creștinătății; Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptat în Duhul, s'a văzut de îngeri, s'a propovăduit întru neamuri, s'a crezut în lume, s'a înălțat întru Slava. I Timotei 3. 16. Așa că Dumnezeu nu s'a arătat nimănui nici odată întru toată Măreția Sa, că ar fi murit cine ar fi văzut. Eșirea 33. 20. ci s'a arătat în așa fel după cât ochiul poate vedea și mintea poate pricepe. Așa că în locașurile zidite întru Numele Domnului se așază icoane cu Sfânta Treime, chipul cum s'a arătat Dumnezeu în trup, că zice Scriptura: *Iar Ștefan fiind plin de Duh Sfânt, căutând la Cer. a văzut Slava lui Dumnezeu, și pre Iisus stând de-a dreapta lui Dumnezeu. Faptele Apostolilor 7. 55—56. Sf. Ioan Botezătorul a văzut pe Duhul Sfânt în chip de porumbel trupesc deasupra Domnului Iisus Cristos. Matei 3. 16. Luca 3. 22. Ioan 1. 32. Și Domnul nostru Iisus Cristos zice; Cel ce m'a văzut pre mine a văzut pre Tatăl. Ioan 14. 9. Că Eu întru Tatăl sunt și Tatăl Ioan întru Mine etc. 14. 10. și 10. 38. Așa că, icoanele sânt făcute duple cum s'a arătat Dumnezeu în forma omului și a porumbelului. Se mai pune în locașurile Numelui Domnului, și icoana răstignirii Mântuitorului nostru Iisus*

Cristos precum El însuși a spus, zicând: Și precum Moisi a înălțat șarpele în pustie, așa se cade a se înălța Fiul Omului. Ca tot cel ce crede întru El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Ioan 3. 14—15. Numerii 21. 8—9. Deci, precum șarpele de aramă cel făcut de Moisi ședea înălțat întru poporul Israil și nu era chip cioplit, așa ne arată Domnul Iisus că trebuie a-l avea noi Creștinii pe El în inimile noastre răstignit și în casele noastre și în biserici, ca văzându-l cum s'a răstignit, să ne aducem aminte cum de bună voe s'a dat la moarte de Cruce pentru păcatele noastre. Că așa zice: Că n'am judecat a ști altceva întru voi, decât numai pe Iisus Cristos, și pe Acesta răstignit. I Corinteni 2. 2.

Va să zică, chiar avem poruncă o avea icoana răstignirii Domnului Iisus Cristos în inimile noastre, în casele noastre și cu atât mai mult întru locașurile cele întru Numele Domnului, unde se adună Creștinii, ca văzându-L cu ochii să-și aducă aminte de păcatele lor și să se închine Domnului, să-L roage să-i erte, și li-se iartă. Ioan 3. 14. Se mai așază în locașurile Numelui Domnului și Icoana Maicei Domnului cu Fiul lui Dumnezeu și al Ei în brațe precum l'a ținut, și se așază de-a dreapta Domnului Iisus precum în Cer și pre pământ. Psalm 44. 11. Matei 6. 9. Luca 11. 2. Se mai așază în locașurile Numelui Domnului și icoanele Sfinților Apostoli și ale altor Sfinți de Dumnezeu adeveriți, atât în viața aceasta pământească cât și după mutarea lor din lume, cu semne și minuni întocmai ca și Domnul nostru Iisus Cristos, că vrednicia aceasta Sfinții au luat-o dela

Dumnezeu. însă nu ca și cum ar fi Dumnezei. Că așa zice Domnul Iisus Cristos: *Amin. Amin grăesc vouă. cela ce crede întru Mine, lucrurile care Eu fac și acela va face. și mai mari decât acestea va face.* Ioan 14. 12. Și după cum Domnul Iisus Cristos după învierea Sa s'a arătat multora și a făcut și face lucruri minunate adevărate, nu năluciri mincinoase diavolești. așa a dat și Sfinților Săi să facă precum și El a făcut și face. Sfinții când se arată — dela Dumnezeu fiind — pot face minuni și vindecări de boale celor credincioși.

Să știi tu omule că sfintele soboare de Episcopi au rânduit cinstirea și amintirea (prăznuirea) unui Sfânt. când au avut mărturie adevărate. atât din viața pământească a Sfântului cât și după ce a adormit.

Zic că se așază în locașurile Numelui Domnului și icoane de ale sfinților Apostoli și ale altor nevoitori mărturisiti de Dumnezeu. pentru că însuși Dumnezeu arată să facem icoane de ale Sfinților. In legea veche Dumnezeu a poruncit lui Moisi să ia două pietre de smaragd și să scrie pe ele numele celor doisprezece fii ai lui Israil. Și să scrie șase nume pe una și șase pe cealaltă. și scrisul să fie săpat adânc în piatră. lucru de meșteșug. Eșirea 28. 9. 11.

La noi Creștinii drept credincioși, nu se mai scrie în biserici numele fiilor lui Israil, că a încelat odată cu venirea Mântuitorului nostru Iisus Cristos. ci se pun Icoanele Sfinților Apostoli celor doisprezece. șase în dreapta Domnului Iisus. și șase în stânga. și numele fiecăruia scris pe icoană spre amintirea Sfinților, că

scrierea numelui celor doisprezece fii ai lui Israil, au fost pildă, I Corinteni 10, 6—11., pentru cele ce avea să fie, adică să se pue numele și chipul celor doisprezece Apostoli ai Domnului Iisus Cristos, în biserici. — Precum în ceruri și pe pământ — *Și precum Domnul nostru Iisus Cristos șade pe scaunul Său în Cer, Apocalips 4, 2, și Sfinți Lui împrejurul Lui pe scaune, Apocalips 4, 4,* așa și Creștinii cei adevărați caută să îplinească cuvintele Domnului Iisus, ce zice: *Facăse voia Ta precum în cer și pe pământ. Deci la Creștinii Ortodocși este așezat în biserici aici pe pământ precum este în ceruri, adică, citire de Psalmi și din toată scriptura, rugăciuni către Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, citirea Sfintei Evanghelii și a Epistolelor Sfinților Apostoli; se predică împărțirea cerurilor, pocăința de fapte rele și gânduri rele, se predică iubirea de Dumnezeu și de aproapele (cei lipsiți) se cântă psalmi și alte cântări duhovnicești, precum în Cer și pe pământ. Se așază chipul lui Dumnezeu și al Maicei Domnului și al Sfinților Lui, precum în Cer și pe pământ.*

Cum ziceși voi, Luteranilor, Adventiștilor, Bap-tiștilor, Milieniștilor, etc. prooroci mincinoși, că noi Creștinii ne închinăm la chipuri cioplite dacă ne duceam la acele locașuri făcute spre Slava Numelui Marelui Dumnezeu cel întreit Sfânt? Dacă Domnul Iisus zice, că precum Moisi a înălțat șarpele în pustie, așa se cade a se înălța Fiul Omului pentru poporul Creștin, răstignit pe Cruce și tot Creștinul care a greșit ceva, vă-zând cum Domnul Iisus a fost răstignit. să i se închine Lui și i se va erta. Și dacă prin Sf. Ap.

Pavel ne poruncește, zicând: Că n'am judecat a ști ceva întru voi, fără numai pe Iisus Cristos, și pe acesta răstignit. I Corinteni 2. 2. Cum?, dacă acum din cauza păcatelor noastre Dumnezeu n-ea urgisit și au intrat lupii între noi pentru neascultarea noastră, înseamnă că nu este regula credinței bună? Ce? dacă numai vor să creadă în Dumnezeu, înseamnă că numai este așezământul bun? Au doară poată să mintă Dumnezeu? că zice: *Voi fi cu voi Apostolilor (Episcopi și Preoți) în toate zilele până la sfârșitul veacului, amin.* Matei 28. 20.

Din cauza neascultării noastre de Dumnezeu și Dumnezeu n-ea părăsit, precum este scris: Ascultă Norodul Meu, și voi mărturisi ție Israile (adică Creștine)! De mă vei asculta pe Mine, nu va fi întru tine Dumnezeu nou, nici te vei închina la Dumnezeu străin. Că Eu sunt Dumnezeul tău. Psalm 80. 70—9. Dar n'a ascultat norodul Meu glasul Meu, și Israil (Creștinul) nu s'a uitat la Mine. Și i-am slobozit pe dâșii după meșteșugurile inimelor lor, mergea-vor întru meșteșugurile lor. De m'ar fi ascultat norodul Meu, Israil (Creștinul) de ar fi umblat în căile Mele, întru nimic aș fi smerit pe vrășmașii lor (eretici) Psalm 80. 10—13.

Vedeți că din cauza păcatelor noastre Dumnezeu ne-a părăsit, adică a lăsat pe satana, duhul cel rău, să înșele pe Creștini să nu mai asculte de Dumnezeu, care ne spune să ascultăm de învățătorii noștri cei întru Cristos. Evrei 13. 17. Matei 23. 3. Inșă Dumnezeu tot credincios rămâne, a se tăgădui pe Sine nu poate, II Timotei 2. 13. Pentru aceasta își păstrează o rămășiță

de creștini drept credincioși, care nu se va amăgi de proorocii mincinoși, nici nu vor sluji lui baal dansând și jucând, diavolului plăcând. Zic că Dumnezeu își păstrează o rămășiță de creștini, ca să nu ni se întâmple și nouă ca Sodomei și Gomorei. Facerea 19. 24—25. Ieremia 23. 14. Romani 9. 29.

Deci, înțelepțiți-vă voi care sunteți amăgiți de proorocii cei mincinoși și ascultați adevărul și întorceți-vă la adevăr. Dacă Dumnezeu a poruncit poporului Israil să nu-și facă chip cioplit, nici asemănare din câte sunt în cer și pe pământ și în ape sub pământ, să nu slujască lor, că unul este Dumnezeu, Lui să i-se închine. Eșirea 20. 2—5. Și imediat după ce așa porunci, tot Dumnezeu porunci să-i facă cum am mai spus, cort de piei, sicriu de scânduri îmbrăcat cu aur, heruvimi de aur, boi de aramă și multe lucruri făcute de om meșter după porunca lui Dumnezeu și nu erau chipuri cioplite, ci din contră, însuși Dumnezeu sfințise aceste lucruri pogrându-se în norul Slavei Sale și le-a sfințit cu zidurile bisericeii cu tot. II Paralipomene Cap. 5. Insuși Domnul nostru Iisus Cristos numește nebuni și orbi, pe cei ce disprețuesc locașurile Numelui Domnului cu toate lucrurile cele ce sunt întrânsele. Matei 23. 16—19. Deci, înțelepțește-te omule și înțelege, că dacă lucrurile din legea veche Dumnezeu le sfințise, cu cât mai mult în Noul Așezământ? Dar lucrurile din legea veche, deși erau sfințite de Dumnezeu, dar ce, erau îndumnezeite ca poporul Israilitean să le socotească de dumnezei lucrurile cele sfințite? Nici de cum. Care dar era rostul acelor lucruri

sfinjite de Dumnezeu, și chiar de Dumnezeu era poruncit omului să le facă, și nu era chip cioplit, dar nici dumnezei nu erau—precum nu sânt nici acum în noul așezământ—*nici chipuri cioplite, dar nici dumnezei nu sunt icoanele.* Atunci care era rostul celor din legea veche și care este rostul celor din legea nouă! În legea veche Dumnezeu a poruncit lui Moisi zicând: *Vezi să faci toate după cum ți-am arătat ție în munte. Eșirea 26. 40. Și Moisi a făcut și Dumnezeu a sfințit lucrurile cele făcute de om meșter și nu erau idoli, precum zicea în Eșirea 20. 4.* Așa este și acum poruncit de Dumnezeu să facem, precum este în cer și pe pământ. Să facem adică chipul lui Dumnezeu cum s'a arătat în trup ca om și răstignit pe Cruce, și Duhul Sfânt în chip de porumbiel, și sicriul legei lui Dumnezeu, adică pe Născătoarea de Dumnezeu stând de-a dreapta Împăratului nostru Iisus Cristos, și chipurile Sf. Apostoli și a altor nevoitori precum este în ceruri și pe pământ. Și acestea dacă sunt făcute, sau vom mai face de aci înainte, nu zicem că sunt dumnezei, să nu fie, ci toate sunt făcute spre cinstea și slava Numelui Marelui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, după cum zice Psalmistul: *Din palaturi de fildeș din care te-au veselit. Psalm 44. 10.* Adică după cum am mai spus: *Se cade a-l lăuda pe Dumnezeul din Ceruri în tot locul stăpânirii Lui. Psalm 102. 25.* Dar mai cu deosebire se cade a-l binecuvânta și a-l lăuda după cum El însuși ne arată, din palaturi de fildeș, adică locașuri împodobite cu tot ce a produs mintea și pământul mai de valoare ca, aur, argint, pietre

scumpe, mărgăritare, etc., după cum zice și Proorocul: *Lucru de artist este întru tine. Cântarea Cântărilor 7. 1. Și însuși Domnul nostru Iisus Cristos, când a rânduit frângerea pâinei (Euharistia) porunci Apostolilor Săi să pregătească paștile într'un locaș (foișor) așternut frumos Matei 26. 17—18. Marcu 14. 12—13. Luca 22. 12—13.* Dar negreșit că dacă ar fi prigoană împotriva Creștinilor, precum a mai fost și are să mai fie, se poate face frângerea pâinei și în alte locuri unde nu este podoabă. Dar acum având liniște și pace, prin ce îi dovedești lui Dumnezeu că îl iubești? Deci se cuvine a-i face chipul lui Dumnezeu așa cum s'a arătat, și al Maicei Sale, și al Sfinților Săi, precum este în cer și pe pământ. Pentru aceasta Sf. Ap. Pavel cu Duhul Sfânt zice: *Și cu adevărat mare este taina Creștinătății; Dumnezeu s'a arătat în trup s'a îndreptat în Duhul, s'a văzut de ingeri. s'a propovăduit întru neamuri. s'a crezut în lume. s'a înălțat întru Slavă. I Timotei 3. 17.*

Noi Creștinii nu ne rugăm icoanelor, că cine nu știe că sunt făcute de om meșter? Care Creștin zice că icoanele sunt dumnezei? S'au care dintre Păstori? Inșă precum Biblia sau Scriptura Dumnezeiască și Sfânta Evanghelie este chipul lui Dumnezeu. II Corinteni 4. 4., și pe hârtie și pe piei de vite sunt scrise cuvintele lui Dumnezeu și nu sunt chipuri cioplite, tot așa sunt și icoanele, ca o carte în care citești viața și spusele lui Iisus. Icoanele când le vezi îți reamintește în ce fel a fost în trup Domnul nostru Iisus Cristos, cum a pățimit, cum l-a îngropat, cum a înviat, cum s'a înălțat la ceruri

și cum șade de-a dreapta Tatălui Ceresc. Deci icoanele nu sunt chipuri cioplite, precum zic erecicii, ci ca o scriptură a lui Dumnezeu, și dacă zicem „Sfânta Scriptură” deși este „din hârtie” tot așa trebuie a zice și icoanei Domnului și a Sfinților Lui „sfintele icoane” Iar ca să te încredințezi și mai bine că icoanele nu sunt idoli sau chip cioplit, află că încă mai înainte ne vestea Dumnezeu despre sfințenia acestor lucruri zicând: În ziua aceia va fi cea de pe frâul calului, lucru sfânt Domnului a tot stăpânitorului, și vor fi căldările în casa Domnului cu năstrapele înaintea feței jertfelnicului. Și va fi toată căldarea în Ierusalim și în Iuda sfântă Domnului a tot stăpânitorului, și vor veni toți cei ce jertfesc (cântări de laudă) și vor lua dintrânsele și vor fierbe întrânsele, și nu va mai fi Cananeu (păgân) în casa Domnului a tot fiitorului în ziua aceia. Zaharia 14. 20—21.

Deci, înțelege omule și fugi de la rătăcirea erecicilor, că ei neînțelegând Sf. Scriptură în mod duhovnicesc, s’au poticnit de piatra unghiulară care este Iisus Cristos Domnul nostru. Dacă Dumnezeu zice că în ziua aceia vor fi sfinte în casa Domnului până și fratele cailor și nu va mai fi Cananeu, adică nimeni numai este păgân în casa Domnului, prin aceasta ne arată Dumnezeu că, toate lucrurile făcute de Creștini — făcute spre slava Numelui lui Dumnezeu — sânt sfinte, iar nu chip cioplit precum zic erecicii.

Dar cu toate că sunt sfințite lucrurile din Casa Domnului, noi Creștinii nu zicem că sânt Dumnezeii acele lucruri sfințite, nici nu ne rugăm ca lemnul icoanelor să ne de-a ajutor

ci Tatălui prin Fiul, și Fiului prin Sfinții Săi ne rugăm.

Și precum trupurile noastre sunt supuse stricăciunii, cu excepție pentru unele trupuri — deși poate a făcut chiar Dumnezeu minuni cu careva din Creștini, totuși, trupurile sunt trecătoare; așa și materia din icoane este trecătoare, deși Dumnezeu le sfințește.

Acum văzând că Sfânta Cruce și Sfintele Icoane nu sunt chipuri cioplite, ci dela însuși Dumnezeu rânduite spre amintire și slava Numelui Său, să vedem cari sunt idolii și chipurile cioplite cărora nu trebuie a ne închina și a le sluji și a nu-i purta nici în minte nici în inimă, că nu slujind lor să ne osândim în focul cel nestins și în întunerecul cel mai din afară, unde este plânsul și scrâșnirea dinților. Matei 8. 13. și 22. 13. și 25. 30—46.

Despre Idoli

Deci, să vedem idolii arătați în Noul Testament și cine vrea să se mântuiască să se ferească de acești idoli spre a nu se osândi că Dumnezeu nu poate minși.

Până a veni în lume cu trup omenesc Domnul nostru Iisus Cristos, neamurile păgâne — afară de Evrei — n’aveau nici o lege de la Dumnezeu cum să viețuiască și să se închine lui Dumnezeu. Diavolul, duhul cel rău împreună cu îngerii săi, draci, amăgise toate popoarele păgâne de se închinau unii la soare, alții la lună alții la balauri (șerpi mari), alții la fiare sălbatice

iar alții, chiar oameni fiind, se numeau pe sine-și că sânt Dumnezei; mai ales domnii păgânilor se proclamau ei a fi Dumnezei. Astfel a fost împăratul Haldeilor care a robit pe poporul Israil din cauza păcatelor lor. Astfel a fost un oare care Baal, om care a fost mai înainte de a eși poporul Israil din pământul Egiptului și a veni în pământul Canaanului. Astfel, toți locuitorii de sub stăpânirea acestui domn, îl socoteau de dumnezeu, și în jurul chipului lui se adunau de cântau, jucau, curveau, se ucideau, etc. Pământul acestor locuitori l-au luat în stăpânire seminția lui Iuda și Veniamin din poporul Israil. Astfel popoarele păgâne primiau porunci dela stăpânii lor de a-i îndumnezei pe unii din cei sus puși și făceau chipurile lor, și jerife le aduceau ca să-i mântuiască. Dumnezeu însă, când scoase pe poporul Evreu din robia Egiptenilor și a lui Faraon, îi porunci a nu face ca neamurile păgâne, idoli la care să se închine, *că unul e Dumnezeu care a făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt întrânsele, lui să i se închine.* Dar poporul Evreu nu vru să asculte de Dumnezeu, ci se luau după păgâni și-și făceau idoli (capști) ca păgânii, se închinau lor ca lui Dumnezeu. Dumnezeu însă le spuse prin prooroci, zicând: *Idolii păgânilor, argint și aur, lucruri de mâini omenesti. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea, urechi au și nu vor auzi, nări au și nu vor mirosi. Mâini au și nu vor pipăi, picioare au și nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâttele lor. Asemenea lor să fie cei ce îi fac pre ei și toți cei ce nădăjduesc spre ei.* Psalmul 115. 12—15. Psalmul 134. 30—35.

Și prin Isaia proorocul iarăși zicea Domnul: *A ascuțit meșterul securea și cu barda l-a cioplit, cu burghiul l-a găurit și l-a lucrat pe el cu tăria brațului său, și va flămânzi și va slăbi, și nu va bea apă. După ce meșterul a ales lemnul, l'a măsurat, l'a însemnat cu condeiul, și l'a făcut pe el în unghiuri, și l'a înclieiat cu clei, și l'a făcut cu chip de om, ca să-l pue în casă. Tăiat-a lui și chedri (pomi) și și-a luat ghindă sălbatică și stejar și și-a ales lemn din pădure care l-au sădit Domnul, prin (pom) pe care ploaia l-a crescut să fie oamenilor de ars în foc, și luând din trânsul s'au încălzit și arzând au copt pâine cu el, iar rămășița o au făcut dumnezei și s'au închinat lor, făcutu-și-au din ei chip cioplit și s'au închinat lui. Din care jumătate au ars în foc și au cople pe cărbunii lui pâine și cu jumătate au fript carne și au mâncat carne și s'au săturat, și încălzindu-se au zis: îmi place că mă încălzii și văzui foc. Iar ce a rămas l-au făcut dumnezeu cioplit, ingenuche înaintea lui și se închină lui și se roagă lui zicând; mântuește-mă că Dumnezeul meu ești tu.* Isaia 44. 12—17. și 46. 6—7. Ieremia 10. 8—15.

Și încă în multe locuri din vechiul Testament vorbește Dumnezeu prin Prooroci despre idolii nemurilor păgâne, care ziceau că sunt Dumnezei, nerecunoscând pe adevăratul Dumnezeu cel care a făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt întrânsele. Dar poporul Evreu cu toate muștrările și îngrozirile ce-i le făcea Dumnezeu prin Proorocii Săi, ca să nu-și facă idoli ciopliți ca păgânii, ei nu numai ca păgânii făceau ba ceva și mai rău. Cine nu crede, să

citească Vechiul Testament. Iar știind Dumnezeu că de va veni în lume prin femeie unul născut Fiul Său Iisus Cristos Domnul nostru, și predicându-se împărăția Cerurilor și întorcându-se neamurile păgâne la cunoștința de Dumnezeu, precum s'a întors, va înceta acea idolatrie, adică de a se închina la idoli și a zice că sânt dumnezei, și nici jertfe nu le mai vor aduce. Căci păgânii și chiar Evrei aduceau afară de jertfe obișnuite, chiar și pe copii lor, ca mai mult să fie plăcuți dracilor care erau în idoli. Deci venind Domnul nostru Iisus Cristos în lume cu trup omenesc din prea curata fecioara Maria, ne-a arătat lămurit de cari idoli să ne ferim să nu le slujim și să nu ne osândim, ci viața veșnică să o dobândim. Adică acea veselie pe care ochii n'au văzut-o, urechile n'au auzit-o și la inimă de om nu s'a suit. I Corinteni 2. 9. Isaia 64. 4. Așa că de voește cineva să dobândească acea veselie veșnică, să asculte poruncile Noului Testament, alfel să nu se înșele pe sine-și, că nu o va dobândi. Deci să auzim poruncile Noului Testament. Auzi Israile (adică Creștine). *Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.* Aceasta este întâia și mai marea poruncă. Iar a doua asemenea aceștia; *să iubești pe aproapele tău ca însuși pe tine.* Matei 22. 37—28. Marcu 12. 30—31. Luca 10. 27. Aceste porunci au fost și în legea veche. Și iărăși zice: *Aceasta este porunca Mea, ca să vă iubiți unul pe altul, precum Eu v-am iubit pe voi.* Ioan 15. 12—17. Vedeți voi ereticilor că porunca din decalog versul 3. 4. 5., în Noul Testament s'a

scos, și s'a înlocuit cu: *Să ne iubim unii pe alții ca pe noi înși-ne, și a iubi și pe vrămașii noștri și a ne ruga pentru ei.* Matei 5. 38—48. Pentru aceasta nu găsești scris nicăeri în Noul Testament zicând, să nu-ți faci chip cioplit, știind Dumnezeu că va înceta, precum a încetat, acele capiști idolești, cu credință în Dumnezeu Tatăl prin Fiul Său Iisus Cristos Domnul nostru, predicându-se împărăția Cerurilor. Și ca să te încredințezi și mai bine că s'a înlocuit versul 3. 4. 5. din decalog, măcar că s'au înlocuit mai multe, ascultă ce răspuns Domnul Iisus unui om bogat, care îl întreba ce să facă să moștenească viața veșnică. Și îi răspunse zicând: *Poruncile le știi? Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă. Cinstește pe tatăl tău și pe muma ta.* Luca 18. 20. Așa că au încetat acei idoli făcuți de oameni îndată ce s'a crezut în Domnul nostru Iisus Cristos. Și dacă ai întreba astăzi pe orice om cât de nepriceput ar fi, și chiar de nu așteaptă învierea morșilor și viața veșnică, afară de cei ce n'au primit botezul Domnului Iisus, dacă l-ai întreba dacă crede el că este ceva îndumnezeit din lemne, pietre, alamă, aramă, fier, argint, aur sau altceva, și-ar spune că nu este, precum nici nu este. Și nici icoanele nu sunt dumnezei, și așa învață pe poporul Creștin și Preoții.

Atunci cari sânt idoli cărora să nu le stujim ca să nu ne osândim! Să luăm aminte. Dumnezeu a știut că încetând acei idoli (capiști) prin venirea Domnului Iisus Cristos, satana duhul cel rău va căuta să înșele pe Creștini ca și pe

neamurile păgâne și pe Evrei prin alte meșteșuguri viclene, numai să fim lipsiți împărăția Cerurilor. Așa Domnul nostru Iisus Cristos, afară de porunca de a iubi pe Dumnezeu cu toată puterea noastră și a iubi pe aproapele nostru și pe vrășmașii noștri cari caută de ne face rău, mai ne spuse și aceste porunci prin Apostolii Săi zicând: Nu vă înșelați; că nici curvarii, nici slujitorii idolilor, nici prea curvarii, nici malahii, nici sodomienii. Nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici ocărătorii, nici răpitorii, împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni, I Corinteni 6. 9—10. Și iarăși zice: Iar faptele trupului arătate sunt, care sunt acestea; preacurvia, curvia, necurăția, înversunarea. Slujba idolilor, fermecătorile, vrajbele, șezile, zavistiile, mâniile, gălcevele, împerecherile, eresurile. Pismele, uciderile, beșiile, oaspețele cele cu cântece și cele asemenea acestora, care mai înainte vi le spun vouă precum am mai spus. că cei ce fac unele ca acestea. împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni. Galateni 5. 19—22. Și iarăși zice: Iar curvia și toată necurăția sau lăcomia, nici să nu se numească întru voi, precum se cuvine sfinților. Și măscărăciunea, și vorba nebunească și glumiile, cari nu se cuvine; ci mai vârtos mulțumită. Că aceasta să știți, că tot curvarul sau necuratul sau lacomul care este slujitor idolilor, n'are moștenire întru împărăția lui Cristos și Dumnezeu. Nimeni să nu vă înșele pe voi cu cuvinte deșarte; că pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fii neascultărei. Deci să nu vă faceți împreună părtași acestora. Efezeni 5. 3—7.

Luminează-te întru adevăr ereticule ori cari vei fi, și vezi idolii cărora să nu le slujim. Nu vezi, nu auzi că închinătorii idolilor sânt: curvarii, prea curvarii, lacomii, necurații, sodomienii, malachii, bețivii, ucigașii, furii, mincinoșii, cei ce petrec cântându-le lăutarii, muzicanții, armoniștii, chitariștii, cu tot felul de organe cântătoare? Închinători de idoli sunt cei ce joacă jocuri, dansează, se îndoesc, se încovoae, la petreceri și baluri și serate dansante, cum și.... ceaiuri..... dansante.....

Închinători de idoli sunt toți aceia ce fac fermece și cei ce cred în ele, cei ce ghicesc (chiromanți) și își ghicesc, cei ce descântă și își descântă. Închinători de idoli sunt, cei ce se încred în avuțiile lor, în carele lor, în caii lor etc. Psalm 19. 8. Isaia 31. 1. Aceștia sunt închinătorii idolilor, cari au avuții multe și și închid ochii să nu vadă, și și astupă urechile să nu audă pe cei lipsiți, pe săracul, pe văduva cinstită și pe orfan. Aceștia sunt Dumnezeii (idolii) cari ochi au și nu văd, urechi au și nu aud, picioare au și nu umblă, nări au și nu miroase, gură au și nu vorbesc. Adică idolii cei făcuți de mână de om din vechiul Testament și din Prooroci, pe cari ni-i arată Dumnezeu, în mod spiritual, că aceștia sunt cari au bunurile lumii aceștia și nu fac milă săracului, orfanului și văduvei cinstite. Pentru aceasta Dumnezeu pe acești oameni nemilostivi și desfătători îi aseamănă cu chipurile cele cioplite (idoli) pe cari păgânii îi socoteau de dumnezei. Dar ei nu vedeau nu auzeau, nu vorbeau, nu umblau, nici nu puteau să ajute cuiva. Iar ca să te încredințezi și mai

lămurit că aceștia sunt închinătorii de idoli cari cântă cântece lumești și joacă și dansează după ori ce fel de instrumente muzicale, ascultă ce zice Dumnezeu prin Sf. Ap. Pavel: Și nu voesc ca să nu știți voi, fraților, că părinții noștri (adică poporul Israilitean când a eșit din Egipt și a trecut prin marea roșie că pe uscat, în pustie mergând în pământul făgăduinții al lui Canaan) toți sub nor au fost, și toți prin mare au trecut. Și toți prin Moisi s'au botezat în nor și în mare: Și toți, aceiași mâncare duhovnicească au mâncat, și toți, aceiași băutură duhovnicească au băut; că beau din piatra cea duhovnicească care urma; iar Piatra era Cristos. Dar întru cei mai mulți dintru ei nu au bine voit Dumnezeu; că au căzut în pustie. Și acestea, pilde s'au făcut pentru noi, ca să nu fim noi poftitori de rele, precum și aceia au poftit. Nici slujitori idolilor să nu vă faceți, precum unii dintre dânșii; dupre cum este scris: A șezut norodul de a mâncat și a băut, și s'a sculat de a jucat. Nu spune dacă au jucat tango sau focstrot, sau sârba, sau brăuleju, etc, ci a jucat. I Corinteni 10. 1—7. Eșirea 32. Vezi căși cei ce joacă și dansează suut închinători idolilor (dracilor)? Dar acum mai are cei ce joacă și dansează în mijlocul lor vițel de aur sau alt idol, ca Evreii în pustie, ca să zici că idolului slujește iar nu însă-și poștei de a juca? Nu mai are. Pentru aceasta nu ne mai arată vițelul cel de aur făcut de poporul Evreu în pustie, ci numai jocurile, pentru că a știut Dumnezeu că va înțelege tot omul că nu sunt dumnezei chipurile cioplite în forma vițelilor, a șerpilor, a leilor, a oamenilor, cu venirea în lume a Mântuitorului

nostru Iisus Cristos. Pentru aceia ne spune că închinare din idoli sunt ospetele cele cu cântece. Galateni 5. 21. Jocurile I Corinteni 10. 7. Dar cui să-i mai spun astăzi că dacă joacă și dansează este slujitor dracilor, și că e păcat înaintea lui Dumnezeu a juca și dansa ca și cum ai ucide om? Când le spui Creștinilor noștri că este păcat a face ospetele și nunțile cu lăutari cu cimpoae, cu tobe, cu muzici, cu armonii, cu chitare, cu țambale, cu flaute și cu ori ce fel de organe dovedindu-le cu Sfânta carte a lui Dumnezeu, Evanghelia, drept răspuns îmi zice că sunt nebun, ba habotnic, bigot, cei mai cultivați zic, și să nu te prinză mirarea, îmi zic unii că am draci, când le spui că ei slujesc dracilor când joacă și dansează și când merg ei de-și ghicesc și fac vrăji și-și descântă și fac fermece. Te duci prin sate, vezi sărbătoarea după amiază pe la cârciumi lume multă adunată. lăutari sau muzicanți cântând și linerii și tinerele jucând și sărind și dansând. Să vezi când fac nuntă de se însoară și se mărită, să vezi jocuri și dansuri. Să-i vezi pe cei bătrâni cum joacă apucându-se de mijloc, sau de brăuri ori de curea, și sar în sus parcă n'ar fi bătrâni. Să vezi prin mahalale și orașe cum se organizează baluri și serate dansante, să vezi cu câtă pasiune se joacă și dansează. Și nu numai la mahalale și orașe ci și prin sate se petrec astfel de lucruri, dansând până dimineața a doua zi. Să vezi cum unele mame Creștine se duc cu ficele lor la baluri zicând, că se duc să-și păzească fetele, și ele înse-și sânt cu ochii după lineri care ar fi potrivit pentru fata ei a o lua,

spre a dansa. Să vezi din femeile cele culte Creștine, cum organizează baluri, serate dansante ceaiuri dansante. Să vezi cum în unele școli îi învață pe copilașii cei mici, atât băieții cât și fetițele cele mici, îi învață să joace și să danseze și cu ei dau serbări, punându-i să joace și să danseze. Să vezi une-ori cum unii Creștini dau serbări și baluri ca să adune bani, zic ei, ca să dea la săracii cei nevoiași, ba chiar și pentru reparare sau zidiri de biserici (cine crede că exagerez să cerceteze). Să vezi negustori Creștini cari au cârciume sau bodegi, restaurante, etc, cum ca să-și atragă mai mulți clienți să-și consume marfa, angajează lăutari sau muzicanți, armoniști, chitariști, etc, să cânte să danseze, zic ei, clienții, mușterii. Acestea ni le arată nouă Dumnezeu, ca să ne ferim de ele să nu fim slujitori idolilor, căci căți așa viețuiesc împărăția Cerurilor nu o vor moșteni.

Când se serbează vreun sfânt, de exemplu, Ioan botezătorul, Ștefan Arhidiaconul primul ucenic Creștin, sau Gheorghe sau Nicolae, sau Vasile, sau Sfânta Iecioara Maria, sau unul dintre Apostoli, Petru sau Pavel, sau ori care altul, să vezi cum unii dintre Creștinii cari se potrivesc la nume cu vreunul dintre Sfinți, să vezi cum le cântă lăutarii sau muzicanții pe la ferestre. Ba unii cari sunt mai bogați, ce chefuri fac la acele zile cântându-le orchestre de lăutari, jucând și dansând. Sfinții cei mai mulți dintre ei s'au săvârșit din lumea aceeași chinuși, batjocoriți, omorâți în chip groasnic pentru numele Domnului, iar unii dintre Creștini ia drept prilej de petreceri când se pomenește numele Sfinților.

Să vezi când este la Paște și la Crăciun, de Nașterea Domnului, și mai ales de anul nou, atunci să vezi la Creștinii noștri chefuri și petreceri, beții și orgii de se cutremură pământul și se întristează cele Cerești. Mai ales de anul nou petrec mult unii dintre Creștinii noștri zicând, că așa să-i apuce anul nou petrecând, și precum l'a apucat anul nou, așa să o fie tot anul întru chefuri și petreceri. Ba unii dintre Creștini se și duc de se împărtășesc de sărbători cu Sfintele Taine (trupul și sângele Domnului) care ne este dat spre mântuirea sufletului. Și ei nu în cont pe cine au primit înlăuntrul lor și se dedau la tot felul de orgii, care rușine este a le vorbi. Iată idolii carora să nu ne închinăm. Nu cinstim și de viață făcătoare Cruce este chip cioplit, nici sfintele icoane care sânt chipul lui Dumnezeu și sunt așezate prin biserici și prin case, precum în cer și pre pământ. Vrei încă să mai auzi că nu Crucea și icoanele sânt chipuri cioplite, ci patimile cele pălimate sunt dumnezei cărora să nu te închini? Ascultă: Rădăcina tuturor răutăților este iubirea de arginți. I Timotei 6. 10. Și iarăși zice: Vedeți și vă feriți de lăcomie; că nu întru o prisosi cuiva din avuțiile sale îi este viața (mântuirea) lui. Luca 12. 15. Și iarăși zice: Dumnezeu le este păntecele lor. Filipeni 3. 19.

Iată arătai pe scurt dumnezeii cărora nu trebuie să ne închinăm, să nu le slujim și să nu ne osândim, ci împărăția lui Dumnezeu să o dobândim cu Darul și cu îndurările unuia născut Fiului lui Dumnezeu Iisus Cristos, cărora i se cuvine închinăciunea și slava în veci, amin.

Acum, dacă îți este drag și iubești pe Dumnezeu cu tot sufletul tău, cu toată inima ta și cu tot cugetul tău, și pe aproapele tău ca pe tine însuși, și vrei să propovăduiești în lume împărăția lui Dumnezeu zic așa: *Pocăiți-vă că s'a apropiat împărăția Cerurilor. Matei 3. 2. și 4. 17. Marcu 1. 15. Zi: Vai celor ce lipesc casă lângă casă și împreună țarină lângă țarină, ca să apuce ceva dela vecin. Vai! celor ce se scoală dimineața și umblă după băutura bețivă, așteptând până seara să se umfle de vin, că vinul îi va arde pe ei. Vai! Celor ce cu chitare cu lăute, cu timpane și cu fluere beau vinul, iar spre bucuriile Domnului nu caută și lucrurile mâinilor Lui nu le socotesc. Vai celor ce-și trag păcatele lor ca și cu o funie lungă, și ca și o curea a unui jug de boi fără de legile lor. Vai celor ce zic râului că este bun și bunului că este rău, celor ce pun lumina întuneric și întunericul lumină, celor ce pun amarul dulce și dulcele amar. Vai de cei ce se cred a fi înțelepți în ochii lor înșiși, dar nu sânt. Vai de cei ce sunt viteji la băutura vinului și de bărbaii bravi la amestecarea băuturilor îmbătătoare. Vai de cel ce îndreptează pe cel nedrept pentru daruri, lepădând dreptatea dreptului. Isaia Cap. 5. Vers. 9—23. Vai vouă cari acum ziceți: Să mâncăm și să bem. că mâine vom muri. Isaia 22. 13, I Corinteni 15. 32. Vai celor ce zic acum: Veniți să bem vin și să ne îmbătăm, și să facem așa și mâine înc^ă și mai mult foarte. Isaia 56. 12. Vai vouă bogaților, că vă luați (acum) mângâierea voastră. Vai celor ce sunteți sătui acum, că veți flămânzi. Vai vouă celor*

ce râdeți acum, că veți plânge și vă veți tânguie. Vai vouă când vă vor zice bine toți oamenii, că într'acest chip făceau proorocilor celor mincinoși părinții lor. Luca 6. 24—26. Prea curvarilor și prea curvelor, au nu știți că dragostea lumii aceștia vrăjmașă este lui Dumnezeu? Pătimiți și lăcrămați și plângeți, răsul vostru spre plâns să se întoarcă și bucuria întru tânguire. Iacov 4. 4—9. Veniți acum bogaților, plângeți și vă tânguieți de necazurile ce vor să fie asupra voastră. Bogația voastră a putrezit și hainele voastre le-au mâncat molii. Aurul vostru și argintul au ruginit; și rugina lor va fi mărturie asupra voastră, și va mânca trupurile voastre ca focul. Ați strâns comoară la zilele cele de apoi. Desfătatu-v'ăți pe pământ și v'ăți desmerdat; hrănit-ăți inimile voastre ca în ziua înjunghierei. Ați osândit, ați omorât pe cel drept, nu s'a supus împotriva voastră. Iacov 5. 1—3, și 5—6. Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-i Lui slavă; că a venit ceasul judecăței Lui, și vă închinați Celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor. Apocalips 14. 7.

Iată, arătai dumnezeii și idolii cărora să nu ne închinăm. Trebuie ținut socoteală că legea veche trebuie înțeleasă duhovnicește, precum este scris; Știm că legea duhovnicească este. Romani 7. 14. Prin aceasta nu stricăm legea veche, nici nu scoatem ceva dintrânsa, ci o desăvârșim înțelegând-o duhovnicește. Au nu și Domnul Iisus Cristos, zise: Să nu socoți că am venit să stric legea sau proorocii, nu am venit să stric, ci să împlinesc (desăvârșesc). Matei 5. 17. Și iarăși zice: Deci au doară stricăm

legea prin credință? Să nu fie, ci întărim legea. Romani 3. 31. Dar prin ce suntem noi Creștinii mai desăvârșiți decât Evreii? Prin legea iubirei. Care? Să nu răsplătim rău pentru rău, precum este scris: Ați auzit că s'a zis celor de demult; să nu ucizi, că cine va ucide vinovat va fi judecâței. Iar eu zic vouă; că tot cel ce se mânia asupra fratelui său în deșert, vinovat va fi judecâței; și cine va zice fratelui său: Raca, vinovat va fi soborului; iar cine va zice, nebune, vinovat va fi focului gheenii. Ați auzit că s'a zis celor dedemult, să nu prea curvești. Iar Eu zic vouă; că tot cela ce caută la femei spre a o pofti pe ea, iată, a prea curvit cu dânsa întru inima sa. Iarăși s'a zis: că cela ce-și va lăsa femeia sa să-i dea ei cartea de despărțenie. Iar eu zic vouă; că tot cela ce-și va lăsa femeia sa, afară de cuvântul de curvie, o face pe ea să preacurvească, și cela ce va lua pe cea lăsată, prea curvește. Ați auzit că s'a zis; ochiu pentru ochiu și dinte pentru dinte. Iar eu zic vouă: să nu stați împotriva celui rău ci, de te va lovi cineva peste fața obrazului cea dreaptă, întoarce-i lui și pe cealaltă. Ați auzit că s'a zis: să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău. Iar eu zic vouă: *Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă pe voi, bine faceți celor ce vă urăsc pe voi și vă rugați pentru cei ce vă supără și vă gonesc pe voi. Ca să fiți fiii ai Tatălui vostru Celui din ceruri, că pe soarele Său îi răsare peste cei răi și peste cei buni, și plouă peste cei drepti și peste cei nedrepti. Că de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi ce plată veți avea? Au*

nu și vameșii aceiaș fac? Matei Cap. 5. Versul 21—22, 27—28, 31—32, 38—39, 42—46. *Tot Noul Testament e plin de așa porunci Dumnezeuști ca să nu răsplătim rău pentru rău, dacă voim să fim fiii ai lui Dumnezeu.* de care porunci trebuie să ascultăm cum și pe celelalte pe care le-am arătat și le voi mai arăta.

* * *

Nu te mira dacă vezi astăzi pe Creștini că se mănușcă inocenți ca câinii unii pe alții și că aleargă după averi să se îmbogățescă, ca să-și petreacă și să se desfăteze, că trebuie să se împlinească Scriptura ce zice: Pentru că s'a umplut pământul lor de cai și n'au număr căruțele lor; și s'a umplut pământul de urâciunile lucrurilor mâinilor lor și s'au închinat celor făcute de degetele lor. Isaia 2. 7—8.

Înțelesul acestor cuvinte este acesta: Și aceasta să știi, că în zilele cele de apoi vor veni vremuri cumplite. Că vor fi oameni iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trufași, hulitori, de părinți neascultători, nemulțumitori, necurați. Fără de dragoste, neprimitori de pace, clevețitori, nemfrânați, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngânfași, iubitorii de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu: Având chipul bunei credințe, iar puterea ei lăgăduind-o; și de aceștia te ferește. II Timotei 3. 1—5. Deci, ia bine aminte, că însuși Duhul Sfânt mărturisește că de și lumea se va corupe, precum a și început, fiind avară, lacomă, iubitoare de desfătări mai mult decât iubitoare de Dumnezeu, totuși, zice; că chipul bunei cre-

dinje o are, adică buna rânduială cum să se mântuească sigur, are, dar dacă nu vor să meargă pe calea cea strâmtă să se mântuiască, ci vor să meargă pe calea cea lată și desfătăta care duce în peire, și mulți sunt cari umblă pe ea. Matei 7. 13-14, Ce vrei să facem? Să ne apucăm și să facem noi alte reguli de credință în Dumnezeu? Să nu fie. Că scris este: Și vă rog pe voi, frașilor, să vă păziți de cei ce fac împerecheri și sminteli împotriva învățăturii, care voi v-ați învățat; și vă feriți de ei. Romani 16. 17. Așa că noi Creștinii trebuie a ne feri și de cei ce trăesc în desfătări, cărora le place să le cânte instrumentele când beau vinul și altă băutură; trebuie a ne feri și deeretici, după cum arătai. Dumnezeu mărturisește că forma bunei credinje o avem, dar dacă cea mai mare parte a lumii Creștine s'a corupt, ce să facem? Să ne ferim de ei. II Timotei 3. 5. Dar cum să ne ferim de ei? Să căutăm să întoarcem peeretici la calea adevărului, iar de nu vor să se întoarcă, să ne ferim de ei. Tit. 3. 10. Să căutăm să întoarcem la pocăință pe cei ce trăesc în desfătări iar de nu vor să se întoarcă, să ne ferim de ei. II Timotei 3. 5. Să-i lăsăm pe cei ce iubesc desfătările să-și petreacă; iar noi să ne nevoim pentru împărăția Cerurilor. Matei 3. 2. Să-i lăsăm să se ducă ei la petreceri; iar noi să ne ducem la biserică, unde se predică împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui Matei 6. 33. Să-i lăsăm pe ei să cânte și să le cânte cântece lumești (diavolești): iar noi să cântăm Psalmi și imnuri duhovnicești, laudând pe Dumnezeu. Efeseni 5. 18. Coloseni 3. 16. Să-i lăsăm pe ei

să joace și să danseze; iar noi să ne plecăm genuchii făcând mătăni întru numele Domnului Iisus Cristos. Filipeni 2. 10. Să-i lăsăm pe ei să mință, să înșele, să fure, să omoare; iar noi să vorbim adevărul, să nu ne mâniem, să nu dăm loc diavolului, să nu vorbim nici glume care nu se potrivesc Creștinului. Efeseni 4. 25-29. Să-i lăsăm pe ei să răză; iar noi să ne plângem păcatele noastre. Iacov 4. 9. Să-i lăsăm pe ei să citească cărți de filosofie după predania oamenilor, care a amăgit lumea. Coloseni 2. 8.) basme, romane, etc; iar noi să cercetăm și să citim Dumnezeiasca Scriptură care singură este în măsură să-i dea omului ce-i trebuie, adică; știință, filosofie, înțelepciune, credință în Dumnezeu, frică de Dumnezeu, mântuirea sufletului. Ioan 5. 39. Să-i lăsăm pe ei, dacă nu vor să asculte, să meargă în calea peirei pe care și-au ales-o, iar noi întru toate să ne nevoim ca să se îplinească ce a zis Dumnezeu, așa: Amin, amin grăesc vouă, că voi veți plânge și vă veți tângu, iar lumea se va bucura, și voi vă veți întrista, dar întristarea voastră întru bucurie se va întoarce. Ioan 16. 20. Noi să ne dăm talantul cu dobândă după cât am luat. De am luat cinci talanți de la Domnul, să-i înapoiem cu dobândă. De am luat doi, să-i înapoiem tot cu dobândă. De am luat unul, să-l înapoiem și pe acesta tot cu dobândă, Matei 25. 15. Adică să propovăduim în lume Cuvântul lui Dumnezeu, Evanghelia, după cât „dar“ ne e dat dela Dumnezeu, că zice: Pentru că noi toți trebuie să ne arătăm înaintea divanului lui Cristos ca să ia fiecare după cum a făcut, cele ce s'au

lucrat prin trup, ori bine, ori rău. II Corinteni 5. 10. Efeseni 6. 8. Romani 2, 6. Deci, noi știind frica lui Dumnezeu, II Corinteni 5. 11; să ne abținem pe noi de a sluji idolilor pe care ni-i arată Dumnezeu, după cum arătați, și să propovăduim după cât ne este dat dela Dumnezeu, și dacă lumea nu vrea să asculte, noi să nu ne descurajăm și să zicem: de le-ar fi credința bună, au nu ar ține-o? Să nu zicem așa, că a mai fost și înainte lume coruptă și necredincioasă, dar acum și de acum înainte, îi întrecem cu răutatea și fără de legea chiar și pe locuitorii din Sodoma și Gomora, pe cari i-a ars Dumnezeu cu foc și piatră pucioasă. Facerea Cap. 19. Ezechiel 16. 49—50, spre exemplu (pildă) nouă, cum va arde Dumnezeu cu foc pe cei cari acum se fac eretici, și cari acum vor să trăiască în ospete și beții, în petreceri și în curvii, în minciuni și-n lăcomii, în jocuri și în dansuri. I Tesaloniceni 1, 8—10. Ce să facem noi în cazul acesta, că trebuie să mâncăm? Tot cu ce ne-am ocupat până acum, cu lucrul, cu serviciul, cu pregătirea care o ai, numai nu te atinge de păcat și de necurățiile lumii. Dar va zice cineva: da, dar îmi pierd serviciul, lucrul, ocupația, de nu sunt pe placul lumii. Fericit vei fi, bucură-te. Matei 5. 10—12. Iar de nu vei asculta glasul Domnului și vei iubi slava lumii mai mult de cât slava cea de la unul Dumnezeu, atunci te va înfrunta Dumnezeu precum este scris: Cum poți voi să credeți, slavă unul dela altul luând, și pe slava cea dela singur Dumnezeu nu o căutați? Ioan 5. 44. și 12. 55. Dar cum să ne ferim? Ascultați: Nu vă în-

jugăți întru alt jug cu cei necredincioși; că ce împărlășire are dreptatea cu fără de legea? Sau ce împreunare are lumina cu întunerecul? Sau ce unire are Cristos cu veliar? Sau ce parte este credinciosului cu cel necredincios? Sau ce însoțire este bisericii lui Dumnezeu cu idolii? Că voi sunteți biserica lui Dumnezeu cel viu, precum a zis Dumnezeu; voi locui întru ei, și voi umbla între ei și voi fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie popor. Pentru aceasta eșiți din mijlocul lor, și vă deosebiți, zice Domnul și de necurăție să nu vă atingeți: și eu vă voi primi pe voi. Și voi fi vouă Tată, și voi veți fi mie fii și fete, zice Domnul Atotțiitorul. II Corinteni 6. 14—18. Și iarăși, zice: Ca fii luminei să umblați; că roada Duhului este întru toată bunătatea și dreptatea și adevărul. Cercând ce este bine plăcut Domnului. Și să nu vă amestecați cu faptele cele fără de roada ale întunerecului, ci mai vărtos să le defăimați. Că cele ce se fac întru ascuns de către dânșii, rușine este a le și grăi. Efeseni 5. 9—12. Pentru aceasta i-au și dat Dumnezeu pe ei întru poștele inimelor lor în necurăție, ca să se spurce trupurile lor întru sine-și. Cari au mutat adevărul lui Dumnezeu întru minciună, și au cinsit și au slujit făpturei în loc Făcătorului, care este bine cuvântat în veci, Amin. Pentru aceasta i-au dat pe ei Dumnezeu întru palimi de ocară; că și femeile lor și-au schimbat rânduiala cea firească întru aceia ce este împotriva firii: Asemenea și bărbații, lăsând cea după fire rânduială a părții femeștii, sau aprins întru poșta lor unul pentru altul, bărbați cu bărbați rușinea lucrân-

du-o, și răsplătirea ce li se cădea a rătăcirii lor, întru sine-și luându-o. Și precum n'au cercat ei a avea pe Dumnezeu întru cunoștință, așa i-au dat pe ei Dumnezeu întru minte neiscușită a face cele ce nu se cade: Plini fiind de toată nedreptatea, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de sfadă, de înșelăciune, de năravuri rele; Șoptitori, grăitori de rău, urători de Dumnezeu, ocărători, semeși, trufași, allători de rele, neascultători de părinți. Neînțelegători, nestatornici întru așezământuri, fără dragoste, neîmpăcați, nemilostivi; Care dreptatea lui Dumnezeu știind, cum că cei ce fac unele ca acestea vrednici de moarte sunt, și nu numai că fac acestea, ci încă binevoesc cu cei ce fac. Romani Cap. 1 Versul 24--32. Aceștia sunt întru dragostele voastre, ca niște pietre în mare acoperite de apă, împreună cu voi mâncând, fără de frică pe sine păscându-se; nori fără de apă, ce se poartă de vânturi; copaci tomnatici neroditori, de două ori morți și desrădăcinați. Valuri sălbatice de mare spumegându-și rușinile lor; stele rălăcioare, cărora negura întunerecului în etern li se păzește. Și a proorocit de aceștia și Enoh, cel al șaptelea dela Adam, zicând; iată, va veni Domnul întru mii de sfinții Săi, să facă judecată împotriva tuturor, și să mustre pe toți necredincioșii de faptele păgânătății lor, cu care au făcut fără de lege și de toate cuvintele lor cele aspre, care au grăit împotriva Lui păcătoșii cei necredincioși. Aceștia sunt cârtitori, grăitori de rău, care umblă după poftele lor cu păgânătatea și cu călcarea de lege și

gurile lor grăesc cele cu sumeșie, mirându-se de fețe pentru daruri. Iuda 1. 12—16.

Pentru aceasta s'au depărtat unii dela dreapta credință Creștină (ortodoxă) și s'au dat de partea ereticilor, pentru-că văzând pe unii creștini că așa trăesc și neînțelegând lucrurile cum stau în privința poruncilor Dumnezezești, cum că e bună regula credinței Creștine, dar nu mai vor să se nevoiască spre mântuire, ci s'au dat de partea diavolului ca să se osândească cu el, după cum este scris: *Duceți-vă dela Mine blestemaților în focul de veșnic, care este pregătit diavolului și ingerilor lui.* Matei 25, 41.

Deci tu omule, care te-ai depărtat dela dreapta credință și care voești să-ți mântuești sufletul, înțelege din cele ce am spus, că deși timpurile sunt cumplite — și vor veni și mai cumplite — însă nu ne este îngăduit de Dumnezeu, în nici un timp, până la sfârșitul veacului, a ne face alte reguli de credință cum au făcut uniieretici. Iar deși s'au făcut atâtea eresuri în lume, adică feluri de credință, vă spun tuturor că nu se mântuește nimeni din aceștia, după cum am arătat în această scrisoare. Nu se mântuește nici unul dela Patriarh până la cel mai de jos creștin, de vor avea fapte rele neispășite, măcar că are chipul buneii credințe, dar cu cât mai mult ereticii cari sunt împotriva rânduiei lui Dumnezeu?

Lumea va merge și va ajunge după cum s'a zis de ea, așa: Că precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului. Și precum era în zilele cele mai înainte de potop, mâncau și

beau, se însurau și se măritau, până în ziua întru care a intrat Noe în corabie. Și n'au știut până când a venit potopul și i-a luat pe toți: așa va fi și venirea Fiului Omului. Matei 24. 37—39. Asemenea și precum a fost în zilele lui Lot, mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau: Iar în ziua în care a eșit Lot din Sodoma, a plouat foc și piatră pucioasă din cer, și i-a pierdut pe toți. Intr'acești chip va fi în ziua în care Fiul Omului se va arăta. Luca 17. 29—30.

Așa că nouă nu ne spune nicăiri în Sf. Evanghelie să ne facem o nouă regulă de credință, dacă lumea creștină s'a corupt și se va corupe. Adventiști au inventat că cele șapte biserici pe care ni le arată Dumnezeu în Apocalips, zic ei, că sunt șapte timpuri, șapte biserici, dela Domnul Iisus până la sfârșitul veacului, și că cine crede ca ei formează a șaptea biserică, deci al șaptelea timp cel mai după urmă. Mare ră-tăcire! Mare nebunie! Adevărat cuvântul ce zice: Neînțelegând nici cele ce grăesc, nici pentru cele ce întăresc. I Timotei 1. 7. Și toți ereticii, dacă îi iei de scurt, îți răspund lucruri care te fac să te miri cum n'a crăpat pământul cu ei, ca cu ei erau. Datan și Aviron.

Dumnezeu nu ne spune alta decât: Cel ce va răbda până la sfârșit acela se va mântui. Matei 10. 22. și 24. 13. Marcu 13. 13. Și ne dă drept pildă că: Celășile Sodomei și Gomorei Dumnezeu arzându-le, cu sfărâmare le-a osândit, pildă puindu-le celor ce vor să petreacă întru păgânătate. Și pe dreptul Lot ce era necăjit de petrecerea cea dinpreună a celor fără de lege

întru înverșunare, l-a izbăvit: Pentru că cu vederea și cu auzul, dreptul acela vieșuind între dânșii, din zi în zi își muncea sufletul cel drept cu faptele lor cele fără de lege. II Petru 2, 9—8. Așa și noi acum, nu să ne depărtăm de credința cea adevărată care ne-a dat-o Dumnezeu, după cum arătai că se cade să stăm în ea, de voim să ne mântuim. *Să ne tânguim și noi ca dreptul Lot când vedem orgiile lumii. Să lucrăm și noi la corabia sufletului nostru să-l izbăvim de potopul focului cel veșnic, ca Noe de potopul apei.* Și să spunem și noi în lume că acum nu mai aduce Dumnezeu potop de apă, ci potop de foc, precum este scris: Râu de foc curgea ieșind din'naintea lui. Daniil 7. 10. Și iarăși: Foc înaintea lui va merge, și va arde împrejur pe vrăjmașii lui. Psalm 96. 3. Psalm 17. 14. *Să nădăjduim în Dumnezeu ca Enoh, care a umblat după Dumnezeu toată viața sa, trei sute șazeci și cinci de ani, și l-a răpit Dumnezeu cu trupul în cer.* Facerea 4. 26. și 5. 22. Să fim credincioși ca Avraam, care nici Sâmbăta nici Duminica n'a ținut, ci a fost cu credința nestrămutată în Dumnezeu, în cât și pe Isac fiul său voia să-l aducă jertfă lui Dumnezeu, și era plin de fapte de milostenie, și l-a făcut Dumnezeu părinte al tuturor credincioșilor. Romani 4. 10—13. Să ne rugăm Domnului Iisus Cristos să ne scape din curselc diavolului, care umblă ca un leu răcnind, căutând pe cine să înghită. I Petru 5. 8. Și să nu ne lase să ne fie fuga iarna, nici sâmbăta, Matei 24. 20. și Marcu 13. 18., adică să nu ne lase a cădea în vreun eres sau în necredință, că amar de su-

fletele acelea; nici să ne împotrivism ca Core împotriva rânduelei lui Dumnezeu și să nu hulim Domniile și Slavele; nici să nu desprețuim Păstorii și ori ce altă dregătorie, că dela Dumnezeu sunt toate. Romani 13. 1—6. Aceasta înseamnă să nu ne fie fuga iarna și Sâmbăta. Să cinstim și să laudăm și pe Sfinții lui Dumnezeu, precum este scris: Aduceți-vă aminte de mai marii voștrii, cari v'au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu, la a căror săvârșire (sfârșit) al vieții privind. să le urmați credința. Evrei 13. 7. Să o laudăm și să o ferim cu laude și pe Maica Domnului Iisus și a noastră, care mult se roagă pentru noi către Fiul Ei și Dumnezeu.

Unii dintre frații mei întru Cristos, s'au învrednicit să vadă și să vorbească cu unii din Sfinții care s'au mutat de mult din lumea aceasta. Iar pe Maica Domnului au văzut-o unii dintre frați întru strălucire mare împreună cu Fiul Ei și Dumnezeul nostru Iisus Cristos. Și cel ce spune și scrie acestea aci, nici el nu este lipsit de vederi minunate, care a se spune cu limba și cu condeiul nu se poate. Atât poate spune că a văzut pe Fiul Omului, Fiul lui Dumnezeu, precum l'au văzut Sfinții Apostoli după scularea lui din mormânt, și cum se înalță la cer în fața lor, și pe Duhul Sfânt în chip de porumbel, iar fața Tatălui nu avea sfârșit, iar strălucirea nu se poate spune.

Cel ce a văzut acestea a zis atunci: Vai mie că am văzut pe Domnul. Însă mai adevărat vă este cuvântul cel Dumnezeesc ce zice: Nu vă voi lăsa pe voi sărmani, voi veni la voi. Încă

puțin și lumea nu mă va mai vedea; iar voi mă veți vedea pre Mine, că Eu sunt viu, și voi veți fi vii. Intru aceea zi veți cunoaște voi. că Eu sunt întru Tatăl Meu și voi întru Mine și eu întru voi. Căla ce are poruncile Mele (care le-am arătat aici), și le păzește pe ele acela este care mă iubește pe Mine; și căla ce mă iubește pre Mine, se va iubi de Tatăl Meu și eu îl voi iubi pre el, și mă voi arăta lui. Ioan 14. 18—21. Iar acestea le-am scris ca să credeți că Dumnezeu nu a părăsit pe norodul (ortodox), ci ei îl părăsesc pe Dumnezeu și Dumnezeu unde nu este primit nu vine cu sila, ci te lasă să-ți fie conducător slăpânitorul întinericului, diavolul, și te va duce El la sfârșit unde este plânsul și scrâșnirea dinților.

* * *

Cu ce pildă ne mai arată nouă Dumnezeu că nu se mântuesc ereficii, fiindcă nu ascultă ei de porunca Domnului, ca să asculte de Episcopi și Preoți?

Ne mai arată Dumnezeu o pildă, curcubeul ce se arată pe nori. Cum? Să luăm aminte. Dupăce Dumnezeu mântui pe Noe și pe soția lui și pe cei trei feciori și pe cele trei nurori ale lui de potopul apei prin corabie, le spuse Dumnezeu că nu mai aduce așa potop de apă ca acela cât va fi lumea, însă pe alocurea așa mai aduce de mai distruge câte o localitate ca să prăpădească pe acei locuitori din cauza că s'au depărtat de Dumnezeu, dar ca acela mare peste tot pământul nu mai aduce. Și le dete

Dumnezeu semn curcubeul, ca să știe că de va mai fi ploaie mare, să nu se teamă că va mai fi potop ca cel depe vremea lui Noe, și când se va arăta curcubeul va înceta ploaia. Și au crezut oamenii până la o vreme, iar dacă s'au înmulțit, au început să se îndoiască de cele ce a zis Dumnezeu cum că nu va mai fi potop. Și au zis: De unde știm noi că e adevărat acest semn și n'are să mai fie potop să ne înece? Veniți să ne facem cărămizi și să le ardem cu foc; și le-a fost cărămida înloc de piatră și lutul le era în loc de var. Și au zis: veniți să ne zidim nouă cetate și turn, al cărui vârf să fie până la cer; și să ne facem nouă nume mai înainte de ce ne vom risipi pe fața a tot pământul. Și s'au pogorât Domnul să veadă cetatea și turnul, care zideau lîi oamenilor. Și a zis Domnul; iată un neam este și o limbă tuturor și aceasta a face și acum nu vor înceta dintr'acele toate câte se vor apuca a face. Veniți și pogorându-ne să amestecăm acolo limba lor ca să nu înțeleagă nici unul glasul de-aproapelui lui. Și i-au împrăștiat pe ei Domnul de acolo peste fața a tot pământul, și au încetat a zidi cetatea și turnul. Pentru aceea s'a chemat numele locului aceluia „amestecare“ că acolo a amestecat Domnul limbile a tot pământul; și de acolo i-au risipit pe ei peste fața a tot pământul. Facerea Cap. 9. Vers. 8—17. și Cap. 11, Vers. 1—9. Așa dar pentru că n'au crezut, Dumnezeu pentru neascultare le-a încurcat limbile de nu se mai înțelegeau unul cu altul, și n'au terminat lucrul început, pentru necredința lor.

Această pildă s'a făcut nouă Creștinilor, că

și cu noi făcu, o legătură după înviere, Dumnezeu dându-ne semn să ascultăm de învățătorii noștri și să ne supunem lor, că ei vor să dea seama de sufletele noastre. Evrei 13. 17. Filipeni 2. 29. I Tesaloniceni 5. 12. Deci toate câte vă vor zice vouă să păziți, păziți și faceți. Matei 22. 3. Dumnezeu iarăși zice către Apostoli: Luați Duh Sfânt, cărora veți erta păcatele, se vor erta lor, și cărora le veți ținea, vor fi ținute. Ioan 20. 23—23. Și ori ce veți lega pe pământ va fi legat și în ceruri, și ce veți deslega pe pământ va fi deslegat și în ceruri. Matei 16. 19. Drept aceea mergând, învățați toate neamurile, botezându-le pe ele în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Matei 28. 19. Și cel ce va crede și se va boteza, se va mântui; iar cel ce nu va crede, se va osândi. Marcu 16. 16. Și Eu voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului, amin. Matei 28 20. Dar cu toate aceste porunci Dumnezești, mai strașnice decât curcubeul, Luteranii, Adventiștii, Baptiștii, Mileniștii, Calvinii, etc., nu vor să mai asculte de Dumnezeu, zicând, ca și cei ce au făcut turnul babel, că; de unde știm noi că ne iartă Dumnezeu ascultând de Păstorii bisericei, Episcopii și Preoții? Veniți să ne facem noi altă regulă de mântuire, că: de unde știm că ne mântuim? Ce, noi nu putem fi Preoți și Diaconi și orice? (Ca Core) Au nu zice Apostolul Petru că toți în general suntem; Rod ales, preoție împărătească, neam sfânt? I Petru 2. 5. și 9. Apocalips 1. 6. și 5. 10. Deci, veniți să ne facem noi o regulă care o credem noi că e mai bună. De unde suntem noi siguri că ne iartă Dumnezeu ascultându-i pe

ei? Nu vedeți că toți Preoții sunt păcătoși? Să vezi, zic ereticii, cum unii din Preoți se îmbată, petrec cu lumea, joacă, dansează, fumează, injură pe Dumnezeu, și câte și mai câte urgii fac; ne mai mântuim noi prin ei? Le dă Statul leafă și să vezi cum se învoesc cu Creștinii pentru diferite slujbe; așa zic ereticii. Dar Dumnezeu cum zice? Toate câte vă vor zice să păziți, păziți și faceți, iar după lucrurile lor nu faceți, că ei zic și nu fac. Matei 23. 3. Pe cine să ascultăm, judecați? Pe Dumnezeu, sau pe oameni? Omul cu frica de Dumnezeu va zice; Trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni? Faptele Apostolilor 4. 19. și 5. 29. Cum să ascuți pe ereticii cari au lepădat porunca lui Dumnezeu, ca și cari au făcut turnul Babel și nu l-au terminat? Că prin neterminarea turnului ne arată Dumnezeu, nemântuirea celor ce nu ascultă cuvintele Lui, deși ei se ostenesc să zidească ceva, dar nu termină. Pentru că ereticii zidesc trestie și fân pe temelie Domnului Iisus, și îi va arde focul ca pe trestie și fân. I Corinteni 3. 12-13. Așa că adunările lor unde se adună ereticii de predică și cântă, le numește Dumnezeu; sinagogă (școală) a satanei. Apocalips 2. 9. și 3. 9. Nu vă aduceți aminte voi ereticilor că și în Vechiul Testament îi numea Dumnezeu pe toți în general; Popor ales, preoție sfântă, împărătească, neam sfânt. Eșirea 19. 5—6., dar toți puteau a preoți lui Dumnezeu? Nici de cum, ci numai Aron cu fii lui și fii fiilor lui. Și știți ce au pășit cei ce au îndrăznit să zică că și ei pot a preoți lui Dumnezeu ca Aron preotul. Că zice: Toate acelea au fost pilde pentru

noi Creștinii. I Corinteni 10. 6—11. Nu vă aduceți aminte cum Aron preotul a îngăduit popoului Evreu să-și facă idol și să cânte și să joace și ce, a zis Dumnezeu că Aron numai poate preoți, că este păcătos? Nici de cum. Așa este și acum, că toate acestea au fost pilde pentru noi.

Ce vrei mai lămurit omule? Este adevărat că Dumnezeu a poruncit ca: Cel ce voește a fi Episcop sau preot, sau Diacon; bun lucru voește dar acesta trebuie să fie fără prihană, bărbat al unei singure femei, treaz, întreg la minte, curcnic, iubitor de streini, învățător; Nebeșiv, nebătăuș, neagonisitor de câștig urât; ci blând, nesfadnic, ne iubitor de argint. I. Timotei Cap. 3. 1—13. Tit. 1. 6—9. Dar dacă cei ce vor să fie în aceste dregătorii duhovnicești, adică a păstori oile Domnului, mielusei Domnului, Ioan 21. 15—17., când vor să fie hirotonisiți dau dovadă că împlinesc toate cererile Evangheliei, și încă este mărturisit și de popor, Fapt. Ap. 6. 3., că vrednic este, cum poate să nu-l hirotonească cel în drept, Episcopul? Porunca către Episcopi este așa: Măinile degrab să nu-ți pui pe nimeni, nici te face părtaș în păcate străine; pe tine curat te păzește. I. Timotei 5. 22. Dar dacă cel ce voește a fi Diacon sau Preot îndeplinește toate poruncile Evangheliei, ba mai are și mărturie dela poporeni cărora le trebuie Păstor, poate să nu-l hirotonească? Unii dintr'aceștia ce au luat darul Preoției dela Dumnezeu prin punerea mâinilor Episcopului și încep după aceea a se lenevi, numai predică împărăția lui Dumnezeu: au devenit iubitori de bani ca Iuda

Iscariot, care a vândut pe Fiul lui Dumnezeu pentru bani, se îngrijesc numai de cele lumești, își petrec viața în oaspețe și în beții cu cântece și jocuri, ba unii săvârșesc chiar spurcata preacurvie, și în fața necredincioșilor se leapădă de Dumnezeirea Domnului Iisus Cristos și de Tatăl ceresc, aceștia pe eretici nu-i poate convinge. Și e lucru curios, că poporenii nu-l fac cunoscut Episcopului, ca să-l pue la locul lui, ci le place cu el, zicând că e om de viață. Dar să cercetăm cartea Dumnezeiască să vedem ce zice El pentru unii ca aceștia, că trebuie ținut bine seama, că nu toți sunt în categoria aceasta stricăta. Ba unii Preoți să luptă mult cu propovăduirea pocăinței și iubirea de aproapele, pildă făcându-se cu lucrul și cu cuvântul. Inșă să vedem ce zice Dumnezeu despre cei ce și-au uitat sufletul lor și pe Dumnezeu cel viu, care va cere socoteala de toată turma care le este încredințată lor de Duhul Sfânt, Fap. Ap. 20. 28., spre a o paște și a o îngriji.

Deci, să ascultăm ce poruncește Dumnezeu Păstorilor noștri, despre cari avem poruncă să-i ascultăm. Și zice: Pe presbiterii cei dintru voi îi rog, ca cel ce sunt împreună presbiter și mărturisitor al patimilor lui Cristos și părtaș al slavei celei ce va să se descopere: Păstoriți turma lui Dumnezeu cea dintru voi, purtând grijă de dânsa; nu cu sila, ci de voie; nu cu agoniseli urâte, ci cu osârdie; Nici ca și cum ați stăpâni peste cliruri (parohii), ci pilde făcându-vă turmei. I Petru 5. 1—3. Drept aceia, luați aminte de voi și de toată turma, întru care Duhul Sfânt va pus pe voi Episcopi, ca să păstoriți

biserica lui Dumnezeu, care o a câștigat cu scump sângele Său. Faptele Apostolilor 20. 28. Oare, cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pe care l-au pus Domnul său peste slugile Sale, ca să le dea lor hrană la vreme? Fericită este sluga aceia pe care venind Domnul său, îl va afla făcând așa. Amin grăesc vouă, că peste toate averile sale îl va pune pe el. Iar de va zice acea slugă întru inima sa; zăbovește Domnul meu a veni. Și va începe a bate pe soțiile sale și a mânca și a bea cu bețivii. Veni-va Domnul slugei aceleia în ziua întru care nu-l așteaptă, și în ceasul întru care nu știe, și-l va tăia pe el în două, și partea lui cu fățarnicii o va pune. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Matei 24. 45—51. Luca 12. 41—46.

Vezi, ia bine aminte tu cela ce judeci legea lui Dumnezeu, ereticule, că Păstoriile Creștinilor. Episcopii și Preoții, dacă acum în viața lor se lenevesc de a se îngriji de turma lor de a le da hrană la vreme, adică de a le spune poruncile Evangheliei care le arătai aci, și de nu le spune ci, se lenevesc și-și petrec împreună cu necredincioșii și bețivii, iată Dumnezeu i-a rânduit cu fățarnicii în munca veșnică. De aceia pe toți Păstoriile îi face atenți Dumnezeu, zicând: Tu cela se înveți pe altul, pe tine nu te înveți? Cela ce propovăduiești să nu fure, furi? Cela ce zici să nu preacurvească, prea curvești? Cela ce urăști idoli, furi cele sfinte? Romani 2. 21—12. *Iată că dacă unii din Păstori nu se îngrijesc de turma lor, este fur de cele sfinte.* Adică, nu fur de bani sau de alte lucruri omenești, ci fur de Darul Sfântului Duh pe care l-a furat când

s'a hirotonit. Acei lenevoși Păstori au mărturisit mărturisirea cea bună când s'au hirotonit, numai ca să apuce Darul, după aceea nu pot face altceva decât ce îi este în inimă, adică; Să junghie și să mănânce oile. Vede că vine lupul (ereticul, prooroc mincinos) și lui nu-i pasă de oi, și lupul răpește și risipește oile. Ioan 10. 12.

Doamne Iisuse Cristoase, dăruiește-mi să nu osândesc pe fratele meu, ci să-mi plâng păcatele mele, că binecuvântat ești în veci, amin.

Să nu se mire nimeni de cele ce spun, că adevărat este: Că de a ajuns lumea Creștină în starea de plâns, în care suntem astăzi, în mare parte se datorește Păstorilor noștri. De s'au depărtat unii dela dreapta credință (ortodoxă) și s'au dus la eretici, în mare parte se datorește Păstorilor noștri. Doresc ca eu însumi să fiu mincinos despre cele ce scriu aici, numai să fie toți Păstori noștri cei duhovnicești fără prihană, după porunca Sfintei Evanghelii, dar tare sunt încredințat că Dumnezeu nu minte. De aceea așa zice Domnul: Fiul omului! Proorocește către păstorii lui Israel (creștini), proorocește și zi păstorilor: Acestea zice Domnul Dumnezeu. O păstoriei lui Israel! Au se pasc păstoriei pe ei înșiși? Au nu pe oi le pasc păstoriei? Iată laptele îl mâncați și cu lâna vă îmbrăcați, și ce este gras junghiați, și oile mele nu le pășteți. Pe cea slabă (în credință) nu o ați întărit și pe cea bolnavă (păcătoasă) nu o ați vindecat și pe cea zdrobită (de necazuri) nu o ați legat și pe cea rălăcilită (eretică) nu o ați întors și pe cea pierită (în necredință) nu o ați căutat și pe cea tare (în credință) o ați asuprit cu osteneală. Și s'au risipit oile mele nefiind păstor și s'au

făcut mâncare fiarelor (dracilor) Iezechiel 34. 2—5. O păstori! Cei ce pierdeți și risipiți oile pășunii mele. Pentru aceea, așa zice Domnul asupra celor ce pasc poporul meu; voi ați risipit oile mele și le-ați scos afară, și nu le-ați cercetat mai de aproape pe ele, iată eu voi izbândi asupra voastră după meșteșugirile voastre cele rele. Ieremia 23. 1—2. Vedeți că Dumnezeu nu face părtinire nimănui, care nu-L ascultă pe El? El însuși va izbândi împotriva tuturor, ori cine ar fi, căci căutare în față la Dumnezeu nu este. Ce ușor ne-am mântui noi creștinii dacă am asculta porunca lui Dumnezeu, ce zice: *Ascultați de învățătorii voștri; Și toate câte ne vor zice să păzim, să păzim și să facem. iar după lucrurile lor cele rele să nu facem.* Dar toți Păstori nu fac ceia ce spun să facem? Nu toți. Că unii Păstori se luptă mult să se pocăiască lumea, predică, îi învață să laude pe Dumnezeu cu laudări, scie, se nevoesc în tot chipul, că-și dă seama ce răspundere mare au în fața lui Dumnezeu. Dar ceia ce caută cei sânguitori să facă, a întemeia; dărâma cei fățarnici și lenevoși. De aceea zice Domnul nostru Iisus Cristos: Vai vouă Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că mâncați casele văduvelor, făcând rugăciuni lungi întru fățarnie, pentru aceasta mai multă osândă veți lua. Matei 23. 13. Vezi, că nu tuturor Cărturarilor și Fariseilor le zice Dumnezeu; vai vouă Cărturarilor și Fariseilor, ci apasă pe cuvânt, celor fățarnici. Pentru că cei fățarnici își petrec viața cu necredincioșii și cu bețivii, dansând și jucând și pe Dumnezeu hulind. După aceea se mai și fac a avea chip de cucernicie înaintea credincioșilor, când săvârșesc frângerea pâi-

nei (Leturghia). Pentru aceasta, așa zice Domnul: Vai vouă, Cărturarilor și Fariseilor fățarnici! Că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați. Matei 23. 14. Dar cum închid păstorii cei fățarnici împărăția cerurilor, și ei nu intră, nici pe oameni nu-i lasă să intre?

Omule, Dumnezeu a dat sentința pentru toată lumea ce să facă să se mântuiască, după cum am arătat aici, și care nu face, nu se mântuește. Dar cum nu ne lasă pre noi Creștinii, Păstorii cei fățarnici să intrăm în împărăția cerurilor? Ne stă cu sabia împotriva? Nu. Ci mulți dintre Creștini când aud că e păcat de osânda veșnică a-și descânta, a-și da în cărți, a-și ghici, a-și face fermece, a juca jocuri, a dansa, a-i cânta cântecele lumești, a face nunțile cu lăutari, cu muzici, și cu ori ce fel de organe, a fuma, etc., când aud unii dintre Creștini că acestea sunt păcate, unii vor să se lase de aceste urâciuni și să numai slujească diavolului; atunci se duce de întrebă și pe Păstorul lui că, păcat este a juca jocuri și a-i cânta lăutarii, muzicele, etc. Și de se întâmplă ca Păstorul să fie dintru acei fățarnici, cărora le place viața, îi spune omului că nu este păcat: cine i-a mai spus prostiile astea, o fi vreun adventist: Nu e, îi zice omul, este Creștin d'al nostru, îți spune toate câte le faci sfinția ta în biserică, că este bine. Iar fățarnicii îi răspund; fugi de acolo nu te lua după nebuni. Și așa rămâne omul, mâncând și bând și jucând. Că mâine are să moară. Și așa iarăși rămâne omul slujind diavolului și nu se mântuește. împreună cu Păstorul lui cel fățarnic, care șade nu pe scaunul lui Moisi, ci pe scaunul

Domnului Iisus Cristos. Și așa tot Capitolul 25 din Sf. Evanghelie dela Matei, vorbește numai de Cărturarii și Farisei noștrii cei fățarnici. Dar să lăsăm să judece Dumnezeu că: Infricoșat lucru este a cădea în mâinele Dumnezeului celui viu. Evrei 10. 31. Noi să vedem de sufletul nostru și să nu judecăm pe nimeni, că zice: Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Că, cu ce judecați veți judeca, veți fi judecați, și cu ce măsura veți măsura, se va măsura vouă. Matei 7. 1—2. Luca 6. 37. Și știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr asupra celor ce fac unele ca acestea. Romani 2. 2. Noi să ascultăm ce ne poruncește nouă Dumnezeu, adică; ascultați de învățătorii voștri. Ce ne spun ei la biserică când citesc Sf. Evanghelie și predică sau se citește cazonia (predica), noi să ascultăm și să facem, și Dumnezeu ne va erta, că El a zis, „să-i ascultăm“.

Noi Creștinii sigur ne mântuim de îi vom asculta după cuvântul Domnului, că Dumnezeu este care mântuește, nu Preotul sau Episcopul. Prin ei ne vine ertarea dela Dumnezeu, nu dela ei, ci prin ei, dela Dumnezeu. Ar fi putut Dumnezeu să ne mântuiască și fără Episcopi și Preoți, însă vrea Dumnezeu ca cei ce zicem că-l iubim și păzim poruncile Lui, să ne dovedim credința și iubirea prin fapte. Aduți aminte cum a poruncit Dumnezeu strămoșului nostru Adam, primul om, să nu mănânce din pomul din mijlocul raiului, iar el mâncând, cu toții știm că l-a izgonit Dumnezeu din mijlocul atâtor bunătăți, pildă puindu-l nouă celor de acum, cari nu ascultăm poruncile Lui Evanghelice. Au nu ai cilit că cel ce vorbește de rău pe fratele și judecă

pe fratele său, vorbește de rău legea (Evanghelia) lui Dumnezeu și judecă legea? iar dacă judeci legea nu ești făcător legii, ci judecător. Iacov 4. 11. Dar vei zice; Cum, unii din Păstori fiind așa de păcătoși, mai locuște în ei Duhul Sfânt, ca să-i ascultăm? Eu îți răspund că, da. Este cu puțință acest lucru? Este. Unde scrie? Aduți aminte cum Samson a ucis un leu și după câteva zile trecând pe acolo cu tatăl său și cu muma sa, s'a abătut să vază stârvul leului, și era roi de albine în gura leului și miere. Și a luat mierea în mâinile sale și mergea mâncând, și a venit la tatăl său și la mama sa și le-a dat lor și au mâncat și nu le-a spus lor că din gura leului mort a luat mierea. Judecătorii 14. 5—9. Aceasta înseamnă, că dacă un păstor este păcătos, adică mort sufletește, Apocalips 3. 1.; totuși darul Duhului Sfânt pe care l'a luat de la Dumnezeu prin punerea mâinilor Episcopului, îl are toată viața sa — afară de caterisire — bun pentru cei ce vor să se mântuiască. Pentru aceasta a zis Domnul: Fă și păzește toate câte îți spune, iar după faptele lor cele rele nu face. Așa că, noi creștinii ca și Samson, luăm și mâncăm miere din gura lui, mântuirea sufletului, chiar de este Păstorul nostru păcătos, mort cu sufletul. De nu te-ai lămurii nici așa, aduți aminte de Saul, primul împărat al lui Israil cum se îndrăcise și cum căuta să omoare pe David proorocul. Și ducându-se Saul după David în Navaț la Rama să-l prinză să-l omoare, Duhul Sfânt a venit peste Saul și a început Saul a prooroci înaintea poporului încât se mirau cei ce îl vedeau, zicând: au și Saul este prooroc? I Impăraților 19. 23—24.

Deci încetează ereticule și numai ispili pe Dumnezeu, și încetează a huli pe Duhul Sfânt. Crede și te vei mântui, zice Domnul. Darul Duhului Sfânt care se dă Diaconilor, Preoților și Episcopilor, nu se dă pentru ei ci pentru poporul creștin, cei cari vor să se mântuiască. Iar dacă unii dintrânșii sunt păcătoși, (dar cine o fi fără păcate? baplistii zic că ei nu au păcate), nu înseamnă că darul Duhului Sfânt nu este bun. Pentru aceasta unii dintre Păstori bizuindu-se bunătații lui Dumnezeu, s'au dat leneviei, și Dumnezeu nu-i va erla, că zice: Mulți îmi vor zice Mie, în ziua aceia: Doamne! Doamne! au nu cu numele Tău am proorocit? Și cu numele Tău draci am scos? Și cu numele Tău minuni am făcut? Și atunci voi mărturisi lor, că nici odată nu v'am știut pe voi; depărtați-vă dela Mine cei ce lucrați fără de legea! Matei 7. 22—23. Luca 13. 25—28. Să credem lui Dumnezeu, fraților, că ce a spus El, adevărat este, că chiar de nu ți-ar spune Păstorul toate ce trebuie să faci să te mântuești, tu dacă crezi în Iisus Cristos și iubești pe Dumnezeu și pe aproapele, Dumnezeu tot te va erla — numai de nu ești eretic — că așa este scris: Că de voi și umbla în mijlocul umbrei morții nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine ești. Psalmul 22. 4. Iar când Dumnezeu zice că învățătorii noștri vor da seama de sufletele noastre dacă-i ascultăm, cu cât mai mult trebuie să credem. Evrei 13. 17.

Se vede lămurit că nu luați aminte la cuvintele lui Dumnezeu, o ereticilor! Că de ați cugeta la poruncile pe care vi le arătați, cât sunt de mari, nu v'ați fi apucat să vă faceți alte reguli

de mântuire, ca cei ce s'au apucat să-și facă cetatea de scăpare „turnul Babel“ pe care nu l-au terminat, însemnând nemântuirea ereticilor. N'ați citit ce zice iarăși Dumnezeu prin proorocul Iezechiel, despre Păstorii noștri? Că zice: Fiul omului, păzitor te-am pus pe tîne casei lui Israel (adică poporul Creștin), și vei auzi din gura mea cuvânt, și vei spune lor dela mine. Când zic eu celui păcătos, cu moartea vei muri și de nu-i vei spune ca să se păzească cel necredincios dela calea lui cea rea, și cel fără de lege întru fără de legea lui va muri; iar sângele, (sufletul) lui din mîna ta îl voi cere. Iar de vei spune tu celui păcătos calea lui cea rea ca să se întoarcă dela ea și nu se va întoarce dela calea sa, el întru fără de legea sa va muri; iar tu sufletul tău ți-ai mântuit. Iezechiel 37. 7—9. Iată, vezi lucrul lămurit? Că de nu-ți spune Păstorul tău ce să faci să te mântuești și vei muri păcătos, Dumnezeu te va mântui pe tîne, cerându-i păzitorului tău. sufletul tău, și așa te va erta Dumnezeu. Dar dacă Episcopii și Preoții te chiamă la biserică să-ți spună ce să faci să te mântuești și tu nu te duci, iată că ei nu mai sunt vinovați înaintea lui Dumnezeu pentru sufletele celor ce nu-i ascultă și mor păcătoși. doar numai pentru ei singuri sunt răspunzători. Iar cele ce am scris aci. nu sunt numai pentru tîne ereticule adventist sau baptist etc., ci pentru toți câți s'au depărtat dela dreapta credință. Iar de o va citi cartea aceasta ori care eretic, va putea vedea în ce păcat mare a căzut răsculându-se împotriva rînduiei lui Dumnezeu, ca Core, Datan și Aviron, împreună cu ceata de 250. pe care i-a înghițit pămîntul și iadul de

vii, și care au fost pilde pentru noi. I Corinteni 10. 6—11. Așa că, tu ereticule să nu te mai bizui pe cuvintele ce zice: Iar voi sunteți rod ales, preoție împărătească, neam sfânt, norod spre câștigare. I Petru 2. 5 și 9. Apocalips 1. 6. și 5. 10. Adică să nu ne bizuim și noi Creștinii că putem a săvârși sfânta liturghie (frîngerea pâinii), nehirotoniți de Episcop, precum fac ereticii toți. Cu adevărat, în înțeles duhovnicesc poți fi împărat și Preot, adică când tu vei birui toate ispitele și păcatele ce diavolul se luptă să le faci, și de vei birui ispitele, te numește Dumnezeu împărat și Preot, neam sfânt, popor spre câștigare. N'a zis că „toți puteți face frîngerea pâinei“ ci de vei birui ispitele.

În legea veche numai Împărații luau ungere cu untdelemn dela Preot, iar noi Creștinii toți avem această ungere încă de la botez. I Ioan 2. 20. De aceia ne numește Dumnezeu pe toți în general Preoți și Împărați: Iar noi să nu îndrăznim să zicem că putem și noi cei nehirotoniți de Episcop să facem frîngerea pâinei. Ca bun Creștin, ascultător de Dumnezeu, poți face următoarele lucruri: Să propovăduiești împărăția cerurilor prin Domnul Iisus Cristos; poți să vestești misterii dacă îți dă Dumnezeu înțelepciune. De ai credință, poți face minuni întru numele Domnului Iisus; tămăduiri de boale. tămăduiri de duhurile rele, să le scoți din cei îndrăciți și mulți îndrăciți sunt acum !!.. Așa că poți avea ori-ce „dar“ din darurile lui Dumnezeu numai hirotonia se face prin punerea mâinilor Episcopului, altfel nu se poate, precum am dovedit în această carte. Așa și eu, dacă mi-a dat Dumnezeu în-

telepciune ca să vestesc calea mântuirii, să mă apuc să zic că și eu pot fi Diacon, Preot, Episcop? Ba așa putea și pe alții a-i hirotoni, pentru că cunosc puțin Sfânta Scriptură? Nu se poate, măcar de așa face lumea toată să creadă în Dumnezeu Tatăl prin Fiul Său Iisus Cristos și să se pocăiască. Chiar sfântul Apostol Pavel a fost hirotonit de Sf. Ap. Petru, Iacov și Ioan. Galateni 2. 9. Dar eu cum să fac frângerea pâinii nefiind hirotonit? Ar trebui să vie din nou Domnul Iisus întrupat să predice, să sulte Duh Sfânt peste mine și atunci așa putea și eu fi rânduit să frâng pâine, altfel nu se poate. Domnul nu mai vine să predice în mod văzul. Ce e de făcut atunci? Cine vrea să fie hirotonit să se ducă la cei pe cari Domnul Iisus i-a rânduit, Episcopii.

Întrebați voi ereticilor pe șefii noștri, cine i-a hirotonit pe ei ca să poată face frângerea pâinii, și să hirotonească și pe alții? Ascultați rânduiala lui Dumnezeu: Și pe unii i-au pus Dumnezeu în biserică, întâi pe apostoli (episcopii și preoții) al doilea pe prooroci, al treilea pe învățători, după aceia puteri, apoi darurile tămăduirilor, ajutorințele, dregătorile, felurile limbilor. I Corinteni 12. 28. Așa că precum trupul omului are multe membre, așa trebuie și este rânduită biserica lui Dumnezeu; pentru aceasta zice: Căci precum într'un trup avem multe membre, și fie care membru are o funcțiune; așa noi, mulți fiind, suntem un corp întru Cristos, iar fiecare unul altuia membri. Deci având daruri de multe feluri după harul care ne este dat nouă, ori profesie, să profesim după măsura credinței; Ori diaconie. să căutăm de diaconie; ori cel ce în-

văță, de învățătură; Ori cel ce îndeamnă, de îndemnare; cel ce împarte, să împartă cu simplitate, cel ce stă înainte, să fie cu sârguință; cel ce miluește, să o facă cu bună voință. Romani 12. 4—8. Voi cari înțelegeți rătăcirea în care ați căzut, fugiți dați-vă în lături de cei ce încă nu vor să asculte, ca să nu periți împreună cu ei. Numerii sau IV Moisi 16. 26. Iar șefii voștri de vor mai stărui ca Core în rătăcirea lor, întrebați-i așa: Poate omul să umble fără cap? Poate omul să umble fără picioare? Poate omul să lucreze fără mâini? Poate omul să vadă fără ochi? Sau poate să zică picioarele că nu au trebuință de mâini, gură, nas, ochi, urechi cap, etc.? De nu poate răspunde la aceste întrebări, nici ei nu pot face botezului, cununia, frângerea pâinei, ungerea cu untdelemn, etc. Duhul Sfânt zice: Suindu-se la înălțime a robii robime, și a dat daruri oamenilor. Și acela, Iisus Cristos, a dat pe unii apostoli, iar pe alții prooroci, iar pe alții evangheliști; iar pe alții păstori și dascăli. Spre desăvârșirea sfinților, spre lucrul slujbei, spre zidirea trupului lui Cristos. Efeseni 4, 8 11—12 Deci; dați tuturor cele ce sunt cu datorie; celui cu dajdia, dajdie; celui cu dijma, dijma; celui cu frica, frică; celui cu cinstea, cinste. Romani 13. 7.

Despre mia de ani din Apocalips și pentru cuvântul ce zice „Ești dintrânsa“ din Apocalips.

Toți ereticii, Adventiști, Baptiști, Mileniști (studenți în biblie) și câți mai cugetă ca ei, zic, că

Domnul nostru Iisus Cristos vine să domnească pe pământ ca un împărat pământesc o mie de ani în Ierusalim. Și adventiștii zic că atunci când va veni Domnul Iisus, câți au crezut ca ei vor învia din morți și împreună cu adventiștii care încă n'au murit, vor domni cu Domnul Iisus peste tot pământul o mie de ani, adică peste cei necredincioși. Și în această mie de ani, zic ei, va fi legat satana să nu mai înșele lumea. Și că antihrist a fost, și că trebuie să ieșim negreșit din regula Episcopilor și a Preoților, că Patriarhii Creștini și cu Papa de la Roma sânt „antihristul” după acea mie de ani, zic erelicii, va învia iar din nou toată lumea — adică și ei adventiștii — că zice că iar vor muri după învierea din tîi, și după mia de ani, înviază toată lumea și ei și ceilalți păcătoși care nu cred ca ei. Și ei, adventiștii, vor merge în viața veșnică, iar păcătoșii în munca veșnică. În felul acesta zic și Bapțiștii și mileniștii, numai că aceștia nu țin sîmbăta ca adventiștii și mănîncă carne de porc. În colo se potrivesc la idei, puțin diferă unul de altul. Nu ar trebui a sta de vorbă cu așa oameni eșiți din minte, că parcă sunt fermecați, numai știu de ei. Galateni 3. 1.

De aceia zice Duhul Sfânt: Vrînd a fi învățatori de lege, neînțelegînd nici cele ce vorbesc nici pentru cele ce întăresc, I Timotei 1. 6—7 și iar zice: Iar Duhul arătat grăește, că în vremile cele de apoi se vor depărta unii dela credință, luînd aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile cele drăcești. Ale celor ce întru făfărie grăesc minciuni, fiind arși la a lor

știință. I Timotei 4. 12. *Luați aminte voi cari încă nu cunoașteți bine pe eretici și paneti la inimă că, ori cât ai convinge pe eretic cu documentarea Scripturii, și-l convingi că este rătăcit. el, ereticul și-a rezervat în minte ca să-și arate la urmă de tot, cuvintele din Apocalips ce zice: Ieșiți din trînsa, norodul Meu, ca să nu vă împărtășiți cu păcatele ei și ca să nu luați din bătăile ei. Apocalips 18. 4. Așa că oricîl l'ai convinge, la urmă el îți spune: Dar nu zice eșiți dintrînsa? Mai susțin cu încăpăținare că Domnul Iisus Cristos vine să domnească cu ei pe pământ o mie de ani. Cum era să înțelegeți voi ereticilor ce este mai greu din Sf. Scriptură de vreme ce nu vreți să înțelegeți ce este mai ușor? Cum era să înțelegeți misterul, taina cuvîntului ce zice „ieșiți” când nu mai aveți lumina Sfântului Duh? Cuvîntul „ieșiți” există dela Sf. Ioan teologul, adică din vremea Apostolilor Domnului Iisus. Dar erelicii zic că, până nu venise antihristul cel adevărat, nu trebuia să iasă Creștinii din regula Preoților; dar antihrist, omul păcatului, fiul perzării a venit, II Tesalomiceni 2. 3., deci trebuie să ieșim, zic erelicii. Și dacă-i întrebi pe eretici, cine a fost acel antihrist și dacă mai trăește? Erelicii răspund că, dela soborul dela Nicea, care a fost la anul trei sute două zeci și cinci dela Domnul Iisus Cristos, toți Episcopii și Părinții care au fost acolo la sobor și dela ei încoace până la sfârșitul veacului, câți Papi (Arhiepiscopi) și Patriarhi, sunt în lume, atât la ortodocși cât și la Catolici și la Anglicani (tot ca și noi sunt anglicanii creștini), toți acești Păstori ai turmei*

Creștine, zic ereticii, formează antihristul, adică profivnicul lui Iisus Cristos, și deci trebuie negreșit, zic ereticii, să eșim din regula Apostolilor Domnului...

O ticălosul de mine! Că m'am umilit, fiindcă sunt om; și buze necurate având și locuiesc între popor care are buze necurate, și pre Împăratul Domnul Savaot l'am văzut cu ochii mei. Isaia 6. 5, Cum că se cade a asculta pe învățătorii noștri cei întru Cristos Iisus, v'am dovedit din Dumnezeiasca Scriptură, o ereticilor!... Tot dintrânsa vă voi dovedi cum că nu a venit antihrist și nu trebuie a ieși din regula Creștină și că nu va veni Domnul nostru Iisus Cristos să domnească pe pământ o mie de ani. Ași fi dorit să nu vorbesc despre așa ceva, dar mă doare inima când văd pe frații mei Creștini că în loc să se ducă la biserici să asculte ce grăiește Dumnezeu, ce să facă să se mântuiască, Evrei 10. 25., se duc la sinagogurile satanei, Apocalips 2. 9. și 3. 9; acolo unde se adună eretici, despre care avem poruncă să ne ferim de ei, Tit. 3. 10. Romani 16. 17; că altfel nu ne vom mântui. Galateni 5, 20. Multă lume Creștină este păcătoasă, însă mulți din acești păcătoși se mântuiesc, dacă se căesc de relele ce au făcut și nu mai fac, iar pre unii Dumnezeu îi bate cu boli grele de îi pune în neputință de a mai păcătui, și de se vor căi atunci în boala lor și vor recunoaște pe Iisus Cristos ca Mântuitor dela Tatăl trimes, și-și vor mărturisi păcatele lor Preotului, îi iartă Dumnezeu ca pe tâlharul răstignit în dreapta Domnului Iisus. Că zicea tâlharul: Noi după dreptate suferim chinul în care

suntem. Și: Pomeneste-mă Doamne, când vei veni întru împărăția Ta. Și Domnul i-a zis: Amin zic ție, astăzi împreună cu mine vei fi în raiu. Luca 23. 41—43. Iar pe hulitorii Duhului Sfânt, zice Domnul că nu-i va ierta nici în veacul acesta de acum nici în cel ce va să fie. Dar ce înseamnă hula împotriva Duhului Sfânt? Când Domnul nostru Iisus Cristos predica împărăția cerurilor, făcea multe minuni; făcea orbii să vadă, ologii să umble, mușii să vorbească, leproșii se curățeau, pe cei îndrăciți îi tămăduia, numai cu cuvântul pe toți îi vindeca. Iar Cărturarii și Fariseii din acele timpuri, cei fățarnici, ziceau că cu Veelzevul, domnul dracilor, face acele minuni. Și Dumnezeu dete sentința pentru cei ce așa ziceau și vor mai zice, că: *Nu se va ierta păcatele acestora, nici prin pocăință, nici într'un chip, nici odată.* Vezi Matei 12. 31—32. Marcu 3. 28—29. Luca 12. 10. Astfel zic astăzi ereticii ca și fariseii de pe vremea propovăduirii Domnului. Când aud că pe vreun Creștin l'a tămăduit Dumnezeu în chip minunat, sau prin ruga Preotului, sau prin careva din Sfinții Lui care s'au săvârșit din lumea aceasta, ereticii îndată zic că, satana, duhul rău a făcut acea tămăduire sau minune, zicând că Dumnezeu nu mai face minuni, că ce a făcut Domnul Iisus în vremea predicării, a făcut ca să-și arate Dumnezeirea iar acum nu mai face, zic ereticii; pentru că așa îi învață stăpânitorul întunericului. Duhul zice: minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi. Psalm 67. 36. Adică Dumnezeu face minuni cu plăcuții Lui precum este scris: *Celor ce vor crede, aceste semne le vor urma; întru numele Meu draci vor*

scoate, în limbi noi vor grăi. Șerpi vor lua, și de vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma, pre bolnavi mâinile își vor pune și bine le va fi. Marcu 16. 17—18. Și dacă Dumnezeu își adeverește cuvintele Lui întru cei ce chiamă numele Lui și se petrec lucruri minunate, ereticii zic, că diavolul a făcut acele minuni ca să înșele lumea.

Și așa, ereticii, s'au făcut hulitori împotriva Duhului Sfânt, care toate le săvârșește. Acum, ereticii fiind urgisiți de Dumnezeu și neînțelegând Sfintele Scripturi zic: Domnul nostru Iisus Cristos vine să Domnească pe pământ o mie de ani. Să dovedim din cuvintele lui Dumnezeu minciunile ereticilor, că nu este adevărat că va veni Domnul Iisus să domnească pe pământ, cum susțin ereticii, înțelegând greșit din Apocalips 20. 4. S'ar putea înțelege din cele ce am spus până acum, că nu este cu putință ca să vină să domnească pe pământ Domnul Iisus Cristos, de vreme ce El este pus de Tatăl ceresc Impărat peste toate lucrurile Sale, dupre cum este scris: *Datu-mi-s'a toată puterea în cer și pre pământ*, Matei 28. 18. și 11. 27. Luca 10. 22. Și iarăși zice: *Ca întru numele lui Iisus tot genuchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor de desupt*. Filipeni 2. 10. Și iarăși zice: *Viu sunt eu, zice Domnul, că Mie se va pleca tot genuchiul, și toată limba se va mărturisi lui Dumnezeu*. Romani 14. 11. Isaia 45. 23. Deci, dacă Domnul Iisus Cristos este Impărat peste cele cerești, cele pământești și peste cele de desupt, cum îndrăsniți ereticilor a spune că vine să domnească pe pământ o mie de ani.? *Când Domnul Iisus se află șezând ore scaun înalt și prea înălțat*, Isaia 6. 1.

Când Domnul Iisus șade pre scaunul Său în cer, înconjurat de îngeri și de sufletele Sfinților care s'au nevoit pentru împărăția cerurilor și acum șed pe scaune împreună cu Domnul Iisus. Apocalips 4. 2—4 și 20. 4. Cum îndrăsniți de pogorâți pre Cel ceresc întru cele pământești? Au n'ăși citii nici odată cum poporul Evreu voi să-l pue Impărat pe Domnul Iisus Cristos, când sătură cinci mii de bărbați afară de femei și copii, cu cinci pâini de orz și doi pești? Și Domnul Iisus cunoscând că vor să vie și să-l apuce pre El ca să-l facă Impărat, s'a dus iarăși în munte, El singur. Și zicea celor ce-l căutau pre El: Amin, amin, grăesc vouă: Mă căutați pre Mine nu pentru că ați văzut semne, ci pentrucă ați mâncat din pâini, și v'ăși săturat. Lucrați nu pentru mâncarea cea peritoare, ci pentru mâncarea aceiacare rămâne spre viață veșnică, pre care Fiul omului o va da vouă; că pre Acesta l-a pecetluit Dumnezeu Tatăl. Ioan Cap. 6. Deci, dacă atunci fugea Domnul Iisus de cei ce căutau a-l face Impărat pământesc, cu cât mai mult acum după ce s'a sculat din morți, și este: *Domn domnilor și Impărat al împărățiilor?* Apocalips 17. 14. și 19. 16. 1 Timotei 6. 15. Și șade de-a dreapta Tatălui până va pune pe vrășmașii Lui, așternut picioarele Lui. Matei 22. 43. Marcu 16. 19. Fapt Ap. 7. 55—56. Evrei 1. 13. Psalm 109. 1—2. Deci încetați ereticilor cu rătăcirea voastră a pogori întru stricăciune pre Cel nestricăcios. Auziți iarăși: Și a intrat iarăși în divan Pilat, și a chemat pre Iisus, și i-a zis Lui: *Tu ești Impăratul Iudeilor?* Răspuns'a Iisus lui: *dela*

tine tu zici aceasta, sau alții au grăit ție pentru Mine? Răspuns-a Pilat; au doară eu Iudeu sunt? Neamul Tău și Archiereii te-au dat pre Tine mie; ce ai făcut? Răspuns-a Iisus: *Impărăția Mea nu este din lumea aceasta; de ar fi fost din lumea aceasta Impărăția Mea, slugile Mele s'ar fi nevoit, ca să nu fiu dat Iudeilor; Iar acum Impărăția Mea nu este de aici.* Ioan 18. 33—37. Deci încetați cu minciunile voastre ereticilor, cum că vine să domnească Domnul Iisus pe pământ, de oare ce *El domnește acum până la sfârșitul veacului peste tot ce există în ceruri și pre pământ și sub pământ.* Bine, zic ereticii, dar ce scrie în Apocalips în Cap. 20? Vă răspund: *În tot capitolul 20 din Apocalips, se cuprinde toată Scriptura Dumnezeiească, dela crearea lumii până la sfârșitul veacului, și până la începutul vieții veșnice.* Pentru aceia voi scri întreg cap. 20 din Apocalips și voi explica fiecare verset în parte, și fiecare va cunoaște adevărul. Și zice:

1. Și am văzut înger pogorându-se din cer, având cheia adâncului și lanț mare în mâna lui.

2. Și a prins pe balaur, pe șarpele cel vechiu, care este diavolul și satana, și l'a legat pe el o mie de ani.

5. Și l'a băgat pe el în adânc, și a pecelluit deasupra lui, ca să nu mai înșele mai mult pe neamuri, până se vor împlini o mie de ani; și după aceasta trebuie el să se deslege puțină vreme.

4. Și am văzut scaune și au șezut pe ele, (sufletele) și judecată li s'a dat lor; și pe sufletele celor tăiați pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu, și cari nu s'au închinat fiarei,

nici chipului ei, și n'au luat semnul pe fruntea lor, și pe mâna lor; și au viețuit și au împărățit cu Cristos o mie de ani.

5. Iar ceilalți morți n'au înviat până nu se va sfârși mia cea de ani. Aceasta este învierea cea dintâi.

6. Fericit și sfânt este cel ce are parte întru învierea cea dintâi; peste aceștia moartea cea de adoua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor împărăși cu El o mie de ani.

7. Și dacă se va împlini acea mie de ani, se va deslega satana din temnița lui.

8. Și va eși să înșele neamurile cele ce sunt în cele patru unghiuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, să-i adune pe ei la războiu; al căror număr este ca nisipul mării.

9. Și s'au suit pe latul pământului, și au înconjurat tabăra sfinților, și celatea cea iubită; și s'a pogorât foc dela Dumnezeu din cer, și i-au mâncat pe ei.

10. Și diavolul cel ce-i înșela pe ei s'a aruncat în iazărul cel de foc și de piatră pucioasă, unde este fiara și proorocul cel minciuos, și se vor chinui ziua și noaptea în vecii vecilor.

11. Și am văzut scaun alb mare și pe Cel ce ședea pe el, de a cărui față a fugit pământul și cerul; și loc nu s'a aflat lor.

12. Și am văzut pe morți, pe cei mici și pe cei mari, stând înaintea lui Dumnezeu; și cărți s'au deschis, și altă carte s'a deschis, care este a vieții; și s'au judecat morții din cele scrise în cărțile acelea, după faptele lor.

13. Și marea a dat pe morții cei din trânsa

și moartea și iadul a dai pe morții cei dintrânșii; și s'au judecat fiecare după faptele lor.

14. Și moartea și iadul s'au aruncat în iazărul cel de foc. Aceasta este moartea cea de a doua.

15. Și ori care nu s'a aflat scris în cartea vieții, s'a aruncat în iazărul cel de foc.... Până aici cap. 20.

Multe cuvinte din Dumnezeuiasca Scriptură sunt greu de înțeles celor pieritori; dar Apocalipsul a scos la iveală cugetele inimilor celor rătăciți dela dreapta credință. Zic că Apocalipsul a scos la iveală cugetele inimilor celor rătăciți, căci alfel ereticii nu găseau temei cum să facă să-și arate răutatea inimei lor.

Și precum un om care vrea să omoare pe prietenul său, îi caută pricină din ce să-l lovească iar de îi zice cineva: de ce cauți să faci rău prietenului să-l omori? iar ucigașul zice: merită, trebuie omorât, și nu e nici un păcat. Așa fac astăzi toți ereticii, proorocii mincinoși, ca niște ucigași ce sunt, ca niște fiare sălbatice se reped împotriva Preoșilor Creștini: Și dacă le zici, de ce faceți rău împotriva rânduelei lui Dumnezeu de voști a distruge Preoșii Creștini, prin cari ne vine mântuirea? Și-ți răspund ereticii: Dar nu scrie în Apocalips zicând: Răsplățiți ei, precum și ea v'a răsplătit vouă, și îi îndoiți ei îndoite după faptele ei; cu paharul cu care a dres, dregețe-i ei îndoite? Apocalips 18. 6. Așa că ereticii ori ce rău cât de mare ne-ar face nouă Creștinilor — în special Preoșilor — ei zic: așa trebuie pe baza cuvântului din Apocalips ce zice: răsplățiți ei îndoit după faptele ei. Cum am mai spus, Apocalipsul a scos la iveală cugetele cele

rele ale celor pieritori. *Ca un cuptor de foc ce topește și lămurește metalele, așa Apocalipsul a lămurit pe cei credincioși de cei necredincioși, căci cei pieritori nu aveau cum să-și arate răutatea inimei lor fără cartea Apocalipsului. Și aceasta este nespusa și multa înțelepciune a lui Dumnezeu, cea nepătrunsă de mintea omenească, precum este scris: Pierde-voi înțelepciunea înțelepților și știința celor știitori o voi lepăda. I Corinteni 1. 19. Isaia 29. 14. În Apocalips nu este scris altceva decât ceace este scris și în Vechiul Testament. În Apocalips nu scrie altceva decât ceace scrie și în Noul Testament. Însă Apocalipsul este rânduit de Dumnezeu în așa fel, ca să se cunoască cei neascultători de cei ascultători, precum se cunoaște caprele că nu sunt oi. Deci, să arăt înțelesul cap. 20. din Apocalips; însă nu cu a mea pricepere, ci cu darul Domnului nostru Iisus Cristos, care ne-a răscumpărat pe noi din blestemul legii vechi. Galateni 3. 13. Stricând legea poruncilor, cu dogmele. Efeseni 2. 15. În versetul 1, 2. 3. din Apoc. cap. 20, zice: Și am văzut înger pogo-rându-se din cer, având cheia adâncului și lanț mare în mâna lui. Și a prins pe balaur, pe șarpele cel vechiu, care este diavolul și satana și l'a legat pe el o mie de ani. Și l'a băgat pe el în adânc și l'a închis, și a pecetluit deasupra lui, ca să nu mai înșele mai mult pe neamuri până se vor împlini o mie de ani; și după aceea trebuie el să se deslege puțină vreme... Precum am mai spus, Apocalipsul este lăsat de Dumnezeu încă din vremea Apostolilor Domnului cei dintâi. Deci, ce este balaurul sau șarpele*

cei vechiu, care este diavolul și satana? Ce rol a avut el și are? Și când s'a legat diavolul, înainte de venirea în lume cu trup a Mântuitorului nostru Iisus Cristos, sau când s'a descoperit Sfântului Ioan cele ce trebuie să fie de grabă? Apocalips 1. 1. Și, cu lanț se leagă duhul rău? Tată ceresc! Nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Că a Ta este împărăția și puterea și slava a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh în veci, amin Matei 6. 13. Doamne Iisuse Cristoase, Fiule și Cuvinte ale lui Dumnezeu Tatăl. Tu Iisuse cela ce ai zis prin sfințitul Tău Apostol Iacov: De este cineva dintru voi lipsit de înțelepciune, să ceară dela Dumnezeu, carele dă tuturor din destul, și nu înfruntă; și i se va da lui. Iacov 1. 5. Deci te rog și eu neînțeleptul, dă-mi și mie înțelepciune curată, făcătoare de pace, blândă, plecată, plină de milă și de roduri bune, fără de judecată și nefățarnică. Iacov 3. 17; Ca să se împlinescă și cu mine nebunul și slabul cuvintele Tale, ce zice: Cele bune ale lumii a ales Dumnezeu ca pe cei înțelepți să-i rușineze, și cele slabe ale lumii a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cele tari. Și cele de neam prost și nebăgate în seamă ale lumii a ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt, ca pe cele ce sunt să strice; Ca să nu se laude nici un trup înaintea Lui. I Corinteni 1. 27—28. Așa Doamne; Intoarceți fața Ta de către păcatele mele și toate fără de legile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule și duh drept înoeste întru cele din lăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine dela fața Ta, și Duhul Tău cel sfânt nu-l

lua dela mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Invăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Psalm 50. 10—14.

Deci, ce este balaurul, sau șarpele cel vechiu, care este diavolul și satana? Ce rol a avut el și are? Ascultați: Când nici cerul, nici pământul, marea și toate cele ce sunt întrânsele nu erau făcute de Dumnezeu, mai înainte de a fi fost acestea toate, diavolul duhul rău, cu îngerii săi, a fost făcut de Dumnezeu, după cum este scris: Acesta este începătura zidirii Domnului. Iov 40. 14. Însă la început când l'a făcut Dumnezeu pe satana cu ceala lui, nu-i făcuse negri cum sunt acum, ci erau strălucind ca îngerii cei sfinți, adică ceata sfinților îngeri Mihail și Gavriil și ceilalți. Dar satana cu ceata lui, văzându-se încu atâta strălucire și putere, ca și oamenii cei răi, au cugelat că nu trebuie a se mai supune lui Dumnezeu, căci cu puterea ce o are poate a fi și el, — satana, lucifer, — asemenea celui Prea Înalt. Căci vedea diavolul cum se pogora, cum se înălța, cum sbura, cum i se supunea ceata lui, și împreună cu a lui ceată cugeta că, ei nu-ar putea fi asemenea celui Prea Înalt? Și Dumnezeu îndată ce au văzut cugetele diavolului și a cetei lui, i-a schimbat din strălucire în întunericime. Vezi Isaia 14. 12—15. Așa că din îngeri luminați, deodată s'au făcut negri întunecați, fiindcă au cugelat rău împotriva lui Dumnezeu, precum iarăși zice: Și pe îngerii cari nu și-au păzit dragostea lor, spre judecata zilei celei mari, legăturilor celor veșnice, sub întunerec îi ține. Iuda 1. 6. Și îndată ce diavolul

a păcătuit, Dumnezeu nu numai că i-a schimbat din strălucire în întunericime, ci îndată le-a făcut și iazărul, marea cea de foc și piatră pucioasă, spre a-i osândi în veci nesfârșiți, pentru răsvrătirea lor împotriva Sfântului Dumnezeu, care îi făcuse și-i cinstise cu slavă și cu putere multă.

Așa că, să nu zică cineva din oameni, de se va osândi în acel foc veșnic pentru neascultare, să nu zică că pentru oameni este făcut acel foc nestins a-i osândi acolo; nu, ci pentru diavol și îngerii lui, precum este scris: Duceți-vă dela Mine blestemaților în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Matei 25. 41. Așa că, de când satana a păcătuit, focul cel veșnic le este pregătit, deci înainte de întemeierea lumii. Atunci diavolul cu îngerii săi, văzându-se dintr-afăta strălucire, negri și întunecați, ba ce era mai rău, că deacum și focul îi așteaptă să-i chinuiească veșnic, *au zis către Dumnezeu, că n'ar fi cu dreptate numai pentru că au cugetat rău să fie pedepsiți așa de greu. Iar dreptul, bunul și puternicul Dumnezeu ca să arate diavolului și îngerilor lui, că cu dreptate sunt pedepsiți, le va arăta cu lucru. Atunci a făcut Dumnezeu cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt înrânsele. Iar în a șasea zi dela începutul acestor zidiri, făcu Dumnezeu pe om, după chipul și asemănarea Sa, adică nemuritor cu sufletul și înțelept. Și-i dete Dumnezeu poruncă omului și femeii lui. (ca să-l prindă pe diavol întru răutatea lui), ca să mănânce din toți pomii, numai din pomul din mijlocul Raiului să nu mănânce, că îndată ce va mânca cu moarte va muri. Iar diavolul*

cum văzu că omul și femeia au primit poruncă dela Dumnezeu, și plin fiind de zavistie și de răutate, nu-i venea bine ca acest om cu trup pământesc și cu suflet ca și îngerii să fie întru atâta fericire, stăpân peste tot pământul, animalele, păsările și peștii mărilor. Și atunci a plănuit diavolul ce să facă să cadă și omul în păcat, în neascultare de Dumnezeu, ca să numai fie omul întru atâta cinstire; că știa diavolul, că de va fi omul neascultător de Dumnezeu, Dumnezeu nu-l va erta pe om, ca și pe el. Și așa a și făcut. Și a zis șarpele către femeie; ce este, că a zis Dumnezeu să nu mâncați din pomul raiului? Și a zis femeia către șarpe: din tot pomul care este în raiu mâncăm, iar din rodul pomului, care este în mijlocul raiului au zis Dumnezeu; să nu mâncați dintrânsul, nici să vă atingeți de dânsul ca să nu muriți. Și a zis șarpele către femeie; nu veți muri cu moarte. Că știe Dumnezeu, că ori în ce zi veți mânca dintrânsul, se va deschide ochii voștri și veți fi ca niște dumnezei, cunoscând binele și răul. Și a văzut femeia că bun este pomul la mâncare și plăcut ochilor la vedere, și cum că frumos este a cunoaște. Și luând din rodul lui a mâncat și a dat și bărbatului său și a mâncat cu dânsa. Și li s'au deschis ochii amândurora și au cunoscut că erau goi. Facerea, Capitolele 1. 2. 3. Iată amăgirea diavolului asupra primului om! Le spuse că vor fi oameni ca niște dumnezei, și iată! își cunoscără golăciunea trupului. Dar planul lui Dumnezeu era — ca cel ce știe toate — să-l prindă pe șarpe, adică pe diavol întru răutatea lui. Căci dacă diavolul era căin-

du-se de răzvrătirea lui împotriva lui Dumnezeu, nu uneltea ca și omul să nu-l asculte pe Dumnezeu. A uneltit împotriva omului și s'a dovedit iarăși prin fapte că este peste măsură păcătos, precum este scris: Că păcatul, diavolul, luând pricină prin poruncă, m'a amăgit și prin aceea m'a omorât. Drept aceea, legea sfântă este și porunca sfântă și dreaptă și bună. Dar oare ce era bun, mie mi s'a făcut moarte? Să nu fie. Ci păcatul, diavolul, ca să se arate păcat, prin ce era bun lucrându-mi mie moarte; ca să se facă peste măsură păcătos păcatul prin poruncă. Romani 7, 11—13. Așa că Alot puternicul Dumnezeu nostru, cel întreit Sfânt, pentru aceasta a dat poruncă primului om Adam și femeii sale Eva, și după aceea poporului Israel prin Moisi, și după aceea tuturor popoarelor prin Iisus Cristos Domnul nostru, ca să arate Dumnezeu, diavolului, că cu dreptate îl ține întru întuneric și i-a pregătit lacul cel de foc, căci nu numai s'a răsvrătit împotriva lui Dumnezeu, ci și pe oameni îi amăgește să nu asculte de Dumnezeu, ca să se osândească împreună cu el, precum vedem și până în ziua de astăzi.

Satana, duhul rău, totdeauna se folosește către oameni de porunca lui Dumnezeu cea dată nouă prin Evanghelie, ca să ne facă să păcătuim, să nu ne mântuim, că diavolul știe că, îndată ce omul păcătuiește, se va osândi cu el împreună în iazărul cel de foc și de piatră pucioasă. Apocalips 20. 10. Satana nu se va erta nici odată; iar oamenii cari au păcătuțit se vor erta, însă prin pocăință, afară de huliții Duhului Sfânt. Matei 12. 31—32. Așa că

diavolul caută acum pe toate căile de-ar putea să amăgească toată lumea Creștină, ca și pe strămoșul Adam. Iar nouă ne-a arătat Dumnezeu toată înșelăciunea diavolului, cea-ce lui Adam nu-i spusese, și ne face atenți zicând: Fiți trezi, privegheați; pentru că protivnicul vostru diavolul, ca un leu răcnind, umblă căutând pe cine să înghiță. Căruia stați împotriva, înălăriți fiind în credință. I Petru 5. 8—9. Supuneți-vă, drept aceea lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului, și va fugi de la voi. Iacov 47. Imbracați-vă întru toate armele lui Dumnezeu (judcata dreaptă, mila și credința, Matei 23. 23), ca să puteți sta împotriva meșugurilor diavolului. Că nu ne este nouă lupta împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor și a domniilor, și a stăpânitorilor întunericului veacului acestuia, împotriva duhurilor răutăței întru cele cerești. Efeseni 6. 11—12. Acesta este rolul diavolului, a căzut din slavă și caută să dărâme toată lumea. Dar când s'a legat sau se leagă diavolul? Înaintea venirii Domnului Iisus sau după venirea Lui? Și, cu lanț se leagă duhul rău? Precum văzurăți și citiți, în versetul 1—3 din Apocalips cap. 20., Sf Ioan ne arată că a văzut un înger cu lanț mare, și l'a legat pe satana o mie de ani. Și l'a băgat în adânc și l'a închis, și a pecetluit deasupra lui, să nu înșele mai mult neamurile până se vor împlini o mie de ani. În toată Dumnezeiasca Scriptură până la cap. 20 din Apoc., nicăiri nu ne mai arată Dumnezeu că va să lege pe satana o mie de ani. Însă, atât în Vechiul Testament cât și în Noul Testament și în

Epistolele Sfinților Apostoli, ne vorbește Dumnezeu în alt înțeles, și explică cele trei versete din cap. 20. din Apocalips. Și explicația care ne-o dă, ne arată că cuvântul „l'a legat” înseamnă oprire; iar „mia de ani” înseamnă tot veacul dela Domnul Iisus până la sfârșitul veacului. Iar că zice: că „se va deslega satana puțină vreme după mia de ani” ne arată prin aceasta că în vremea când va veni antihristul, protivnicul lui Dumnezeu, care antihrist n'a venit, însă va veni, și după domnia lui de trei ani și jumătate, adică: Vreme, vremi și jumătate de vreme. Daniil 7. 25. Și îndată după acele zile, zice Domnul: Soarele se va întuneca, luna nu-și va da lumina sa și stelele vor cădea din cer și puterile cerului se vor clăti. Matei 24. 29. Isaia 13. 10. Iezechil 32. 7—8. Iar ereticii zic, că antihrist a venit și că Patriarhii Creștinilor până la sfârșitul veacului sânt antihristul și fiara. Mare rătăcire!

* * *

Dar să spun pentru mia de ani și legarea diavolului, și după aceea voi spune despre antihrist

Deși prin Isaia proorocul ne arată Dumnezeu căderea diavolului din cer, Cap. 14; totuși aici nu spune nimic despre mia de ani și de legarea diavolului și deslegarea lui. Ne arată însă lămurit că diavolul a păcătuit împotriva lui Dumnezeu și că a pus în toată lumea de credință,

făcând-o necredincioasă în Dumnezeu — chiar acum nu este toată lumea necredincioasă — și ne mai arată condamnarea lui și a tuturor celor ce-l ascultă pe El. Isaia 14. 12—20. Pentru înșelăciunile diavolului se tânguia proorocul zicând: Până când Dumnezeule va ocări vrășmașul, va întărâta cel protivnic numele Tău până în sfârșit? Iar Dumnezeu împăratul nostru, mai înainte de veac au făcut mântuire în mijlocul pământului. Tu ai întărit întru puterea ta marea; tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă, Tu ai sfărâmat capul balaurului, diavol. Psalm 73. 11—15. Aici ne arată Dumnezeu mântuirea noastră a neamurilor prin botez și surparea diavolului decând a venit Domnul Iisus Cristos, precum iarăși zice; În ziua aceea, va aduce Dumnezeu sabia cea sfântă și mare și tare asupra balaurului, șarpele ce fuge, și asupra balaurului celui încolăcit și va ucide pe balaurul cel din mare. Isaia 27, 1. Și iată că Mântuitorul nostru Domn și Dumnezeu Iisus Cristos a venit prin femeie. Galateni 4. 4; prin prea curata fecioară Maria și a surpat și a omorât pe balaur, pe șarpele cel vechiu, care este diavolul și satana.

Vedeți dar, că prin prooroci ne vestea Duhul Sfânt surparea, omorârea diavolului prin botez în apă, iar în Apocalips ni-l arată legat o mie de ani. Deși prin Isaia proorocul Dumnezeu ne arată căderea lui lucifer, diavolului, din cer 14. 12., dar nu era decât proorocie pentru căderea diavolului, căci, când Domnul nostru Iisus Cristos predica zise; *Văzut-am pe satana ca un fulger din cer căzând.* Luca 10. 18. Dar și aceasta o spunea cu taină, căci nu era chiar căderea dia-

volului atunci. căci îl vedem pe satana după aceasta cerând Tatălui ceresc să-i ispitească pe Apostoli, precum este scris: Și a zis Domnul: *Simone. Simone. iată satana v'a cerut pe voi, ca să vă cearnă ca grâul. Iar eu M'am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta.* Luca 22. 31—32, Dar când a căzut din cer satana? Ascultați: Și s'a făcut războiu în cer. Mihail și îngerii lui au dat războiu cu balaurul; și balaurul a dat războiu și îngerii lui, și nu au biruit, nici loc s'a aflat lor mai mult în cer. Și s'a aruncat balaurul cel mare, șarpele cel vechiu, care se chiamă diavolul și satana, cel ce înșală toată lumea, s'a aruncat pe pământ, și îngerii lui cu el s'au aruncat. Și am auzit glas mare în cer, zicând: acum s'a făcut mântuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și puterea Cristosului Lui; că s'a aruncat pârătorul fraților noștri, cel ce pâra pe ei înaintea Dumnezeului nostru ziua și noaptea. Și ei l'au biruit pe el pentru sângele Mielului și pentru cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit sufletele lor până la moarte. Pentru aceasta, bucurați-vă cerurile și cei ce locuși înrânsele. Vai celor ce locuiesc pământul și marea! Că s'a pogorât diavolul la voi, având mânie mare, știind că puțină vreme are. Apocalips 12. 7—12.

Așa, să se știe de toți cari nu știu, că diavolul s'a aruncat de Dumnezeu din cer definitiv, fără întoarcere, de când Domnul nostru Iisus Cristos s'a răstignit și a înviat din morți. Și a fost alungat de Mihail și de îngerii lui și au biruit pe satana pentru scump sângele Mielului și pentru cuvântul mărturiei lor. Deci dacă satana

s'a gonit definitiv și fără întoarcere din cer pe pământ dela răstignirea și învierea Domnului, și el însuși știe că mai are puțină vreme până să se arunce în iazărul cel de foc și piatră pucioasă, Apoc. 12. 12. și 20. 10., cum vă amăgiți o ereticilor a zice că, Domnul Iisus Cristos va veni să lege pe satana o mie de ani și după aceea iar să se deslege diavolul? Nu vă amăgiți. Deși diavolul acum este liber și umblă ca un leu răcnind, căutând pe cine să înghită, I Petru 5. 8., însă să știți că, diavolul este oprit de Dumnezeu a face toate câte poate, și această oprire, în Apoc. 20. 1—3., se zice legare a diavolului și mia de ani. Luați aminte la cele ce vă spun, că nu sunt cuvintele mele. Prin Sf. Ap. Petru, Dumnezeu ne arată pe diavolul liber, delegat și umblă răcnind, prin slugile lui căutând pe cine să înghită. Tot prin același Apostol, ni-l arată pe diavol legat, zicând: De vreme ce Dumnezeu pe îngerii cari au greșit nu i-a ertat ci cu lanțurile întunericului în tartar legându-i i-a dat spre judecată a se păzi. II Petru 2. 4. Și iarăși zice: Și pe îngerii cari nu și-au păzit dragostea lor, spre judecata zilei cei mari, legăturilor celor veșnice sub întunecare îi ține. Iuda 1. 6. Așa că, socotiți cuvânt cu cuvânt și vedeți că ni-l arată pe diavol și legat și delegat, ceia ce și în Apocalips cap. 20. 3. vorbește, însă cu taină. În toate Evangheliile, în toate Epistolele Sf. Apostoli nu spune Dumnezeu că va să vie Domnul Iisus și să lege pe diavol o mie de ani și după aceea iar să se deslege puțin. Și ca să înțelegi lămurit că cuvântul „legat“ este oprirea diavolului de către Dumnezeu de a lucra câte poate

iar cuvântul „deslegat“ este libertatea care o va da Dumnezeu diavolului de a lucra câte poate și voește întru cei peritori, ascultați din cuvintele. Domnului Iisus și veți pricepe, de veți voi. Zis' a Domnul: Iar când duhul necurat va eși din om (prin pocăință), umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă și nu află. Atunci zice: mă voi întoarce în casa mea, de unde am eșit; și venind o află deșertată (de păcate) măturată și împodobită. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât sine și intrând locuiesc acolo și se face cele de pe urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâi. Așa va fi și acestui neam viclean. Matei 12. 43—45. Luca 11. 24—26.

Iată că aici vorbește lămurit că, de se pocăește omul — sau toată lumea — duhurile necurate numai pot sta în acel om și ies afară, dând loc Duhului Sfânt. Și încearcă de multe ori duhul rău ca să amăgească pe om iarăși, ca să plece sfințenia din om și să intre iarăși duhul rău. Dar omul — sau toată lumea — ținându-se în frica lui Dumnezeu, nu intră duhul rău în el și atunci, zice Domnul, se duce de mai ia alte șapte duhuri mai rele decât sine și intrând locuiesc acolo în acel om — sau în toată lumea vicleană — și cele de pe urmă sânt mai rele ca cele dintâi. Așa că omul sau lumea, de se pocăește, Dumnezeu oprește pe duhurile rele de a intra în acel om și această oprire o numește în Apoc. 20. 1—3., legare a diavolului. Iar pentru că această lume creștină, în vremea de apoi va fi iubitoare de desfătări mai mult decât iubitoare de Dumnezeu, II Timotei 3. 3:

va lăsa Dumnezeu libere pe duhurile rele să intre în această lume necredincioasă, și se numește, deslegarea diavolului. Și într'adevăr, pentru cei ce vor să se mântuiască, diavolul este legat, iar pentru cei peritori este deslegat, precum este scris: Și s'au întors cei șapte zeci cu bucurie zicând: Doamne, și dracii se pleacă nouă întru numele Tău. Și le-a zis Domnul: Iată dau vouă stăpânire să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrășmașului și nimic pe voi nu vă va vătăma. Luca 10. 17—19. Iar celor ce nu se mântuiesc le zice: Amin, amin grăesc vouă; tot cela ce face păcatul, rob este păcatului, diavolului. Ioan 8. 34. Și iarăși: Au nu știți, că celui ce vă dați pe voi robi spre ascultare, robi sunteți aceluia pe care-l ascultați; sau păcatului spre moarte. sau ascultării spre dreptate? Romani 6. 16. Pentru că ori de ce este cineva biruit, de aceia s'a și robit. Că dacă după ce au scăpat dela spurcăciunile lumii prin cunoștința Domnului și mântuitorului nostru Iisus Cristos, cu acelea iarăși împletindu-se, se biruesc, s'au făcut cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi. Pentru că mai bine era lor a nu fi cunoscut calea dreptății, decât după ce o au cunoscut a se întoarce înapoi dela sfânta poruncă ce li s'a dat lor, (precum am arătat în această carte). II Petru 2. 19—22. Pilde 26. 11. Cine va da capului meu apă și ochilor mei izvoare de lacrimi? Ca să plâng pe poporul meu acesta ziua și noaptea, pe cei răniți (de păcate) ai fetei (preoților) poporului meu. Cine-mi va da în pustie o locuință mai de margine și voi părăsi pe poporul meu, și

mă voi duce dela ei, că toți preacurvesc, adunare de defăimători. Ieremia 9. 12.

Deci, opriți-vă și voi ereticilor a mai cugeta că se va lega satana o mie de ani și nu va mai înșela pe nimeni. Eu vă dovedii că diavolul este legat pentru cei ce se mântuiesc, precum iasăși zice: Săracul (cu duhul) acesta a strigat și Domnul l-au auzit pe dânsul și din toate necazurile lui l-au mântuit. Tăbără-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul, și-i va izbăvi pe ei. Psalm 33. 6—7. Iar pentru cei ce nu ascultă de Domnul nostru Iisus Cristos, zice: Să fie ca praful înaintea feței vântului, și îngerul Domnului necăjindu-i pe ei; facă-se calea lor întuneric și alunecare, și îngerii Domnului gonindu-i pe dânșii. Psalm 34. 5. Ieremia 23. 12. Și pentru acea va trimete lor Dumnezeu lucrarea înșelăciunii, ca să creadă ei minciunei; Ca să se judece toți cari n'au crezut adevărului, ci au bine voit întru nedreptate. II Tesaloceni 2. 11—12. Dacă nu v'ați lămurit bine din cele spuse până acum, cum că mia de ani din Apoc. cap. 20 este tot timpul dela Domnul Iisus până la venirea lui antihrist, adică la sfârșitul veacului și numai atunci i se va da voe diavolului a face ce va voi întru cei peritori, cu semne și minuni ale minciunei. II Tesaloniceni 2. 9.; iar până atunci este oprit, legat, a lucra câte voește, măcar că și acum umblă răcnind, ascultați cuvinte din gura Domnului. Zis'a Domnul: Asemănatu-s'a împărăția cerurilor, omului care a semănat sămânță bună în țarina sa. Dar dormind oamenii a venit vrăjmașul lui și a semănat neghina între grâu și s'a dus. Iar dacă a crescut iarba și a

făcut roadă, atunci s'a arătat și neghina. Și venind slugile stăpânului casei i-au zis lui: Doamne, au n'ai semănat sămânță bună în țarina ta? Dar de unde are neghina? Iar el le-a zis lor: un om vrășmaș a făcut aceasta. Iar slugile au zis lui; vrea-vei dar să mergem să le plivim? Iar el a zis lor: nu, ca nucumva plivind neghina să rupeți și grâul împreună cu dânsule. Lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș și atunci la vremea secerișului voi zice secerătorilor: pliviți întâi neghina și le legați snopi, ca să le ardem pe dânsule, iar grâul îl adunați în jinița mea. Și s'au apropiat către Dânsul ucenici Lui zicând: spune nouă pilda neghinei din țarină. Iar el răspunzând a zis lor; cela ce a semănat sămânța cea bună, este Fiul Omului; Iar țarina este lumea; iar sămânța cea bună, aceștia sunt fiii împărăției, iar neghine sunt fiii celui viclean; Iar vrăjmașul cel ce le-a semănat pe dânsule, este diavolul; iar secerișul este sfârșitul veacului; iar secerătorii sunt îngerii. Deci, cum se adună neghina și se arde cu foc, așa va fi la sfârșitul veacului acestuia. Va trimete Fiul Omului pe îngerii Săi și vor aduna dintru împărăția Lui pe toate smintelele și pe cei ce fac fără de lege. Și-i vor arunca pe ei în cuptorul cel de foc; acolo va fi plânsul și șcrâșnirea dinților. Atunci dreptii vor străluci ca soarele întru împărăția Tatălui lor. Cela ce are urechi de auzit, audă. Matei 13. 24—43.

Vedeți ereticilor cuvinte lămurite ale Domnului Iisus Cristos? Că zice, că diavolul a semănat și seamănă zăzani în lumea Creștină. Pe unii i-a făcut să iubească desfătățile, iar pe

alii i-a făcut să facă eresuri de credință. Iar la sfârșitul veacului, zice Domnul, va trimite pe îngerii Săi și va aduna pe necredincioși împreună cu îngerii răi și-i va arunca în cuptorul cel de foc, iar drepții vor străluci ca soarele. Atâta tot. Nu spune că vine să lege pe satana o mie de ani și iar să-l deslege, precum zice în Apocalips. Să nu gândiți că se contrazice Scriptura, să nu fie, că scris este: Cuvintele Domnului cu foc lămurite. Psalm. 17. 33. Ce este dar? Ceia ce am mai spus, că Apocalipsul este lămuritorul necredincioșilor de dreapta credință, ca să se prinză în viclesugul lor ca și diavolul. Deci încetați cu eresurile de credință, că nu vine Domnul Iisus Cristos să domnească pe pământ o mie de ani, și să-l lege pe diavol. „Mia de ani“ este tot veacul până la sfârșit, iar „legarea diavolului“ este oprirea lui de a lucra rele în lume după cât poate el să lucreze, precum este scris: Și acum ce îl oprește pe diavol, știți; Numai cel ce oprește, Dumnezeu, până se va lua din mijloc. II Tesaloniceni 2, 6—7.

Deschideți-vă ochii și vedeți și înțelegeți, că zice, că Dumnezeu îl oprește pe diavol, până se va lua din mijloc și această oprire, în Apocalips se numește, legarea diavolului. Iar când se va lua din mijloc, — despre care voi vorbi mai jos — atunci îl va lăsa Dumnezeu liber pe diavol să lucreze câte voește și această libertate se numește deslegare. De oare ce în versul 4 din Apocalips cap. 20 se cuprinde toată starea lumii până la sfârșit, voi spune mai întâi din versul 4 până la primul punct și virgulă; ce

zice: Și am văzut scaune, și au șezut pe ele, și judecată li s'a dat lor; până aici. Prin aceste cuvinte ne arată Dumnezeu starea fericită a tuturor sfinților Săi în cer, șezând pe scaune. Zic, a tuturor Sfinților celor cari s'au nevoit până la venirea fiarei și a proorocului mincinos, antihristul. De toți Sfinții vorbește în acele cuvinte, adică toți sfinții și din Vechiul și din Noul Testament, până la *fiară* și *antihrist*, omul păcatului. Ceia ce am spus mai înainte pe larg despre sufletele Sfinților care se nevoesc acum, și puterea, vrednicia ce o au dela Dumnezeu de a se ruga pentru creștinii cari îi roagă pe Sfinți, și a-i pârî către Dumnezeu pe cei ce acum leapădă și nu ascultă Evanghelia Domnului, aceia ar fi să spun acum din aceste cuvinte; că altceva nu spune întrânsele, dar fiindcă le-am explicat mai la începutul cărții, acum nu le mai explic, amintindu-vă doar cuvintele ce zice: Celui ce biruește, voi da lui să șadă cu Mine pe scaunul Meu, precum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui. Apocalips 3. 21. și 2. 26—27. Ioan 12. 26, și 17. 24. II Timotei 2, 12. Nu vă vânlurați cu mintea că ar fi vorba de mia de ani. Luați seama că zice, că a văzut scaune în cer și suflete stând pe ele, nu corpuri de oameni ci suflete de oameni, și zice că, judecată li s'a dat lor. Așa că precum Domnul Iisus mijlocește către Tatăl pentru noi care-L rugăm, tot așa și Sfinții lui Dumnezeu, mijlocesc și părăsc către Domnul nostru Iisus Cristos; și vrednicia o au dela Dumnezeu, ce zice: Eu sânt viu, și voi veți fi vii. Ioan 14. 19. Și lucrurile care Eu

fac și cel ce crede întru Mine va face și mai mari va face. Ioan 14. 12.

Luăți bine seama că zice: Și judecată li s'a dat lor să facă. Așa că numai vă mirați și numai vă îndoiiți de cuvintele lui Dumnezeu, că adevărate sunt. Iar în următoarele cuvinte din versul 4- Cap. 20, zice: Că a văzut Sf. Ioan și: *Sufletele celor tăiați pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu, și cari nu s'au închinat fiarei, nici chipului ei, și n'au luat semnul pe fruntea lor, și pe mâna lor; și au viețuit și au împărățit cu Cristos o mie de ani..*, Aici vorbește numai de sufletele celor omorâți de fiară. Care este această fiară? Erelcii susțin după părerea lor rătăcită că; Patriarhii Creștini împreună cu Papa, sânt această fiară din Apocalips, pe motivul că creștinii sunt miruiți pe frunte de către Cler, când se duc la biserică. Mai întâi să dovedesc că poruncă Dumnezeiască este ca creștinii să fie miruiți, unși, cu untdelemn de către Preoți, și după aceia să arăt despre semnul cere-l va pune fiara pe frunte și pe mână.

Cum că trebuie unși Creștinii cu untdelemn sfințit pe frunte, încă prin proorocul Ezechil vorbea Dumnezeu zicând așa către omul cu haina neagră până în pământ: Treci prin mijlocul Ierusalimului și pune semn peste frunțile oamenilor celor ce suspină și ale celor ce se necăjesc pentru toate fărădelegile care se fac în mijlocul lor. Iar acelora, îngerilor, a zis, auzind eu: mergeți după el (după omul cu haină până în pământ) în cetate și tăeți și nu ertați cu ochii voștrii și nu vă milostiviți. Omo-

râți bătrân și tânăr și fecioară și prunci și femei până ce îi veți pierde; iar de tot cel ce are semn (pe frunte) să nu vă atingeți, și dela cei sfinți ai mei începeți. Iezechil 9. 4—6. Și iarăși zice: Și am văzut alt înger suindu-se dela răsăritul soarelui, având pecetia lui Dumnezeu celui viu și a strigat cu glas mare celor patru îngeri, cărora li s'a dat să vatăme pământul și marea, zicând: nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până ce vom pecetlui pe robii Dumnezeului nostru peste frunțile lor. Apocalips 7, 2—3. Și a zis lor, să nu vatăme iarba pământului, nici toată verdeța, nici tot copacul, fără numai pe oamenii cari nu au pecetia lui Dumnezeu pe frunțile lor. Apocalips 9, 4. Cine este îngerul care pune pecetia pe frunțile oamenilor creștini, cari suspină pentru fărădelegile celor necredincioși? Preotul este îngerul Domnului. Maleahi 2. 7. Apocalips 2. 1. și 2. 8. și 2. 12. și 2. 18. și 3. 1. și 3. 7. și 3. 14. Pentru aceasta ne spune nouă creștinilor, Domnul Dumnezeu zicând: Și voi ungere aveți dela Cel Sfânt și știți toate. I Ioan 2. 20. Și iarăși zice: Nu vă atingeți de unșii mei și întru proorocii mei nu vicleniți. Psalm 104. 15. Iar cum că trebuie Păstorii Creștini a purta haină lungă până în pământ, iarăși este o regulă Dumnezeiască, precum scrie la Iezechil 9. 2—11. Apocalips 1. 13. Iată arătai că Creștinii trebuie miruiți pe frunte de către Preoți, și nu este pecetia fiarei din Apocalips.

Dar va întreba cineva: Care este fiara care va pecetlui pe oameni pe frunte și pe mână? și câți vor primi pecetia fiarei, se vor osândi.

Aici este înțelepciunea. Apocalips 13. 18. și 17. 9. Numai nu vă vânturați cu mintea voi care v'ați rătăcit ca niște oi ce n'au păstor, măcar că aveți Păstor, dar n'ați ascultat glasul Lui pentru că nu sunteți din oile Lui. Ioan 10. 26. De ați fi fost din oile Lui, ați fi ascultat graiul Lui ce zice: Ascultați de învățătorii voștri și vă supuneți lor, că ei vor da răspuns de sufletele voastre. Evrei 13. 17. Dar iată, voi arătați fiara din Apocalips 20. 4.; căreia nu trebuie a o asculta și să nu primim pecetia ei nici pe frunte nici pe mână, nici a ne închina chipului ei, măcar de ne-ar și omori, precum are să omoare. Ca să vă convingeți și mai bine că nu Patriarhii Creștini sunt fiara din Apocalips, aduceți-vă aminte, cum le-a numit Dumnezeu către Daniil profetul, cele patru Imperii, împărății mari, care s'au distrus, adică: Împărăția Haldeilor, a Perșilor, a Elinilor și a Romanilor. Aceste împărății le-a numit fiare. Daniil. 7. 17. Așa că lămurii-vă din Scriptură, că, fiara despre care se vorbește în Apocalips 20. 4.; este o împărăție mare, cu stăpânire mare peste tot pământul și care împărăție își are obârșia din una din cele patru care s'au distrus, stricat. Dar fiind-că despre această fiară din Apocalips 20. 4., vorbește mai lămurit, mai pe larg, tot în Apocalips cap. 13., voi scri acest capitol, mai mult pentru cei ce n'au în casa lor Biblia, ca să poată ori cine înțelege. Voi scri mai întâi numai zece versete din cap. 13., pentru că în aceste versete se vorbește numai despre opera de distrugere a creștinismului de către acea fiară, împărăție. Dar fiind-că în această distrugere a

Preoților și a creștinilor de către acea împărăție, nu va fi și punerea pecetiei celor ce se vor lepăda de Dumnezeu, ci este numai prepararea timpului de a începe punerea pecetiei, despre care vorbește în celelalte versete din Apocalips cap. 13. 11—18. Și zice Sf. Ioan.

1. Și am stătut pe nisipul mării și am văzut suindu-se din mare o fiară care avea capete șapte și coarne zece, și peste coarnele ei zece steme, și peste capetele ei nume de hulă.

2. Și fiara care o am văzut era asemenea pardosului, și picioarele ei ca și ale ursului, și gura ei ca gura leului, și i-a dat ei balaurul, diavolul, puterea sa și scaunul său, și stăpânire mare.

3. Și am văzut unul din capetele ei ca și cum ar fi junghiat spre moarte; și rana morții ei s'a vindecat; și s'a mirat tot pământul dinapoia fiarei.

4. Și s'au închinat balaurului celui ce a dat putere fiarei; și s'au închinat fiarei, zicând; cine este asemenea fiarei? Cine poate să se bată cu ea?

5. Și s'a dat ei gură care grăia mari și hule; și s'a dat ei stăpânire să facă războiu luni patruzeci și două.

6. Și și-a deschis gura sa spre hulă asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele Lui și Cortul Lui și pe cei ce locuiesc în cer.

7. Și s'a dat ei ca să facă războiu cu sfinții, și să-i biruiască pe ei; și s'a dat ei stăpânire peste toată seminția și limba și neamul.

8. Și se vor închina ei toți cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise în

cartea vieței Mielului celui junghiat dela întemeierea lumii.

9. De are cineva urechi audă.

10. De adună cineva robie, în robie merge; de va ucide cineva cu sabia, trebue și el de sabie să seucidă. Aici este răbdarea și credința sfinților.

Luați bine seama. Văzură-ți că în versul unu ne arată o fiară cu șapte capete și zece coarne, și pe capetele lor nume de hulă. Această fiară, de i-ai tăia cele șapte capete și cele zece coarne, ar fi să înțelegi o împărăție mare în care să se cuprindă toate statele, și cu o putere stătătoare, dela Sfinții Apostoli decând s'a arătat, până la sfârșitul veacului. Dar nu este așa, căci ne arată că acea fiară are șapte capete care capete, tot Dumnezeu ni le arată că sunt Șapte munți, șapte împărați. Apocalips 17, 9.—10. Așa că toți șapte munți, șapte împărați, la un loc strânși, formează o fiară sălbatică asemănată cu pardosul, ursul și leul. Și pe toate acesie capete, împărați, împărății, ne arată Dumnezeu că sunt pline de răutate, hulă, și blestemății. Dar vedem că dintru acești șapte împărați, împărății, din care este formată lumea creștină — că de noi este vorba de împărățiile cu locuitorii creștini — vedem că nu ne vorbește Dumnezeu mai mult de șase din acesie șapte împărății, ci unul din acele șapte ni-l arată ca junghiat spre moarte și s'a vindecat, și de acesta vorbește până la sfârșit. Deci și noi tot de această fiară, cu capul ca junghiat și vindecat, să ne ocupăm, căci aceasta este fiara care va pune pecetia lepădării de Dum-

nezeu. Dar, de ce zice că a văzut unul din capetele ei ca și cum ar fi junghiat spre moarte; și rana morții ei s'a vindecat; și s'a mirat tot pământul?

Aceasta înseamnă că acest cap, munte, împărat, împărăție injunghiată, a fost mai înainte o împărăție puternică cu stăpânire mare; Cu timpul însă a decăzut, a fost bătută, nimicită, aproape distrusă, ca și moartă, distrusă de alte popoare. Iar cu timpul această fostă împărăție, fiară mare, iar acum mică și aproape nebăgată în seamă, va deveni și mai puternică ca înainte, cu stăpânire peste tot pământul. Pentru aceea zice; Și s'a mirat tot pământul dinapoia fiarei și s'au închinat fiarei, zicând; cine este asemenea fiarei? Cine poate să se bată cu ea? Apoc. 13. 4. Această fiară, împărăție, vindecată care face parte din cele șapte mari puteri ale lumii Creștine, și își are orbârșia din una din cele patru mari împărății care au fost înainte de venirea Domnului Iisus; această fiară zic, când se va vedea iarăși refăcută prin vicleșug, atunci caută să pue mâna peste tot pământul, precum va și pune. Popoarele care nu se vor supune de bună voe, le va supune cu sila și așa timp de patru zeci și două de luni va pune mâna pe tot pământul. Apoc. 13. 7—8. Așa această împărăție a opta, din cele șapte, Apoc. 17. 11., văzându-se stăpână peste toate popoarele pământului, își va așeza în tot pământul zece regi, cari vor fi întru toate la un gând cu împăratul cel mare. Acești zece regi vor asculta cu multă frică și atenție toate, ori câte va porunci acel împărat împreună cu sfetnicii săi. Și acești zece regi,

zice Dumnezeu, aceștia vor lua stăpânire ca niște regi, odată, într'un ceas cu fiara. Aceștia un gând au, și puterea și stăpânirea lor o vor da fiarei. Apocalips 17. 12—13. Dar această fiară, împărăție cu stăpânire peste tot pământu' încă nu a fost. Acum este anul dela Domnul Iisus Cristos, una mie nouă sute douăzeci și cinci luna lunie, și acel cap junghiat ca de moarte, adică acea țară distrusă, tot rănită este și acum. Acea fiară a opta din cele șapte mari puteri ale lumii Creștine, nu se va întemeia după cum auzirăți până nu se va împlini cuvintele lui Dumnezeu ce zice; Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile, dat-au glasul său cel prea înalt, clătitu-s'a pământul. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeu lui Iacov. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile care au pus pe pământ, stricând războaiele până la marginea pământului. Arcul va sfărâma și va frânge arma, și pavezele le va arde cu foc. Indelețniciți-vă și cunoașteți, că eu sunt Dumnezeu; înălța-mă-voi întru neamuri, înălța-mă-voi pe pământ. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru Dumnezeu lui Iacov. Psalm 45. 6—11. Și iarăși zice Domnul: Și-și vor face săbiile sale fiare de plug și sulile seceri, și nu va ridica neam împotriva altui neam sabie, și nu se vor mai învăța a se bate. Isaia 2. 4. Și iarăși zice Domnul: Și va judeca între popoare multe, și va muștra neamuri tari, până departe, și vor făia săbiile lor să facă pluguri, și sulile să facă seceri, și mai mult neam peste neam nu va lua sabia, și nicidecum nu vor învăța a se război. Mihea 4. 3.

Prin aceste cuvinte, ne arată Dumnezeu în mâna căruia este toată lumea, că va veni timp cu a Sa rânduială, când popoarele se vor înțelege între ele prin învoeli, prin tractate, alianțe etc. să nu se mai răscoale unul asupra altuia, să nu se mai bată, să nu mai verse sângele omenesc degeaba, ci să trăiască în liniște, că ce folos a fost atâta măcel decând popoarele se războiesc? Aceste lucruri n'au fost decând există lumea și trebuie să fie odată, împlinindu-se chiar cu neamurile Creștine, că pentru dânsule s'a zis.

Pacea în lume.

Vedeți voi conducători de popoare, în acel timp să nu vă înălțați cu mintea să ziceți că cu talentul vostru ați făcut acea pace mare, nu, ci rânduiala lui Dumnezeu este. În acele zile de bucurie ale tinerilor, a mamelor, a părinților, că numai sânt războaie, atunci se va predica Evanghelia veșnicului Dumnezeu la toate popoarele, precum este scris: Că va fi în zilele cele de apoi arătat muntele Domnului și casa lui Dumnezeu pe vârful muntelui, și se va înălța mai pre sus de dealuri și vor veni la dânsul toate neamurile. Și vor merge neamuri multe și vor zice: veniți să ne suim în muntele Dom-

nului și în casa Dumnezeului lui Iacov, și ne va spune nouă calea sa, și vom merge pe dânsa, că din Sion (Evanghelia) va eși legea și cuvântul Domnului din Ierusalim (Clerul Creștin). Și va judeca între neamuri, și va muștra popor mult și-și vor face săbiile sale fiare de plug, și sulțile seceri, și nu va ridica neam împotriva altui neam sabie, și nu se vor mai învăța a se bate. Isaia 2. 2—4. Dar cea ce Dumnezeu mai înainte a proorocit, adevărește în Noul Testament iarăși, zicând: Și am văzut alt înger zburând în mijlocul cerului, având evangheliile veșnică ca să binevestească celor ce locuiesc pe pământ, și la tot neamul și seminția și limba și norodul, zicând cu glas mare: *temeți-vă de Dumnezeu și dați Lui slavă, și vă închinați Celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.* Apocalips 14. 6—7.

* * *

Prin înger se înțelege Preotul Creștin, precum este scris: Că buzele preotului va păzi știința și legea vor cerca din rostul lui. Maleahi 2. 7. Și în timpul acelei păci între popoare, se va împlini cuvintele Domnului ce zice: Și se va propovădui această Evangheliile a împărăției întru toată lumea, întru (spre) mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul. Matei 24. 14. Amar sunt înșelați cei ce zic că, trebuie să treacă mii și mii de ani până să ajungă să primească toate neamurile Evangheliile Domnului Iisus și botezul. E drept, că de ar fi ca Dumnezeu să aștepte după noi oamenii, sigur că ar trebui nu mii de mii, ci sute de mii de

ani până să convingem noi neamurile nebotezate să le boteze. Dar, lucru scurt va face Domnul pe pământ. Romani 9. 28. De vreme ce toate neamurile ca o picătură din vas și ca o plecare de cumpănă s'au socotit și ca scuiatul se vor socoti. Isaia 40. 15. Și, în timpul acela de predicarea Evangheliile la toate popoarele și întoarcerea lor la adevărata credință în Dumnezeu; în timpul acela când și din erefici mulți se vor întoarce înapoi la dreapta credință Creștină, în timpul acela când popoarele prin conducătorii lor au alianțe, tractate, învoeli încheiate să nu se mai certe, să nu se mai războiască între ele; în timpul acela când nu se vor mai fabrica arme de război; în timpul acela când efectivul armatelor este foarte mic, numai pentru paza internă — că tot vor mai fi oameni corupți la minte — în timpul acela când dări grele numai vor fi, pentru că nu mai este armată multă; atunci în culmea bucuriei care va fi în tot pământul, lumea va crede — cei slabi — că de acum a scăpat omenirea de necazuri, văzând cum și neamurile păgâne, nebotezate se întorc la aceeași credință, la același Dumnezeu, va crede că de acum nu vor mai veni necazuri. Pentru că se va întoarce la creștinism aproape toată lumea nebotezată, și acesta este lucrul lui Dumnezeu care zice: *Spre mărturie neamurilor.* Matei 24. 14.

Dar ce înseamnă spre mărturie? Încă de pe vremea trimiterii Apostolilor, după învierea Domnului Iisus, la predicarea Evangheliile la toată zidirea de sub cer. Apostolii împreună cu Creștini cari credeau, să răspândiră pe suprafața pământului. Unii se duseră în Asia, alții în

Africa, alții în Europa. Și așa tuturor timp de vre-o trei sute de ani li se vestiră credința în unul Dumnezeu prin Iisus Cristos, și botezul. Dar nu toți au vrut să primească această credință tainică. Ci au rămas tot în ceace credeau ei. Dar ceace a fost și mai greu pentru înaintarea Creștinismului, a fost că, pe la anul mântuirii șase sute, s'a ridicat un oare care om de neam turc (ismailitean sau agarean) cu numele Mahomet, care s'a declarat pe sine a fi el Mesia, trimisul lui Dumnezeu, și că a primit el poruncă dela Dumnezeu să facă lege cum să creadă lumea în Dumnezeu, și care nu va crede ce va spune el, să-l omoare pe acel necredincios, și va fi plăcut lui Dumnezeu, cel ce a ucis. Pentru aceasta a reușit să se întindă atât de mult Mahometanismul în Asia și Africa, fiind cu sila făcuți să creadă după legea lui Mahomet. După Mahomet s'au mai sculat și alții declarându-se că ei sunt Mesia cel prezis prin prooroci de Dumnezeu. Dar nu au izbutit, măcar că înșelase pe câțiva în acel timp. Dar li s'au stins numele acestora, nerămânând decât scris prin cărțile de istorie numele lor. Iar toate acestea au fost ca să se împlinescă cuvintele Domnului Iisus ce zice: Căutați să nu vă amăgească cineva pe voi: Că mulți vor veni întru numele Meu, zicând: eu sunt Cristos, și pe mulți va înșela. Matei 24. 4—5. Iar Dumnezeu, în marea Lui milă și îndelungă răbdare, le vor mai da acestor neamuri nebotezate, încă odată ocazia de a veni la mântuire, predicându-li-se Evanghelia Fiului Său cel iubit întru carele a binevoit, Domnul nostru Iisus Cristos: ca să se impli-

nească cuvintele Lui ce zice: Și alte oi am, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea mi se cade a le aduce, și glasul Meu vor auzi: și va fi o turmă și un păstor. Ioan 10. 16. Miheia 2. 13. Și aceasta va fi mărturia neamurilor celor nebotezate în ziua judecăței Domnului, ca să nu zică ei, neamurile, că nu le-a spus Dumnezeu ce să facă să se mântuiască, când se vor judeca și osândi pentru necredința lor, precum este scris: Ci fie Dumnezeu adevărat, și tot omul mincinos. Ca să te îndreptezi întru cuvintele Tale și să biruești când vei judeca Tu. Romani 3. 4. Psalm 50. 5. Atunci în timpul acelei păci generale în tot pământul, lumea va crede că așa vor sta lucrurile până la sfârșit. Și după o perioadă de timp bine credincios, iarăși lumea va uita pe Dumnezeu, nemai dându-i Laudă și mulțumire și închinăciune, socotind că și fără credință în Dumnezeu poate lumea sta liniștită, și va începe din nou viața desfrânată, chefuri, jocuri, dansuri, beții, curvii, sodomii, certuri, bătăi, ucideri, etc. Dar totuși, ei vor crede că nu va mai înceta acea pace, și deci poate să continue cu; Să mâncăm și să bem, că mâine vom muri. Ba mâine să facem și mai mult foarte. I Corinteni 15. 32. Isaia 22. 13. și cap. 56. 12. Așa că, atunci se va împlini cuvintele Domnului ce zice: Căci, când vor zice: pace și liniște, atunci fără de veste va veni peste dânșii pierirea, ca și durerea aceleia ce are în pântec; și nu vor scăpa. I Tesaloniceni 5. 3. Ieremia 6. 14. și 8. 11.

* * *

Atunci capul cel junghiat ca spre moarte,

adică acea țară distrusă aproape de tot, văzând starea lumii în care se află, în pace și dezarmată, un plan diavolesc este pus la cale de căpetenia acelei țări și îl va și pune în aplicare, adică să devie iarăși împărăția aceia puternică de odinioară, ba ceva mai mult, să stăpânească toată lumea. Odată pusă stăpânirea pe toată lumea, această fiară, împărăție, a opta din cele șapte. Apoc. 17. 11.; își și va rândui în tot pământul cum am mai spus, zece regi, cari regi vor fi întru toate ascultători șefului suprem și consiliului lui. Apoc. 17. 12—13. Atunci acei stăpânitori de lume în mândria cugetelor inimilor lor, vor disprețui pe Dumnezeu și pe Fiul Său Iisus Cristos, vor disprețui religia, credința în Dumnezeu. Vor disprețui mai cu deosebire Clerul Creștin. Atunci acea fiară, împărăție, va căuta în mod sistematic să șteargă cu totul pomenirea lui Dumnezeu și a lui Iisus Cristos, precum este scris: Aceștia cu Mielul vor face războiu și Mielul îi va birui pe ei, că este Domnul domnilor și împăratul împăraților. Apocalips 17. 14. Multe a avut de suferit Creștinismul încă dela început, începând chiar cu Autorul, întemeietorul Creștinismului Iisus Cristos; Multe au avut de suferit creștinii dela primii împărați Romani dela Neron, Traian, Maxențiu, Dioclețian, etc. Multe au avut de suferit creștinii dela Turci și alte popoare păgâne; dar suferințele care vor fi în vremea acestei fiare, împărății, însuși Domnul Iisus a spus: Că va fi necaz mare, care n'a fost din începutul lumii, nici nu va mai fi. Matei 24. 21. Acei zece regi, după porunca celui mai mare împărat și a consiliului

lui, va căuta să distrugă din temelie Creștinismul, mai cu seamă pe Păstori, că zice Sfântul Ioan: Și îmi zice mie: apele care le-ai văzut unde șade curva, sunt noroade și gloate și neamuri și limbi. Și cele zece coarne care le-ai văzut la fiară, aceștia vor urî pe curvă și pustie o vor face pe ia și goală și cărnurile ei vor mânca și pe ea o vor arde cu foc. Că Dumnezeu a dat în inimile lor ca să facă sfatul lui, și să facă un gând, și să dea împărăția lor fiarei, până ce se vor sfârși graiurile lui Dumnezeu. Și femeia pe care o ai văzut este cetatea cea mare (Clerul) care are împărăția peste împărățiile pământului. Apocalips 17. 15—18. Vedeți voi eretici, prooroci mincinoși, vedeți că pe Păstorii Creștinilor care nu se îngrijesc de turma lor, ci s'au dat leneviei și plăcerilor lumești, cum îi numește Dumnezeu? Am spus mai la început cum îi numește Dumnezeu pe Păstorii Creștinilor; Ingerul Domnului. Maleahi. 2. 7. Apocalips 2. 1. Episcopi și Păstori. Faptele Apost. 20. 28. Invățători. Evrei 13. 17 Femeie care naște numai parte bărbătească. Apoc. 12. 1, și 5. Iar mai la urmă o numește: Femeie curvă. Apoc. 17. 15—18. Mai întâi vă fac atenți pe voi care ziceți că credeți și ascultați poruncile Domnului Iisus ce zice: nu judecați, ca să nu fiți judecați. Matei 7. 1—2. Așa că, noi să lăsam să judece Dumnezeu. Noi cari voim să ne mântuim, să luăm aminte la ceia-ce pe noi ne interesează, adică: Că zic vouă: că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a Cărturarilor și a Fariseilor, nu veți intra întru împărăția cerurilor. Matei 5. 20. Bine, zice, dar

de ce îi zice, curvă? Nu pentrucă ar curvi, o numește femeie curvă, că poate să și curvească careva dintre Păstori; însă cuvântul de curvă, s'a zis de atunci din vremea Apostolilor. Așa că, de ar fi să judecăm nebuște, am zice că dela Apostolii Domnului și până acum, toți apostolii și urmașii lor au fost sîricați. Dar nu așa. *Femeie curvă numește Dumnezeu pe Fariseii cei fătarnici cari nu-și fac datoria, și au îngăduit Creștinilor, desfătările, nunțile cu jocuri, cu dansuri, cu cântece scârboase, care este slujba idolilor.* 1. Corinteni 10. 6. Galateni 5. 21 Efeseni 5. 4. **Se cădea și se cade ca Creștinii să se adune să laude pre Dumnezeu, după cum este porunca, în Psalmi și în imnuri duhovnicești, Efeseni 5. 19. Coloseni 3. 16—17.** Psalmul 146—150, nu să veselească pe mamonă cu urgiile ce se fac la cele mai multe din nunțile Creștine. Cum îl laudă pe satana cu cântări sîricale, n'ar putea să laude pe Dumnezeu care ne dă de toate și viața veșnică? Dar va zice careva dintre creștini: să se omoare dar omul acestă, pentrucă el slăbește mâinele oamenilor celor ce se războlesc, cari au rămas în cetate și mâinele a tot poporul, vorbind către ei cuvintele acestea că omul acesta nu pacea, care este de folos vorbește poporului acestuia, ci cele rele. Ieremia 38. 4. Da, așa zic mulți din Creștini când aud că nu trebuie să mai slujască diavolului. Prin proorocul așa ne arată Dumnezeu să petrecem viața, laudând pe Dumnezeu cu imnuri duhovnicești, ba ceva mai mult ne arată că și în puterea nopții să ne sculam și să ne rugăm Domnului, zicând: *În miezul nopții*

m'am sculat, să mă mărturisesc Tie Doamne. Psalm 118. 62. Așa învățau și Sfinții Apostoli. așa învață și Sf. Ioan Hrisostom (gură de aur), așa învață și Sf. Vasile, Efrem Sirul și toți Sfinții. Așa învață și astăzi unii dintre păstorii Creștini, predică, îi învață să se roage lui Dumnezeu, să-l laude pe Dumnezeu; dar puțin folosește, de oare ce mulți dintre păstori îngăduie desfătările, slujirea la idoli. Dar nu numai atât, ci și ei înșiși, unii dintre Păstori, se duc de joacă și își petrec. Dumnezeu i-a numit pe toți în general cu nume de; îngerul lui Dumnezeu, dar dacă unii sunt morți de vii, să-i judecăm noi? Nu. Să judece Dumnezeu. Porunca către Păstori este așa: *Iar tu, o omul lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmează dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețele. Luptă-te lupta cea bună a credinței, apucă-te de viața cea veșnică, la care și chemat ești și ai mărturisit mărturisirea cea bună înaintea multor martori. Și poruncesc înaintea lui Dumnezeu, carele înviază toate, și înaintea lui Cristos Iisus, carele a mărturisit înaintea lui Pilat din Pont mărturisirea cea bună.* 1 Timotei 6. 11—15. Adică; *Împărăția Mea nu este din lumea aceasta.* Ion 18. 36.

Clerul față de desfătările omenești.

Luăți aminte cine nu știți, să știți, că toți câți intră în tagma Clerului așa mărturisesc în fața martorilor. Dar ce să faci? căci unii dintre Păstori nu numai îngăduie desfătările ci le fac și ei înșiși, dar s'au băgat unii și în

politică! Da, luptă pentru unii oameni politici, vorbind de rău pe cei ceilalți. Ce gândesc unii ca aceia că umblă după dreptarul Evangheliei? Nici de cum. Că scris este: Nimeni ostaș fiind nu se amestecă cu lucruri lumești, ca voevodului să fie plăcut. II Timotei 2. 4. Dar care este rostul acelor Păstori de fac politică? Poate va spune acei ce fac politică că scopul este ca mai mult să întărească... religia. Dar nu este acesta; că chiar să fie, și nu numai că nu întărește, dar mai rău o distruge. Dar care este rostul? goana după scaune și câștig mult. Datoria o au toți îngerii bisericii Creștine să predice numai împărăția cerurilor; iar dacă cineva dintre Creștini se abate dela adevăr, să-l înfrunte îngerul bisericii, pentru fărădelegea care o face, ca și Sfântul Ioan Botezătorul pe Irod zicând: Nu ți se cuvine ție să faci fapta aceasta. Matei 14. 4. Marcu 6. 18. Dar cum o să mai înfrunte pe cei din dregătorii mari, dacă dela ei așteaptă câștig și ranguri mari? Iată cum se face răul, căci căutând în fețe, și la oameni cu haine luminoase, păcat se face. Iacov 2. 2--9.

Din care Sfântă Evanghelie au citit acei păstori de oameni, în care spune Dumnezeu că nu este păcat Creștinului să joace, să danseze, să-i cânte muzicile, lăutarii, cobzarii, și ori ce fel de organe? În care carte Sfântă spune că nu este păcat, vrăjile, descântecetele, fermecele, baerele, și le dă de se împărtășesc la unele ca acelea? În legea veche și tot era porunca să se omoare cei ce fac acelea, dar acum în Noul Testament? Și așa iată mergem din rău în rău.

precum este scris: Pentru că de la cel mic al lor până la cel mare, toți au făcut fărădelege, dela Preot până la proorocul cel mincinos, toți au lucrat cele mincinoase. Și vindeca cu nepăsare sfărâmarea poporului Meu, și zicând pace, pace: și unde este pace? Ieremia 6. 13--14. Iată pentru ce o numește Dumnezeu în Apocalips pe femeia care naște copil parte bărbătească (sigur mântuit), și femeie curvă. Inșă porunca Dumnezeiască este, să o ascultăm pe această femeie care domnește peste împărății pământului, Apoc. 17. 17; până atunci când se va ridica acea fiară, împărăția a opta din cele șapte, și cei zece regi, până atunci când „Dumnezeu va pune în cugetul lor de voruri pe curvă și pustie o vor face pe ea și goală și cărnurile ei vor mânca și pe ea o vor arde cu foc“. Apocalips 17. 16. Atunci va fi nevoie mare în toată lumea, pentru că nu numai pe femeie o persecută și o omoară, ci și pe cei ce țin poruncile lui Dumnezeu, și au mărturia lui Iisus Cristos, din seminția femeii. Apocalips 12. 17. Pentru că s'a dat fiarei a opta să facă război cu sfinții, și să-i biruiască pe ei; și s'a dat ei stăpânire peste toată seminția și limba și neamul. Apocalips 13. 7.

Luăți bine aminte, că în cap. 13. Versul 3--10. din Apocalips, vorbește numai de fiara, împărăția a opta și cei zece regi cari vor face război cu Mielul, adică cu tot Clerul și cu Creștinii, aceasta înseamnă război cu Mielul, Apoc. 17. 14. În vremea aceia, locașurile cele ridicate întru numele lui Dumnezeu, adică bisericile, vor rămâne pustii. Dar nu numai acele locașuri, ci

și inimele multor Creștini. Căci, atunci când vor vedea cei fricoși Creștini că îi omoară pe cei statornici, îndată se vor lepăda de Dumnezeu, și chiar îl vor huli pe Dumnezeu, și pe frații lor Creștini îi vor da la prigoane și moarte, ca să se împlinească scriptura ce zice: Și va da frate pe frate la moarte, și tată pe fiu; și se vor scula fii asupra părinților și-i vor omori pe ei. Și veți fi urâți de toți pentru Numele Meu; dar cel ce va răbda până în sfârșit acela se va mântui. Marcu 13. 12—13. Matei 24. 9—10. Și va năvăli popor, om asupra omului și om asupra vecinului său, și se vor scula cu sfadă pruncul asupra celui bătrân, și cel necinstit asupra celui de cinste. Isaia 5. 4. În vremea acelei împărății a opta, una din cele șapte, și în vremea când cei zece regi vor distruge tot ce este spre slava lui Dumnezeu din partea Creștinilor atunci se va împlini cuvântul ce zice: Cum s'a făcut curvă cetatea cea credincioasă, Sionul cea plină de judecată, întru care a domnit dreptatea, și acum sunt ucigași. Isaia 1. 11. Iar ucigașii sunt cei ce se vor închina fiarei, Apoc. 13. 8. și vor distruge locașurile Domnului și pe Creștini, să nu se mai pomenească numele Domnului. Pentru timpul acela cumplit ne arată Dumnezeu zicând: Iată vin zile, zice Domnul; și voi trimete foamele pe pământ, nu foamele de pâine, nici sete de apă, ci foamele de a auzi cuvântul Domnului. Și se vor clăti apele dela mare până la mare, și dela miază noapte până la răsărit vor alerga împrejur cercând cuvântul Domnului, și nu-l vor afla. Amos. 8. 11—12. Vai celor ce doriți de ziua Domnului,

că ziua aceea a Domnului este zi de întunec, și nu de lumină. Amos. 5. 18.

În zilele acelea a stăpânirii împărăției a opta, una din cele șapte, și a celor zece regi cari va distruge bisericile, Clerul și pe Creștini, să știți toți că atunci este căderea Babilonului. Apocalips 18. 2. și 14. 8. Luați bine aminte, că Preoția Creștină Apostolică, este în vigoare, bună pentru mântuirea sufletelor până atunci când se va scula acea împărăție mare cu stăpânire peste tot pământul; Și până atunci când însuși Dumnezeu va pune în cugetul celor zece regi de sub ascultarea fiarei, adică a împăratului al optulea, unul din cei șapte, Apocalips 17. 11. și o va distruge pe Preoția Creștină omorând-o. Pentru aceia Dumnezeu ne arată lămurit prin Sf. Pavel că: Dumnezeu îl oprește pe antihrist, omul păcatului, fiul pieriri până se va lua preoția din mijlocul Creștinilor, și atunci se va arăta antihristul cel mare. II Tesaloniceni 2. 4—8. Iată vă arătați rătăcirea a tuturor care v'ați rătăcit. Dar să vă spun lucrurile până ce va veni Fiul lui Dumnezeu ca fulgerul ce ese dela răsărit și se arată până la apus. Matei 24. 27. În vremea aceia când va cădea Babilonul, cetatea cea mare, adică atunci când se va lua din mijlocul Creștinilor Preoția, pentru că a mâniat pe Dumnezeu cu îngăduirea desfătărilor pierzătoare de suflet, atunci se va împlini cuvintele lui Dumnezeu ce a zis către Păstori, așa: Și acum porunca aceasta este către voi o preoților: De nu veți asculta și de nu veți pune întru inima voastră ca să dați slavă numelui Meu, zice Domnul atotșitorul; și voi trimete

peste voi blestem și voi blestema binecuvântarea voastră, și o voi blestema pe ea și voi risipi binecuvântarea voastră și nu va fi întru voi, că voi nu puneți întru inima voastră. Și eu v'am dat pe voi să fiți defăițați și lepădați la toate neamurile, pentru că n'aji păzit căile Mele, ci ați luat fețele în lege. Maleahi 2. 1—2 și 9.

Blestemul care-l arată Dumnezeu aici, este încetarea Preoșiei în vremea aceluia împărat, fiară, al optulea din cei șapte și zece regi, care vor distruge totul. Iar căderea Babilonului — adică încetarea preoșiei — Apoc. 14. 8. și 18. 2., nu va cădea în timp îndelungat și după aceea iarăși timp mult va fi, precum vă închipuiți voi ereticilor, ci precum zice Dumnezeu: Într'un ceas, 18. 17. Și numai după ce se distruge Preoșia, ne zice Dumnezeu nouă Creștinilor drepți credincioși nu vouă ereticilor: Să eșim dintrânsa. Apocalips 18. 4.

De ce ne spune să eșim de sub ascultarea Preoșilor atunci? Pentru că nu se mai poate, și să mai vrea cineva să asculte. Căci cum te-ai mai putea duce la biserică atunci în urgia aceea de prigoană și omor. Când toate bisericile sunt pusilite și distruse, tu ce să mai cauți acolo? Când Preoșii și buni și răi sunt prigoniți, schingiuiți, omorâți, tu pe cine să mai ascuți? Când și înșiși Creștinii vor fi căutați spre a fi puși să se lepede de Domnul nostru Iisus Cristos. Iar de nu vor vrea îi va omori; tu cum vei mai putea să ascuți atunci porunca ce zice: Ascultați de învățătorii voștri? Vezi că nu se mai poate? Că atunci toate locașurile ridicate spre slava numelui lui Dumnezeu, bisericile, vor fi

despuiate de podoabele dintrânsele. Întrânsele atunci vor fi adunări de ale necredincioșilor îndrăciți, cari se vor închina acelei fiare (împărat) Atunci se va împlini cuvântul ce zice: *A căzut Babilonul cel mare, și s'a făcut locaș dracilor și pază a tot duhul necurat, și pază a toată pasărea necurată și urâtă.* Apocalips 18. 2. Pentru aceea Dumnezeu mai'nainte a zis pentru timpul acela cumplit; să iasă, cei din vremea aceea, dintrânsa, după ce va cădea Preoșia, după ce se va lua din mijlocul Creștinilor. Nu vedeți, nu înțelegeți, că întâi ne arată Dumnezeu că trebuie a se predica Evanghelia la toată făptura. Apoc. 14. 6., și după aceea zice: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, că din vinul mâniei curviei ei a adăpat toate neamurile Apocalips 14. 8. Până atunci avem poruncă dela Dumnezeu să ascultăm de învățătorii noștri și să ne supunem lor, că ei vor da răspuns de sufletele noastre. Evrei 13. 17. Până atunci poruncă avem dela Dumnezeu, noi care vrem să ne mântuim, ca, dela Ierusalim (Preoși) să nu ne depărtăm, Luca 24, 49. Faptele Apostolilor 1. 4., ci să așteptăm făgăduința Tatălui, care am auzit dela Domnul nostru Iisus Cristos. Precum am mai spus, prin cuvântul „Ierusalim“ trebuie să înțelegem pe Apostolii Domnului și urmașii lor până la sfârșit. Pentru aceea i-a numit „cetatea Marelui Împărat Iisus Cristos“. Matei 5. 35. Inșă din cauză că această cetate mare, care are împărăția peste împărății pământului, Apocalips 17. 18., a permis desfătările cele pierzătoare de suflet, și întru inima sa (cei lenovoși) zice: șed împărăteasă, și văduvă nu sunt

și plângere nu voi vedea. Pentru aceia într'ozii vor veni ranele ei, moarte și plângere și foamete; și cu foc se va arde; că tare este Domnul Dumnezeu. Cel ce o judecă pe ea. Apocalips 18. 7. 8. Poate că cineva dintre Păstorii cei cucernici și nevoitori pentru împărăția lui Dumnezeu se vor mira de cele ce spun aici: și chiar spun că mulți se vor mira, pentru că și Sf. Ioan se mira, dar îngerul Domnului i-a zis: Pentru ce te-ai mirat? Apocalips 17. 6—7. De este cineva în bănuială de cele ce spun, adică dintre Păstorii Creștini, să umble întru adevăr pe urmele Domnului Iisus Cristos și ale Sfinților Prooroci, Apostoli, Mucenici, etc. și va vedea că nu mint. Au doară nu trebuie a mărturisi adevărul? Au doară mai tari decât Dumnezeu suntem? I Corinteni 10. 22.

Au nu din cauza curviei a adus Dumnezeu potopul din vremea lui Noe și a înecat pre toți desfrânații? Că zice: Și au văzut fiii lui Dumnezeu pre fetele oamenilor că sunt frumoase și și luau lor și din toate câte își alegeau. Facerea 6, 2.

Au nu din cauza desfătărilor și a curviei și sodomiei a ars Dumnezeu cu foc și piatră pucioasă Sodoma și Gomora? Că zice: Și au zis Domnul: Strigarea Sodomei și a Gomorei s'a înmulțit spre mine, și păcatele lor sunt mari foarte. Facerea 18. 20.

Au nu din cauza mândriei și a fățarniciei n'au ascultat de Dumnezeu Fariseii cei mai mulți din vremea predicării Domnului Iisus? Au nu l'au dat la răstignire pe Domnul Slavei?

Și dacă Dumnezeu pre aceia nu i-a iertat,

oare ne va ierta pre noi cari trăim întru desfătări și desfrâu ca și aceia? Cu atât mai mult nu ne va ierta, deoarece zice, că acelea au fost pilde pentru noi. I Corinteni 10. 6—11. Matei 24. 37—39. Luca 17. 27—28.

Sarea Pământului.

Deci nu vă mai mirați voi Păstori cucernici cari vă luptați pentru împărăția cerurilor și cu suspinuri vă petreceți viața asta trecătoare, despre care vom da seama! Au nu zise Domnul nostru Iisus Cristos Apostolilor Săi, și urmașilor lor că, ei sunt sarea pământului; iar dacă sarea se va strica, cu ce se va mai săra? Întru nimic numai este de trebuință fără numai a se arunca afară și a se călca de oameni. Matei 5. 13. Marcu 9. 50. Luca 14. 34—35.

Să nu vă amăgească cineva zicând; că cetatea cea mare din Apocalips 17. 11. și Babilonul 18. 2., este cetatea Constantinopolului (Ierigrad), sau Roma, pe motivul că aceste cetăți sunt așezate pe câte șapte munți. Că de vom înțelege și noi ca Evreii Scriptura, ca ei vom ajunge. Pentru aceia zice: Aici este înțelepciunea, aici este mintea cea ce are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți, unde șade femeia peste ei. Apocalips 13. 18. și 17. 9. Cei șapte munți, șapte țări (puteri) mari sunt ale lumii Creștine, și șapte împărați cari sunt mai mari peste ele. Împărat al fiecărei țări mari (putere) unul numește, măcar de ar împărăți în urma lui cât de mulți, tot unul se numește. Că zice:

Și împărați șapte sunt, cinci au căzut și unul este și cellalt încă n'a venit, și când va veni, puțin trebuie el să rămăe. Apocalips 17. 10. Când zice că cinci împărați au căzut, ne arată că cinci din cele șapte puteri vor deveni republice. Iar când se va ridica a opta împărăție din cele șapte și cu cei zece regi, zice Domnul, aceștia vor face războiu cu Mielul, dar Mielul îi va birui pe ei. Acest războiu se cădea să-l înțelegeți ereticilor. Cu Mielul, Dumnezeu, nimeni nu se poate bate, de vreme ce Dumnezeu numai să sufle un vânt năpraznic și toți ar pieri, dar războiul cu Mielul este războiul cu Preoția și cu Creștinii. În vremea aceea se va împlini cuvintele Domnului ce zice: Și voi întoarce fața Mea de către ei și vor spurca cercetarea Mea, și vor intra întrânsele fără de pază, și le vor spurca pe ele (bisericele). Și vor face turburare, că pământul este plin de popor, și cetatea este plină de fără de lege. Și voi aduce pe cei foarte răi din neamuri și vor moșteni casele lor, și voi întoarce înfierbântarea țării lor, și se vor spurca sfintele lor. Și curățenia va veni, și va cerca pacea, și nu va fi. Vai peste vai va fi, și veste peste veste va fi și va căuta vedenie dela prooroc, și legea va peri dela preot, și sfatul de la cei bătrâni. Iezechil 7. 22—26. dar întreg capitolul 7 numai așa spune.

Atunci când vor fi toate acestea, se va împlini cuvântul ce zice: *Ești dintrânsa poporul Meu, ca să nu vă împărtășiți cu păcatele ei și ca să nu luați din bătăile ei. Că au ajuns păcatele ei până la cer, și și-au adus aminte Dumnezeu de*

nedreptățile ei. Apocalips 18. 4--5. Vedeți dar că zice: Și și-a adus aminte Dumnezeu de nedreptățile ei. Așa că Dumnezeu trece cu vederea acum nedreptățile Păstorilor Creștini, nu de dragul lor, ci ca să ne folosim, noi Creștinii cari voim să ne mântuim, de Darul lui Dumnezeu pe care îl au ei luat prin punerea mâinilor Episcopului. În vremea aceea, a distrugerii Preoției de către fiară și cei zece regi, Creștinii nemai având puțința — din cauza acelei urgii — să mai asculte de învățătorii cei întru Cristos, și a se mai duce la frângerea pâinii, și ca Creștinii să nu fie vinovați în ziua judecăței Domnului, Dumnezeu mai înainte a dat sentința de deslegare pentru Creștini. Că știți că în ziua judecăței lui Dumnezeu vom fi judecați după Evanghelie. Ioan 12. 48. Romani 2. 16. Apocalips 20. 12. Incetați deci cu eșirea voastră ereticilor și întoarceți-vă la dreapta credință Creștină. De ați plecat dela ortodocși la ei întoarceți-vă. De ați plecat dela Catolici la ei întoarceți-vă. De ați plecat dela Anglicani la ei întoarceți-vă, că aceste trei una sunt, frați sunt, iar din cauza mândriei unora s'au desbinat, și de ar căuta să se împace, ce bine le-ar fi? Nu vă mai vânturați cu mintea că Patriarhii sunt fiara din Apocalips; ci acea împărăție care se va lupta cu Mielul lui Dumnezeu. Pe Apostolii Domnului și pe urmașii lor i-a numit „femeie“ precum v'am dovedit lămurit. Atunci în vremea aceea a urgiei și a mâniei lui Dumnezeu care va fi în tot pământul, atunci Preoții fiind persecutați și omorâți, și nemai fiind nimeni cine să-i susție dintre boerii cu care se desfătau, atunci, zic, dintre

Păstorii cari vor mai scăpa ascunzându-se, se vor tânguî după asemănarea proorocului Ieremia — Vezi plângerea lui Ieremia — Mulți dintre Păstorii noștri, atribute această plângere numai pentru ei singuri, nu ca și cum ar fi proorocii pentru acele timpuri, pentru Păstori. Însă zice Scriptura: Pentru că nu prin voia oamenilor s'a făcut cândva proorocie, ci purtându-se de Duhul Sfânt au grăit oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu. II Petru 1. 21. Atunci se vor tânguî și neguțătorii cari vindeau din mărfurile lor, Creștinilor, și mulți s'au îmbogățit dintrânși. Apoc. 18. 11—19. Atunci se va împlini cuvintele ce zice: Veselește-te de ea cerule și voi sfinți apostoli și prooroci, că a judecat Dumnezeu judecata voastră despre dânsa. Apoc. 18. 20.

Vedeți voi eretici, că însuși Dumnezeu îi numește sfinți pe Apostoli și prooroci, dar cu cât mai mult noi? Și încă le zice, să se bucure. Cu cine vorbește Dumnezeu dacă sufletele lor nu există precum ziceți voi? Vedeți dar că sufletele sfinților și ale tuturor sunt vii precum v'am dovedit. Ioan 14. 19. Dar de ce le spune Dumnezeu în timpul acela Sfinților Apostoli și prooroci să se bucure de căderea urmașilor lor? Pentru că Sfinții Apostoli și Proorocii n'au căutat în fața celor puternici ai pământului cari făceau fără de lege, precum fac și acum unii dintre Episcopi și Preoți infrunzând pe cei răi. Ei au predicat și predică împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și nu a permis desfătările, căci aceasta este slujbă idolilor. Au fost persecutați, bătuți, omorâți, și ei n'au eșit din porunca Domnului Iisus. Iar când astăzi legiunile statelor le garantează aces-

tor Păstori ca să nu fie nici bătuți, nici omorâți pentru că predică împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și când unii dintre Păstori strică așezământurile Sfinților de mai'nainte, ce cred aceia? Că cine joacă și dansează la baturi, au nu cei ce se numesc Creștini? Fie-ne permis să zicem, că și păgânii au învățat multe dansuri dela Creștini. Cine sunt cei ce fac nunțile cu jocuri, cu dansuri, și le cântă lăutarii, muzicile, tobele, flautele, chitarele, etc., au nu cei ce se numesc Creștini? Au nu și mulți dintre Păstori iau parte la astfel de urgii? Au nu mulți din Păstori spun Creștinilor să-și pelreacă, să joace, că nu este păcat? Și iată, zice: Că din vinul mâniei curviei ei, au băut toate neamurile, și împărății pământului cu ea au curvit și neguțătorii pământului din puterea desfătărilor ei s'au îmbogățit. Apocalips 18. 3. Dar cu toate aceste urgii care se fac și se vor mai face, porunca, sentința Dumnezeiască este: *Să ascultăm de Învățătorii noștri, că ei vor da seama pentru sufletele noastre.* Evrei 13. 17. *Și toate câte ne spune să facem, să facem și să păzim, iar după lucrurile lor cele rele să nu facem, că ei zic și nu fac.* Matei 23. 3. Ce vrei o mai bună poruncă și ușoară ca aceasta? Dumnezeu a zis, și nu-l crezi? Dacă nu crezi, negreșit că nici nu te vei mântui. Tu care voești să te mântuești fii sărac cu duhul și fericit vei fi. Matei 5. 3, Luca 6. 20.

Nu spune nicăeri în Sf. Evanghelie că de se va conrupe lumea, să ne facem reguli noi de credință. Numai atunci când se va iămădui acel cap rănit ca spre moarte, și va distruge Preoția

omorându-i după sfatul lui Dumnezeu, numai atunci zice Dumnezeu Creștinilor drept credincioși: „să iasă“. Pentru timpurile acelea cumpărate ne-a rânduit Dumnezeu trei lucruri prin cari să ne mântuim, cei cari vom mai scăpa, adică: **Credința, nădejdea și dragostea**, aceste trei; iar mai mare decât acestea este dragostea. I Corinteni 13, 13. Pentru aceia ne anunță Dumnezeu zicând: Ori proorociile de vor lipsi; ori limbile de vor înceta; ori cunoștința de se va strica; rămân cele trei: credința, nădejdea și dragostea. I Corinteni 13. 8—13.: Iar regulă nouă nu se poate face. Spuneți voi eretici unde vă este dragostea voastră dacă ziceți că la voi este iubire multă precum a spus Domnul Iisus Cristos? căci voi căutați să omorâți pe maica voastră (Preoția) care v'a păstrat moștenirea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, așa după cum a primit-o. V'a păstrat Vechiul și Noul Testament cu toate predaniile Sfinților Apostoli, vi le-a pus la îndemână tuturor. Și prin câte nevoi nu a trecut această mamă? Voi necinstiți pe mama voastră Preoția, și Domnul Dumnezeu zice: Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta ca să-ți fie bine. Și cela ce va vorbi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, cu moarte să moară. Eșirea 20, 12. și 21. 16, Matei 15. 4. Marcu 7, 10. Și gândiți că veți scăpa de mânia lui Dumnezeu pentru că ucideți pe mama voastră? Poate o mamă de copii curvă să fie, dar dacă naște copilul ori de ce sex, copilul are cheile fecioriei, deși mama lui este curvă. Așa și noi Creștinii, dacă se va întâmpla ca mama care ne-a născut, duhovnicește, să fie

curvă, păcătoasă, totuși noi avem mântuirea sigură. Dumnezeu tare o va judeca, nu noi, pe această mamă de nu ne va îngriji cu hrană deplină și la timp. Spuneți voi ereticilor, unde este dragostea voastră când voi căutați să distrugeți pe mama voastră? Dumnezeu zice: De așa împărți toată averea mea și de așa da trupul meu să-l ardă, și dacă dragoste nu am, nici un folos nu-mi este. I Corinteni 13. 3. Acum dacă voiți a predica împărăția cerurilor și dreptatea lui Dumnezeu, v'am arătat în această carte. Dar să spun și celelalte. Câte am spus până acum în privința „luării din mijloc“ (a Preoției) II Tesaloniceni 2. 7.; am spus că această luare va fi în vremea acelei fiare a opta din cele șapte puteri, și în timpul acelor zece regi care vor asculta toate poruncile aceluia împărat care va stăpâni tot pământul și va omorî pe sfinții lui Dumnezeu, cari nu vor voi a se lepăda de Domnul Iisus. Cei fricoși se vor lepăda repede și vor zice că acel împărat este Dumnezeu, de oarece, ce zice el, aceia se face. Că și acum sunt mulți necredincioși cari zic, că dacă cutărui om îi stă în mână să omoare sau să libereze, să ia sau să dea, apoi acela este Dumnezeu, și deci să te închini lui, zic ei. Dar luați seama care voiți să vă mântuiți: Că deși văzurăți din partea acelei fiare atâtea urgii, persecuții, prigoane, schingiuri, omoruri de Creștini pentru Numele lui Dumnezeu; dar antifristul, omul păcatului, fiul pieirei, nu fuse. Punerea pecetiei a lepădării de Dumnezeu nu ne-o arată Dumnezeu la cei zece regi. Numai atât ne arată că, Dumnezeu a pus în cugetele

celor zece regi să distrugă femeia, Preoția. Apoc. 17. 17. După aceasta așa zice Domnul Duhul: Să nu vă amăgească cineva pe voi în nici un chip că va veni Cristos, de nu va veni mai întâi depărtarea (Preoției), și de nu se va arăta omul păcatului, fiul pieririi, Protivnicul, și care se va înălța mai presus de tot cel ce se zice Dumnezeu, sau închinăciune; așa încât să șadă el în Biserica lui Dumnezeu, ca un Dumnezeu, arătându-se pe sine cum că ar fi el Dumnezeu. II Tesaloniceni 2. 3—4.

Antihristul.

Iată fraților, antihristul.

Vedeți că spune lămurit că, după ce mai înainte se va depărta Preoția, și după aceea vine protivnicul, omul păcatului, după aceea vine Domnul Iisus Cristos să facă judecata tuturor. Dar până să vie să facă judecata, mai este de suferit din partea neamului omenesc. Când toți necredincioșii se vor bucura că au scăpat de grija că mai există un Dumnezeu, nemai fiind Păstori nici oi credincioase, fiindcă sunt omorâți: când s'ar părea că deacum va începe o viață liniștită, fără Dumnezeu, dar în schimb vor fi toți stăpâniți de poftele sexuale; cum sunt și acum mulți, dar umblă într'ascuns; atunci când cred ei că-și pot îndeplini poftele demonice fără să-i mai înfrunte cineva, iată! Se ridică atunci după patruzeci și două de luni de omor, un om Evreu cu o idee nouă. Acest Evreu din seminția lui Dan, cu o minte ingenioasă, cu o minte pătrunzătoare în toate cunoștințele științei lumesti, însă

cu totul demonizat. După ce acei zece regi au terminat opera de distrugere a Preoției, acest Evreu, nu este mulțumit în inima sa cu ce s'a făcut Creștinismului, ci aduce o idee nouă! Cine zice că cu adevărat nu mai crede în Dumnezeu și în Iisus Cristos, să primească un semn să-l poarte la sine, în care semn spune că, cu adevărat s'a lepădat și numai crede în Dumnezeu și în Iisus Cristos. De acum iar vai, și durere!.. iar, plângere și tânguire!.. Pentru că mulți ziseseră de formă că numai cred în Dumnezeu, iar în inimile lor mai tare se înrădăcinează credința. Dar să dovedesc cu Sfânta Scriptură toate acestea. Am spus mai la început că fiara din Apocalips. 20. 4, este explicată mai pe larg în Cap. 13 și în cele prime zece versete a vorbit numai de cei zece regi, de opera de distrugere a Creștinismului, cu Cler, cu Creștinii și cu bisericile cu tot. Iar în versetele 11—18 din Cap. 13. ne arată continuarea stăpânirii fiarei a opta din cele șapte, însă cu o lirănie și mai grozavă, precum vom vedea. În cartea profetului Daniil Cap. 7, mult vorbește despre cei zece regi cari ascultă toate ordinele celui mai mare împărat (fiară), și de omul păcatului, fiul pieririi, antihristul. Dar cam greu de înțeles pentru unii, de oarece acolo ne arată că cei zece regi și cornul care face războiu cu sfinții, antihristul, fac parte din fiara, împărăția a patra. Iar în Apocalips Capitolul 13 și 17, nu ne spune de cele patru fiare, împărății, dela Daniil; dar vedem că și într'o parte și într'alta vorbește de cei zece regi și cornul antihrist. Eu am strecurat printre cuvinte mai la început că fiara a opta din cele șapte, își

are obârșia din una din cele patru fiare dela Daniil, de aceea spune și într'o parte și în alta de cei zece regi și antihrist, numai că fiara patra dela Daniil, trebuie să-i vezi existența până la sfârșitul veacului deși rănită acum când se va ridica cu putere de a stăpâni tot pământul, și așa fiind, se numește în Apoc. al optulea din cei șapte, adică din cele șapte puteri ale lumii Creștine. Deci să spun de antihrist, omul păcatului, fiul diavolului. Prin Daniil Dumnezeu ne arată așa despre antihrist: Că a văzut la a patra fiară zece coarne. Și a văzut alt corn mic ieșind din mijlocul lor, și trei coarne din cele dintâi s'au smuls dinaintea feței aceluia; și iată ochi ca ochii omului erau în cornul acela. și gură mare grăitoare, și făcea războiu cu sfinții. Și am cercat, zice Daniil, pentru fiara patra și cele zece coarne din Capul ei, și pentru celalt care a ieșit și a smuls trei din cele mai dintâi, și pentru cornul în care erau ochi și gură grăind mare, și vederea lui era mai mare decât a celorlalte. Văzut-am, și cornul acela făcea războiu cu sfinții (Creștinii) și s'a întărit mai mult decât ei. Și va întrece cu răutățile pe cei zece regi, și pe trei regi va smeri. Și cuvinte va grăi asupra celui Prea Înalt și pre sfinții celui Prea Înalt va amăgi și va cugeța să schimbe vremile și legea, și se va da în mâna lui până la vreme și vremi și jumătate de vreme Daniil 7. Versul 7, 8, 19, 20, 21, 24, 25, Se pare că am înțelege destul din aceste cuvinte, dar fiind-că lucrurile sunt mai complicate ne arată Dumnezeu mai lămurit prin Sf. Ioan în Apocalips 13. 11—18: Și prin Sf. Pavel în II Tesaloniceni 2. 4—10. Dar să auzim și cuvintele *Apocalipsului* ca să ne lămurim pe deplin.

Lepădarea de Dumnezeu.

Mântuitorul în fața lui Pilat

După ce cei zece regi au terminat opera de distrugere, zice Sf. Ioan că tot în timpul acela a văzut altă fiară suindu-se de pre pământ; și avea două coarne asemenea mielului, și vorbea ca un balaur. Și toată stăpânirea fiarei celei dintâi o făcea înaintea ei, și face pământul și pre cei ce locuesc pre dânsul ca să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană cea de moarte s'a vindecat. Și face semne mari, ca și foc să facă să se pogoare din cer pre pământ înaintea oamenilor. Și înșală pre cei ce locuesc pre pământ, pentru semnele care i s'au dat ei să facă înaintea fiarei; zicând celor ce locuesc pre pământ, să facă chip (fotografia) fiarei care are rana sabiei, și a trăit. Și s'a dat ei a da duh chipului (fotografiei) fiarei, ca să și vorbească chipul fiarei, și să facă ca, toți câți nu se vor închina chipului fiarei, să se omoare. Și face pre toți, pre cei mici și pre cei mari, și pre cei bogăți și pre cei săraci, și pre cei slobozi, și pre cei robi, ca să le dea lor semn peste mâna lor cea dreaptă, sau peste frunțile lor. Și ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără numai cel ce are semnul sau numele fiarei, sau numărul numelui fiarei. Aici este înțelepciunea. Cel ce are minte soco-

tească numărul fiarei; că număr de om este, și numărul ei șase sute șazeci și șase Apoc. 13. 11—18. Vedeți că la Daniil ni-l arată pe antihrist în cornul cel mic, de fața căruia a căzut trei coarne din cele zece, și zice, că a întrecut cu răutatea pre cele zece. Ba va căuta să schimbe vremile și legea, și va amăgi chiar pe Creștini. Iar în Apocalips ni-l înfățișează cu o fiară întărind pre cea cu capul rănit ca spre moarte și s'a vindecat. Odată ivit acest om al păcatului în lume, acest corn blestemat, această fiară diavolească, *de acum trebuie să înțelegem că satana s'a deslegat, s'a liberat, i s'a dat voie să lucreze ce voeste întru cei necredincioși. de acum nu mai este oprit.*

* * *

La cei zece regi, a fost începutul durerilor, Matei 24. 8.; dar odată liberat satana și-a și găsit omul întru care să lucreze. Diavolul duhul rău, știe că mulți Creștini au declarat doar de formă în fața împăratului cel mare și a celor zece regi, că nu cred în Dumnezeu și în Iisus Cristos, dar odată liber lăsat, știe cum să înșale pre toți. Din toată lumea necredincioasă care va fi atunci, nu găsește diavolul un vas mai potrivit decât un Evreu foarte inteligent din tribul sau simiunța lui Dan, unul din cei doisprezece fii ai lui Israil. Ce urgie, ce mânie, ce cruzime va fi din partea celor zece regi și a împăratului cel mare, dar nici unuia nu-i va veni în cuget să-i și înfierze (să-i însemneze), pe cei ce zic că într'adevăr zic că se leapădă de Dumnezeu. Așa că satana știind că mulți s'au lepădat de Dumnezeu de formă, el va pune în cugetul acelu

Evreu ca să însemneze pre toți câți se leapădă cu adevărat de Dumnezeu. Atunci va merge acest om al diavolului la împăratul cel mare stăruind să dea poruncă ca, toată lumea să primească un semn; sau pe frunte, sau pe mâna dreaptă cu care se închina lui Dumnezeu, sau de le este rușine să umble înșerați ca animalele care se vând în târguri, să poarte ori fotografia împăratului cel mare, ori numărul lui șase sute șazeci și șase. Negreșit că intelectualii vor primi fotografia sau numărul, iar norodul de jos care umblă prin ploii, prin zăpezi, prin vânturi, prin căldura soarelui vor primi să fie însemnați pe frunte și pe mână, ca să nu mai poarte grija și de fotografie, să n'o murdărească, să n'o rupă etc. Dar mulți Creștini își vor da seama de lucrarea diavolului, și nu vor primi semnul fiarei iscălind singuri că se leapădă de Dumnezeu și vrea să fie moștenitori ai focului veșnic. Și atunci se va vărsa sânge mult.

Și zice Domnul: Scrie: fericiți cei morți, cari în Domnul mor de acum; așa, zice Duhul, ca să se odihnească de ostenelele lor. Apoc. 14. 13. Atunci neplăcându-i omului păcatului purtarea a trei din cei zece regi, sunt detronați de acest om al diavolului, pentru că acei trei nu vor voi să execute punerea semnului la popor. Atunci acest om al păcatului, fiind încredințat de diavol, va începe să facă semne mari în fața împăratului și a lumii, că cu adevărat ce zice el așa este, că nu este Dumnezeu nimeni, fără numai împăratul cel mare. Deci toți închinați-vă, zice el, împăratului și să-i facă fotografia să i se închine. Și când va vedea lumea că și foc

pogoară din cer, și că vorbește fotografia împăratului, atunci se vor lepăda mulți de Dumnezeu și de Domnul nostru Iisus Cristos, și vor primi semnul lepădării de Dumnezeu. Atunci ai să vezi cum regii, miniștrii, dregătorii, funcționari, meseriași, plugari, mulțimea femeilor ușoare și a copiilor, mergând la locul de înfierare, de lepădarea de Dumnezeu. Atunci ai să auzi blesteme, hule, împotriva Tatălui și Fiului și a Sfântului Duh. Ai să auzi atunci după însemnare, exclamații de bucurie din partea lumii, zicând că aceia este credință adevărată, că crede în ce vede, nu ca acum să crezi în Dumnezeu pre care nu-l vezi. Atunci, pe deoparte o face pre lume să creadă, semnele cele mincinoase, care le va face prorocul cel mincinos cu discipolii lui, adică antihristul, omul păcatului; iar pe de altă parte îi constrânge pre toți foamea. Pentru că se va da poruncă în tot pământul la autorități, armate, poliție, jandarmerie, ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde decât numai cine are un semn din cele patru, sau pe frunte, sau pe mâna dreaptă, sau fotografia, sau numărul șase sute șaiszeci șase.

Mulți oameni și femei atunci vor cunoaște că acela este antihristul, și știe că nu va trebui să primească semnul lepădării de Dumnezeu, că se va osândi la judecata lui Dumnezeu! dar vai, că multe vor fi însărcinate cu copii în pântece, altele alăptează pruncii lor, și n'ar voi să primească pecetea lepădării de Dumnezeu. Dar ce să facă din cauza foamei, căci țipă copilașii de foame și nu are cu ce-i hrăni. Hrană nu poate cumpăra că nu-i vinde nimeni, și nu va ști între ce să aleagă, moarte de foame, sau pecetia și

osânda veșnică. Se vor topi mulți de foame, și vor pofti să moară și nu pot. Vei vedea atunci ființe de fete Creștine, și mame Creștine care acum cresc în frica lui Dumnezeu, cum cu bărbăție vor înfrunța pe omul păcatului și pe trimișii lui, și cum cu bucurie vor primi să fie schingiuite, omorâte, etc. Vei vedea atunci oameni Creștini cum vor mărturisi cu îndrăzneală pe Domnul nostru Iisus Cristos, cum vor dovedi celor necredincioși că acela este omul păcatului, antihristul, și să nu se teamă de moarte, ci să primească mai bine chinurile, torturile, moartea, ca să dobândească viața veșnică cu Iisus Cristos. Dar ce condei ar putea descri toate urgiile de atunci? Acum mulți dintre Creștinii noștri, când aud de așa urgi și omoruri de Creștini, din partea acelu împărat fiară și dela cealaltă fiară, omul păcatului, antihristul, zic, că de ce Dumnezeu îl lasă pe diavol și pe acei oameni blestemați să facă atâtea rele oamenilor? Că ce, mai tare este diavolul decât Dumnezeu? Dacă Dumnezeu este adevărat Dumnezeu, de ce îngăduie atâtea răutăți să facă diavolul? Nu, nu, nu este drept Dumnezeu dacă nu-i este milă de oameni, și-l lasă pe diavol să înșele lumea, și după aceea să-i mai arunce și în foc veșnic... Înțeleg, zice, să crez, să mă închin lui Dumnezeu, dar de ce să îngăduie diavolului să înșele lumea și să se osândească? Și Domnul Iisus Cristos le răspunde acestor fricoși, acestor falși Creștini, și le zice: *Eu am venit întru numele Tatălui Meu, și nu mă primiți pre Mine; de va veni altul întru numele său, pe acela îl veți primi.* Ioan 5. 43. Adică veni la noi pre pământ, lăsând slava

cerească, se făcu om asemenea nouă muritorilor. Umblă în haina smereniei și a ascultării de Dumnezeu. Predică împărăția cerurilor și veșnicia. Făcu bine omenirei, învățându-o să se iubească unii pre alții. Ne spuse să fim buni, blânzi, miloși față de săraci. Ne spuse să nu răsplătim rău pentru rău, ci să iubim pe vrășmașii noștri, să ne rugăm pentru ei. Ne spuse să petrecem viața întru rugăciuni, întru poștiri, în lacrimi. Ne spuse să nu râdem, că vom plânge. Ne spuse să nu ne deslățim, că ne vom tângui. Ne spuse să nu ne ocupăm de a cunoaște fața cerului când plouă, când va fi furtună, ci să cunoaștem ce vrea Dumnezeu dela noi, să ne pocăim. Dar lumea Creștină, cei necredincioși când aud că trebuie să se oprească dela aceste fapte rele, pe care le-am arătat în această carte, atunci își ia îndrăsneala și zice: Că unde-l va duce Dumnezeu după moarte, ducă-l; numai acum să-și petreacă și să se distreze; ce o mai fi după moarte. O să văză el atunci.

Li zic: omule, femeie, trebuie a avea și fapte Creștinești nu numai credința în Dumnezeu; că așa și dracii cred în Dumnezeu și se cutremură. Iacov 2. 19. Și-mi răspunde zicând: Că, ar fi cu puțință ca Dumnezeu să condanne în foc veșnic atâta lume care și petrece? Că a văzut ei petrecând, boeri, preoși, monahi, și dacă ar fi păcat, ar mai face aceia așa? câtă carte citesc accia, îmi zic, n'oi mai zice că nu știe lucrurile acestea! Și zice Domnul: Eu venii întru numele Tatălui Meu, și nu mă primiți pe Mine; de va veni altul, antihristul, întru numele său, pe acela îl veți primi. Și adevărat este

cuvântul lui Dumnezeu, căci: pentru teatre, cinematografe, au bani și timp să stea până noaptea târziu; dar pentru ascultarea predicii sau cazanii dela biserică n'au timp. Pentru berării și cafelele au timp să stea până noaptea târziu; dar pentru mântuirea sufletelor lor n'au timp. Pentru ceaiuri dansante, serate dansante, baluri mascate și nemascate, au timp să stea până despre ziuă, dansând și jucând, sufletele pierzând; dar pentru mântuirea sufletelor lor, să se ducă la biserică sărbătoarea două trei ceasuri, să asculte cuvintele lui Dumnezeu, — ce zice El omului să facă să se mântuiască, pentru aceasta nu au timp. Pentru a sări în sus jucând, au putere și timp, dar pentru plecarea genuchilor în fața lui Dumnezeu și a lui Iisus Cristos nu pot, n'au timp.

Au timp a blestema, a vorbi de rău, a critica pe semenii lor; pentru rugăciune și a grăi despre mântuirea sufletului n'au timp. Pentru a citi cărți de basme, romane, etc., au timp, dar pentru a citi Sfânta Evanghelie și alte scrieri cu învățătură sfântă, n'au timp. Pentru a cânta cântări lumești din viori, chitare, harpe, țambale, pian, flaute, muzici, tobe, cimpoae, etc., au timp; dar a lăuda pe Dumnezeu tot cu aceleași organe, cu psalmi și cu cântări duhovnicești, care se cântă la biserică, pentru aceasta n'au timp. *Eu am venit întru numele Tatălui Meu și vă arătai cum să viețuiți, cum să petreceți să vă fie bine pe pământ și în ceruri, și nu mă primiți pe Mine; de va veni omul păcatului, fiul diavolului, și vă va învăța de rău, îl veți primi.*

Iată pentru ce Dumnezeu va lăsa liber definitiv pe diavol în vremea de apoi, și va înșela lumea cu nălucirile lui și cu minuni false, nu adevărate, că va face și foc să se pogoare din cer, însă numai adevărat nu este, ci ca să facă pe oamenii cei necredincioși să se lepede cu totul de adevăratul nostru Dumnezeu Iisus Cristos, și să se arunce în lacul de foc împreună cu el, diavolul. De aceea ne spune Duhul Sfânt, zicând: *Că după ce se va lua din mijloc (Preoția).* Și atunci se va arăta cel fără de lege (antihrist) pe care Domnul îl va omori cu Duhul gurei Sale, și îl va pierde cu arătarea venirii Sale; A cărui venire este după lucrarea satanei întru toată puterea și semne și minuni ale minciunei. Și întru toată amăgirea nedreptății întru cei pieritori; pentru că dragostea adevărului n'au primit ei ca să se mântuiască. Și pentru aceea va trimite lor Dumnezeu lucrarea înșelăciunii, ca să creadă ei minciunei: Ca să se judece toți cari n'au crezut adevărului, ci au binevoit întru nedreptate. II Tesaloniceni 2. 7—12. Vedeți dar că nu este nedreptate la Dumnezeu? Deci în vremea aceea când Preoți nu vor mai fi, și locașurile de rugăciuni, bisericile, unde acum se predică împărăția cerurilor și se face frângerea pâinii vor fi pustii; atunci antihristul, omul diavolului, va da poruncă să se adune lumea în acele locașuri și le va spune ca toți să se închine împăratului cel mare și chipului lui. Observați bine, că acest om al păcatului, fiul pieririi, II Tesaloniceni 2. 3. deși el va face împreună cu discipolii lui semnele cele mincinoase cu lucrarea diavolului, totuși, el spune lumii să se închine celui mai

mare împărat, și fotografia aceuia să o facă și să i-se închine, nu lui și ucenicilor lui; Că așa zice Duhul Sfânt: Mă tem, ca nu cumva precum șarpele, diavolul, a amăgit pe Eva cu vicleșugul său, așa să strice și înțelegerile voastre dela adevărința cea întru Cristos. Că de ar propovădui cel ce vine (antihristul) pe alt Iisus, pe care n'am propovăduit; sau de ați lua alt duh, care n'ați luat; sau altă evanghelie, care n'ați primit, bine l'ați suferi (primi). II Corinteni 11. 3—4. Luați bine seama, că aci vorbește și de antihrist, omul păcatului, și de fiara împăratul cel mare, care va fi în vremea lui antihrist, că zice: Că de ar propovădui cel ce vine, antihrist, pe alt Iisus adică pe împăratul care stăpânește tot pământul.

Așa că antihrist, omul păcatului, fiul pieireii, folosindu-se de pustiitatea bisericilor și de lipsa Preoților Creștini, el însuși va sta în aceste locașuri sfinte, propovăduind pe acea fiară de om spurcat, spunând lumii că nu există alt Dumnezeu și Cristos, fără numai acel împărat al optulea din cei șapte. Apocalips 17. 11. Și că cine i se poate împotrivi? În vremea aceea se va împlini cuvintele Domnului ce zice: *Deci, când veți vedea urâciunea pustiirii, care s'a zis prin Daniil proorocul, stând în locul cel sfânt (cela ce citește să înțeleagă).* Atunci cei din Iudeea să fugă la munți; Și cel ce va fi pe casă, să nu se pogoare să ia ceva din casa sa; Și cel ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi și să-și ia haina sa. Iar vai! celor ce vor avea în pânțele și celora ce vor alăpta în zilele acelea! Ci rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sâm-

băta. Că va fi atunci necaz mare, care n'a fost dela începutul lumii până acum, nici nu va mai fi. Și de nu s'ar fi scurtat zilele acelea, nu s'ar fi mântuit tot trupul, dar pentru cei aleși se vor scurta zilele acelea. Atunci de va zice vouă cineva; iată aici este Cristos, sau acolo, să nu credeți. Că se vor scula cristoși mincinoși și prooroci mincinoși, și vor da semne mari și minuni, încât să amăgească de va fi cu puțință și pe cei aleși. Iată mai înainte am spus vouă. Deci de vor zice vouă: iată în pustie este, să nu eșiți; iată în cămări, să nu credeți. **Că precum este fulgerul dela răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului.** Matei 24. 15—27.

• • •

Să nu socotească cineva pustiirea care a făcut-o Vespasian și Tit asupra Ierusalimului și asupra bisericii lui Solomon, cum că aceia este pustiirea dela Matei 24. 15—27. Nu distrugerea orașului Ierusalim și Biserica lui Solomon este pustiirea aceasta arătată la Ev. Matei. Este adevărat că, biserica făcută de Solomon de multe ori a fost distrusă, însă s'a refăcut iarăși; Dar de când a distrus-o Vespasian și Tit nu s'a mai refăcut, și nici nu se va mai reface vreodată, deoarece este înlocuită cu biserica Domnului nostru Iisus Cristos. Pentru distrugerea bisericii făcută de Solomon a zis Domnul Iisus, așa: Și eșind Iisus din biserică mergea, și s'au apropiat către Dânsul ucenicii Lui ca să-i arate Lui zidurile bisericii. Iar Iisus a zis lor; vedeți acestea toate? Amin grăesc vouă; nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu se risi-

pească. Matei 24. 1—1. Așa că s'a risipit prin Vespasian și fiul său Tit, în prima sută de ani dela Domnul Iisus. Auzirăți că Domnul Iisus zise că în timpul acelei pustiiri cei din Iudeea să fugă în munți; și cel ce va fi pe casă, să nu se coboare să ia ceva din casa sa. Și cel ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi să-și ia haina sa. Și așa zice și în Sfânta Evanghelie dela Marcu 13. 14—16. Luca 21. 21. Toate cuvintele acestea sunt în legătură cu cuvântul din Apocalips, ce zice: Eșiți dintrânsa norodul Meu. Apoc. 18. 4. Poate unii se vor îndoi de ce spun aici, însă luați bine seama că la Sf. Evanghelist Luca zice; Cei ce vor fi în mijlocul Ierusalimului să iasă. 21. 21. Aduceți-vă aminte că Domnul Iisus s'a făgăduit a fi cu Apostolii Săi în toate zilele în tot pământul până la sfârșitul veacului. Matei 28. 20 Deci, dacă Apostolii și urmașii lor sunt cetatea iubită a Marelui Impărat întru care locuște, Matei 5. 35., cum nu înțelegeți că de Preoția Apostolică e vorba, care este numită „Ierusalim“ Alegerea cetății Ierusalimului în legea veche și existența lui de a fi până la venirea în trup a Domnului, a fost pildă pentru cetatea următoare după Domnul Iisus, adică Apostolii și urmașii lor până în sfârșit. Eu am mai spus că nu sunt Diacon nici Preot, însă trebuie să spun adevărul. Deci, la sfârșitul veacului această cetate mare, Preoția, va fi distrusă precum am dovedit, și zice Domnul că: Zilele izbândirii sunt acestea, ca să se împlinescă toate cele scrise. Luca 21. 24, Apoc. 17. 17. Deci, în vremea acelei pustiiri când satana este deslegat puțin, adică i-se dă voe să facă toate câte voește și poate în cei peritori, înșelând lu-

mea cu înșelăciunile lui cele mincinoase, făcând semne și minuni nu adevărate, ci false, ca să corupă pe toată lumea. Când va vedea lumea atunci pe antihrist, omul păcatului, că face așa semne și minuni, și că pogoară și foc din cer, și face de vorbește fotografia împăratului, fiara, atunci cu toții vor alerga cei necredincioși să vază, să auză, și să primească învățăturile mincinosului cristos, și să le pue pecetia lepădării de Dumnezeu. Atunci se vor bucura Evreii cari nu se vor fi botezat în vremea predicării Evangheliei la toate neamurile; căci se vor boteza și dintrâșii mulți și vor crede în Tatăl prin Fiul; și vor cinsti și aceștia pe Fiul ca și pe Tatăl. Ioan 5. 23. Inșă nu toți se vor boteza, că cei mai mulți dintrâșii, după învățătura mincinoasă a Rabinilor lor, așteaptă să le vie un mesia, izbăvitor, care să le dea împărăție pământescă, nu cerească.

Așa că, văzând Evreii că antihristul și cu împăratul cel mare persecută și omoară pe toți Creștinii din tot pământul, se vor bucura Evreii crezând că antihrist este mântuitorul cel mult așteptat de ei. Mai ales că antihrist este de neam Evreu, din seminția lui Dan, îi vor da tot concursul, ca să se împlinească ce este scris, zicând: Dan va judeca pe poporul său ca și un neam în Israil. Și să se facă Dan șarpe (diavol) în cale, pândind în cărare, mușcând călcâiul calului, și va cădea călărețul înapoi. Facerea 49. 16—17. Și iarăși zice: Iată ca norul se vor sui, și ca viforul carele lor, mai sprinteni decât vulturii, caii lor, vai nouă, că perim. Pentru că celui ce se sue dela Dan va

veni mie. Ieremia 4. 13—15. Și iarăși zice: Pentru ce noi ședem? Adunați-vă și să intrăm în cetățile cele tari, și să pierim acolo, că Dumnezeu ne-au lepădat pe noi, și ne-au adăpat pe noi cu apă de fiere, pentru că am păcătuit înaintea Lui. Am așteptat pace și nu era nimic bun, vremea vindecării, și iată era spaimă. Dela Dan vom auzi glasul iușimei cailor lui, de glasul rânchezării cailor călărimei lui s'a clăit tot pământul, și va veni și va mânca de tot pământul și plinirea lui, cetatea, și pe cei ce locuiesc întru dânsa. Pentru că iată Eu trimet la voi șerpi omorători, căroră nu este descântare. Și vă vor mușca pe voi fără de vindecare. Ieremia 8, 14—18. Iar șerpii aceștia căroră nu este descântare, și care mușcă fără să te mai poți vindeca, este înșelăciunea diavolului asupra lumii în vremea lui antihrist; că va înșela lumea ca să primească pecetia lepădării de Dumnezeu, sau pe mână, sau pe frunte unde mai înainte se ungea cu untdelemn, sau numele, sau numărul numelui împăratului, fiară, de șase sute șazeci și șase. Și câți vor primi unul din aceste semne se vor osândi de Dumnezeu, aceasta înseamnă vindecarea dela Ieremia 8. 18.

* * *

În vremea lui antihrist se vor bucura și necredincioșii Creștini, cari poartă de formă numele de Creștin. Atunci văzând ei semnele ce va face antihrist și ucenicii lui, că în tot pământul va trimete oameni lepădați de Dumnezeu, și aceia vor face semne ca și antihristul adevărat, că zice Domnul: Că în vremea aceia se vor

scula cristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor da semne și minuni, încât să amăgească de va fi cu puțință și pre cei aleși, adică pre cei statornici în Dumnezeu. Matei 24. 24. Atunci acei necredincioși Creștini, vor da pre frații lor și pre părinții lor la moarte, socotind că face slujbă lui Dumnezeu. Ioan 16. 2. Atunci se vor bucura și ereticii cari nu se vor fi întors înapoi la dreapta credință Creștină, și care așteaptă să vie Domnul nostru Iisus Cristos să împărătească pre pământ o mie de ani. Căci ereticii văzând atunci pre acel blestemat om al păcatului făcând așa semne mari și omorându-ne pre noi Creștinii; și văzând că spune acel blestemat că el este Cristosul adevărat, ei vor crede că a venit Mântuitorul să împărătească cu ei o mie de ani. Și că va strica orice domnie, orice stăpânire, numai va fi nici un fel de legi omenești pre pământ, că așa zic ereticii. Atunci vor crede ereticii că li s'au împlinit așteptarea lor, și deci să pue în aplicare cuvântul ce zice: Răsplățiți ei precum și ea va răsplătit vouă, și îi îndoiiți ei îndoite după faptele ei; cu paharul cu care a dres, dregeți ei îndoite. Cât s'a slăvit pre sine și s'a desfătat, pre atâta dați ei chin și plângere. Apoc. 18. 6—7. Așa că bieții eretici bizuindu-se cuvintelor acestora, vor deveni cei mai aprigi persecutori ai Preoților și ai Creștinilor statornici. Ei nu șin socoteală de cuvintele Domnului Iisus ce zice: Intoarce sabia ta în locul ei, că toți cei ce scot sabia, de sabia vor muri. Matei 26. 52. Ioan 18. 11. Apocalips 13. 10. Și bizuindu-se că a venit Domnul Iisus vor face multe rele. Dar Domnul Iisus zice că, venirea Sa este

ca fulgerul, și vine cu foc și cu mânie, și va ucide pre toți cari s'au luptat cu sfinții Lui, și i-au persecutat și i-au omorât. Apocalips 19. 21. Deci, în zilele acelea ale pustirii lui antihrist, nu sânt numai omorurile de Creștini, ci vor fi și alte pedepse trimise de Dumnezeu pre pământ, peste oamenii cari se vor închina acelui împărat, fiară, și lui antihrist. În zilele acelea ne spune Domnul Iisus, că: *Vor fi semne în soare, în lună și în stele, și pre pământ mârșirea limbilor cu nedumerire, sunet făcând marea și valurile, mai murind oamenii de frică și de așteptarea celor ce vor să vie în lume, că puterile cerurilor se vor clăti.* Luca 21. 25—26. Și iarăși zice: *Pentru aceia toată mâna va slăbi și tot sufletul omului se va spăimânta. Turbura-se-vor solii, și-i vor cuprinde dureri, ca pre femeia ceia ce naște, și se vor plânge unul către altul și se vor spăimânta, și-și vor schimba fața sa în chipul focului.* Că iată, ziua Domnului vine nevindecată de mânie și de iuțime. ca să facă lumea pustie și să piarză pre păcătoși dintrânsa. Că stelele cerului și orionul și toată podoaba cerului nu-și vor da lumina, și se va întuneca soarele răsărind și luna nu-și va da lumina sa. Și voi porunci la toată lumea răutăței și celor necurați păcatele lor, și voi pierde semeția celor fărădelege și trufia mândrilor o voi smeri. Isaia 13. 7—11. Și voi da, zice Domnul, minuni în cer sus și semne pre pământ jos, sânge și foc și abur de fum. Soarele se va schimba întru întunec, și luna în sânge mai'nainte de **venirea zilei Domnului cei mari și luminate.** Ioil 2. 30—31. Faptele Apostolilor 2. 19—20. Și în multe locuri din

Dumnezeiasca Scriptură vorbește de timpul acela cumplit al celor zece regi și antihrist, care ascultă de cel mare împărat, fiară. Și în zilele acelea, oamenii cei ce vor cunoaște înșelăciunea lui antihrist, se vor ascunde care pe unde pot; de sus dela Dumnezeu se fac semne și minuni înfricoșate, apele mărilor vor clocoti ca apa într-o căldare ce fierbe cu foc tare; de altă parte porunca împăratului și a lui antihrist este să caute și să omoare pe toți Creștinii cari nu vor voi să se lepede de Domnul nostru Iisus Cristos. *In zilele acelea, zice Domnul, vor căuta oamenii moartea și nu o vor afla, și vor pofti să moară și moartea va fugi dela ei.* Apocalips 9. 6. *Atunci vor începe a zice munților: cădeți peste noi; și dealurilor: acoperiți-ne pre noi* Luca 23. 30. *Isaia 2. 10—21. Pentru aceia acestea zice Domnul Dumnezeu Atotșitorul: In toate ulițele plângere și în toate căile se va zice vai! vai! Vai celor ce doriți de ziua Domnului, că este vouă ziua aceia a Domnului, zi de întunec, și nu de lumină. Precum când fuge omul dinaintea leului și-i iese înainte ursul, și sare în casă, și-și rezămă mâinile sale pre perete și-l mușcă șarpele. Au nu este întunec ziua Domnului, și nu lumină? Amos. 5. 16—20. Aceste urgii, bătăi, înfricoșări, semne, prigoane, omoruri care vor fi în vremea aceia; toate acestea sunt pedepsele, plăgile, care le spun în Apocalips. Dar cu toate aceste pedepse și bătăi dela Dumnezeu, cei lepădați de Dumnezeu nu vor voi să se pocăiască să dea slavă lui Dumnezeu, precum este scris: Și nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de fermecătoriile lor, nici de curvia lor, nici*

de furtisagurile lor. Apocalips 9. 21. Și mulți dintre Creștini vor primi moartea, cu toate chinurile care li le vor da slugile împăratului și ale lui antihrist; acești doi formează două fiare. Pentru că toți Creștinii cei ce caută acum și umblă duple rânduiala Sfintei Evanghelii, vor cunoaște lămurit când se va ridica acea fiară, împărat, și pe antihrist proocul mincinos, și nu vor primi punerea pecetiei pe mână sau frunte, nici se vor închina fotografiei împăratului. Pentru că Creștinii adevărați știu din cărți, că: *Oricine se închină fiarei și chipului ei, și ia semnul ei pe fruntea sa, sau pre mâna sa, și acesta va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu, cel dres neamestecat în paharul mâniei Lui; și se va chinui cu foc și piatră pucioasă înaintea stinților Ingeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor în vecii vecilor se sue; și nu au odihnă ziua și noaptea, cei ce se închină fiarei și chipului ei, și cel ce ia semnul numelui ei.* Apoc. 14. 9—11. *Iar cei credincioși Creștini nu numai că vor răbda chinurile, dar chiar se vor bucura lăudând pre Dumnezeu cu cântări de laudă, ca și Domnul Iisus în ajunul suferinței, Matei 26. 30.; și Apostolii Domnului când erau persecutați, Fapt. Apost. 5. 41. și 16. 25. Precum și astăzi se cântă în bisericile Creștine drept credincioase, ortodoxe, și prin casele nevoitorilor Creștini adevărați, cu cântări de Psalmi și imnuri duhovnicești, așa va fi în vremea acelei fiare a opta din cele șapte și a lui antihrist. De o parte cei credincioși statornici, se vor bucura de persecuțiile și moartea grozavă ce vor primi, iar de altă parte necredincioșii cari vor primi pecetia fiarei, se vor bucura că le-a venit*

om după dorința lor, care le va da voie la desfrâu în ori ce chip, precum este scris: În vremea aceea se vor alege, se vor nălbi și se vor lămurii și se vor sfinți mulți, și vor nelegiui cei fărădelege, și nu vor înțelege toți cei fărădelege, ci cei înțelepți vor înțelege. Daniil 12. 10.

* * *

Iată arătați despre fiara și anticrist care va pune pecetia pe mână sau pe frunte, sau va purta numărul fiarei cei ce se vor lepăda de Dumnezeu. Aceasta este fiara din Apocalips 20. 4, căruia nu trebuie a ne închina, nici a-i primi vreunul din semnele ei; și cu sila nimănui nu-i va da semn, ci numai celor ce de bună voie vor primi. Iar care nu vor voi să primească, va căuta să-l amăgească cu cuvinte și cu minuni false în tot chipul, și de nu-i va convinge nici așa, îi va chinui groaznic și-i vor omori ca să sperie și pre ceilalți.

Acum să vă arăt decând încetează Preoția Creștină.

De când fiara care era și nu este, măcar că este, Apoc. 17. 8; și aceasta al optulea este și din cei șapte este, Apoc. 17. 11. Și decând această fiară stăpânește toată lumea, nu îndată încetează Preoția. Căci numai războiul i s'a dat să facă cu alte popoare până le va birui pe toate câte nu se vor supune de bună voie, patruzeci și două de luni. Apoc. 13. 5. Și după

aceia i se dă să facă războiul cu sfinții, creștinii, împreună cu cei zece regi, și-i va birui pe sfinți. Apoc. 13. 7. Și decând acei zece regi dau războiul cu Mielul, Apocalips 17. 16, — adică se ia Preoția din mijlocul Creștinilor, II Tesaloniceni 2. 6. — până la sfârșitul domniei împăratului fiară și a lui antihrist proorocul mincinos, sunt două mii și patru sute de zile. Daniil 8. 14. Iar timpul stăpânirii cornului al unsprezecelea, omul păcatului, fiul pieririi, după cei zece regi și în timpul lor, este de trei ani și jumătate; adică vreme și vremi și jumătate de vreme. Daniil 7. 25. Iar acești trei ani și jumătate sunt cele o mie două sute nouăzeci de zile dela Daniil 12. 11. Vedeți dar, că aici trece peste trei ani și jumătate, cu vre-o douăzeci și cinci de zile mai mult. Așa că cu o mie o sută și zece zile înainte de cornul al unsprezecelea, antihrist, se va distruge Preoția Creștină de cei zece regi.

Numai de atunci nu se mai poate a urma și ține ceiace spun Păstorii Creștini.

Dumnezeu, ca să nu fie Creștinii vinovați la judecata Lui, că nu au ascultat de învățătorii cei întru Cristos precum a poruncit, Evrei 13. 17.; a pronunțat mai înainte deslegarea: „Eșiți“ Apocalips 18. 4. Luca 21. 21. Matei 24. 16. Marcu 13. 14. Prin cuvântul „eșiți“ ne desleagă pentru acele timpuri cari vor scăpa de porunca ce zice: Să stăm și de Ierusalim să nu ne depărtăm, ca să primim făgăduința Tatălui care ne-a spus-o Domnul Iisus, mântuirea sufletului Luca 24. 49, Faptele Apost. 1. 4. Așa că cuvintele Domnului Iisus, Cristos adevărate sunt

că va fi cu Apostolii Săi, Episcopii și cu tot Clerul până la sfârșitul veacului, amin. Matei 28. 20. Adică va fi cu acești Păstori Domnul Iisus, numai întru slujbele care le fac Creștinilor spre mântuire, nu când păcătuiesc.

Dar venind pustiirea mai întâi dela cei zece regi, cu o mie și o sută zece zile înaintea lui antihrist; și după aceea ridicându-se și antihrist omul păcatului, va continua și mai mult opera de distrugere a Creștinismului prin minciunile diavolului cu semne și minuni false. Așa că timp de aproape șapte ani, Creștinii nu vor mai vedea zile liniștite dela cei zece regi, până la sfârșitul domniei lui antihrist și împăratul cel mare. Dar împlinindu-se timpul pustiirii va face Dumnezeu izbânda precum scrie: *Și am văzut pre fiară (împăratul cel mare) și pe regii (împărații) pământului și oștirile lor adunate să facă războiul cu Cel se șade pe cal (Iisus Cristos), și cu oastea Lui. Și s'a prins fiara (împăratul cel mare), și cu ea proorocul (antihristul) cel mincinos, care a făcut semnele înaintea ei, cu care a amăgit pe cei ce au luat semnul fiarei, și pe cei ce s'au închinat chipului ei. Vii s'au aruncat amândoi în iazărul cel de foc care arde cu piatră pucioasă. Apocalips 19. 20.*

Vedeți dar că împlinindu-se timpul lor, și când toată lumea este înfuriată contra lui Dumnezeu și cu privirile așintite la împăratul fiară, și la antihrist, atunci se pomenesc fără de ei amândoi, fără să știe ceilalți îndrăciți, că ei amândoi sunt aruncați de Dumnezeu, de vii în lacul de foc pentru totdeauna. *Fericiți cari nu vor primi semnul fiarei atunci și vor primi moartea, zice Domnul. Apoc. 14. 13. Pe aceștia ni-*

arată că împărățesc cu Domnul Iisus Cristos în cer, ca și Apostolii Domnului, ca și mucenicii. De aceia zice Sf. Ioan: *Și am văzut și pe sufletele celor tăiați pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu, și care nu s'au închinat fiarei, nici chipului ei, și n'au luat semnul pe fruntea lor, și pe mâna lor; și au viețuit și au împărățit cu Cristos o mie de ani. Apoc. 20. 4.*

Vedeți dar că vorbește lămurit că cei ce au răbdat moartea pentru numele Domnului, în vremea fiarei sufletele lor împărățesc sus în cer cu Domnul Iisus. Iar ce însemnează a împărăți cu Domnul Iisus Cristos în cer, v'am arătat mai înainte. Deci, precum am mai spus, iarăși spun: Să nu vă amăgiți că, după ce se va arunca în iazerul de foc împăratul și antihristul, Apoc. 19. 20; vor mai împărăți și sufletele celor omorâți de ei, încă o mie de ani în cer cu Domnul Iisus. De împărăția pământească nici nu este vorbă de vorbit. Să știți că cu taină este dată acea mie de ani. Măcar un an, sau o lună, sau o zi, de va domni, împărăți, cineva cu Domnul Iisus în cer, tot o mie de ani se numește, precum este scris: Iar aceasta una să nu se tăinuiască de voi, iubiților, că o zi înaintea Domnului este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi. Il Petru 3. 8. Psalm 89. 4. Iar dela aruncarea fiarei și a proorocului mincinos în iazerul de foc, numai este timp mult până la venirea Domnului Iisus Cristos ca să facă judecata tuturor. Inșă ziua și ceasul venirii lui, nu-l spun pentru că nu știu. Și voi dovedi de ce nu se poate ști. Domnul Iisus a spus că ziua și ceasul, nimeni nu-l știe, nici îngeri din ceruri

fără numai Tatăl meu singur. Matei 24. 36. Marcu 13. 32. Iar adventiștii prooroci mincinoși, cari netezesc cătle venirei lui antihrist, ei ca să arate celor ce-i ascultă că știu toate tainele lui Dumnezeu, de multe ori au prezis ziua venirei Domnului, făcând iarăși mincinos pre Dumnezeu ce zice: Că nici Fiul lui Dumnezeu nu o știe acea zi. Marcu 13. 32. Nu că nu o știe, ci a zis așa numai să nu îndrăsnim noi să zicem că știm ziua aceia. Și voi dovedi de ce nu se poate ști.

Dupăce lumea numai are pre împăratul fiară și pe antihrist în mijlocul lor, fiind aruncați de vii de către Dumnezeu în iazerul de foc, timp mult nu mai este. Atunci dintre Creștinii cari vor scăpa neomorâți, poate să se aștepte din zi în zi la venirea Domnului nostru Iisus Cristos. Inșă fiind-că mai este puțin timp dela omorârea fiarei până la venirea Domnului, să termin întâi cu celelalte versete din Apoc. Cap. 20. Și zice în versul 5. *Iar ceilalți morți n'au înviat până nu se va sfârși miea cea de ani. Aceasta este învierea cea dintâi.* 6. *Fericit și sfânt este cel ce are parte întru învierea cea dintâi: peste aceștia moartea cea de-a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos, și vor împărăți cu El o mie de ani.* În versul 5, ne arată Dumnezeu că toți oamenii și femeile care nu s'au nevoit pentru împărăția cerurilor, și n'au vrut să meargă pe calea cea îngustă a vieții, nu au parte a împărății cu Domnul Iisus, deși formalitățile de Creștin le va fi avut, însă nu s'au nevoit să pună în practică credința prin fapte. Și *Fericit și sfânt* zice în versul 6, *este cel ce are parte la învierea cea dintâi, peste aceștia moartea cea de a doua nu are*

putere. Adică învierea cea dintâi este acum, pentru cei cari acum ne nevoim să ne mântuim sufletele de focul cel veșnic, și nu ținem seamă de ne urăște lumea, pentrucă credem în Domnul Iisus Cristos. Și chiar ne bucurăm de suntem persecutați și chiar de ne-ar și omori. Și această primă moarte are putere și peste drepti și nedrepti. Numai fiara și proorocul mincinos s'au învrednicit a fi aruncați de vii fără să guste moartea în iazerul de foc. Iar a doua moarte, peste dreptii credincioși nu mai are putere, zice Domnul. Dar ce înseamnă moartea a doua? A doua moarte înseamnă aruncarea în iazerul de foc după judecata Domnului Iisus Cristos, când va veni acum. Apocalips 20. 14. Matei 25, 46. Omul nici odată nu moare, dar așa se numește când omul moare acum cu trupul, noi numim moarte. Inșă în Sf. Evanghelie se numește adormire moartea întâia, de acum. Matei 9. 23. I Tesaloniceni 4. 13. Iar sufletul omului nu moare nici odată, că nu se poate să moară, de oarece este suflet viu, nemuritor ca și Dumnezeu. Facerea 1. 27. și 2. 7. I Corinteni 15. 45. Iar de nu credeți că acum este prima înviere a celor drept credincioși Creștini, ascultați cuvintele Domnului ce zice: *Inșă pentru aceasta nu vă bucurați, căci - duhurile se pleacă vouă; ci vă bucurați mai vârtos, că numele voastre s'au scris în ceruri.* Luca 10. 20. Filipeni 4. 3. Apocalips 3. 5. Și iarăși zice: *Amin, amin, grăesc vouă; cela ce ascultă cuvintele Mele și crede Celui ce M'a trimis pe Mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s'a mutat din moarte în viață.* *Amin, amin, grăesc vouă, că vine ceasul și acum este, când*

morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cari vor auzi vor învia. Ioan 5. 24—25. și 6. 47. 8. 51. și 14. 19. și 11. 25—26. crezi aceasta?

* * *

O cât sunteți de rătăciți **voi ereticilor** cari v'ăți depărtat dela dreapta credință ortodoxă! Credeți lui Dumnezeu, nu mie, că acum cei ce cred în Domnul nostru Iisus Cristos după cum v'am dovedit în această carte, aceștia sunt cari au partea la învierea cea dintâi. Și aceștia vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos, după ce se mută din lumea aceasta și aceștia împărătesc cu El în cer. Adică pot să se roage pentru noi cari ne nevoim ca și ei, și pot să ne pârască la Dumnezeu de ne abatem dela dreapta credință care v'am arătat-o.

Precum acum **Episcopii și Preoții** fac rugăciuni pentru Creștini și îndeplinesc lucrul Domnului, tot așa sunt cei ce se nevoesc acum dintre Creștini — indiferent de ce au fost în lume — au luat dela Dumnezeu darul, vrednicia aceasta ca să se roage către Domnul Iisus pentru cei ce cred și umblă după adevăr. Nu auziți ce zice Domnul? Că, vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cari vor auzi vor învia, Ioan 5. 24. Adică, nu morții cari au adormit, ci noi, **cei morți cu păcatele** deși suntem vii acum, că așa zice: *Și pe voi, cari erați morți cu greșalele și cu păcatele: Întru care oare când ați umblat după veacul lumii aceștia, după domnul stăpânirii văzduhului, celui ce acum lucrează întru fii neascultărei.* Efeseni 2. 1—2. Și iarăși zice: **Și fiind noi morți cu păcatele, impre-**

ună ne-a înviat cu Cristos (în dar sunteți mântuiți). Efeseni 2. 5. Și iarăși zice: *Și pe voi cari erați morți întru păcate și întru nelăderea împrejur a trupului vostru, v'a înviat împreună cu Dânsul, ertându-vă vouă toate greșalile.* Coloseni 2. 13.

Deci, acum este întâia înviere a celor morți cu păcatele și se întorc la pocăință în adevăr, ascultând poruncile Domnului Iisus, precum am arătat aici. Fericit și sfânt, zice, este cel ce are parte întru învierea cea dintâi; peste aceștia moartea cea de a doua nu are putere. Apoc. 20. 6. Nevoiți-vă acum și rugați pe Dumnezeu să vi se scrie numele în cartea vieții; căci acei cari acum nu sunt scriși, se vor arunca în iazerul cel de foc. Apoc. 20. 15. Iar în versetul 7. 8. 9. din Apoc. cap. 20. zice:

7. *Și dacă se va împlini acea mie de ani, se va deslega satana din temnița lui.*

8. *Și va eși să înșele neamurile cele ce sunt în cele patru unghiuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, să-i adune pe ei la războiu, al căror număr este ca nisipul mării*

9. *Și s'au suit pe latul pământului, și au înconjurat tabăra sfinților. și cetatea cea iubită: și s'a pogorât foc dela Dumnezeu din cer, și i-a mâncat pe ei. Aici nu spune altceva decât cele ce am spus mai'nainte despre fiară, cei zece regi și antihrist; cari vor distruge Preoția și vor ucide pe Creștini. Iar Gog și Magog este toți acei cari se vor lepăda de Dumnezeu și vor crede lui antihrist și se vor închina fiarei, sau vor lua unul din semnele ei. Și după împlinirea timpului de persecuție, de omor și de*

înșelăciune, precum v'am dovedit, fiara, împăratul și cu proorocul mincinos, antihristul, vor fi aruncați de vii în iazerul de foc și piatră pucioasă. Apoc, 19. 20. Iar în Apoc. 20. 9., ne arată în general, că peste toți odată s'a pogorât foc din cer și i-a mâncat pe ei. Adică pe cei ce credeau în omul păcatului și fiară. Iar în Apoc. 19. 21., ne arată că după ce s'au aruncat în foc cei doi, pe urmă s'au ucis ceilalți. Pentru aceasta am spus, că după aruncarea celor doi în foc, dintre Creștinii cari vor scăpa neomorâți, pentrucă se vor ascunde mulți prin munți și prin crăpăturile pământului, poate să aștepte în fiecare zi venirea Domnului Iisus Cristos, că timp mult numai este. Că prin Daniil așa zice Domnul: Și dela vremea în care va înceta jertfa cea fără de curmare, și se va da urâciunea pustirii, zile o mie două sute nouăzeci. Fericit este cel ce așteaptă, și a ajuns la zile, o mie trei sute treizeci și cinci. Daniil 12 11.

Aici ne arată, că dela aruncarea împăratului fiară și a lui antihrist în iazerul de foc, mai sunt încă patru zeci și cinci de zile, că zice: Fericit cel ce așteaptă, și a ajuns la o mie treisute treizeci și cinci de zile, adică cu patruzeci și cinci de zile mai mult peste timpul lui antihrist și fiară.

* * *

Prin Iezechil ne arată Dumnezeu, că după ce se vor omorî de Dumnezeu cei din seminția lui Gog și Magog, adică cei lepădați de Dumnezeu, cei rămași neomorâți din Creștini, vor aprinde focul șapte ani în urmă numai din armele celor

uciși de Dumnezeu. Iezechil 39. 9. Inșă numai sânt șapte ani după uciderea celor îndrăciți cari credeau și se închinau fiarei, ca lui Dumnezeu: Că însuși Domnul Iisus a zis: Și de nu s'ar fi scurtat zilele acelea, nu s'ar fi mântuit tot trupul dar pentru cei aleși se vor scurta zilele acelea; Matei 24. 22. Vedeți că pentru dragostea celor aleși adică cei statornici în Domnul Iisus Cristos, s'a scurtat continuarea urgiei din partea celor rămași în urma lui antihrist și fiară, pentrucă și aceia tot așa de răi sunt ca și cei doi blestemați, deoarece este satana liber, Și iarăși zice Domnul: Inșă îndată după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, și luna nu-și va da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor se vor clăti. Matei 24. 29. Marcu 13. 24—25. Așa că venind Fiul lui Dumnezeu în lume, și de dragul Creștinilor statornici, a redus, a scurtat zilele acelea. Nu ne mai arată nici cei șapte ani dela Iezechil, nici cele patruzeci și cinci de zile dela Daniil; Ci zice: Că îndată după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, și luna nu-și va da lumina sa, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor clăti. Matei 24. 29. Și adventiștii zic că, antihrist, fiara (Patriarhii Creștini?) este în lume încă de acum o mie șase sute de ani, adică dela trei sute douăzeci și cinci de ani dela Domnul Iisus... Domnul zice: Indată după necazul acestor zile soarele se va întuneca, și celelalte.... iar ereticii lungesc timpul după mintea lor cea rătăcită, și orbită.

Dar în versetul 10 zice în Apoc. cap. 20.: *Și diavolul cel ce îi înșela pe ei, s'a aruncat în iazerul*

cel de foc și de piatră pucioasă, unde este fiara și proorocul cel mincinos, și se vor chinui ziua și noaptea în vecii vecilor.

Aici arată că îndată cu omorârea celor însemnați și îndrăciți, de către Dumnezeu, imediat se prind toți diavolii, împreună cu șeful lor satana, și vor fi aruncați în focul care le este pregătit mai înainte de întemeierea lumii. Matei 25. 41. Deci odată soarele întunecat după zilele acelea și diavolul osândit pe vecie, s'au liniștit toate.

* * *

Acum, spuneți voi ereticilor, în întunerecul acela grozav când, nici soare, nici lună, nici stelele numai sunt să lumineze și să te orientezi a număra zilele, spuneți-mi cum s'ar mai putea spune ziua venirii Domnului Iisus când numai sunt nici de cum zile? Vedeți de ce nu se poate ști ziua aceia? Pentru că numai sunt zile, ci numai întunerec.

Domnul Iisus zice: Deci începând acestea a se face, căutați în sus și ridicați capetele voastre, că se apropie răscumpărarea voastră. Luca 21. 28. Și voi ereticii nu numai spuneți că antihristul cel adevărat a fost și este de atâtea sute de ani, ba mai spuneți și că, vine Domnul Iisus să împărățească pe pământ o mie de ani.

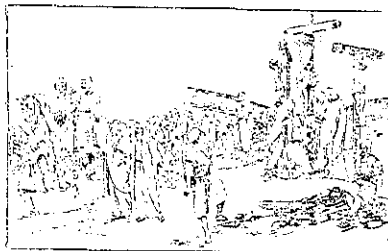
Cu voi ereticilor, care nu vă veți întoarce la adevăr și cu cei ce vă vor crede pe voi, se împlinesc cuvintele Domnului ce zice: **Bată-te Dumnezeu cu desmeticie și cu orbie și cu eșire din minte. Și să pipăi în amiaza-zi cum pipăe orbul în întuneric.** II Lege sau V Moisi 28. 28—29. Pentru că nu ați crezut cu-

vintelor lui Dumnezeu. Au nu și voi ereticilor care nu vă veți întoarce la adevăr, sunteți idoli ciopliți? Adevărat că da. Că așa zice Scriptura: Au orbit ochii lor și au înpietrat inima lor; ca să nu vază cu ochii, nici să înțeleagă cu inima, și să se întoarcă, și să-i vindec pe ei. Ioan 12. 40. Matei 13. 13—15. Faptele Apostolilor 28. 26—27. Isaia 6. 9—10.

Deci, cât mai aveți timp, întoarceți-vă la adevăr căți voiți să vă mântuiți, precum v'am arătat. Iar despre Gog și Magog, s'ar părea că Chinezi sunt cei cari se trag din Gog și Magog, și adevărat este, că Chinezii sunt. Pentru că Gog și Magog sunt din primii nepoți ai lui Noe. Vezi Facerea 10. 2. și I Paralipomene 1. 5. Inșă Gog și Magog care trebuie să-i înțelegem, sunt frații noștri care se vor lepăda de Domnul nostru Iisus Cristos în vremea pustiirii și vor sluji diavolului, lui antihrist și fiarei, omorând pe frații lor Creștini. Iar pe ei îi va omorî Dumnezeu și-i va arunca în iazerul de foc și piatră pucioasă. Deci, după ce diavolul și îngerii lui sunt aruncați în foc veșnic, și când întunerecul domnește peste tot pământul, atunci în întunerecul acela se vor împlini cuvintele acestea, ce zice: *Iată taină zic vouă: că nu toți vom adormi, muri, iar toți ne vom schimba; Intr'o cirtă, întru clipeala ochiului, întru trâmbița cea de apoi; pentru că va trâmbița, și morții se vor scula nestricăți, și noi ne vom schimba.* I Corinteni 15. 51—52. Luați bine aminte, că ne arată că în timpul acela mai vor fi oameni care n'au gustat moartea nici odată. Și iarăși zice: *Că aceasta grăim vouă cu cuvântul Domnului, că noi cei*

vii, cari vom fi rămași întru venirea Domnului, nu vom întrece pe cei adormiți. Că însuși Domnul întru poruncă cu glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu se va pogori din cer și cei morți întru Cristos vor învia întâi. După aceea, noi cei vii care vom fi rămași, împreună cu dânșii ne vom răpi în nori, întru întâmpinarea Domnului în văzduh; și așa pururea cu Domnul vom fi. I Tesaloniceni 4. 15—17. Atunci când morții au înviat toți, dreptii și nedrepții, unii spre viață veșnică iar unii spre osândă veșnică. Daniil 12. 2. Ioan 5. 29.

* * *

Răstignirea Domnului

Atunci când cei rămași neadormiți, se vor schimba într-o clipă de ochi, în întunerecul acela când toată fața pământului este plină de oameni, atunci, zice Domnul: *Se va arăta semnul Fiului Omului pe cer, sfânta Cruce și atunci vor plânge toate semințiile pământului; și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă.* Matei 24. 30. — De vreme ce de aici încolo, versetele 11—15 din Apoc. cap. 20 se vor explica în cele ce voi spune din Sf. Scriptură, nu le mai explic deosebit. — Și atunci în strălucirea Sfintei Cruci când tot pământul s'a luminat, atunci se văd oamenii goi unii pe alții, plângând. Atunci se va cunoaște

fiecare pe sine; de au crezut în Dumnezeu după adevăr, vor străluci aceștia ca soarele. Matei 13, 43. De nu au crezut întru adevărul Evangheliei Domnului, aceștia își vor cunoaște reaua lor viețuire, precum este scris: Pentru ce mă tem în ziua cea rea? Fără de legea călcâiului meu mă va înconjura. Psalm 48. 5. Așa că fiecărui necredincios îi va sta împrejurul lui atunci faptele lui.

Atunci se vor împlini cuvintele ce zice: Văzut-am până ce s'au pus scaunele, și au șezut Cel vechiu de zile; și îmbrăcămintea lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui ca lâna curată; și scaunul Lui pară de foc, roatele Lui foc arzător. Râu de foc curgea eșind din naintea Lui, mii de mii slujau Lui, și întunerece (miliarde) de întunerece stau înaintea Lui. Daniil 7,9—10 Psalm 96. 2—3. Și va trimite pe îngerii Săi cu glas mare de trâmbiță, și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, dela marginea cerurilor până la marginile lor. Matei 24. 31. Iar când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu Dânsul, atunci va ședea pe scaunul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate limbile, și-i va despărți pe dânșii unul de altul, precum desparte păstorul oile de iezii. Și va pune oile de-a-dreapta Sa, iar iezii de-a-stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a-dreapta Lui; veniți binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți împărăția care este gătită vouă dela întemeierea lumii. Atunci va zice și celor de-a-stânga Lui: duceți-vă dela mine blestemaților în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui. Și vor merge aceștia în muncă veșnică, iar dreptii în

viața veșnică. Matei 25. 31—34. 41. 46. Atunci drepții vor străluci ca soarele. Matei 13. 43. Și așa pururea cu Domnul vom fi. I Tesaloniceni 4. 17.

Iar când, *cei ce acum nu ascultă* cuvintele Domnului nostru Iisus Cristos, *vor merge în focul cel veșnic*, și văzând ei câtă cinste și slavă vor lua *cei ce acum au crezut lui Dumnezeu* și au umblat după rânduiala lui, adică pe calea cea îngustă și necăjicioasă; atunci se vor împlini cuvintele Domnului ce zice: *Și vă veți întoarce și veți vedea ce deosebire este între cel drept și între cel fără de lege, între cel ce slujește lui Dumnezeu și între cel ce nu slujește Lui.* Maleahi 3. 18.

Acum, cei fără frica lui Dumnezeu își petrec viața aceasta trecătoare în diferite poște trupești, precum am arătat în cartea aceasta, disprețuind sfintele cuvinte ale lui Dumnezeu Iisus Cristos. Că zic cei fără de lege: Aici e raiul, aici e iadul. Cine are bea și mănâncă, și este în raiu. Cine n'are, rabdă și este în iad. Să mâncăm și să bem, căci vom muri ca mâine. Isaia 22. 13. și 56. 12. I Corinteni 15. 37. Și mai zic cei fără de lege: Că în zadar este a sluji lui Dumnezeu și a păzi poruncile Lui; și, ce folos este că am umblat cu cucernicie înaintea feței Domnului? Și acum, zic ei, ferim pe cei mândri și făcătorii de rău se înbogățesc. Și deși blesemă pe Dumnezeu, scapă. Maleahi 3.14—15. Dar iată! vine ziua, care arde ca un cuptor. Și toți mândrii, și toți făcătorii de rele vor fi pleavă, și-i va aprinde pe ei ziua aceea care vine, zice Domnul Atotțiitorul, și nu va

rămâne dintru ei rădăcină, nici odraslă. Maleahi 4. 1. Și atunci condamnându-se păcătoșii în foc veșnic, se vor împlini cuvintele ce zice: De vreme ce cu dreptate este la Dumnezeu a răsplăti necaz celor ce vă necăjesc pe voi. Cu văpae de foc dând izbândă celor ce nu cunosc pe Dumnezeu, și celor ce nu ascultă Evanghelia Domnului nostru Iisus Cristos. Cari vor lua muncă, pierirea cea veșnică dela fața Domnului, și dela slava puterii Lui. II Tesaloniceni 1. 6—9. Și atunci se va împlini și cuvintele acestea: *Și moartea și iadul se va arunca atunci în iazerul de foc. Aceasta este moartea cea de a doua. Și ori care nu s'a aflat scris în cartea vieții, s'a aruncat în iazerul cel de foc.* Apoc. 20. 14—15. Așa zice Domnul: Cel ce va birui ispilele, va moșteni toate; și Eu voi fi lui Dumnezeu, și el va fi Mie fiu. Iar celor fricoși și necredincioși și păcătoși și spurcați și ucigași și curvari și fermecători și închinători de idoli (precum am arătat aici) și tuturor celor mincinoși, partea lor în iazerul cel ce arde cu foc și piatră pucioasă, care este moartea cea de a doua. Apocalips 21. 7—8.

Cum îi numește Dumnezeu pre cei ce acum nu ascultă cuvintele Lui?

Pe aceștia îi numește de două ori morți. Iuda 1. 12. De ce îi numește așa? Pentru că o dată vor muri ca tot omul, iar pentru că nu au ascultat cuvintele lui Dumnezeu se vor osândi în munca veșnică, și acea osândă se numește

moartea a doua; și nici atunci nu moare sufletul omului împreună cu trupul, ci se chinuște fără de sfârșit, și *acel chin se numește moartea a doua*.

Penru aceasta zice Domnul, celui păcătos: Știu faptele tale, și ai nume că trăești, dar ești mort. Apoc. 3. 1. Așa că, omul care acum nu ia aminte să se pocăiască, deși îl vezi umblând prin lume și poate să aibă un nume veslit, dar este rânduit spre osândă și se numește mort de viu. Și iarăși zice: Văduva care își petrece întru desfătări, de vie este moartă. I Timotei 5. 5—6. Și iarăși zice: Precum este rânduit oamenilor odată să moară, iar după aceia judecata. Evrei 9. 27.

Vedeți ereticilor că, odată s'a rânduit oamenilor să moară, și după aceia judecata. Nu cum ziceți voi, că mori acum, și iar înviezi, și iar mori și iar înviezi. O diavole, diavole! cum înșeli tu lumea! faci de merge strâmb și zice că merge drept. **De aceia nu te iartă Dumnezeu pre tine diavole și nici pre cei ce ascultă de tine.**

Iată mai nainte v'am spus vouă toate. Matei 24. 25. Câți vă veți convinge de adevăr și veți vrea, să urmați cele ce aici am arătat. „Luați aminte de voi înși-vă, ca să nu se îngreuneze inimile voastre cu sațiul mâncării și cu beșia și cu grijile lumii și fără de veste să vie asupra voastră ziua aceia. Căci ca o cursă va veni peste toți cei ce șed pre fața a tot pământul. Privighiați dar, în toată vremea rugându-vă, ca să vă învredniciți a scăpa de toate cele ce vor să fie și a sta înaintea Fiului Omului“. Luca 21.

34—36. „Ca ziua, cu bun chip să umblăm, nu în oaspețe și în beșii, nu întru curvii și întru fapte de rușine, nu întru pricire și în pismă. Ci vă îmbrăcați întru Domnul nostru Iisus Cristos, și purtarea de grijă a trupului să nu o faceți spre poftă“. Romani 13. 13—14.

Botezul Domnului.

Iată v'am arătat pre scurt vouă ereticilor, cum să credeți și să trăiți în Domnul Iisus Cristos. Și nu numai vouă, ci și tuturor celor ce trăesc întru fără-delegi, din cei ce se numesc Creș-

tini; și cei ce vor voi să se boteze dintre nebotezați, să știe cum să creadă și cum să trăiască să se mântuiască. De mai sunteți careva în bănuială în privința celor ce am scris aici, iată, nu este un Dumnezeu deasupra noastră a tuturor? Intrebați-L, rugați-L, și El vă va răspunde. Plângeți înaintea Lui și-l rugați, de ce să pieriți? Dumnezeu nu este ceva mort, ceva închiuit de mintea omenească. El este viu, puternic, vede tot, știe tot, lucrează, nu doarme ca noi. El este gata să întindă mâna de ajutor oricui îl roagă cu căldură. Dar un rău este din partea lumii, că dupăce se omoară singuri, atunci strigă.

Dar ce zic eu aici? Că lumea se face eretică,

merge în pieire, și atunci să vezi la ei chip de smerenie falsă, să-i vezi cum se roagă cu îndrăzneală lui Dumnezeu, sunt mândri în cugetul inimii lor, și *aceasta păcat este*. Până a nu se face eretic, nu l'a învățat Preoții la biserică să creadă în Dumnezeu, și să i se roage Lui? De ce nu face aceasta și fără a se duce în peire?

Incheere.

De vă veți convinge că adevărat este ceia ce v'am arătat aici, citiți mai des această carte și din ea îndreptați-vă, din ea pocăiți-vă, din ea propovăduiți pe cât puteți celor în jurul cărora trăiți și spuneți tuturor să se pocăiască.

Precum ați umblat până acum cu râvnă să amăgiți lumea, tot așa umblați de acum înainte să mântuiți lumea. Nu să facem reguli noi de credință, dacă mulți din lumea Creștină numai vrea să se nevoiască a se mântui. Noi să urmăm dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândetele, înfrânarea postelor celor pătimase. Galateni 5. 22. Poate mulți mă vor judeca, dar eu spun ce este, că: Deși am înțeles din Dumnezeiasca Scriptură ceia-ce aici am arătat, deși am văzut trupuri îngerești, deși am văzut în Iași, lângă gara Iași, după sfințitul soarelui, pre Domnul Savaot în Trei ființe, precum am mai spus; deși mulți dintre frații cei cari au crezut lui Dumnezeu, duprecum am arătat aici, au văzut multe lucruri minunate, ba unul și tămăduire de boală a luat dela Dumnezeu într'un chip minunat; totuși, eu, văzând stăruința ereticilor, adventiști,

bapțiști, mileniști, etc, am zis: De unde știu eu adâncurile tainelor lui Dumnezeu?

Dacă acești eretici vor fi trimiși de Dumnezeu spre mântuirea lumii? Am zis; ce mă voi face eu dacă atât mă opun lor? Au nu voi fi luptător împotriva lui Dumnezeu, opunându-mă lor? Și atunci am zis; vai mie, dacă și căutând mântuirea și voi merge în focul veșnic, penruce mai mă lupt cu fiarele, ereticii? Și atunci, m'am hotărât să-mi urmez credința duprecum am arătat aici, însă să nu mă mai lupt cu ereticii, ci să rămâi tânguindu-mi păcatele mele cele multe, că multe am făcut. Am trimis și scrisoare la frați în Telega, că nu voi mai propovădui nici decum ci voi rămâne să-mi spăl ochii mei cu colorion. Apocalips 3. 18. Și am fost în această hotărâre timp de vre-o trei luni, și iată, după sfințitul soarelui, am văzut — fiind în București la casa mamei mele — două ființe și am cunoscut pre Domnul Iisus Cristos deasupra lor, scris deasupra lor cu litere mari cât mărimea omului: **Iisus Cristos**. Și câte trelele ființe într'un locaș ca de soare. Și am cunoscut că adevărată este vederea, că așa zice Duhul Sfânt: *In soare au pus lăcașul Său, și El ca un mire ce ese din cămara Sa*. Psalm 18. 5. Și iarăși zice: Doamne auzit-am auzul Tău, și m'am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m'am spăimântat... În mijlocul a doi viețuitori te vei cunoaște când se va apropia anii, te vei cunoaște când va veni vremea, te vei arăta când se va turbura sufletul meu, întru mânie de milă îți vei aduce aminte. Avacum 3. 2. Și amândouă vederile, cea din Iași în anul 1919 Martie 20 și cea din București în anul

1924, Octombrie 21, dela amiază-zi au fost. Și mă tânguiam, de ce dela amiază-zi? Și am găsit scris în cartea Domnului, că: *Dumnezeu dela amiază-zi va veni*. Avăcum. 3.3. Și așa petrecându-se lucrurile dela Dumnezeu, din inimă și minte nu mi-a eșit ca să nu mai mă tânguesc de păcatele mele, ci m'am înbărbătat, ca și mai nainte să duc lupta contra lui satana, a ereticilor, și a desfrâului; că se mântuesc mai ușor desfrânații de se vor pocăi, decât ereticii. Nu ca și cum ași îngădui desfrâul, ci desfrânații de se vor pocăi se iartă mai ușor de cât ereticii, căci aceștia din urmă sunt hulitori contra Duhului Sfânt.

Aceasta m'a îndemnat să scriu către toți să se pocăiască, și pe Dumnezeu să-l preamărească cu viața lor, și ei să se mântuiască cu Darul Domnului nostru Iisus Cristos, căruia i se cuvine slava și închinăciunea în veci amin.

* * *

Dar va întreba cineva din cei rătăciți și din cei desfrânați: Ce să facem să ne împăcăm cu Dumnezeu, dacă așa de mari sunt păcatele noastre? Dacă așa de bolnave sunt sufletele noastre și pline de lepra păcatelor, ce să facem? De, vedem și noi lumea că așa trăește în urgie și am crezut că așa este bine. Dar acum, am văzut cum stă lucrurile, și ce-mi pasă de lume! Domnul este mie ajutor și nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul? Evrei 13. 6. Psalm 117. 6. Voi lăuda pre Domnul în viața mea, voi cânta Dumnezeului meu până ce voi fi. Psalm 145. 1. Voi zice: Depărtați-vă dela mine cei ce lucrează fărădelegea (ca să slujesc lui Dumnezeu). Psalm